

தேளப்பா மூன்றுமிக அசைவுநின்றால் கெடியாகவிரல்முன்றின் துடிப்புந்நாணில், நாளப்பா தனஆசனத்தில் சூடுதொள்ளும் நலமானமூத்திரமூஞ் சிறுத்துப்போகும், தாளப்பாபூரணவலி எரிவுகுத்துந்தனசிரத்தில் வேர்வெழும்பிவாயுமாகும், குளப்பாமூலமிதவெளியில் காணுஞ் சரங்காணுஞ் சதியோடு சோடங் காணும். (10)

சோகாமது ஏப்பதுவந்துகாணும் சோத்தியங்களில்லையதுசுகமேஆகும், நாகமொடுவிக்கல்வந்தா லீரைச்சுட்டிச் சஞ்சலக்கையுண்டார்கு மலத் தைக்கட்டும் வாதமொடுசீதமதுவந்துகட்டு வந்திடு மிளைப்புடனையிருபதாநாள், தமதுகடும் விட்டே யேகிப்போகும் பொய்பல்லராஜாங்கப்புதழ் திட்டேனே (11)

புதழ்ந்திட்டேன் சன்னிபென்றமூன்றுக்குள்ளே பூட்டினேன் சிலேற்பணத்தைப் புதழ்ந்துப்பாரு இழந்திட்டேவாதபித்தும் பார்க்கவேண்டாம்இனி தானசடலமெல்லாங் குளிர்ச்சியாகும், மகிழ்ந்திட்டேன்சிலேற்பணத்தைப் பிரிந்துபார்க்கில் மதித் தெழுந்து துடிப்போலே யேகிக்கண்டால், தாழ்ந்திட்டால்விசைபோச்சு ஆவிபோச்சு தப்பாது ஒவதாநாள் தான் சொன்னேனே.

சொன்னதினால்நாடி யெல்லாம் காணர்காணர்
குட்சமாய் நிலையறிந்து சொல்லவேணும், என்னதி
னாலாகாது எண்ணுஎண்ணு இருதயத்தில் வைத்
தாக்காற் காணும் காணும், அன்ன மொழிபோலு
டைய வாத்தாள் பாவம் வந்தித்துசிந்தித்து வரை
கிறேன்கேள், பின்னதினால் வேறென்றும் பார்க்க
வேண்டாம் பிரிந்துவரும்நாடி யெல்லாம் பேசக்
கேளே. (13)

கோப்பாமூலத்தி லெழுந்தவாய்வு கோபிதமாய்
ச்சொல்லுகிறேன் குணத்தைக்கேளு, நாளப்பாதின
ந்தோறும் வாய்வுபிறந்து நலமுடனேமணிருக்குள்
கடினமாகும், குளப்பாகுடலெரியும்வலியே காணுந்
தெந்தங்களுண்டான கடினமாகும், தேளப்பாமல்
மீதில் தேரைக்காணுஞ் சிம்மெனவே வெல்லாகக்
யுஞ்சீரைப்பாரே. (14)

பாரப்பாமூலத்தி லெழுந்தவாய்வு பாங்குடனே
தீருமது பதினாறாள், தீரப்பாதவிராமல் மருந்து
செய்தால் தீருமதுவாதபித்தம் அதிலேவாங்கும்,
ஆரப்பாயிதையறிந்து செய்யாவிட்டால் அண்டத்
தில்லுடேறும் வாய்வுமீரும், காரப்பா கிராணி
போல் குணமேகண்டு தட்டுமதுமண்பு தோர்நாளில்
தானே. (15)

தானென்றகூடியமிருமல் நாடிகாணச்சாற்றுகிறே
ன்புதமதிற் சிதங்காட்டிற், கோனென்ற கிரசதனி

ல்நீரைந்நொள்ளுங் குத்துடனையிருமல் வருங்கோ
ழைநாணுந் தேனென்றயினைப்புவரும் ரத்தங்காணு
ம்திராது ஆறுமதில் செப்பலாகும், ஊனென்றஉடம்
புதனில் திராரோகம் உறைக்கிறென் இன்னமொன்
றுமுந்திமுந்தி (16)

முந்தியதோர் பாதம் புரங்கால்பிசுடிமுதத்திலே
வீங்கமது கண்டதானால், பிந்தியதோர் கழிச்சலது
கிறுணியாகும். பேசரிதுதிராது திண்ணமாக, சுந்த
ரனை லதிரேமாக சையோத்தால் குடெழும்பி வந்த
நோய்கள் சொல்லொணாது, அநிர்த்திபந்தான் சொ
ல்லுகிறென் ராஜாங்கத்தில் அறிந்திடவே யின்ன
தென்று அடைவாய்க்கேளு. (17)

அசாத்திபந்தான் நீர்க்கோவை அசத்திகுன்மம் ஆ
னவீதாருவலிகுன்மம் யோனிப்புத்து, அசாத்திபந்
தான் குறைவானலிகப்பத்து, ஆனதொருதொண்
ண்டதனில் துறுமாகும், அசாத்திபந்தான் முதல்
கிறுக்கு உள்விச்சோடு ஆராலுந்திராது அறிந்து
தானே. (18)

தானென்று சலக்கழிச்சல் யோனிப்புத்து தலைத
னிரீலதித்தெழுந்த பிளவைதானுங், தானென்றஉ
திரவலிகாசநோவு கண்டித்தமேகமறி கண்டந்திரா
ரோகம், தேனென்ற கொடிதனிலே பவுத்திரங்கள்
திராது இன்னமொன்று சொல்லக்கேளு, மாண

ன்ற உளமார்தை யிவைகளெல்லாம் மகாவதை
பின் துண்டா வாதநாடி. (19)

காடிபுடவிதங்கெல்லாம் வாதவிட்டில் நாட்டா
ழலில்லையதை நலமாய்ப்பாரு, தேடிவரும் நோய்க
கெல்லாம் ராஜாவைத்தான் சேர்ந்து நின்றால்நாண்
மடாசெப்பலாகும், ஆடிவரும்பித்தமது ராஜன்கே
ழே அமர்ந்திருப்பான தைர்யவா னவனைப்பாந்
தாம், கோடிகளா முண்டுமவர்க்குக் குற்றஞ் செய்
வோர்க்குணமாகுஞ் சீதமதையழைப்பாய் நன்றே.

அயைத்துடனேயுபவிப்பான் பித்தராஜன் அ
துகேட்பான் சுஷ்மமான ராஜன்தானும், கழைத்து
டனையெழுந்திருப்பான் அவன்றனக்கேதான் நண்
முடிமுருக்கு முன்னே பிழைக்காமல் வந்து, வுழை
த்துடனே அக்கினியும் விந்துதன்னில் வந்துமன
துங்கரைத்துவிடும் வரைதான்பாரு, 'இழைத்துட
னே கூடுகிடீயேகும்பாரு இன்னமொரு குறிய்த
ணையியம்பக்களே. (21)

இயம்புகிதேன் வாதமுடன் சீதங்குடில் இயல்
பரகதொந்திப் பென் றறியலாகும். நயம்பெறவே
கிலேற்பனமுங் கூடித்தனாய் நாட்டலார் குடிமெ
ன்று நாட்டலாகும், சுயம்பெறவேசபம் விழுந்தால்
சூறமாதம் சொல்லரிது பேசரிது கறுக்கதாகும்

இயம்புகின்றபித்தமது விளைந்துதானால் இனிதான
சடலமது யேருந்தானே. (22)

சடலமது யெகிவிடு மண்ணேநேரு சாற்றுகி
றேன் வாதத்திலையஞ்சேர, உடலமதுநடுநடுக்கி வி
ரையில் ஊனும் உத்தமிழினை நான்நாமாத மாண
மாவார், ஜடலமது நலங்கிவிடும் பித்தராஜன் சுகித்
திருந்து வீடுவிட்டு சுபத்திற் சேர்ந்தால், நடலமது
குறைந்துவிடு இருபதாநாள் நாடுவிட்டுக் காடுபுகும்
நடையைப்பாரே. (23)

நடையதுவே யறிந்தாக்காலாறுதாரழ் நாள்
தனிலே யறிவார்கள் நாதனுவார், வுடைதனிலே
யேறிவரும் சிவனார் சொல்ல வேதாந்த ராஜமுனி
வெளியில் போட்டார், டடைதனிலேஇன்னமொ
ரு சூட்சுஞ்சொல்வேன் நருத்தறியும் நாவதுவே
வுலரதாகும், இடைதனிலே பேழாநாண்சாவாடுன
ன்று இனிதானராஜமுனி இயம்பினாரே. (24)

இயம்பினார் நாடியெல்லாம் இந்நூற்குள்ளே இரு
பத்தஞ்சல்லாமல் வேறேறியில்கை, இயம்பினார் நாடி
யெல்லாம் தெளிவாய்க்காண் எளிதல்லநாடி குண
மறியுந்தன்மை, இயம்பினார் நாடி யெல்லாம் வகை
யாய்க்கண்டு இதமாக மானிடரிண் கூறுசொல்ல,
இயம்பினார் நாடி நன் தெரணுணுற்றாறு இயல்பறிந்
து குணமுரைப்பாய் நாடிமுற்றே. (25)

ராஜாங்கநாடி-உதி, முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சுந்தரானந்தர்

பூஜாவிதி - டுள்.

ஆதிபராபரமான மூலநாய்

னறுமுகவனிருபதத்தை யன்பாய்ப்போற்றி
விடுநடுவிதிதனில் நின்றசோதி

விளங்கிநின்றசரஸ்வதியாள் பாதம்போற்றி
பாதியிறைவிமலரவி மருமைமால்தன்

பார்தனிலேவச்சுதன்றன் பாதம்போற்றிச்
சோதிமயமாகிநின்றப் பூசைதன்னை

சொல்லுகிறேன் கணபதிதான் பாதங்காப்பு. (1)

வேளடாஅறுகோணந் தன்னைநன்றாய்க்

கீறவேனாறுமுகன் பாதம்போற்றி

தாளடாயிடைரேகைக். இருறுக்கோகிரி

சாற்றுகிறேனெரு நெல்லுநீளமப்பா

வாளடாயின்கையின் ரேகைகீழே

வயணமானாறு நெல்லுநீளங்கீறு

நீளடாகுழிமுனையின் ரேகைகீறி

நிகழ்த்துகிறேன் மூன்றுநெல்லுநீளங்கீறே. (2)

கேறியேயிடைபிணுட ரேகைரெண்டு
 கீழாகபின் கலையின் மையங்கட்டி T. 1224
 ஆறியசுழிமுனையும் ரேகையின் தா
 ளர்ச்சரியம்கீழ்வாங்கி மேலேயேந்தித்
 னூறியேசுழிமுனையின் ரேகைமுனைரெண்டிற்
 றிறமாகப்பாய்ச்சியபின் கலையைக்கேளு
 மாறியேயிரண்டுநெல்லு நடுவேநிற்க
 மைந்தனையிரண்டுநெல்லும் கடசிறித்க. (3)
 கடசிறெல்லுநடுநெல்லும் பொருந்துமுனைமேல்
 கடினமில்லையென்றொருநெல் மேலேவைத்து
 னுட்சியுடநெல்லுணியின் விரலைஊன்றி
 னுதுமாகப்பின் கலையின் கீழேவாங்கி
 நட்சியென்றுசுழிமுனைமேற் பொருந்திவைத்து
 நன்றாககீழ்வாங்கி நிற்கரேகை
 விட்சியடாபின்கலையின் ரேகையென்று
 விதமாகவதையுமிப் படியேகேறே. (4)
 இப்படியேவாங்கியே சுழியின்கீழே
 யிதமாகமுன்றுறேகை நடுவிலேற்றி
 இப்படியே அதின்சரியாய் வாங்கிக்கொண்டு
 வியப்புகிறேனுனிரண்டு மொன்றாய்ச்சீசர்த்தால்
 இப்படியே ஆனந்த னிர்த்தஞ்செய்வான்
 இதுக்கிடுவுலகமெல்லாம் நலமோயில்லை
 பிப்படியேதீறின லைங்கோணஞ்சூழத்
 திருக்கும்சமீக்கோணமென்றேயியம்பக்கேளே."()

இயம்புகிறேனெவீட்டிற் கிடையவீட்டி
 லென்ம்கனேமஞ்சலிடு பின் கலையிந்தேரு
 நயம்புகிறேன்பச்சையடா தாளாமவீட்டில்
 நன்றா நவெள்ளையிடு மூன்றுமாச்ச
 தயம்புகிறேன்மேல்மூன்றின் சிதப்புக்கேகண்டின்
 தயவாகத்தாள் கருப்பாய்ச் சாற்றி ந்கொண்டு
 வயம்புகிறேன்பஞ்சபாண மைந்துமாக
 வாகாநாட்சரத்தை வரையக்கேகளை. (9)

கேளப்பாமேல்மூன்றி னடுக்கோணத்திற்
 கிருபையுடன் நீங்கிலியும் ஓய்வென்றுநாட்டு
 நாளப்பாநாட்டினபின் தாளாமவீட்டில்
 நன்றா நவவீட்டுப் பின் கலையிந்தேரு
 வேள்ப்பாமகாரமிட்டுத் தாள்மூன்றிற்றான்
 வெகுசுருக்குகெனிலே சிகாரம்போடு
 ளுளப்பாவதுக்கிடையில் வகாரம்நாட்டு
 அதினுடையபின் கலையில் யகாரம்போடே. (7)

போடுவாய்நடுவுடைய பிரகாரந்தன்னில்
 புகழுகிறேன் அங்கென்று மூங்கென்றுநா
 னாடுகனெனங்கென்று மூட்டேயின்ன
 மாச்சரியம்வாணிலு வென்றுநாட்டு
 சுகிறநடுக்கோணந் தனக்குப்பின்பு
 வியம்புகிறேன்வைவக்கோணந் தன்னைச்சுத்தி
 ளுட்டெல்லாமிதினாட்டு கைலாசமூர்த்தி
 அடிமேனுக்குரைத்தபடி அன்றயுறேனே. (8)

அறையுறேன் பாணுவப்போல் விருத்தமிரண்டு
 அப்பனே அன்பத்தினென்றையுந்தா
 னறையுறேநாட்டியபின் நால்வாசலிட்டு
 வாசாக் வாசலிரு விதியாக
 நிறையுறேன்முன்றேனைச் சதிரமாக
 நினைவாசவருந்தியபின் தானங்கேளு
 நிறையுறேநால்வாச லன்பதாகத்
 தீர்த் தமாய்க்கொடி க் தம்பம் பாலைநாட்டே. (9)

நாட்டியேதுணியிலே குலம்போட்டு
 நலமாகச்சிங்கென்று மங்கென்றிட்டு.
 ஆட்டியேயின்னமொரு சேதிதன்னை
 யப்பினைசொல்லிவிட மறந்துப்பாணன்
 தூட்டியேஅட்சரங் களிட்டுதெல்லாஞ்
 ச் சமானயதின் தாமே சிவாரமிட்டு
 மாட்டியேஅட்சரத்தை சுத்திவாங்கி
 வளையத்தினிடைதனிலே சிங்குவாங்கே. (10)

வங்கென்றுமிருபுறமும் கைத்தபின்பு
 வாசாகயிருமுலை நாகந்தேனாஞ்
 சிங்கென்றுங் கணபதியும் விசுபத்திரன்
 திறமானத்சினை மூர்த்தியோடு
 வங்கென்றுஞ்சுப்பிர டணியசோடும்
 வாகாகவள்முலை வைத்துப்பூசி

அங்கங்கேயவர்களையும்வைத்துப்பூசி
அப்பனெவெளிமூலை னூலிற்கேளே (11)

கேளப்பாலியிரவனுஞ் சண்டிகேசன்
கிருபையுள்ளகெந்திரனுங் கந்தனைத்தர்
னாள்ப்பாவைத்துநே மித்தனைபின்பு
நலமான அஷ்டதெஜ மஷ்டநாதம்
வாளப்பா அஷ்டசித்தி அஷ்டபாலாள்
வரிசையுடனவர்களுட பீசம்போடு
நாளப்பாயிவர்களுட பீசம்போடு
நவிலுகிறேனென்னுடைய தீட்சைபாரே. (12)

பாரடாளன்னைப்போ லாருஞ்சொல்வார்
பரிவாக சொன்னதென்ன குருவேசொல்வார்
வீரடாகாயாதி பிராணயத்தோடு
விதமாககற்பங்கள் தொள்ளுமார்க்கந்
துரடாபுவனையுட ஆட்டத்தோடு
சுதமாகதீட்சையொன்று சொன்னேன்பாரு
ஆரடாயிவ்வளவும் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
ஆச்சரியஞ்சித்தர்சொல் வில்லைதானே. (13)

தானென்றயெந்நூலைப்பார்த்துநசன்
தப்பாமற்போடுநடு கோணத்திற்கேள்
வேனென்றஉகாரமிட்டுச் சுழித்துத்தாழ
தமாகச்சுழித்துசுத்தி வளைத்துக்கொண்டி

ஆனென்றசிறங்கு வங்கு னுட்டினுக்கா
 லப்பனேவுலகமெல்லா மிதுவேயாச்சு
 தேனென்றசத்திசிவ மிதுவேயாச்சு
 சிதம்பரத்தின்முலமெல்லா மிதுதானாச்சு. (14)

எந்திரதகட்டின் பிரமாணமும் பூசைவிபரமும்
 ஆச்சப்பாயின்னக்கேள் நடுக்கோணத்தி
 யாதிசிவஞ்சாம்பவியைப் பகித்துப்பின்பு
 பேச்சப்பாயினியேது வொன்றுமில்லை
 பெருமைமெத்ததாயைநீ நேமஞ்செய்ய
 பாச்சப்பாதகடந்துதான் நனகமநன்று
 புண்பாகயில்லாவிட்டாற் செம்பாற்செய்து
 பாச்சப்பாவாகாது யெட்டுவிரல்நீளம்
 விதமான அகலமது அளவுதானே. (15)

தானேதான்செய்துகொண்டு நடுக்கோணத்தில்
 தயவாகப்பணவிடைத் தங்கத்தைவார்த்து
 வேனேதானட்சரங்க ளழித்துப்பின்பு
 விபரமாய்நேமஞ்செய்ய விதத்தைக்கேளு
 தானேதான்நேமமடம் வடக்குமுதமாய்ச்
 செய்துகொண்டுமேற்கட்டும் விதானஞ்செய்து
 மானேதானாற்காலி காட்டிற்றேபோட்டு
 மவுணமுடன்செத்தைவிதித் தொனுகுபோடே.
 ஒனுகுமேலமைபாநீ நேமஞ்செய்ய
 ஒதுகிறேன்னன்மகனே வருதியாகச்

சிலுகிலேநாலுவித சாதியுண்டு

செப்புகிறேன்பதுமினிதான் சித்தினிநன்றாய்
மலுகிசேசுகினிசத் தினிதாணப்பா

வதாரபத்மினியே மெத்தனன்று

குலுகிலசித்தினி ரண்டாம்பட்சந்

குறிப்பானசுந்தரி அத்தினிதான்காணே. (17)

காண்டாஅங்கினிதான் தாமஷமாருந்

நருவானநாலுவதை சாத்திக்குள்ளே

பூண்டாசங்கினிதான் கிரிசைக்காணும்

புதுமையுள்ள அங்கினிதான் சரிசைநேமம்

நாண்டாசித்தினிதான் யோசநேமம்

நன்றாப்பதுமினியே ஞானநேமம்

ஆண்டாகிடைத்தக்கா லிப்படியேபண்ணு

அரகராகிடைபாட்ட லொன்றென்றெண்ணே ()

எண்ணினாலொன்றாய்ச்சி உதலமெல்லா

மினிஷ்டைபண்ணுகிற வரிசைகேளு

அண்ணினாலுவதை சாதிக்குள்ளே

அகப்பட்டபெண்களுக்கு ஸ்தானஞ்செய்து

நண்ணினால்தேசமெழில் நீர்விட்டாடி

நன்றாப்புணுகுசந்தனஞ் சவ்வாதும்

பன்னீராற்குளுப்பியே தேசமெல்லாம்

பண்பாசமோழுகியே பட்டுக்கட்டே.

(19)

சட்டியபின்மெத்தையின்மேற் குனியவைத்து

சருத்தியேயேறுகிந்தை வையாமந்நாள்

தட்டியவுடன் ஒருமனதாய் மஷனமுன்னத்
தனதான அம்பினையே தாயேதேவி
நாட்டிசாம்பனியே உமையேயென்று
நன்றாகாபூரணி காரணியேநீவி
வாட்டியதோர்வல்லமையே பிரமன்பாரி
வரிசையுள்ளசரஸ்வதி லட்சுமியேயெண்ணே. (1)
யெண்ணவேருத்திரிபே மாயேரன்மாரி
பெந்தாயேமயேஸ்பரியே மடுனன்மணியே
யுண்ணவேலட்சுமியாந்தெயியம்மா [கூத்தை
ருருமையுடன் ளரமதி லிருந்ததேவி
யெண்ணவேவேணுமடா சிந்தைதன்னி
விதமாக அவ்விடத்தில் செலுத்தவேணுங்
கண்ணவேநவரத்தின முடிகிரீடங்
காதிற்குண்டல்மணிந்து மஞ்சத்தின்மேலே.(21)
மஞ்சமதிலரனிநுக்கு மஞ்சத்தின்தாழ்
மகத்தானதேவரொடு முனிவர்குழத்
தஞ்சத்திலசன்மடியி லிருந்ததாயே
சச்சதானந்தரநுள் பெற்றதாயே
கஞ்சத்தினுரைமாதே காரணியேதேவி
கருணைபெருஞ்சச்சிதா னந்ததாயே
துஞ்சத்திலாதார சத்தியென்றுஞ்
சுருக்காக வொருமனதாய்க் கூவுகவே. (22)
சுருக்காககூவியபின் சொல்லக்கேளு
சுகமானதேன்நெல்புஞ் சக்கரையினோடு

பருக்காகக்கருப்பஞ்சார் மாம்பழத்தினை
 மைந்தனேவஸ்துவரைப் படியும்விட்டு
 பருக்காசுபொறிகாரச் சுண்ணம்போடு
 பசுந்தனைப்பால்புணுகுடனை பூரஞ்சீர்த்து
 உருக்காகதற்சனையிற் றேய்த்துகொண்டு
 உத்தமனேதிரிகொணத் துரைக்கச்செய்ய. (23)
 செய்யவேகரிகரணங் காமாலேஊருந்

தேனெனவேவஸ்துவைத்தான் காதிவாங்கு
 வெய்யவேவிடலைபழந் தாழம்பூத்தான்
 விடத்தலைவர்பிண்டகனி தேனாலாட்டி
 பையவேஉந்தியிலே தடவிக்கொண்டு
 பராரைக்கிகரிகரணஞ் செய்யும்போது
 மையவேஆரோமம் நாற்காலிக்குள்ளே
 வாங்கிவைத்துநி யமுதல் தூபங் காட்டே. (24)
 காட்டியேயறவுவிடம் நீர்விட்டாடி

கமகமென்றுசுந்தபரி மளங்கள் தூவி
 கூட்டியேதுவாலையிட்டு பட்டுவஸ்திரங்
 குணமாகக்கட்டியபின் பாதநேமம்
 நீட்டியேசொல்லுகிறே னின்றநன்றாய்
 நினைவாகஅவளுக்கே ஆபரணந்தரித்து
 ஆட்டியேதாயுடைய பெருவிரல்தன்னி
 லன்பாகமனதைவைத்து அப்பாகேளே. (25)
 கேளாசொல்லுகிறே னினைவாயப்பா
 கெடியானபிங்காளில் போதந்தனை

ஆளடாரீயெடுத்து தாய்தைக்கீய்ந்து
 அவன்சொங்கைநடுவைத்து சொல்லிப்பின்பு
 நாளடாவஸ்துவினிட காபம்நீங்கி
 நன்றாகஉனக்குதந்தால் வாங்கிக்கொண்டு
 மூளடாவாலையுட மந்திரத்தையுன்னி
 முன்குருவுக்குதந்தபின்பு வாலையீய்ந்தே. (26)

சுயடாஅவள்தனக்கு யீந்தசேடம்
 யென்மகனேமிச்சமெல்லாம் உண்டயாகில்
 தூயடாவலதுகையிரத் தேகமாச்சு
 சுமமாகப்பாங்குபெறம் கொண்டாணையா
 வுயடாவங்கென்று மொச்சு முண்டால்
 மருவினதால் சகாசிவத்தின் நேமமாச்சு
 மையடாயினிவேரை நேமமில்லை
 மைந்தனை யின்னைமம் ஆதியாமெ. (27)

ஆமப்பாயவள் நேமம் முன்பேசெய்ய
 அன்னமொடுபலகாரம் வைத்தபின்பு
 நாமப்பாசொன்னபடி ஒளிகாணத்தேரு
 நன்றாகப்புருவமையம் பார்த்துச்சொல்லு
 தாமப்பாநவகோணத் தகடுதன்னை
 தப்பாமல்கடிதலத்தில் வைத்துப்பூவால்
 காமப்பாலற்றபின்பு சுத்தநீராற்
 கலியாணிபெருவிரலில் மனத்தையையே. (28)
 வையடாஒருநினைவாய் பலநினைவைவிட்டு
 மகாரத்தனத்தொடிகே வரிசைக்கேரு

பொய்யடாகொல்லவில்லை யோகதீட்சை
புகட்டினேன் தனியிருந்து வட்சந்திரு
மெய்யடாவுருவேற மட்டும்கேளு.

விதமாதவிடக்கண்ணில் உகரம்நாட்டி
நெய்யடாபுருவமத்தில் நிலையநாட்டி
நீயடாவலக்கண்ணில் அகரம்நாட்டே.
நாட்டியேமவுனமுள்ளி தீட்சையோகி

(29)

நன்றாகபுருவமையம் பார்த்தப்பார்க்க
கூட்டியேபருவாட்டு நன்றாய்த்தானே
கூர்ந்துபார்க்காடிவி கோடிபாணு
மாட்டியேஒளிநாணு வொளியிற்சென்று
மைந்தனையீராறு தலமுங்காணுந்
தாட்டிவேதலங்கண்ட போதுதானே
சகலசித்தியாகுமடா சார்ந்துபாரே.

(30)

பாரப்பாயாகசித்தி குளிமைசித்தி
பண்பாகவாதசித்தி நாயசித்தி
ஆரப்பாஅஷ்டகன்மம் சித்தியாகு
மாச்சரியந்தாயுடையபெருமையாலே
கூரப்பா அவன்முன் வைத்திருந்த அன்னங்

கொடுமையுள்ள கரிபதார்த் தங்குளெல்லாம்
வாரப்பாதன்னி முறப்பின்வர்க்கம்

வயணமாயொருமனதாய் பொசித்திடாயே. (31)

பொசித்தல்லோதகடதிலே மாளச்சிந்து
புதுமையுள்ள தூபமுதல் தீபங்காட்டி

ஓடுமதுநொச்சிவெள்ளைப் பலமேவொண்ணு

உறவானதங்கமது விராகஞென்று
நாடியதோர்வட்சரந்தான் பலமேபோடு
நலமானகெந்தியுந்தான் பலமேபோடு
தேடியதோர்சவ்வீரம் பலமேபோடு
திடமானவெண்காரம் பலமேபோடு
ஆடியதோர்ஐந்துசண்ண செயநீராலே
அரசராலொருசாமம் ஆட்டுவாட்டியே.

(2)

ஆட்டியேவில்லைசெய்து ரவியில்போட்டு
ஆணுப்புபெண்ணுப்பு கீழ்மேலிட்டு
காட்டாவின்முட்டை ஐந்தில்புடமுந்தீரு
கன்னெப்பினப்பெடுத்தது செயநீராட்டு
பூட்டாகொருசாமம் ஆட்டிப்பின்பு
புதழாகவில்லைசெய்து ரவியில்போடு
தேட்டானசங்கதிபோற் செந்தூரந்தான்
திறமானவெள்ளியிலே ஹற்றுக்கொன்றே.

(3)

உண்டானகெந்திசெம்பு செப்பங்கேளு
ஓதுகிறேன்கெந்தியின்காண் பலமேயொன்று
நன்றானவறியல்லிச் சாற்றாலாட்டி
நலமாகவில்லைச்செய்து செயநீராட்டி

பண்டாகவைத்துசன்னச் செயநீராலே
பதராமற்கொச்சிவெள்ளைக் கவசஞ்சட்டி
தண்டானபச்சைவெள்ளை மேலேயேப்பி
தயவாதநெந்தியொன்று வெள்ளையெட்டே. (4)

எட்டிலேயிருக்கின்ற சோதியாலே
யெழுப்பியந்தவுலைதனிலே வைத்துவூறு
மட்டிலாநில்லாது சாமமொன்று
வகையோடேயெடுத்ததனை யரைத்துக்கொண்டு
தெட்டியாயஞ்சிலொன்று செம்புதாணுங்
கெடியாதகஞ்சத்திற் பாச்சுயாச்சு
சட்டமாய்ப்பத்துக்கு ஒன்றேயாச்சு
சாதகமாய்பின்பெரித்து புடத்திற்போடே. (5)

போட்டதிலேவணுவளவு தப்பிற்றூனல்
போய்விடும்போட்டசரத் தெல்லாந்தாணும்
போடதிலேதீயனுவு மிஞ்சிற்றூனல்
புதழானவேதையொன்ற சரக்குப்போகும்
போடதிலேதீட்சையது யெழுத்தில்லாவிட்டால்
பொருளானவாதமெல்லாம் விழுநாய்ப்போனும்
போடதிலேபோச்சென்றுவிட்டுவிட்டால்
புண்ணியமாந்தவமெல்லாம் உடனானால். (6)

யாரானகோபத்தைத் தீரவிட்டால்
 வாதமென்றபேச்சுமொரு காதம்போகூர்
 தீராதபிராணைய மில்லாப்பாவி
 திரிலோகஞ்சென்றானும் வாதங்நாணுன்
 கூரானகுருவோடே யெதிர்த்தகோபி
 கோடிதவஞ்செய்தாலும் ஞானல்காணன்
 தேரானசரக்கதினு மட்டியானால்
 திரணமுந்தான்பாயா து திண்ணந்தானே. (7)

திண்ணமுள்ளபேமவித்தை யிடைகண்பாரு
 திறமாதவெள்ளிதனை வலக்கண்பாரு
 வணக்கமுள்ளவாலேபுர மகாரம்போடு
 வாடித்தின்பக்கமது வகாரமாச்சு
 எண்ணமுள்ளமேல்வீட்டிற் சிங்தென்றானு
 ஏநாந்தந்தோன்றுமடா எட்டிப்பாரு
 கண்ணிமையுங்கொட்டாமல் பார்த்தையானால்
 காணுமடாைவந்தெழுத்துத் தீபம்பாரே. (8)

பாரிலேவங்காளப் பச்சையப்பா
 பரிவாசசுமமா கங் பலமுந்நூக்கி
 நேரிலேமனோசிலையும் பலமுந்நூக்கி
 நெடிதாணனிணங்கந்தான் பலமுந்நூக்கி

சீரிலே உவக்கார்தான் பலமுந்நூக்கி
சிறப்பானகொஞ்சிவெள்ளை பலமுந்நூக்கி
காரிலேதாள்கண்டத் தப்பிப்போகும்
கனமானவைவந்துசன்னம் செயநீராலே.

(9)

ஆலமென்றசாக் கதுதா னருணனாகா
மழகாகவைந்தெருவிற் புடமுந்தீரு
கோபமென்றவமுரியுப்பு நாதத்தாலே
கொள்ளையப்பாவாதமது குயிரதாகுஞ்
சீலமென்றகாதத்தை யறியாதர்க்கு
செநமெல்லாந்திரிந்தாலும் வாதங்காண
னோலமுடன்செந்துரந் தன்னைத்தாக்கி
யுத்தமனேவெள்ளியிலே னுற்றுக்கொன்றே.

ஆனனாகமனந்தன்னை நிறுத்தவேணு
மொருமனதாய்குருபதத்தைக் கார்க்கவேணும்
பன்றாகப்பிராணயஞ் செய்யவேணும்
பரிவாகத்தெரிசனையே பார்த்தவேணும்
நன்றாகவிப்படியே பதினென்றுந்தான்
நலமாகசெப்பினதோ ரருளைபோற்றி
நன்றாகப்பார்த்துணர்ந்து வருவீர்மக்காள்
நயமானபிரகாச'முண்டாம்பாரே.

(11)

மச்சமுனி சூத்திரம்-கக.

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

எழுபத்தி மூன்றாவது

மச்சமுனி

சன்னி கியாழம் - அ.

பூரணமாய்நின்றபரா சத்திபாதம்

போற்றிசெய்தேயுன்னடியே பாதங்காப்பு

காரணமாய்மானிடர்கள் பிழைக்கவேண்டி

சுர்த்தாவைமனுகேட்டு மருந்துசொன்னேன்

காரணமாய்நாதாக்கள் பதினென்பேரும்

கட்டிவைத்தாரதின்பிறகு நூல்களெல்லாம்

வாரணமாயென்காயார் உபதேசித்தார்

வைத்தியந்தானெட்டினிலே பாடினேன்பார். (1)

பாரடாயென்குருவின் கிருபையாலே

பாடிவைத்தார் நூல்களிலே வநேகமுண்டு

ஐரடாதகூணு மூர்த்திதானும்

அப்பனைபிணிகளுக்கு ஏட்டிச்சொன்னார்

சேரடாநொங்கணவ ரெட்டுக்குள்ளே

திறமான பார்வையெல்லாம் பாடிவைத்தார்

வாரடாநந்தீசர் யெட்டுக்குள்ளே

வடித்திட்டாநெட்டுக்குள் நேளுகேனை. (2)

கேளப்பாமானிடரே வின்னங்கேளு

கிருபையாத்திருமூலர் எட்டும்பாரு

- மாளப்பாகருவூரார் எட்டும்பாரு
 மைந்தனேசட்டமுனி எட்டும்பாரு
 நாளப்பாபோகருட எட்டும்பார்த்தாத்தால்
 நலமாகத்தோனுமடா வைத்தியத்தான்
 வாளப்பாபெருநூலில் னுழையவேண்டாம்
 வடிவாகயிருக்குமே எட்டுந்தானே. (3)
- தானென்றதன்றிபடல் பற்படாசம்
 தப்பாதேசித்திமுதல் சித்தாமுட்டி
 வானென்றவாசனைவேர் வளத்திதானும்
 வளமானயமுதவல்லி வகைக்கிபணந்தானேரு
 கோனென்றவசம்புகுக்கு மிளகும்சுட்டி
 கோபித்ததிப்புலியும் தேசிதானும்
 ஆனென்றவகைக்கி நழஞ்சியொன்று
 யஞ்சகையின்படிதண்ணீர் விட்டுகாச்சே. (4)
- காச்சியேஓங்கிலியும் ஓம்சிவாய
 கணக்கவமேமனோன்மணிதா நாமஞ்சொல்லி
 மாச்சியேதிருநீற்றில் உபதேசித்து
 மைந்தனேகியாழத்தில் போட்டாயானால்
 பாச்சியேசாபமது நிவர்த்தியாச்சு
 பலிக்குமடாவெருசுருக்காய் பலிக்கும்பாரு
 வாச்சுதேயஸாச்சிரங்கை கொண்டாயானால்
 வலுவானபுத்துவலி பெல்லாம்போமே. (5)
- போகுமடாவயத்திருவு குன்மங்காச்சல்
 பொல்லாதவளியுற்ற சன்னியெல்லாரு

சாகுமடாசன்னியென்ற தெல்லாம்போகும்
தப்பாதேழுலீசையின் கியாழத்தாலே
பாகமாய்தேனதிலே கூட்டி க்கொண்டால்
பறக்குமடாசகலசன்னிகண்டசென்னி
வாதமாய்மானிடரே வைத்தியோரே
மாட்டாகியாழத்தை வழியாய்ப்பாரே.

(6)

பாரப்பாநாதாக்கள் சன்னிகெல்லாம்
பாலினாற்கியாழங்கன் சுருக்கமாக
ஆரப்பாபாடினதை குறிக்கித்தானும்
அப்பனைசுருக்கமாய் எட்டிச்சொன்னேன்
சேரப்பாவயித்திபரே செய்துபார்த்து
திரமானசுபத்தை நிவர்த்திபண்ணி
வாரப்பாயுச்சாபஞ் சுருக்கியப்பா

மைந்தனேதீட்சையது சொன்னேன்கேளே. (7)
கேளப்பாபதினெண்பேர் பாடினார்கள்

கிருபையாலயனிடத்தே யிருத்திவைத்தார்
நாளப்பாரோயறிந்து செய்தாயானால்
நலமாகவுணப்போலே வைத்தியரில்லை
மூளப்பாபெருநூலி லலையவேண்டாம்
மைந்தனேசிறுநூலி லுணர்ப்பாரு

வாளப்பாமானிடரே சுருக்கஞ்சொன்னேன்
வதைதையாய்மச்சமுனி பாடல்முற்றே.

(8)

மச்சமுனி சன்னிகியாழம்-அ முற்றிற்று.

சுந்தரபாபா

கணபதி துணை.

எழுபத்திராண்டாவது

திருமூலர்

கிரந்தியெண்ணெய்-அ.

காப்பு.

சாதாவேநந்தி தயவாயுரைத்தமொழி
சாதாவேயெந்தாய் மனோன்மணியினருள்போற்றி
சூதாரமான அறுமுகத்தோன்பாதம்
வேதாந்தபூரணமெய்ப்பொருளுங்காப்பாடீம.

நூல்

சூமென்றநாதாக்கள் மானிடர்க்கு
அறியவேவயித்தியங்க ளனைகங்கோடி
தாமென்றேரார்வைநூல் கிட்டாதென்று
சாதகமாய்ச்ருக்கி துண்டாய் பாடினார்கள்
கோனென்றுமிப்படியும் தெரியாதென்று
குறுக்கிவைத்தாரதன்பின்பு யெட்டுதானும்
வானெனிறைநூலெனெட்டில் சிங்காதப்பா
'மைந்தனைபதினெண்பேர்' எட்டிம்பாரே. (1)
பாருளீவெள்ளருகு சித்திரமூலம்
பண்பாகநிலக்குமிழி சங்கங்குப்பி

ஆருமேமலைவேம்பு செக்குப்பூடு

அன்பானபூவரசம் பட்டனஇலைப்பழுப்பு

கூறினேன்காய்ப்பூவு மைந்துதானுழ்

குருவானண்ச்சுத்தி லத்திவெள்ளம்

பாரினிலேஇவைகளையே சமனாய்ச்சேர்த்து

பண்பாநவுரல்தனிலே யிடித்துவுண்ணே.

(2)

அண்ணாபசுகளிட அமுரிநீறு

உத்தமனேயிரண்டுவெள்ள மிடாவில்விட்டு

ண்ணாமூன்றுநா னுறவிட்டு

பரிவாகப்பிசைந்துவடி கட்டிக்கொண்டு

கண்ணா ஆமணக்கன் யெண்ணெய்பபடிபெண்டு

கருவானசாறுபடி யிரண்டதாக

உண்ணாமிளகுசுக்கு வெள்ளைப்பூண்டு

உத்தமனேபறங்கியுட பட்டைத்தானே.

(3)

தானென்றவகைக்குநிறை மூன்றதாகும்

'சாதகமாப்பொடியிட்டு மெழுகுபதமாக்கி [அ
ஆமென்று-ரீங்-உரீங்-உங், கங்-ஓம்-நமசிவாயவென்

அப்பனேஆயிரத்தெட்டுருதானேதி

கோமென்றுவுருவேற சித்தியாகுங்

கருயெண்ணெயில்நீர் போட்டாயானல்

600 திருமூலர் கிரந்தியெண்ணெய்-அ.

வாமென்றயெண்ணெயுட சாபம்நீங்கும்
மைந்தனேதால்கிரங்கை யெண்ணெய்தொள்ளே.

கொள்ளவேகிரந்திசுஷ்டம் சூலைபுண்கள்
கூறனவெட்டைமுதல் மேதமெல்லாம்
தள்ளவேயரையாம்பு புரமியங்கள்
சாதகமாய்சரக்கட்டு யெல்லாம்போகும்
மெள்ளவேயெண்ணெயடா மூன்றுநாளும்
வெண்ணீறுருஞ்சோறுமடா கூட்டவேணும்
உள்ளபடிசொன்னனடா மறுபத்தியமூன்றதாகும்
உத்தமனேமுநாநாள் தண்ணீர்வாரே. (5)

வாரப்பாயின்னமொரு சூட்சமாக
மைந்தனேசுருக்கத்தி லெண்ணெய்சொல்வேன்
சேரப்பாவாசியுட மூலத்தாளந்
திறமானநாரமிட்டு அமுரியில்வூரப்போட்டு
சாமப்பாபிசைந்துதா நாலுபடிநீரில்
சாதகமாம்வெள்ளறுகு சாறுநாழி
மாரப்பாநளஞ்சிச்சார் நாழியாகும்
மைந்தனேசூப்பிச்சார் படியரைதான்பாரே. (6)

பாரப்பாமிளகுக்கு வெண்ணையூண்டு
பாங்குடையவரைக்குபல மூன்றுநாளுஞ்

காரணபரங்கிபட்டை காசுடைதான்பத்து

கருவாடிபொடிபண்ணி யெண்ணெய்ப்படி ரெண்டு
யீரானமெழுகுபதம் ஒருவிரகிலதானும்

விவரமாய்நாளொன்றுக் காலபடிதாண்டொள்ளு
வேராகமுன்றுநிள் கொண்டாயானால்

வெகுசுருக்குதைலத்தின் சுருக்குத்தானே (7)

தானைஇதுகளுக்கு சித்தியாக

சாதகமாய்சிவாயநமா அங்கிரீங்-உரீங்சீயென்று
காணவினாபகனைப பூசைபண்ணி

குருவென்றுயெண்ணெய் வைத்துக்கொள்ளு
விண்ணவீணனுக்கு கொடாதேயப்பா [கொள்ளு

விருதாவாய்போகுமென்றன்குருதான்செழுன்னார்
தானைமேகத்தில் பிரந்தரோகம்

சதாகுருவுன்யெண்ணெயிலே தீருமுற்றே (8)

திருமுலர் கிரந்தியெண்ணெய்-அ.

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

எழுபத்தைந்தாவது

திருமூலர்

நாதாந்தக்குறிப்பு-கக.

அடியாகியண்டரண்டத் தப்பாலாகி

அகாரமென்னுமெழுத்ததுவே பாதமாகி
முடியாகிடுவாகி மூலந்தன்னில்

முப்பொருந்தானாகி முதலுமாகி
படியாகிமுப்பாழற்று படிக்குமப்பாற்
படிகடந்தபரஞ்சோதி பதியுமாகி

அடியாகிமூலமதே அகாரமாகி

அவன்வளாய்நின்றநிலையனுவதாமே.

(1)

அனுவாகியவனவளா யல்லாமாகி

அடிநடுவுமுடியாகி யகண்டமாகிப்
பொதுவாகிப்பல்லுயிர்க ளனைத்துக்கெல்லாம்

புகலிடமாயெப்பொருட்கு மூலமாகி
மதுவாகிவண்டாகிச் சுவையுமாகி

மலராகிமணமாகி மதித்தவொண்ணா

அதுவாகிஅகாரமதே மூலமாகி

அண்டமெல்லாந்தாங்கினின்ற பம்பரமூலமாமே.

முலமெனுமதார வட்டந்தானே
 முச்சுடருமுக்கோண முன்றுநாடி
 சீலமெனுஞ்சிவலிங்க பாதத்தீர்த்தந்
 திருவடியுந்திருமேனிநடனமாகும்
 கோலமுடனண்டமெல்லாங் தாங்கிக்கொண்டு
 கொழுந்துவிட்ட கம்பமதாய் மேலேநோக்கி
 ஆலமுண்டரண்டமெல்லாந் தானாய்நின்ற
 அநாரமுதலவ்வெழுத்தை அறிந்துபாரே. (3)
 அறிந்ததுவுந்தற்பறமே யகாரமாகும்
 அறிவுடைய உநாரமே சிற்பரமதாகும்
 பிரிந்ததுவுமுலமெல்லாஞ் சமையந்தானும்
 பேதமெனுங்கருவுவகை யெல்லாமாகும்
 அறிந்தடிவும் அநாரமென்னும் பாதந்தன்னை
 அடிமுடியென்றனுசினமு மறிந்துநோக்கே (4)
 நோக்கமுடன்முலமென்னும் பாதந்தன்னை
 னுட்பொருளாஞ்சிற்பரத்தி னுடேநோக்குந்
 தீர்க்கமுடனாதார வகையுந்தாண்டித்
 திருநயனம்நாசிரெறறி நடுவேபார்த்து
 போக்கறிந்துயிந்தநிலை நோக்கவல்லாந்
 புரிசடையோ அறன்னுடைய புதல்வராவார்
 ஆக்கமுடனதுசுடர்போற் குருவைத்தானே
 அதுதினமும்நோக்கிநிற்பா ராகானமே. (5)
 ஆசானுமீசானு மொன்றேயாகும்
 மவனவனுமொன்றாகும் அதுதானாகும்

பேசாதமந்திரமு பிதுவேயாகும்
 பேரொளியின்வடிவாகும் பேருமாகும்
 நேசாருங்கலைகளெல்லாம், தானேயாகும்
 நிலையானஒங்கார பீடமாகும்
 மீசானையாசானாய்க் காணும்பேர்க்கு
 யின்பமுடன்கைகலாச மெய்தலாமே. (6)

எய்தரியபரசிவத்தை மூலந்தன்னி
 லிருகடருமுதித்தொடுங்கு மிடமேயென்று
 மெய்தொழியுஞ்சுழிமுனையே கம்பமாகும்
 மெய்ப்பொருளாஞ்சோதியெனமேயிரிற்கும்
 யிவ்வகையேமூலமெனும் பாதந்தன்னை
 யிருநேறமற்றிடத்தே யிரஞ்சிகாணே (7)

காண்பதுதான்மேரொளியின் காட்சியாகுங்
 காணரியபொருளாகுங் காட்டும்போது
 ஆண்பெண்ணையுலியாகி அடியுமாகி
 அப்பாலுக்கப்பாலா யமர்த்தசோதி
 லீண்பயிலும்வேதமெல்லாம் தேடிக்காணு
 வெறும்பாழதாகியே வேவிரின்றற்
 செண்பயிலுஞ்செக்சோதி மூலந்தன்னை
 தேடறியுபாதமென்றே தெளிந்துகொள்கே. (8)

தெளிவரியபாதமது அநாரமாகி
 சிற்பரமுந்தற்புறமுங் தானேயாகி

அறிவறியசோதியது தானேயாகி
 அடிநடிவுமுடியாகி யமர்ந்துநின்று
 மொருவறியமுத்தாகி மூலமாகி
 முச்சுடருந்தானாகி முடிந்தசோதி
 சுழிமுனையிசேமுனையாகிக் கோபமாகி
 சொல்லரியவெழுத்திதன்றே தொழுதுப்பாரீர்.()

தொகுப்பதுதான்மந்திரங்கள் கருவிதூலகள்
 சொல்லரியதத்துவங்கள் தன்னையெல்லாம்
 வகுத்துடனேவித்தையெல்லாம் கண்டுநீங்கி
 வாகாண்டடலுயிரை வையாற்றுகண்டுப்
 பகுப்புடனேசேராமற் பாதந்தன்னைப்
 பரததிக்குவழியெனவே பற்றிந்கொண்டு
 விகர்ப்பில்லாமுலமதில் நின்றசாதி
 மேலானபாதமென்றே மேலினில்லை (10)
 மேலியதோர்சர்ங்குருவின் பாதந்தன்னை
 மெய்ஞ்ஞானமென்றதனை மேலிந்கொண்டு
 ஆவியுடல்நாயமெல்லா மறிந்துபார்த்து
 அந்தனார்வடிவென்றே அறிந்துகொண்டு
 பாவவினைகளானதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
 பகலிரவுமற்றிடத்தே கருத்தைவைத்துச்
 சிவனையுஞ்சிவந்தனையு மொன்றாய்த்தானே
 திருமூலப்பாதுகென்றே திடமாக்காணே. (11)

திருமுலர் நாதரத்தக்குறிப்பு-கக முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

எழுபத்தாறுவது.

கொங்கணர்

முக்காண்டகுத்திரம்-கஎ.

—o—

செப்புகிறேன்மனத்தாலே தலமுமாச்சு
சேரவிழலாவதுவு மனமேயாச்சு
ஒப்புகிறேன்மாயமெல்லா மனமேயாச்சு
ஒகோகோசஞ்சலந்தான் மனமேயாச்சு
அப்புநீருப்பதுபோல் மனமேயாச்சு
அகண்டத்திசென்றகன்ற லதுதான்போச்சு,
செப்புகிறேன்மனம்விட்டால் மௌனம்போச்சு
கொள்ளையிந்தனல்விட்டால்மௌனம்போச்சே
போச்சிசன்றுவிடுகாதே மௌனமார்த்தம்
புகழ்நாயனுன்னையுமே புத்திபிள்ளாயென்று
மூச்சென்றுபிராணையுமுன்னேசொன்னார்
முதிர்ந்தபின்புசெப்புகிறேன் முயந்துகேளு
வாச்சுதென்றமூலத்தில் அகாரமீசன்
மருவிநின்றகாரமது சத்தியாச்சு
கூச்சென்றுபிரண்டிமொன்றாய்க் கூட்டினுல்தான்
குறியொத்தமௌனமதுகூட்டுகூட்டே. (2)

கூட்டப்பா மூலத்தை முந்திமுந்தி
 குறையாமற் பளிச்சென்று விங்கங்காணும்
 நீட்டப்பா விங்கமது நந்திரந்தி
 நேராகனலிதழும் விரிந்துகாணும்
 ஊட்டப்பாயிதையொட்டிச் சூழிமுனையுனாடே
 ஓகோகோ அந்நகரத்தில் மௌனமட்டும்
 தோடப்பா அசைந்துநின்ற மௌனத்தாலே
 சோமசடை அசைந்தாட நடனம்பாரே (3)
 பாரப்பா இதையொட்டி அக்கினியினுள்ளே
 பாங்காகமௌனத்தைத் தாக்குநன்றாய்
 நேரப்பா சதாசிவனும் நிர்த்தஞ்செய்வார்
 நிலையான சிவசாமி நின்றபார்ப்பாள்
 காரப்பா அவ்விடத்தை நிலைத்துநித்தங்
 கார்த்தாக்காற் பலாபலத்தைக் காணலாகுஞ்
 சேரப்பா யிதையொட்டி அறிவுமூலஞ்
 சேர்ந்தோர்கள் வரிசையினஞ் செப்புவேணே. (4)
 செப்புகிறேனறிவுக்குள் மௌனமூன்று
 சேர்தமனந்தேறமட்டிந் திரமாய்நிலு
 செப்புகிறேன் அன்னமென்ற லெளித்தோன்மைந்
 சேர்கிறதும் தவர்கிறது மிதுக்குப்பாரு, [தா
 செப்புகிறேனறிவுடனே மூலங்கண்டால்
 தேகநிலைகற்பூர தேகமாச்ச

புலவர் அருளியிருக்கும் புகழைப் பாராட்டுவது

செப்புகிறேன் ஆஸ்யத்தான் சிவஸ்ருன்வந்து
திரட்டியன்னந்தோடுகைகடிலே வண்ணலாமே.

உண்ணலாமென்று சொல்லி அண்ணருண்டார்
ஒகோகோயா ணுமிந்தப் படியேயுண்டீன்
கண்ணலார்மனம்படைத்த மாணுந்தாகேள்
கறையேறப்போறதெப்போ கலந்துநீங்கள்
மண்ணைசவிட்டல்லோ மகிபாடுகளு
மார்ச் சமாமம்பாளி னுட்டம்புராநு
விண்ணெல்லாம்வெளியாச்சு வுலாவலாச்சு
விதைந்தேறமெளனமென்ற யேணிதானே. (6)

தானென்றபேணிவித்தை பத்தாதீட்சை
சாதமாயுலகத்தோர் காணர்காணர்
பானென்றமதுவையுண்பார் பூசைசெய்வார்
பலபலமாய்மந்திரத்தை செபிப்பாரசப்புா
கோனென்றகுருகாணர் பொருளுங்காணர்
'குவிந்தவிடஞ்சுகங்காணர் குருட்டுவாழீ
வானென்றயிடமெல்லாம் வாமபீடம்
வாங்கையிலே ஆனந்த அறிவுங்காணே.

அறிவானந்ததென்னில் மைந்தாகேளு
ஆருமல்லஆருமல்ல ஆத்தாரீர்த்தான்
யறிவாதவதுகடந்தால் கண்டமப்பா
பெயரென்னசொல்லுவேன் பேணிக்கூடு.

மறிவாகக்கடாவிட்டால் வாதகித்தில்
மயங்கியல்லோவெஞ்சுனங்கள் மாண்டுபோனார்
நெறியா சச்சொல்லீவந்தேன் கண்டத்தோரும்
நேரநயி கட்சியில்லை மௌனந்தானே. (8)

மௌனமுனி அறிவினோர்க்குள் நிதமுந்தாண்ட
மகத்தான அண்டமுத லறிவிற்சேர்க்கு
மௌனமுனிமௌனத்தே மௌனமுண்டு
மகத்தானசொல்லங்கே மௌனமுண்ண
மௌனமுண்ணமௌனமாகு மாசியற்ற
மௌனமதுவந்துகே1ன்று மௌனமுண்ணு
மௌனமுண்ணுமவரிசையிது மந்தாள்கேநரு
வாய்முடவே வாங்கிநிற்கு மார்த்கங்கானே. (9)

காணப்பாமௌனத்தி லடைந்தபேர்கள்
கைக்கெட்டாதிபம்போ லொளியைக்காணும்
பூணப்பா அறிவினுள்ளே அடைந்தபேர்கள்.
புகழாகரவிபோலக் கோடார்காடி
கண்ணப்பா அண்டத்தி லடைந்தபேர்க
கொருகோடி ரஷிமதியும் வன்னிபோலார்
காணப்பா தொந்திடு காண்ட னாதாக்கள்கோடி
சொற்பெரியபூரணத்தின் சேர்திதானே. (10)

தாவென்றபூரணத்தின் சோதியைத்தானேக்க
சுமாதியுள்ளேயிருந்துகைத்த பெலத்தினுனை

வானென்றவெளியெல்லாம் நாதமாகி
வாய்திரந்துபேசாதே நசியமப்பா
சோனென்றயெனையீன்ற ஞாயன்சொன்னார்
சொல்லியந்தப்படிசென்று யானுங்கண்டேன்
ஊனென்றஉடம்பெடுக்கு மாணுக்கரேகள்
உண்ணியுண்ணிஉரைத்துநிற்க மோங்கிடரே. ()

ஒங்கிடர்மயங்கிடர் மௌனமுண்ண
ஒகைமயங்கமில்லை திரோதாயில்லை
தேங்கிடர்தேங்கிடர் மௌனமுண்ண
சித்தியில்லைசுத்தியில்லை சேரவொன்றாப்
வாங்கிடர்மௌனவிதி மாய்சித்தி
மணிபோலநாதமங்கே சப்திக்கும்பார்
நூங்கிடர்நூங்கிடர் நாதாந்தத்துள்
சுத்தசைதன்னியத்திற் றாக்கங்காணே. (12)

காணப்பாயிதைவிட்டு யோகம்பார்த்தாற்
கையயறசமுத்திரத்தின் தவளைபோலாம்
ஊணப்பாயிதைவிட்டு ஞானம்பார்த்தாற்
லுத்தமனேமனக்குறங்கு யிழுத்துக்கண்ணுந்
தோணப்பாயிதினிலை அகண்டந்தோறுஞ்
சொல்லிவந்தேன்சொல்லிவந்தேன் மௌனமுண்
நூணப்பாகுருவாகு மௌனயோகஞ் [டு
குட்சத்தையறியாவிட்டால் ஞானம்போச்சே. ()

பேபாச்சென்றுயிந்தபடி அடியேன்சொன்னேன்
 புநமுற்றபெரியோரே தோபம்வேண்டாம்
 வாச்சென்றுமுக்காண்ட மடிபேன்சொன்ன
 அரும்பொருளின்தப்புநா மடியின்மேலே
 பாச்சென்றுதோபம்வந்தால் மைந்தனென்று
 மதத்தானருணையினால் மாற்றுமாற்றம்
 வோச்சென்றுயின்னூலா லுரைத்தகர்மம்
 ஓங்கியதோர்மனிதர்க்குக் குருவுக்காச்சே. (14)

குருபதத்தைபோற்றியிரு பதியிலேறிச்
 கூறாப்பதியினுள் மூவரையும்போற்றி
 கருவூராருரைத்ததித்தை அனுதினந்துதித்து
 கரைகண்டபெரியோர்கள் பாதம்போற்றி
 திருவுரைத்தயின்னூலைப் பார்த்தோரெல்லாஞ்
 சிவயோகமுறைப்படியே சித்தியாக
 பறவுகின்றநாளென்றி பராபரமுமாவார்
 பாடியதோர்முக்காண்டம் பதினேழும்முற்றே.

கொங்கணர் முக்காண்டசூத்திரம்-௧௫.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எழுபத்தேழாவது

கொள்கணர்

பூஜாவிதி - கரு.

உரைத்தமன மொன்றாகி உற்றுப்பார்த்தாலொன்
றும் பொய்போகாதென் றுமையாள் சொன்னாள்,
விரைத்து மனம் பொய்யென்று எண்ணினாக்கால்
மெய்யான வார்த்தை யெல்லாம் விடலாய்ப்போகு,
மரத்தியென்ற சிறுபிள்ளை ஆயிபாத மறவாமற்
பூசைபண்ண வருங்காண்ஞானம், யெறைச்சியென்
றால் மதுவென்ற லென்னுபாகு மெழுபிறப்பும்
நாய்சென்ம மெடுப்பாய்காணே (1)

எடுப்பார்கள் பூசையைத்தான் தூஷித்தோர்க்கு
பிறக்கத்திற்பெருவயிறு யீளை காணுந்
'தெடுப்பார்கள்பேய்பிடிக்கும் பித்துக்கொள்ளும்
சோறுசோறென்றலைந்து சோறுவார்கள்
கொடுப்பதற்குயாருமற்று மதியுங்கூட்டு
கூடிநின்றகுடும்பமெல்லாம் கொள்ளைப்போகும்
கெடுப்பார்களின்றணை ரென்றுதேவி
நிட்சயமாப்சாபமிட்டால் நிசந்தான்காணே. (2)

காணப்பா உட்சமைய மாறுமுண்டு

கடந்தபின்புபிற்சமைய மாறுமுண்டு
பேணப்பாபனிரெண்டுக் கவளேதெய்வம்

போக்தறியாப்புலவர்களோ மெத்தமுண்டு
விணப்பகுத்தமென்பார் நிறுபுகி

வெகுசுத்தம்நாங்குளென்பார் சைவமாடு
தோணப்பாயிதினிலை வருவதேது

தோஷம்வந்துசுத்துமிந்த முறைசொன்னுளே. (1)

சொன்னுளோசிறுபிள்ளை வயதோகொஞ்சம்

சொற்றிறைய்யேசறியாள் மௌனியிப்பா
யெந்நாளோவெல்லிதமோயானுங்காணே

னிப்படியேசிறுபெண்ணு யிருந்தாளாத்தாள்
தன்னுளோவயசுமத்து சந்திரனார்விட்டில்

தாயார்க்குக்குடியிருப்புத் தாங்கிப்பாரு
வன்னுளோகவிகோடி பாடிவைப்பாள்

பூலையடாசித்தருங்குத் தெய்வந்தானே. (4)

தெய்வமல்லோகூலதெய்வஞ் சித்தர்க்கெல்லாஞ்

சிறுபிள்ளையறனுடைய தேவிதேவி

வையுமடாநாங்குளெல்லாம் நகைபாளாத்தாள்

மணியீட்டைப்போலையல்லோ வண்டமெல்லா

கொய்வமடாவினையனிப்பா நெறுடியிற்குள்ளே

குறையாற்றப்படைத்தினான். கூர்ந்துபாரு

சைவமடா கடுஞ்சைவம் பாணம்பேணும்
சதாநித்தமாணந்த சுத்திதாணீன. (5)

சுத்தியல்லோநூறுபங்கு சிவன்றொன்று
சார்வாநயிருந் துமொண்டு வுலமெல்லா
முத்தியல்லோமொடுத்தாண்டு ரட்சித்தார்கள்
மோசமில்லைஉன்னுள்ளே முட்டிப்பாரு
பத்தியல்லோகண்டுமெச்சி வார்த்தைசொல்வார்
பாரடாசதாநித்த மனத்தையுன்றி
அத்தியல்லோயவள்வார்த்தை கேட்டாபான
லறுபத்துநாலுகித்து மாடலாமே. (6)

ஆடியதோர்பாட்டெல்லாஞ் சொல்லக்கேளு
அண்டமுதலாயளவு மளித்துண்ணி
ஓடியதோர்சிறுவீடு போலேபாத்தாள்
யொருநிமைக்குள்படைத்தளிப்பாள் பாருபாரு
நீடியதோரெட்டெட்டுஞ் சித்தியாச்சு
நிராமயமாப்பரையனுட்கூறுமாச்சு
கூடியதோர்புவனமுத லிவ்வேபாச்சு
குறும்பரேசிவமென்னு உன்னிப்பாரே (7)

உன்னிடத்திலெயத்தியது முமைமைந்தா
டத்துநின்றமனமல்லோ மனோன்மணித்தாய்
தன்னிதத்தில் மாயமெச்சு பாசந்தீர்த்து
தாசகமாய்ப்பதியுள்ளே தாய்தான் சொர்ப்பான்

பன்னிதத்திலினைத்ததொரு சமத்திலவைத்து
 பரத்துக்குலக்குமென்று பணிந்துநோக்கு
 அன்னகத்திலாயிவந் தென்னைப்பெற்று
 ளவளவர்க்குத் தாயாகி நிற்பாள்பாரே. (8)

தாயானபூரணியை அகண்டருப
 சச்சிதானந்தவெள்ளச் சார்பினுளை
 பேயானபிள்ளையைநீ பெத்திட்டாக்காற்
 பேய்பிள்ளையென்றுதள்ளப்போச்சுண்டோசொடல்
 ஓயானவாகாய வாய்வுதன்னி
 னுதித்தஜலம்பூமியுரு வெடுத்தாய்நீதான்
 மாயானவாயமென்றுங் கருவியென்றும்
 வைத்தாய்நீவாசனையாய் வைத்தாய்நீபே. (9)

நீயென்றும்நானென்றும் ரெண்டாய்க்கண்டாய்
 நிட்சயமாய்பிறவியோர் கச்சுதென்பாள்
 தாயென்றும்பிள்ளையென்றும் சொன்னாத்தாள்
 சர்வசங்கத்தியாகி சங்கராசாரியானேன்
 நாயென்றும்வித்துயென்றுஞ் சொன்னோமானால்
 கடியதொருமரம்போலே பிறவியாச்சு
 ஓய்வன்றியேதாந்த மௌனம்நின்றோன்
 ஓகோகோயொருநாளும் பிறவார்தாமே. (10)

பிறவாதனெறியேனுமென்பார்கோடி பேரான
 காயத்தைவேனு மென்பார்கோடி மறவாக குளிகை

யிட்டாடவேணு மென்பார்கோடி மகத்தான மதிய
முர்தம்வேணு மென்பார்கோடி, திருவாத்சையோ
கம்வேணு மென்பார்கோடி, திருட்டுவித்தைதிலத்
வித்தைவேணு மென்பார்கோடி, உறவாதரிவிநரு
டனிருந்தவேணு மென்பார்கோடி, உத்தமியேயவா
வர்க்கு கொடுப்பாம் நீயே (11)

கொடுத்தல்லோ அவரவர்க்குமுன்னுந் நின்றருளி
ந்தபின்பு நல்வினையுந்தீவினையுமாறோர், அடுத்தல்
லோயுணைப்போற்றி யெத்தனையோசென்மம்மனந்த
வரையெடுத்தல்லோயுணைப்பணியச்சேர்க்கும், தறித்
தல்லோபாட்டுகொண்டாய்விட்டகுறையாலே, தாயே
நான்பிறக்கரிது யென்பாரில்லை, மடுத்தல்லோமோக
த்திற்கா முகனாய்ச்சென்று வஸ்துவென்றசத்தியி
லேமயங்கினாரே (12)

மயங்கினாந்தியங்கினார் சையோகத்தில்
மனமாகாயத்துடனே வாய்வுதப்பி
தியங்கினார்லாகிரிமிஞ்சி வாந்தியாகி
கற்றின்பமோகத்திற் சேரக்கேட்டார்
துயங்கினார்சரணமென்ற ஆலிங்கனத்தாலே
கத்தினாற்பத்தினார் பார்த்துப்பார்த்து
முயங்கினாறுவல்லோ முத்தியென்றார்
முடரைநாமுலகத்தில் வாழிதானே. (13)

வாமிபென்றநாமமது ஆருங்காச்சு
 வன்பரியஉண்டிருந்த ரிஷிபட்காச்சி
 வாமிபென்றநாமமது ஆருங்காச்சு
 மருவிரின்றசித்தயோகி தமங்குமாச்சு
 வாமிபென்றநாமமது சித்தரங்காச்சு
 மகத்தானமெய்ஞ்ஞானி பெரியோர்க்காச்சு
 வாமிபென்றநாமமது ஆருங்காச்சு
 வாதிக்காமத்த வர்க்குப் பகவென்றநாமந்தானே
 தானென்றதத்துவத்தை யறிந்தானாகில்
 தவசியிவனறியாவிட்டால் வாதியல்ல
 வானென்றவனந்தனிலே சென்றுசித்தர்
 காலடியை காணாவிட்டால் கழுதைமேய்க்க
 கோனென்றகுருவறிந்தோ னவனையாசான்
 குருவறியானவன் பேயன் வயர்பிழைக்க
 ஞானென்றபெண்ணைச் விட்டோன்யோகி
 ஓகோகோயிகொட்டி லுதித்தோனோமே. (15)

கொங்கணர் பூஜாவிதி-கடு

மூ ற் றி ற் று.

உ
சிவமயம்.

எழுபத்தெட்டாவது

கொங்கணர்

முக்காண்ட திருமந்திரம் அ.

உகரையற்றதொன்றை வுரைசெய்முமைகாள்
கரையற்றதொன்றை கரைநாணலாகுமே
இரையற்றநீர்போற் சிங்கைதெளிவோர்க்கு
புறையற்றருந்தான் புரிசடையோனே. (1)

மாட்சிமையாவது மாதவமுற்றிடம்
மாட்சிமையாவது மனமேதெளிந்திடம்
மாட்சிமையாவது மன்னுயிரிருந்திடம்
மாட்சிமையாவது மாண்டிடமுத்தியே. (2)

தான்வகையற்றபின் னுரைபரைவது
தான்வனையின் னுரைநினைவது
காமனைவென்றகண்ணுரையுட்பது
நாய்மொழிவாசகஞ் சொல்லுமொன்றீசரே. (3)

மனம்விரிந்துகுவிந்தது மாதவம்
மனம்விரிந்துகுவிந்தது மன்னுயிர்
மனம்விரிந்துகுவிந்தது வாயுவாம்
மனம்விரிந்துரை மாண்டிடமுத்தியே. (4)

வேறு.

சோதியான துரிசையைச் சொல்லணை
பேதியானகுரிசையைப் பேசொணை
ஆதிதான்சொன்ன அநம்பொருள் தன்னை
வீதியாச்சொன்னால் விண்ணிடிவீழ்மே. (5)

விண்ணிடிவீழும் வெளியிட்டபேர்ந்தகு
தன்னடிதானாய்த் தனக்குச்சரிபாய்
கண்ணடி கண்ணாய்த் கற்றுணர்ந்தோர்க்கு
பொன்னடிமலம் பொருள்சொல்லலாமே. (6)

சொல்லலாரணபாஞ் சுருதிமுடிந்திடம்
எல்லாருங் காண யெடுத்தேவுறைத்தவன்
பொல்லாதசென்மார் புருந்துபுலையனாய்
எல்லாகரத்துத் தேய்குரார் காணுமே. (7)

வெண்பா.

உசாலலாராணமாஞ் சுருதிமுடிந்திடம்
புலார்க்குஞ்சொன்ன வெழுநகரம்—நல்லாம்
ஆளாக்கிச்சொன்ன லவனையிவனாகும்
போழாக்கிப்போட்டகுருப் பால். (8)

முக்காண்ட திருமந்திரம்-அ

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.
எழுபத்தொன்பதாவது
கொங்கணர்

சுருக்குளிசை-அ.

—o—o—o—

பாடுகிறேன்பார்வைக்கு ஐங் ளானே காப்பு
பரிவான சின்மயத்தின் பாதங்காப்பு
நாடுகிறேன்சித்தருட பாதங்காப்பு
நாதாந்தமனென் மணித்தாய் பாதங்காப்பு .
தேடுகிறெனனைப்போல நூல்கள்கோறுஞ்
செப்பார்கள்பார்வைக்குச் சித்தரப்பா
சூடுகிறேன்பார்வைவொரு நூல்கள்முன்னே
சுருக்கியேசொல்லுகிறேன் தேளுகேளே. (1)

கேளடாநாதாக்கள் சொன்னமார்க்கங்
கிருபையாய் நூல்களிலே அநேகமுண்டு
ஆளடா அதைக்குறுக்கி குளிசைக்குள்ளே
அப்பனையிர்க்கினையாய்ப் பாடிப்போட்டேன்
நாளடாருனியங்கள் பில்லிச்செல்லாம்
நலமானபார்வையென்ற தெல்லாத்துக்கும்
வாளடாகருக்குளிசை யாகத்தாளு
மைந்தனேசூட்சுத்தில் பாடினேனே. (2)

பாடியேறென்றால் செம்பொன்னுதி
 பாங்கானமுனிவனடா ஐயாதேனா
 நாடினேன்மனமுழுங்கி முதண்டகண்ணி
 நலமானமந்தபெருச் சாளிதானுந்
 தேடினேன்செங்காத்தி மூலிதானுந்
 கஜயமானமுசல்நாது முட்டைநாறி
 வாடியேமலைந்தாத நாலச்சுள்ளி
 மைந்தனையின்னமுண்டு பின்னுங்கேளே. (3)

கேளப்பாகுக்குடராய் மூலிதானும்
 கிருபைபாப்புப்பைமனத் தனையுங்கூட
 நாளப்பாமரமென்று யெண்ணவேண்டாம்
 நலமானதேதாதகத்தி தனையுங்கூட்டி
 சாளப்பாபிரப்பங்காய்த் தனையுஞ்சேர்த்து
 நாடியேபதினென்று வகைபைத்தானும்
 கூளப்பாமயினம்போ லாட்டிரீயும்
 குருபார்த்துசாருநீ வாருவாரே. (4)

பார்த்துமேவையடா சாமந்தானு
 மைந்தனெமெழுகதுபோ லாகும்பாரு
 பார்த்துநீகல்வத்தி லரைக்கும்போது
 பதையாமலெருமனதா யரைக்கவேணுஞ்
 சேர்த்துமேயரைத்தபின் சிவாயநமயும்உம்என்று
 செப்பவேஷுங்கிலியும் உரிமையென்றுசொல்லி

வாழத்தியேபயரளவு குளிகைசெய்து
மைந்தனேவுருவேற குளிகையாச்சே. (5)

ஆச்சப்பாருளிகையது வென்றுசொன்னேன்
அப்பனே நூல்களிலே சொல்லவில்லை
காச்சப்பாருளிகையின் தன்பேர்சொன்னாக்கால்
பூணாமலோடுமடா பில்லியெல்லாம்
பே ச்சப்பாருளிபங்கன் பார்வையெல்லாம்
போகுமடாமபயமென ; கதறிக்கொண்டு
ஆச்சப்பாபார்வையினால் வந்ததோஷ
மாண்டேதான் போகுமடா புலக்கேளே (6)

புல்லையேகோரமென்ற வகைகட்டுதெல்லாம்
போட்டாவொருகுளிகை வரைத்துப்போடு
நிகழுகிறேன்மற்றவகை யெல்லாத்திற்கும்
நிசமாகக்கையிலே குளிகைகொள்ளு
தகளுகிறேன்குளிகையி லிருந்துதென்றால்
சாடியேபோகுமடா பதினெட்டுந்தான்
அகளுகிறேன்தீட்சைநீ வோதிக்கொண்டு
அப்பனேநீகொடுமெய் யாகும்பாரே. (7)

பாரடாதீட்சைநீ கொள்ளாவிட்டால்
பாங்கானகுளிகையது பலிக்காதப்பா
ஆரடாவுண்மைதனை யறிந்துக்கொண்டு
அப்பனேதீட்சைபெற்று வருக்களேற்றி

கொங்கணர் கருக்குளிகை-அ.

721

சேரடாகருக்குளிகை சித்திராணம்
திறமாகுனல்களிலை சொல்லவில்லை
வாரடாகருக்குளிகை யெட்டுக்குள்ளே
மைந்தனையடக்கிய யுரைந்திட்டேனே. (8)

கொங்கணமுனிவர் கருக்குளிகை-அ
முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.
எண்பதாவது
ந ந தீ ச ர்
குளிகை = ௮.

‘உ’பெருகும்நோன்மணிபே மாதாவென்றும்
சிவபிரானென்பிதா தென்றுமவர்சீஷனென்றும்
கார்பெருகுந்திருமூலர் பிள்ளையென்றும்
தைலாசபோகர்தான் தமையனென்றும்
பேர்பெருகும்சின்மயத்தின் கருணைபாலே
பேசுவைத்தாள் சரஸ்வதியென் னூல்தானும்
ஈர்பெருகுமெய்ஞ்ஞானப் பொருளேநாதி
யெடுத்தாரைக் கண்ணபதியுங் காப்புத்தானே.(1)

தானென்றவிஷம் காரி கண்டபேரும்
சாதகமாப்சிற்பரியும் தருகமாகுங்
தோனென்றநிம்பவிரை சிலையுங்கூட்டி
கூராக் காரபமது கூடச்சேர்த்து
தெனென்றமகாவிந்து பாலாலாட்டி
சிறந்தவேகுளிகையது செய்துக்கொண்டு
வானென்றவொருகுளிகை விஷத்துக்கெல்லா
மைந்தனேகுடுத்தாக்கா வேடிப்போமே.. (2)
போகுமேகுகுவேர் துங்கிலேரும்
புகழானவூர்ச்சாணி தலையுங்கூட

சாகுமேநற்கன்னி நற்கன்னிதானும்
சாதமாய்நாறியது முசந்தாதுதானும்
ஏகுமேஅப்பைதுரு அமுரிதானும்
இருள்வளத்திசளிப்பூச்சி நாயந்தானும்
வாகுமேபழச்சாற்றில் குணிகைசெய்தால்
மைந்தனேபில்லியது போகும்தாரே.

(3)

பாரப்பாரீறுபச்சை கூறுவெள்ளி
பாங்கானநாறுமொச்சை மேனிதானும்
ஆரப்பாநாவனையின் சிற்றரத்தை
அப்பாரீனகடைந்தாயம் வசம்புதானும்
வேரப்பாரீலிபருத் திறீனசார்வார்த்து
விட்டரைத்துக்குணிகைகளை செப்துக்கொண்டு
வாரப்பாரிள்ளையினி நூற்றெட்டுக்கான்
மைந்தனேகுணிகை கொள்ளப் புதலக்கொண்டே.

(4)

புதலுகிறேன்எலிநாடிகள் பதினெட்டுக்கும்
பொல்லாதஎலிபுலியின் சிலந்தானும்
புதலுகிறேன்கதிர்வாரம் தன்னிலப்பா
புதலிலைபாநாயகையெடுத்து குணிகைபண்ணி
தலுகிறேன்காநவல்லிக் குற்றைவைத்து
சாப்பிட்டாடுலிகடிநன் சாடிப்போகும்
புதலுகிறேன்குணிகையது வெல்லாஞ்சித்தி
அறிந்தவனையித்தியந்தா னுகுவானே.

(5)

ஆகுமேநெல்லிவித்து கிளக்காய்வித்து
அப்பாரீன அகண்டப்பாண் விட்டுக்கூட்டி

தாஞ்ஞமேகுளிகையது பதனம்பண்ணி
 தப்பாமலொருகுளிகையுரைத்துப்போட்டாற்
 போகுமேதேள்கொடுக்கு விஷங்களைல்லாம்
 தூரான்செய்யான்கருந்தேன் விஷங்கள்போகும்
 வாஞ்ஞமேகடிப்பெருப்புநீருந்தீரும்
 மைந்தனேபனிரெண்டு குளிகைகளே. (6)

களப்பாவசிகரந்தான் லோகத்துக்குங்
 கிருபையாய்ஸ்திரீகளுக்குஞ் சொல்லக்கேளு
 நாளப்பாவேகாக்கொல்லு தராமணியுங்கூட்டி
 நன்மானபிராமணிநசனத்தானுந்
 ளாப்பாபசுவின்னால் விட்டுஆட்டி
 சாதமாம்சிவயநம அங்கிலியுரிசீயவென்று
 வாளப்பாசொல்லியே திலர்தமிட்டால
 மைந்தனேஸ்திரீகளுமே வசியமாச்சே. (7)

ஆச்சப்பாபரங்கிலை கிரிதானும்
 அப்பனேஅகிலியது மூணுங்கூட்டி
 மூச்சப்பாகருங்கழுத்து குருவிதானு
 மூன்றாகவேகிழித்து வரித்துபோடு
 வாச்சப்பாநெய்யிலே பொரித்துத்தானு
 மைந்தனேகுளிகையது செய்துந்நொண்டு
 நாச்சப்பாநிலர்தமிட யெல்லாஞ்சித்தி
 நலமாகநந்தியுட பாடல்முற்றே. (8)

சந்திசர் குளிகை-அ முற்றிற்று.

கடவுள்துணை.

எண்பத்தேதாராவது

பதஞ்சலி மகாமுனிவ ரருளிச்செய்த

வாதகுத்திரம்-20.

பூமலியன்கண்ணாடன் பாதமபேரற்றி

புதலுவேன்வாதத்தின் திறவுகோலை

நாமுறைப்போமைநான்கு பாடற்குள்ளே

நலமானவாதவிக்கை ஞானமார்க்கஞ்

சோமனுற்றவேணியன ருபதேசத்தால்

துறையறியும்பதஞ்சலிதன் குத்திரத்துக்குள்ளே

ஏமவித்தைக்காதியென்ற வஸ்துவுப்பை

யிவையறியமாட்டாம லேங்கினாரே.

(1)

ஏங்கினார்வஸ்துவுப்பைக் கண்டாற்போல

பிதினிலையிருக்குதென்பார் என்றுதொனென்பார்

பங்கியர்கள் தீட்டிமென்பார் வந்தாமென்பார்

பனிரெண்டுப்பதினும் பருவமென்பார்

தாங்கிவளர்த்திட்டதலைப் பிள்ளையென்பார்

சமாதியிலைவத்திருக்குத் தலையோடென்பார்

துங்கியிலேசொர்ப்பனத்தி லுயிவத்து

சொன்னதென்பார்பூடுதென்பார் கசியென்பாரே.

சீகிஞ்சீன்பார்க்கோழிமுட்டைக் கிளிஞ்சிரெண்டுஞ்
 சத்தஜலமானுக்கால் தொழிலாமென்றுங்
 தகையென்னபுளிதானே பலமாமென்றுங்
 சாரமென்றுமுத்திரமே தப்பாமென்றுங்
 குகையென்னசெவிநஞ்சங் கண்ணீரென்றுங்
 கோசமென்றும்பூசமென்றுங் குருவன்மென்றுங்
 தீக்கையாதேசடத்திலையஞ் சாபமென்றுங்
 சிகையென்றும்பூநாத் தெளிவென்பாரே. (3)

வெதளித்தவர்போற்சித்தர்சொன்ன ஞத்திரத்திற்
 சித்தகறுத்துப்பாராமல் செகததுள்ளோர்கள்
 சூர்னந்தியதிலுத்திமண்ணி பாராமற்றான்
 அவரவர்கள்நினைத்தபடி சுட்டிப்பார்த்து
 இளந்தைசொல்லாமென்று சொற்கள்நூல்வெத்து
 இல்லாமேனல்லாமென் நிருந்தார்கோடி
 னிரந்தபிணம்போல்மெலிந்து சிலதுபேர்கள்
 கானகத்துமலையிடத்துக் கருதினாரே. (4)

கருதினார்சிலதுபேர் குருதான்வந்து
 காட்டுவாரென்றுசொல்லி ஞஸ்திரத்தை
 யுருவியேகிழித்தெரிந்து வீண்வாய்ப்பேசி
 உழன்றுதவிப்பார்களதி லணந்தம்பேர்கள்
 மருகினார்சிலதுபேர் வாதவித்தை
 வந்தவர்போற்சொல்லியவர் பிழைப்போமென்று

பதஞ்சலியார் வாதஞ்ஞத்திரம்-௨௦

உருகிநார்போகிதண்டுக் காயரசங்கள்
யோகநிஷ்டைபெற்றவாபோனுருக்கொள்வாரே.

கொள்ளுவார்செபமாலை கையிலேந்தி
குரமெட்டுநடையிடப்பார் குகையிற்கார்ப்பார்.

விள்ளுவார்மாதமொடு யோகம்ஞானம்
வேதாந்தஅதீதமும் விசாரித்தோர்போல்
துள்ளுவாருபதேசம் செய்வோமென்பார்
சூதமணி கட்டுகிறேன் தொழிற்பாயென்பார்
தள்ளுவார்பொருளாசை நமக்கேதென்பார்

சவுக்காயகுருமுடிக்கத் தனமென்பாரே. (65)

தனமென்னவாலைமனோன் மணிதானென்பார்
சாராயம்பூசிக்கத் தண்ணீரென்பார்
கனமென்னகாத்தசத்து கண்ணம்பண்ணி
கற்பமென்றுபெண்ணாசைத் தடந்தொமென்பார்

மழைமென்னவாய்பிரட்டாங் கைப்பிரட்டால்

வாதவித்தைப்போற்றாட்டி மயங்கச்செய்வார்

தினமித்தப்படிதானே யுலகத்துள்ளே

சீவனங்கள்செய்வார்கள் சிலதுபேரே. (7)

சிலதுபேர்பிரம்மவித்தை பொய்யென்பார்கள்

சித்திகத்தியானவரை தெரியப்போமோ

தொலையாதபூமியிலே அறிவுகொண்டு

சோதித்தார்தோடியிலே ஒருவனுண்டு

யலகம்—நந்தேனநிந்துகொண்டால்

கார்தமயமிழப்பதுபோல் கலந்துகொள்வார்
மலையென்னஉலகமென்ன மனந்தானென்ன

மொனவிக்கைத அறிந்திருக்கும்வகையாளர்க்கே.

வகையறிந்தபெரியோர்கள் மலையிலுண்டு

வகையகத்திலுண்டுசெய்ததிலுண்டு வாழ்ந்தாலுந்
புனையணுநாருறவுடொள்ளா ருலகாசாரம் [தன்

பந்தம்விடாகர்மானு பவத்துட்சிந்தார்
புனையிலையாட்டிலிருந்தாரா சினந்துபேசார்
சிவமயவிதற்பமுரார் திறந்துசொல்வார்

புனையுறையாசீவபர மாத்மாவெல்லாம்

அவராகிநிறைந்திருப்பார் ஆசான்ருனே.

(9)

ஆசான்கண்டபேர்க்கும் ஞானப்பேர்க்கும்

அபபேராதேபேராதத்துக் கருளுண்டாகும்

பேசாதேமொளனமென்ற பிரமவித்தை

• பிடரிவழிகண்டிறந்து பிரகாசிக்கும்

புனையவஸ்துவப்பு வண்ணிபீசம்

புதைத்தவிடந்தனைக்காட்டிப்பொருளுஞ்சீசரும்
சோதிபாதமுதல் நடுவுந்தோன்றும்

கெவுனமென்றகுளிகையடா கிடைக்கும்பாரே.

கிடைக்குமோயிந்தாற்று முதலாயினாய்

கெட்டியாய் புதைத்துறைத்தேன் குண்டிரத்துள்

முடிசனனும் அடிப்புனனும் நடுக்கால்முன்று
மோசயில்லைபாடிவிட்டேன் னிருநூச்சங்கம்
கொடைக்கொருவனென்பதுபா வித்தநூலிற்
கட்டுவேன்வஸ்துப்பின் பூவுக்குள்ளே
உடைக்கவொன்றால் கிணியின் பூவுக்குள்ளே
உதர்விட வஸ்துவுப்பென் றரையலாமே (11)

அடையா னளாதியென்ற வஸ்துவுப்பை
ஆகாஅ அவனியிலை நலங்கினூர்கள்
வரையாமற்றிரங்காரே நந்திதேவர்
வாய்ப்பூச்சிக்குட்கிணிட்டார் மற்றேருடெல்லாம்
உரையாமற்பேரூரே வுலகத்தோர்க்கு
ஒருகோகோகாதார்கள் மறைத்துச்சொன்னார்
கரைகாணாவிருட்சிதமாம் வன்னிபீசம்
காண்பதற்குயெவ்வனமுங் கண்டுபாரே. (12,

பரையாநாலத்தைமுன்பின்னாகப்
பாடினாரைத்தெளிந்து பார்த்தவேணும்
நேரையாவஸ்துவுப்பைக் காணவென்றால்
நிலமறிபவேணும்மதில் நிஜமும்வேணும்
நூரையாசந்திரனுக் கைந்துதிட்டை
சுயமானஞ்சூரியனுக் கைந்துதிட்டை
பேரய்யாஅக்கினிக்குகோர் திட்டையொன்றும்
பின்றசவாய்திட்டையொன்றுப் பேசினாரே. (13)

பேகின்திலொன்றுமில்லை யோகதீட்சை
 பெரியோர் கருட்கருவை புதைத்தாரந்த
 குட்சனை தானறியவென்ற லகாரமிட்டிம்
 சுழித்திருக்கு ம் உகாரமல்லேர எகதீட்சை
 பூசைவிதிமரந்தாங்கால முப்புசத்திப
 பூரணமுமாகாது பொய்யாய்ப்போகுங்
 காகிணியோரிதைவிட்டு ஆசைபூண்டி
 கரிசுட்டுக்காணாமற் கலங்கினோர.

(14)

கூலங்காமல்வன்னிக்கு நாலுகாலு
 கதிரவனுங்கொருநான்கு நாலுமாகுஞ்
 துலங்கினுஞ்சோமனிலே விரண்டுகாறு
 துனைபார்க்கப்பற்குகால் தோன்றலாச்சு
 மயங்கினுர்விடைதபபி குருவைச்செய்தால்
 வாய்க்குமோபூதமைந்தும காணவாழ்க்கை
 துலங்கினேமுன்னாலிற் கண்டுபாரு

துருசுகுருஆவதற்கு துரைசொன்னேமே
 சொன்னதென்னதரிதிவுக்கு தீக்காலொன்று
 சுதமானவுப்பினுக்கு தீக்கால்முன்று
 பின்னமெல்லாதேயுவுக்கு தீக்கால்முன்று
 பிலமானவாய்வினுக்கு தீக்கால்நாலு
 என்னயமாயாகாச மைந்துதீக்கால்

(15)

ஞாதுநாதுக்குமிந்த ஞாயஞ்சேர்க்க

மின்னமில்லாதீட்சைக்கு பிலன் தானாச்ச
மேலுனவாதவித்தை னெரியாய்ச் போச்சே. (16)

போச்சிந்தபூதத்தை பிறிந்து பார்க்க
போகர் சொன்னாற்பூவழலை புலன் சொல்லாம
லேச்சித்தவகையாறே பார்த்துப்பார்த்து
யெடுபட்டுப்போனார் ஞலகவாதி
ஆசசிந்தம்படிதானே செயநீர்வைப்பார்
ஆதியென்றசுத்தகெங்கை யாற்றைக்காணான்
மூச்சிந்தப்படிவானே யோகத்துக்கு
மூலமடியிதைவிட்டால் மூடனாமே (17)

மூடாமலொன்பது வாசலையும்விட்டு
மூத்திரப்பாதைவழி மூச்சைவிட்டு
சூடானமேகத்தில் வியாதிபூண்டு
தூங்கியல்லோமாண்டார்கள் தொழும்பரெல்லாம்
ஆடாமற்சேகரமா மரணபத்தில்
ஆறிவுக்குளாயிருந்து அசனவயெல்லாம்
தூடாமற்சுழிமுனையை புரையிலூட்டி
வுயிரடக்குப்பெரியோர்க ஞண்மைதானே. (18),

உண்மையென்றகுண்டலியே பிராணவாய்வ
ஒங்காரபிண்டத்தி லுதித்தவான்மா
மேன்மையென்றவாதாகத் துழிந்தவாரு
மேலெழுத்துங்கிழுழுத்து மானவாறும்

தன்மையென்றவிந்துயிலே நின்றவாறுஞ்
சாஸ்திரவிதமுசாமரத்தில் சார்ந்தவாறும்
கன்மையென்றசுருங்குவங்கி னிறைந்தவாறுங்
கண்மூக்குமத்தியிலே ஁ண்டுபாரே. (19)

஁ண்டுபார்பிராணப மாகுமார்த்தங்
காட்சிபெற்றலாகுங் ஁றபூரீதகம்
இரண்டல்லமுன்றல்ல ஒன்றுமல்ல
நின்றவிடமெல்லா ஁ரீ நிறைந்துகொள்வாய்
஁டமடித்துண்ணுக்கிற் குர்பதத்திற்
காலநிறுத்தின்சடத்தை காக்கவேணும்
஁ண்டலத்திலவஸ் துவுப்பை மாணவென்றால்
மணம்பார்த்துமணம்பாதித்து வாழுவீரே (20)

வாளுமேநடுவெழுத்தை பாரர்த்தன்னில்
஁ட்டிவைத்தாதலைபழுத்து பிரகாசிக்கு
மீளவேகண்டெழுத்து ஁டாதையா
விட்டெழுத்தாந்தொட்டெழுத்தும் மேல்கீழ்ச்
தாளவேவேண்டாங் ஁ணன்பக்கொன்றும் [சே
தலையெழுத்துக்குளளாகிற் கிரந்துபோச்சு
கோளுமேவாராது மாயியாவாம்
஁தியவாதத்திறவி கோல்தான்முற்றே. (21)

பதஞ்சலியார் வாதஞத்திரம்-20.

முந்நித்து

சு-
தண்பதிதுணை.

எண்பத்திரண்டாவது,

கொங்கணர் முப்பு-ச.

சொல்லும்பூநீர் துடியாமொருபலம்
புல்லுமேபடி நாரமிருபலம்
வெல்லுமாமதி யுப்புமிருபலம்
கொல்லுமேகரி யுப்புசமனெடே. (1)

உடுத்தமண்டங்கல் சுண்ணம்மிருபலம்
மொடித்துமேயென்றூப்க் கூடவேமாட்டு
தொடித்துவெண்கரு வாலாலரைத்திடு
சுடித்துமேபில்லைப் பாங்காயுலத்திடே. (2)

உலகத்திக்குக்குடமெழி லாதம்போட்டு
அலர்த்துமேசுண்ண மாகவேதானெயி
புலத்தியாசொன்ன போக்கதுவாகவே
எலத்திடாமல் எருக்கன்பால்போட்டிடே. (3)

போட்டிடச்செயநீ ராகும்பலெல்லாக்
மாட்டிடுவறு பத்துமுபாசம்
மாட்டிடச்சுன்னம் அடினமகாவேதை
பூட்டிஞார்கொங்க னாய்ப்புகன்றதே. (4)

கொங்கணர்முப்பு-ச முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

எழுபத்திமூன்றாவது
கைலாச சட்டமுனிநாயனாரருளிச்செய்த
சூத்திரம் - ௫௨-

சோதியெனுந்துய்யவெனிக் குருவேபையா
சொற்பெரியகைலாச மயமேளுணர்
தாதியேளுணத்திற் நேதுமார்தநர்
தாதாவேபென்றுரைத்தா லார்தான் மாண்பார்
வாதியெனப்பேர்நொண்ட சுந்தரமேபையா
லரிசையுடன்னட்சரமே வழலைமார்தநம்
நீதியாய்ச்சொல்லுகிறே னினைவாய்த்தானு
நிகண்டுபனிரண்டுநூல் நிலைத்திட்டோர்த்கே. (1)
நிலைத்திட்டேவநிகண்டும்கு சொச்சசூத்திரம்
தேரப்பார்க்கருக் குருவும் பொருளுந்தேதாண
மலைத்திட்டேனெண்ணுத முப்பூவின்மார்தநம்
வகைபெறவேசொல்லுகிறேன் மனதுகூர்ந்து
கலைத்திட்டார்திருமூலர் தீட்சையிருநூறு
கருவென்றுகிழித்தாரோ யென்றுசொல்லு
உலைத்திட்டப்போகாதெனவே நிகண்டுநொச்ச
முறுதியாய்ச்சொல்லுகிறே னுண்மைதானே. (2)

வேறு.

பூதலமாம் புதற்கின்றசக்கில்
மாதைவிடைநீர் மாகியசண்ணந்தான்
சோதியினூலால் சதப்படச்செய்தார்
வேதைமுழுங்கும் விளங்குங்கதிரிலே. (2)

சுதிரவன்வண்ணன் சங்கைகிளிசியா
முதிரம்பிலந்தோன் சங்கார்வாசன்
மதியுடன்சேர்ந்து மருவிக் கலந்துபின்
கதியரிணங்கிக் கந்தனுமாமே. (4)

கந்தனேயாகுஞ் சீனங்கலந்தபின்
சந்தமாய்விண்ணோன் தரணிகுறைதம்
வெந்தவர்மாவி சரத்தையுண்டவன்
அமர்ந்தவாகலி காலனுமாமே. (5)

பாலனெயென்றுமே கணவன்வெங்காரியாம்
பால்குத்தவெள்ளை சிவமானபூரணம்
வாலைப்பிராய பெண்ணைமருவுவன்
காலவன்சத்தியன் தன்பேரைக்கேட்டிடே. (6)

பேரானபூரணம் பாரிற்றிறந்தவன்
காராளசுத்திமனோன் மணியாங்காரி
சீரானபெண்ணுள் திருநாமஞ்செய்ப்பக்கைள்
பேரானகிரோன்மணி பேசுகிஞ்சாரியே. (7)

சாரியிதென்றுந்தனித்த கல்லுப்பென்றும்
பாரியினுப்புடன் மாமதிசூடனும்
சேரவேராஸாய் சேரகையென்று
மாரிப்பிறப்புக்கு யினுப்பே. (8)

வழலையினிப்பென்று மானிலையுப்பென்றும்
வழலைக்கிச்சாரமா மதியுப்பென்றும்
நிழலைக்கடத்து நேரேதாந்திட்டேன்
களவில்லைசொன்னேன் கைகண்டவாதமே. (9)

வாதம்பிறக்கும் பாறையினுப்பாலே
நாதம்பிறக்கும் நல்லகல்லுப்பாலே
போதம்பிறக்கும் பூரணன்றன்னலே
வேதம்பிறக்கும் வெய்யுப்புசூடே. (10)

ஞாச்சிப்பியின் சுண்ணஞ்சேர்த்திட
சீதமிணங்காற் சீனஞ்சேர்த்திடி
வீரமேவிளங்கும் வேந்தனுமாயிடுந்
தோடாமார்க்கந் துறையறிவோர்க்கே (11)

வேறு.

அறிவானசபையென்று பஞ்சபூத
மாகியேயமிகச்செய்யும் புரியவந்ததால்
குதயானபூரணமாம் விந்துநாதம்
'கொள்ளையாய்மேருவில்' பேருண்டாகி

பிரியாமலொன்றாகச் சடலமாகி

பெருமையுற்றுச்சவுக்கார ழிறவிக்கப்பால்
வறியாதபேருக்கு வாதமேது

மகத்தானவழலைசெய்யும் வகையைக்கேளே. (12)

வேறு.

கேளாயமுரி கெடியாய்ப்பதினறு

வாளாயுவிவட்சாரம் வளமாய்ப்பதினெட்டு

கேளா கல்சன்னங் கொட்டுபடி ரெண்டு

நாளாய்கல்லுப்பு நாட்டும்படியொன்றே. (13)

ஒன்றாய்தெளியவை யுறவாகக்காய்ச்சி

நன்றாய்க்குழப்பும் பருவத்தில்நிறைகேளு

சென்றேயடிமுடி குள்ளேயிணங்களைக்

கொண்டேயெடுத்துக் குழப்பிடுமெண்ணைக்கே. (14)

எண்ணெயரைப்படி யிணக்கனரைப்படி

ஒன்றாய்க்கரைத்தூர் விடுமெண்ணைக்கு

கண்ணிலீரமும் பூரமும்வெள்ளையும்

தண்ணுன்சினமும் தான்வகைக்கொன்றே. (15)

வகையீதங்காசுடை வகையாயெண்ணெய்க்குள்

தமையாமல்சொன்னோஞ் சத்தியமாமது

வகையாய்வழலை அப்பனேவளர்த்திடும்

சுதமாய்ப்பதத்தில் தோன்றிமூண்டையே. (16)

உண்டைவிளங்கால்போலே யுருட்டிடுங்
தண்டிடுங்கொங்கணர் கடைக்காண்டஞ்சூத்திரம்
விண்டேயுறைத்தார் மேலிக்கலந்துபார்
சாண்டாதிந்தீர சாற்றினாரசத்தியம். (17)

சத்தியுட்சாரந்தான் புகலக்கேளு
முத்தியாய்ச்சொன்ன முத்திச்செப்பூரீர்
பத்தியொருநூறு பத்தமிணங்கனுள்
சித்தித்தசூடனுள் சேர்க்கின்றகல்லுப்பே. (18)

கல்லுப்புதாள நடப்பாரையுடன்
முல்லங்கமுத்திசிப்பிரியின் சுன்மும்
சொல்லவேபத்து சேர்க்கருபச்சாரம்
வல்லவர்காண்பார் மற்றோரறியாரே. (19)

அரியாதற்குன்ன மாதிகளஞ்சிதான்
பிரியாதலுமையி லதபட்டசுன்னங்கேள்
தறியாங்கினிஞ்சிதான் பம்பலத்துக்கு
வெறியாமுவர்ப்பு வீரமும்பூரமே. (20)

பூரத்துடனே புகழ்சுன்னங்கல்லுப்பு
தாரணமிணங்கனுங் கடுஞ்சாந்துத்தமுந்
தாரந்துருசுடன் தான்வகைக்கொன்றுசேர்
கூரங்கள்ஞ்சியாங் குறித்திடுமண்டமே. (21)

அண்டத்தின்சுண்ணம் பத்துக்கண்ணிஞ்சிதான்
கண்டவேயதற்குப்பாலைவெண்கரு

மொண்டேயரைத்துக் கூறுங்கிளிஞ்சிக்குள்
கண்டெனப்பூசித் கன்புடம்பாச்சிடே. (22)

பாச்சுங்கிளிஞ்சி சுண்ணம்பலித்தது
வாச்சுதுநவசாரம் வழலைசவுக்காரம்
பேச்சினியேது யிரப்புக்கருக்குரு
வாச்சுதேசந்தரர் வாதிமுப்பூவிதே. (23)

முப்பூவின் தீட்சை முப்பத்திரண்டு
செப்பமாய்மொங்கணர் செப்பினூர்கைமுறை
தப்பிலாவண்ணஞ் சாற்றினூர்கண்டிடு
வைப்பாகவிந்து நாதத்திலேறியே. (24)

நாதமுப்பூவையை நாதவிந்தேயுற
வாதக்கடுங்காரம் வாதமென்றேநருச்
சாதினைமுப்பத் திரண்டுசரக்கெல்லாம்
வேதைதள்கண்டது மெய்யற்றவாதமே. (25)

வேறு.

வாதமென்றநருவழலைக் கென்னமார்க்கம்
மகத்தானஉவச்சார முப்பூதீட்சை
கோதாவேசொன்னேநா னுலகத்தோர்க்கு
குளிகைசெய்யுஞ்சித்தரெல்லா மிளைத்துயேங்க
போதமனக்கொங்கணர்தான்முதற்காண்டசூத்திரம்
போதித்தர்முப்பூவின் தீட்சையெல்லாம்

சாதிக்கபதினெண்பேர் சூத்திரமும்பாரு
சடையறவேசந்தரமே தாக்கிச் சாரணே.

(26)

வேறு.

மாணவேயண்டங் கருவொடுசுன்னங்கேள்
பூணீவமுட்டைக்குள் மேற்பூச்சுப்பூசி
தோணவேகாந்த சூடன் துருசியும்
பாணியிணங்கள் பழகியிந்துபேப

(27)

இந்துபபுரவி னுபபொடு கல்லுப்பு
சுந்தரமேகேள் துத்தமும்வீரமுஞ்
சந்தித்தபூரமுஞ் சாரமுங்காரமுஞ்
சந்தேகந்தீரச சாற்றுவளஞ்சியை

(28)

களஞ்சியதொன்று வகையொன்றுக்காப்பா
பளஞ்சாரவெருக்கம் பாலவார்த்தரைத்திடு
யினம்பிறமுட்டை இருபதுமேற்பூச
வளம்பெறக்காய்க்தபின மாட்டாய்கவசமே.

(29)

கவசமுவருபபு கற்குன்னமெட்டொன்று
அவசம்வார வண்டதின்மேற்கட்டு
சிவபூசைசெய்து திறமாய்முழும்புடம்
நவகண்டஅண்டம் நற்குன்னமாமே

(30)

ஆமேயின்ன மடங்குங்கிழஞ்சியை
சாமேயடக்கமாய் நாட்டினோஞ்சந்தரா

ஊமேவினைந்து யுகிறிபுவைக்கொல்லவே
ஊமடாநாத விர்துக்குளேறிடே.

(81)

ஏறிட்டுக்கொல்லும் யெடுத்தசரக்கெல்லாம்
கூறிட்டுபாதி கூறுயிணங்களை
தேறிட்டுச்சாற்றில் தோய வைவக்க,
மாறிட்டுவிந்து மெழுகுமிதா குமே.

(82)

தெளிந்திருமண்ட முருக்கச்சின்வட்டுக்கு
தெளிந்திடுஞ்சினம் வெடியுப்பிடைகூட்டி
தெளிந்திடுவெண்கரு சேர்த்தேயரைத்திடு
தெளிந்திடுவில்லை செய்திட்டுலத்திடே.

(83)

உலர்த்திவிடவில்லை பிடமுங்குக்குடமாய்
தலத்தியேசுன்னத்தில் தானேபுடம்போடு
கலத்தியண்டங் கடுஞ்சுன்னமாமிது
விஸத்தியேவெண்கரு வெட்டங்கரைத்திடே.

(84)

தூரைத்திடுவில்லை யடவானகுக்குட
மரைத்திடும்பத்துப் புடம்போடு அண்டந்தான்
துறைக்குருவாகும் சொன்னத்தையநீளுக்கும்
துறைக்குள்ளடங்காத தண்டத்தின்னண்ணமே.
சுண்ணத்தினவே சேறுங்கினின்றுதான்
சுண்ணங்கொடுசம் அடியாமல்வழிலைக்கி

(85)

கண்ணமிதுவிட்டால் கற்சண்ணமேது
திண்ணக்கருவைத் திறந்துவிட்டேனே. (86)

துறந்தேனேவாசி சூட்சத்தைச்சொல்லககேள்
இறந்துவிடாம வியம்புகிறேன்கந்தரா
மலந்துவிடாதே மகத்தானகுண்டவி
சிறந்தலுங்காரியாம் செப்புகிறேன்மூலமே (87)

மூலமுக்கோணத்தில் மூர்க்கமாய்ரீங்காரஞ்
சாலத்திரிகோணம் தன்மேல்மகாரமா
வாலையிடத்தே வழங்குமுகாரந்தான்
கோலத்தின்பிங்கலை கொள்ளைஅநாரமே. (88)

அநாரமுக்கோணத்தில் குண்டலியாத்நூள்
நிகாரத்தின்மேலே யிருக்கின்றவல்லபை
விகாரத்தினாலே விபசாரியானவள்
சகாரம்பமட்டுந் தப்பாதிருந்தாளே. (89)

இருந்தாள்முக்கோண மியலறுகோணத்துள்
யிருந்தானிருகோண மென்பாள்சடாதரி
யருந்தவமான அட்சரத்துள்ளாய்
பொருந்தவேபஞ்ச பூதங்கணின்றதே. (90)

நின்றதுயாதி யந்தமுதலாக
நின்றதுநிக்சயம் நிரிவிவிலைத்தேயார்

நின்றவடிவை நினைவாலறிந்துயர்
சென்றிடுமோரா தாசமுந்தோணுமே. (41)

தோணுமேயோகம் வாசிகழிமுனை
காணுமோகண்டிப்பிழி கணபதிநீயாச்சு
பூணுமேவல்லபை பொக்கிழந்தானாச்சு
யாணுமேபோச்சு வதிநாரிநீயாச்சே. (42)

நீயாச்சுசுந்தரா நிலைத்திடுயோகத்தை
மாயாசுசுவல்லபை தானாங்கணேசனு
மாயாவிசாரணாண்டுதேமாய்கை
தோயாதசித்தந் கொலையாமனம்பாரே (43)

மனத்தாலேலட்சிய மாட்டி-னூல்வாசியாம்
மனத்தாலேலட்சியம் மாட்டி-னூல்யோகமாம்
மனத்தாலேலட்சியம் மாட்டி-னூல்நானமாம்
மனத்தாலேலட்சியம் மாட்டி-னூல்பூசையே (44)

பூசிப்பதாரை புதழானசந்தியை
பூசிப்பதாரை புதழானசந்தியை
பூசிப்பதாரை பொருளாங்கணேசனை
பூசிப்பதாரை பூட்டுங்கணேசனே. (45)

கணேசனேதாராய் கைவலம்மிட்சியம்
மணமானமட்டு மார்க்கங்கொண்டேதான்

குணமானநாற்பத்து முக்கோணசக்கரம்
குணமாயறிந்திடுங் கூறும்பறையிதே. (46)

பறையானபறையும் பாவிக்கலட்சியந்
திறையானதாக்கின சொல்லுஞ்சதாசிவத்
தரைகண்டபோது வளரும்பெரியதே
கண்காணலட்சியம் காட்டுமவந்ததே. (47)

அவத்தையின்னாட்சமம் போலாயறிந்திடு
சிவத்தையறிந்து சிவாக்கினைசெய்திடு
தவத்தையறியார் சடலத்தையாட்சிந்த
சுவத்தையறிபாலாவார் தந்தேதகம்வேறாகவே. (48)

வேறுகப்பூசினி விளவோர்குருவென்பார்
கூறுதுகாணார் கூறினென்கொச்சத்தில்
தேறவேசொன்னேன் சிந்துகீகூற
பேறதினாலே பிறக்கும் மௌனமே. (49)

மௌனத்தின்மூலமும் வாசிபின்மூலமும்
மௌனத்தின்பஞ்ச பூதத்திமூலம்
மௌனத்தின்சாங்கிர லட்சியமூலமும்
மௌனத்தின்சத்தி சிவபூசைமார்க்கமே. (50)

மாத்தமாய்ரோமன் மச்சமுனி ருத்திரம்
சேரவேகுருமுனி செம்பிளார்தலதாம்

பார்க்கத்தெரிசனம் பத்தியுமுத்தியுஞ்
சேர்க்கவேபாரு தெளிவுநூலாமே.

(51)

ஓ வ று.

ஆமப்பாசுத்தரமே வையாடுகளு
யண்டத்தின்சண்ணமொடு வாசிமுலம்
நாமப்பாநிநண்டுபனி ரெண்டுநூறு
நலமாகச்சொன்னேன் சூத்திரத்தை
வாமப்பாரெண்டுகாண்டம் வாதத்துக்கு
மகத்தானசூத்திரமிரு நூறுஞ்சொன்னேன்
நாமப்பாசூத்திரமும் நிகண்டுகொஞ்சஞ்
சாத்திரமும்பார்த்தவர்க்கு முத்தியாமே.

(52)

சட்டமுனி சூத்திரம்-௫௨.

மு ற் றி ற் று.

சிவமயம்.

எண்பத்திரான்காவது

கைலாசசட்டமுனிநாயனார் ருளிச்செய்த
கற்பவிதி - ௧00.

—o—o—o—

பாடுகிறேன்காயதற்ப மைங்கரணே காப்பு
பரிதானசின்மயத்தின் பாதங்காப்பு
நாடுகிறேன்சித்தருட பாதங்காப்பு
நாதார்தமனோன்மணித்தாய் பாதங்காப்பு
தேடுகிறேனென்றாலு மென்னுல்போலச்
செப்பார்கள் காயசித்தி சித்தரப்பா
சூடுகிறேன்காயசித்திக் காதியந்தன்
சொல்லுகிறேனன்றாக் கேளுகேளே. (1)

உள் வழலை.

கேளப்பாமுந்திமுந்தி வழலைமார்த்கங்
கெடியானவாங்கிறதோர் வரிசைசொல்வேன்
கீளப்பாபெருவிரலிற் கருசாலஞ்சாறு
கெய்யோடேமத்தித்துப் பூசிக்கொண்டு
கூளப்பாஅண்ணாக்கில் விரலையோட்டி
கழட்டையிலேகபாலத்திற் கபமெல்லாம்விழுந்
கூளப்பாநா லுதயத்திற் செய்வாயாகில்
கலமானகுணத்தையினிச் சொல்லுகிறேனே. (2)

சொல்லுகிறேன்வாருதிபோற் கபரீர்வீழுஞ்
 சோதிக்கிலண்ணுக்கிற் குறியைக்கேளு
 மல்லுகிறேன்சுழிமுனையின் ராகுகேது
 மைந்தனைசங்கோடு சக்தரம்போலநிற்கும்
 அல்லுகிறேனிதன்பேரு ரவிமதிதானென்பா
 ராச்சரியமிடைபின்னா யமர்ந்தநாக்கு
 சொல்லுகிறேனென்றுசொல் ஜனங்களைத்தான்
 கூட்டியல்லோசபத்தையுள்ளே வளங்குந்தானே.
 தானென்றயிதைமடக்கி விறலேயெற்றச்
 சாதகமாய்ச்சுழிமுனைதான் விறலிற்றட்டுங்
 கோனென்றசுழிமுனையே திறந்துதானால்
 குறிசொல்வெனமுர்தமங்கே குமிழிபாயு
 முனென்றஅமிர்தமடா சுந்தரமேயையா
 உற்றுப்பாரிளந்தெங்காய்ப போலேநானூர்
 தேனென்றஅமுர்தமுண்டாற் காயசித்தியாகுஞ்
 செப்பாமற்சித்தரெல்லா மறைந்திட்டாரே. (4).
 மறைந்திட்டாரமுதத்தை விழுங்கிக்கொள்ள
 மைந்தனைவிஷமதுதான் கண்டத்திலிிற்கும்
 நிறைத்திட்டதட்சணையு மத்திமையுங்கட்டி
 நேராக்கண்டத்தே அமைத்துஆட்டி
 உரைத்திட்டவிஷங்கனெல்லாங் கக்கிவீழு
 முத்தமனைபித்தமென்பா. நுகைமடு [ர்
 கரைத்திட்டகரைகண்டாற் கின்மயந்தான்சொன்ன
 காயசித்திக்கின்னமொரு மங்குகங்கேனே. (5).

கேளப்பா ஆமணக்கி னெண்ணெய்போடு

கொடியான்குமரிச்சார் கூடக்கூட்டி
நாள்ப்பாதட்சணையிற் றேய்த்துக்கொண்டு
நலமானபாவையைப்போலிருந் துகொண்டு
நீளப்பா அபானத்திற் சுத்தியாட்ட

நேரான துர்மலங்க ளெல்லாம் போகுஞ்
ஞளப்பா இதைமறைத்துக் காயசித்தி [னே
சென்னார் கள் துரந்துவிட்டேன் வழலைமுரைதா
சித்திக்கக்காயமுதல் வாதந்காணுஞ்

செப்புகிறேன்வாழையுட மூன்றெழுத்தைக்கேளு
பத்திக்கக்குருவினுட வுபதேசங்கேட்டு
பண்பாகத்தேவியைத்தான் பூசைபண்ணி
ஒத்திக்கமேனோக்கி தாரகத்தைப்பார்த்து
துணையுடவாரகற்பகத்தை யுடனேசித்தி
மதிக்கவாழையுட மூன்றெழுத்தைவிட்டால்
மண்ணுச்சுசித்தியெல்லா மனதிற்கானே. (7)

காணப்பாவாழையுட மூன்றெழுத்தைநாட்டு
கைமுறையாய்ப்பூமியொன்று ஆகாயமொன்று
தோணப்பா பிரபஞ்சமொன்று மூன்றாய்வின்று
சுக்மோகசித்திகளை யீயும்பாரு
ஊணப்பா செல்லார்கள் வாழைதீட்சை

ஒருகோடிதன்மீயுஞ் செல்லார்செல்லார்
விண்ப்பாதேவியுட தீட்சைவிட்டால்
வெறுப்பொய்யாமுன்முதலாய்கித்திபோமே. (8)

வ ர லை

போகாமற்சிவனுடைய சக்கரத்தின்மையம்

புகழானதேவியுடன் சக்கரத்தைவைத்து

வாகாமற்சிவசத்தி சமாதியுசை

மைந்தனைதசதீட்சை தேட்கவேனுஞ்

சாகாமவிருத்திவைப்பா ளவனுங்குடி

சவுசஷ்டிவித்தையெல்லா வமனுக்குள்ளாம்

வேகாமலேவருதடா தீவினைகளெல்லா

நேடுனாக்கித்தத்தமுண்டு யேறுயேறே

(9)

நூல் பெருமை,

ஐறுமென்றபலநூலிற் கோடாகோடி

[டார்

யென்னைமெச்சுங்கொங்கணர் தான்பாடி போட்

தேறுமென்றுகண்டுகொண்டு கோரக்கர்சொன்னார்

சிவமானமுலகுரு உண்டிபாரென்றார்

கூறுமென்றுசிலநூலிற் கண்டுகொள்ளுமென்பார்

கூறுதமச்சமுனி அறிந்துபாரென்றால்

மாறுகின்றமடபதியாஞ் சித்தரெல்லாம்

வைத்தாரேகாயசித்தி மாண்டார்தானே

(10)

காணப்பாகாபயற்பங் கொன்னுமொச்சுக்குக்

கைமுறையாய்க்காட்டிவிடு வரினசுயிலை

தோணப்பாகொள்ளையிலே வயக்கந்தரகஞ்

சொற்பரியபட்டினேவு வருத்தமானால்

வீணப்பாவென்றுவிட்டோர் கோடாகோடி
 விதியளவேமகயளவே வினையோகானேன்
 ஊணப்பாவென்றுசொன்ன நூலின்தொன்மை
 வொருமொழியாய்குருசொல்லாத்தாஷந்தானே
 தானென்றபடி நூலிற் பாடிவிட்டாரப்பா
 சட்டமுனிநூல்பாரு வென்றோகோடி
 கானென்றகாடுபோற் காயசித்திமாதங்
 கைமுறையாய்ப்பாடாமல் மரைத்தாரையோ
 னென்றுகேட்டாக்காற் சுந்தரரானந்தர்
 யெல்லாருங்காயசித்தி யாவாரென்று
 கோடு என்றஆதிமுத லொன்பதுபேர்சித் ,ர்
 கோடியாய்நவகோடி சித்தராச்சே (12)
 ஆச்சப்பாநவகோடி கோடாகோடி
 யாச்சுதென்றுசித்தகரெல்லாம் பேசுகொண்டு
 போச்சப்பாகாயசித்தி மறைத்துச்சொன்னார்
 போக்கறியாருலகத்தோர் நின்று கெட்டார்
 ஏச்சப்பாவாதசித்தி லாதியென்றநருவை
 எழுப்பாமல்வழலைபைத்தா னிழுக்கச்சொல்லி
 காச்சப்பாமடுநீச்சு காயசித்தியாகக்
 கண்டோடியென்னுலை யொளித்தார்பாரே. (13)
 பாருமெந்தநூலோடு கண்டுகொண்டு
 பார்த்தோருக்குப்பரிசமுதல் சந்தானவேதை
 காருகண்டாயவர்பதத்தை பன்னிரண்டாண்டு
 கருணையுடன்கைகொடுத்தார் கண்டுபாரு

மாறுகொண்டிருடாதே வாயாடாதே
மயக்கமோடுவல்லவைகள் செய்திடாதே
போருகொண்டுவாங்காதே பொய்சொல்லாலே
புத்திகெட்டசித்தர்களே புலக்கேளே. (14)

கேளப்பாயென்னுலை வைத்திருந்தோர்பாதம்
கெடியாகதொழிதிரஞ்சி வாங்கநன்று
நாடப்பாயில்லாவிட்டாற் கேட்டதனமீந்து
நலமாகவாங்குவது பிரண்டாம்பட்சர்
தாளப்பாயென்னுற்குச் சரினுலில்லை
சாதகமாய்க்கொடுப்பதற்கு சிலறா லுமொவ்வா
ஞளப்பா நூல்கொடுத்தேன் மனதுநொந்தார்
சுத்தபாழாகுமென்று சகித்திட்டேன். (15)

இட்டதொருசாபத்தார் பயந்துசித்த
ரென்னுலைவாங்கையிலே குளிகையீவார்
பட்டதொருதனங்கேட்டார் கோகுலீவார்
பரிவாதத்தொண்டுசெய்து வாங்குவார்கள்
திட்டமுடன்வாங்கையிலே பூசசெய்வார்
செகத்தோர்க்குக்கிட்டினால் சித்தராவார்
மட்டமருங்குமுலாளுஞ் சிவனும்வந்து
வசனிப்பார்கயாசித்தி வரிசைகேளே (16)
வரிசையுடன்கடுக்காய்குச் சுந்தரானந்தர்
மாதத்தைச்சொல்லுகிறே னுனியாடி
உரிசையுடவெல்லத்தோ டொக்கக்கொள்ளு
வுத்தமனே ஆவணிக்கும் புரட்டாசிக்கும்

பரிசையுடனின்றிப்பு வுடனேகொள்ளு
 பாங்கான அற்பிசிக் குந் கார்த்திதைக்கும்
 தரிசையுடன்சக்கரையிற் கூட்டிக்கொள்ளு
 சாதமாய்மார் நழிக்குத் தைக்குங்கேளே. (17)

கேளப்பாசுக்கினுட கிபாழத்திற்கொள்ளு
 கெடியானமாசியொடு பங்குனிக்குந்தேனும்
 நீளப்பாசித்திரைக்கும் வைகாசிக்கும்
 நிலையான அமுரியிலே கொண்டுயேறு
 தூளப்பாசெய்யும்போற் கடுக்காய்நன்று
 சுகமானசெங்கந்தால் மெத்தநன்று
 தூளப்பாகடுக்காயை துன்னயமாய்ச்செய்து
 சாதமாய்வயதறிந்து சாப்பிட்டாரே. (18)

ஏறியபின்மிளகுதன்னை கணக்காய்ப்பார்த்து
 யெடுத்தல்லோபிங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
 நாரியபின்னமுரியிலே முறித்துக்கொண்டு
 வாகாகவைத்தால் தினமுமேற்றி
 கூறியதன் தூறுமட்டாய்ச் கொண்டுதள்ளு
 கொள்ளையிலேவெட்டைசற்றே மீறிற்றானால்
 தேறியபின்னறுகுடனே மிளகுநாய்ச்சி
 சிறுவதிலெண்ணையிட்டு திரமாய்க்கொள்ளே.

காத்தி.

கொண்டபின்புகர்த்தையைத்தான்குரணமேசெய்து
 கூட்டியல்லேசக்கரையி னுலுக்கொன்று

தண்டவதுதேனோடு கழஞ்சிகொள்ளு
சாதகமாய் மண்டலத்தில் வாசியேறி
ஒண்டவதுகிடமற்று வாதமோடு
முத்தனேபித்தமெல்லாம் கீழேநோக்குங்
கண்டிதமாய்க்கொண்டுமௌனந் தீர்ந்தபின்பு
கற்பநத்தின் வரிசையெல்லாஞ்சொல்லுகிறேனே.

சொல்லுகிறேன்பொற்சீந்தி யானுலநன்று
துலங்காதுகிடையாவிட்டால் நல்லசீந்தி
அல்லுறதீகார்மேற்றோலை யுரித்துப்போடு
யடித்தண்டாய்க் கொண்டு வந்துகிழித்துப்போட்
நல்லுறவேயுலர்ந்தபின் யிடித்துத்தூளாய் [டு
நலமாகநாலிலொன்று சக்கரையுங்கூட்டி
ஒல்லுறவேதினந்தீகாறுங் கழஞ்சிக்கொள்ளு
ஒராதமண்டவமு முண்டுத்தேற.

(21)

.தேரப்பாசரதோஷ மெல்லாம்போகுஞ்
. செகமறியமேமென்ற தெல்லாம்போகும்
வாறப்பாகபாலத்தில் வெட்டைபோகும்
வற்றிரின்றகாதுவெல்லா மருவியூரும்
வேறப்பாஅஸ்திசுரம் வெட்டைபோகும்
மெய்நிறைந்தவெல்லா முழுந்தமாகும்
பேரப்பாசந்திச்சர வேறையிலிப்ப
பேரே அமுர்தசஞ் சீவியாமே.

(22)

ஆமப்பாயிறுகடந்து நூறுண்டின்வேம்பைப்
யப்பனேபட்டையைத்தான் வெட்டிவந்து
ஓமப்பாமேற்பாணை சிவிப்போட்டு

உத்தமனேரிமுலுலர்த்தா யுலர்த்தபின்பு
தாமப்பாயிடித்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து
சாதகமாய்க்கருங்குன்றிச் சாறுவார்த்து
தேமப்பாயேழுதிரம் பாவனையேசெய்து
திற்பாகரிமுலுலர்த்தா யுலர்த்திடாயே. (23)

உலர்த்தபின்புயெட்டிலொன்று சுற்கண்டுகட்டி
உத்தமனேயிருகமுஞ்சி யிருநேரங்கொள்ளு
மலர்ந்துநின்றலையாமல் மண்டலந்தான்கொள்ளு
மைந்தனேவயிரம்போ லிருக்குந்தேகங்
கலந்துநின்றநாடியெல்லா மிருகுமேறி

கண்துலக்கமுண்டாகி அமுந்துந்தேகம்
நலந்திரமும்வரைதிரைகள் பிலமுங்கெட்டு
நமனுக்குநமனுவான் நன்றாய்ப்பாரே. (24)

பாரப்பாயிதுகடந்து பின்புநீதான்
பூரிவானகரிசாலைக் குப்பைமேனி
சேரப்பாசிறியதொரு செருப்படைபிளேடு
தெளிவாகசமன்கூட்டிச் சூரணமேசெய்து
வாரப்பாதேனதிலே விண்டிவைத்து
மைந்தனேதினக்கமுஞ்சி கொண்டுலாநீ

தாரப்பாயிருபதுநாள் கொண்டாயானுந்
 மையயினுள்ளதோஷமெல்லாஞ் சாடிப்போமே.
 வாக்குண்டாதல்.

சாடுமேதயம்பாட வாக்கில்வாலை
 சதலநூலநருவல்லந் தானேதோன்றும்
 வாடுமேதேதமெல்லந் பொன்னிறம்போலாகு
 மன்மதன்போற் கண்ணிரண்டுஞ் சிவப்பதோடித்
 தேடுமேபெண்டிமேலே மோகமப்பா
 தெளிந்துகொண்டுமாயத்திற்கிக்கவேண்டாம்
 ஒடுமேசேற்றுமந்தான் கீழேநோக்கு
 முதரத்திலவாயுவெலா மொழிந்துபோமே. (25)

சிவனார் வேம்பு.

போனபின்புயின்னுமொரு கற்பங்கேரு
 புதழ்ந்துநின்றசிவனார்தன் வேம்பினைடு
 ஆனபின்புவாறுழுவை வித்துங்கூட்டி
 யப்பனைசமனாகக் கூட்டிக்கொண்டு
 தானபின்புயிதையிடித்துப் புடத்திறைலஞ்
 சாதமாய்வாங்கியல்லோ வடித்துக்கொண்டு
 ஏனபின்புசீராமுஞ் சர்க்கரையும்போட்டு
 யிதமாகக்கலக்கியதை வைத்துக்கொள்ளே. (26)
 வைத்ததொருதைலத்தை தினந்தோறுமைந்தா
 வாகாகக்காற்கழஞ்சி கொண்டுவாரீ

நைந்ததொருமண்டலமே யுண்டானால்
 நலமானதாதுவெல்லாஞ் சத்தியாகுங்
 கைத்தொழிபித்தமறுங் தபத்தைச்சாடு
 கணகம்போற்றேகமுமாங் கண்டுகொள்ளு
 மெய்த்தொருசரஸ்வதியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள்
 வேதாந்தசாரமெல்லாம் வெளியாய்ப்போமே (27)

தூதுவனே

போமப்பாயிதைவிட்டு கற்பஞ்சொல்வேன்
 புதமானதூதுவனே யிலையினோடு
 ஒம்பிபாதக்கோலஞ் சாதிக்காயு
 முத்தமனேவா லுளுவை வித்துவங்குட்டி
 சேமப்பாடொடிவேலி வேரினோடு
 சேர்ந்துநின்றநிலைப்பனையின் கிழங்குக்கட்டி
 தாமப்பாடொன்றையுட பூவினோடு
 சாதகமாயங்கோல வித்துங்குட்டே. (29).

கூட்டியல்லோயி துவெல்லாஞ் சமபாதமாகக்
 குழிநிழத்துச்சூரணமாய் செய்துகொண்டு
 கூட்டியல்லோமுட்பன்றி நெய்யினோடு
 அப்பனேநாசிடைதான் நினமுங்கொள்ளு
 பூட்டியல்லோமண்டவமுங் கடந்துதானாம்
 பொற்சடையோன்றேகமும் பொய்யேயில்லை
 காட்டியல்லோமுலகுநு யிந்தகற்பங்
 கைமுறையாகவுந்தன் பாடினாரே. (30)

122

பாடினதோர்கற்பத்தை கடந்தபின்பு
 பார்மைந்தாயணத்தின் கற்பஞ்சொல்வே
 ணீடினதோர்கருங்கோழி சாவலுடன்கீபரடி
 நிலைபாடவளர்த்ததின முட்டையெல்லாம்
 ஊடினதோர் கல்லுப்புக் குள்ளேவைத்து
 வுத்தமனைகல்லுப்பு மேலேமுடித்
 தேடினதோரிரண்டிதிங்கள் கடந்தபின்பு
 சிவசிவா அண்டமெல்லாங் கட்டிப் போச்சே. (81)

அண்ட கற்பம்.

*கட்டியதோரண்டமெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
 கைமுறைபாலைக்கெருடனுட கிழங்குச்சாற்றில்
 மட்டியதோரண்டமிட் டிரண்டிசாமம்
 வாகாபெடுத்தெரித்து வைத்துக்கொண்டு
 தட்டியல்லோமேலோடு தள்ளிப்போட்டுச்
 சாதகமாய்த்தினமொன்று அண்டமொன்று
 துட்டியல்லோயிரண்டாகிப் பேர்பாதிதொள்ளு
 துயர்தீருஞ்சுகமாகக் கொள்ளுகொள்ளே. (82)

கொள்ளப்பாயிருபதுநாள் காயந்தானுங்
 குறுகாதுநெடுகாது கற்றாணாகும்
 விள்ளப்பாசுக்கிலத்தைக் கட்டிநிற்கு
 மேலேற்றுமல்லாது கீழேயுடாது
 துள்ளப்பாயடங்கிற்றுக் காமவித்தை
 சுகபோகஞ்செய்தாலும் விந்துவிழா

தள்ளப்பாயிவ்வளவிற் சுன்னமாகச்

சட்டைபோஞ்சட்டைபோஞ் சாதித்தேறே.

தாம்பூலச் சுன்னம்.

சாதிக்கஇவ்வளவும் பத்திபத்தை மகேளுந்

தாம்பூலந்தின்பதற்குச் சுன்னஞ்சொல்வேன்
ஓதிக்கம்கற்பூரச் சீலையவாங்கி

வுத்தமனேவெண்கருவா லரைத்துக்கட்டிப்
பேதிக்கக்கரியோட்டி லாதுயூது

பேரானசண்ணம்பாம் பன்னுங்கேளு
வாதிக்கக்கன்னரை யிப்படியேயூது

மகத்தானயண்டத்தோ லாதிடாயே.

(84)

ஊதிடவேசுன்னமா வொவ்வொன்றப்பா

வுத்தமனேபழுத்தருந்து வெற்றிலையிற்பூசிக்
கோதிடவேகொட்டைடப்பாக் கதனைச்சீவி

கூமரவேதாம்பூலந் தின்னநன்று
ஓதிடவேமுன்சாற்றை யுமிழ்ந்துப்போட்டு

உண்டபின்புதாம்பூலந் தின்றுதுப்பு
வாதிடவேசேற்றுமத்தை யறுத்துப்போடு

மகத்தானயுபசரத்தின் சுன்னந்தானே

(85)

தலைமுழுத.

தானென்றதலைமுழுத வரிசைகேளு

சாதகமுாம்பினகோடு கடுக்காய்மஞ்சள்

வேனென்றவேப்பரிசி நெல்லிக்காய்
 மீராதசம்பாகம் நிறுத்திக்கொண்டு
 கோனென்றயாவின் பால் விட்டு ஆட்டிக்
 குமாவே முழுக்கிவர பட்சந்தோறும்
 ஊனென்ற நெய்வார்த்து வாரந்தோறு
 முத்தமனைபசும்பெயர்க்காய்ப் பாகம்றண்ணே.()

அன்னத்திலுப்புக்கூட்ட.

பண்ணப்பாபன்னத்தி லுப்பொடுங்க
 பாடுகிறேனாநாந்நள் பாடாதெல்லாம்
 கண்ணப்பாபண்டமைந்து கல்வத்திட்டுக்
 கல்லுப்புபலம்பத்து மதிலேபோடு
 விண்ணப்பாவெடியுப்பு பலந்தாணந்து
 மேவியதோர்நவாச்சாரம் பலந்தான்ரண்டு
 ஒண்ணப்பாசீதமது பலந்தான்முன்று
 வொக்கநன்றாயரைத்துலர்த்த மெழுகுமாமே.()

மெழுகெடுத்துபாறையுப்பை யுடைத்துப்பூசி
 வெய்யிலிலேயுலரவைத்துக் காய்ந்தபின்பு
 உழுக்கெடுத்தஊரத்தை சீழ்மேலிட்டு
 ஒடினேழுநன்றாய்ப் புடத்தைப்போடு
 நழுக்கெடுத்துப்போகாது உப்புநட்டும்
 நலமாகவுடைத்தவாய் வயிரமின்னும்
 தழுக்கெடுத்தவுப்பையல்லோ கரிசேரத்திலிட்டுச்
 சாப்பிடவேமிகநன்று சாப்பிடாயே. (38)

வேதையாகும் உப்பு.

சாப்பிட்டாலிந்தவுப்புச் சட்டையெல்லாந்தள்ளுஞ்
தாவிதிக்குயுருவமைந்த மாதிறக்குயப்பா
கூப்பிட்டாலுன்மனத்தாய் வாவாவென்பாள்
கூசாதேகட்டோடே மேலேயேற்றும்
வேப்பிட்டயமுரியிலே யிறங்காதுப்பு
யிதுவுமொருகற்பமுமா யிருக்குந்தோஷ [ல்
வாய்ப்பட்டகொழுப்பாலே பச்சையுப்பைத்தின்ற
வாய்த்திருத்திசித்தியெல்லா மண்ணுய்ப்போமே.

உப்பு சுண்ணம்.

போமென்றவுப்புக்கும் சாரமேற்றி
புதழாகலுதிடவே சுண்ணமாகுந்
தோமென்றசுண்ணத்திற் சாறஞ்சேர்க்கச்
சலமாகுமிதுக்குள்ளே வீரம்போட்டு
ஆமென்றசரக்கையெல்லாந் தேய்த்து வாட்ட
அசையாது அசையாது மணிப்போலாமே
நாமென்றவலோகத் துள்ளையீந்தால்
நாலாதுமாற்றுகும் நயந்து காணே. (40)

காணப்பாயிதையெடுத்து செலவுசெய்துகொண்டு
கனமான உற்பகத்தைத் தின்றுயேறு
வீணப்பாடுகெக்காதே கெதியில்லையென்று
வேதாந்தவாஸையத்தான் நித்தம்பூசி

தோணிப்பாயெந்தனைப்போற் சொன்னூரில்லை
 சொன்னதினால்சித்தரென்மேல் புகையுமாச்சு
 ஊணப்பாயிகைவிட்டு கற்பஞ்சொல்லே
 னுத்தமனைவெகுசுருக்தா யுறைத்துப்பாரே. ()
 செபநீர்.

பாரப்பாளறைப்பொடிபை பழச்சாற்றிலிட்டு
 பாங்காசுலுறவைத்து மூன் ருநாள் தான்
 நேரப்பாவுறஞ்சியதைக் கழுவிப்போட்டு
 நிருத்தல்லோபலமைந்து மெரித்து மெனாண்டு
 தாரப்பாபலமொன்றுக் கட்டிய தாருப்பு
 தன்னோடே அறப்பலந்தான் வீரம்போட்டுச்
 சேரப்பாபெண்ணாரம் பலமும்மெண்டு
 திறமானசாரமதுப் பலமுந்தாலே. (42)
 அயச்செம்பு.

காலோடுபரைப்பலந்தான் துருசுபோட்டு
 கைமுறையாயறைப்பலந்தான் துத்தம்போட்டுத்
 செயலோடுகுதமதிற் காற்பலமும்போட்டுத்
 திறமானவெடியுப்பு நீராலாட்டிச்
 சாலோசொரநீர் விட்டுயாட்டிச்
 சர்தமாயிருசாம மிரண்டுநீரு
 மேலோடுயெரிபலம் பருப்புத்தாது
 மெச்சவேயிரண்டுபலம் கூட்டுபோடே. (43)

போட்டரைத்துயைந்து பங்காய்ப்பகுந்துகொண்டு
 புகழாகயொருபங்கு ஆரைப்பொழிற்சூட்டி
 நீட்டதனைகுகையிலிட்டுக் சில்லுபோட்டு
 ரோகக்குகையினுள்ளே வருகயாட்டு
 மீட்டிதனையரைத்தெடுத்து நொறுக்கிக்கொண்டு
 மீளவொருபங்கெடுத்து யுருக்கிரீயும்
 பூட்டதனையிப்படியே யைந்துபங்கும்
 புகழாகயுருக்கியே மாடும்பாரே. (44)

பாரப்பாயிந்தயைந்துக் கிடையேதங்கி
 பாச்சியொருமணியாக வுறுக்கிவாங்கி
 நேரப்பாயிதிலையொரு கழஞ்சியோடு
 நிலைக்கவொருகுகையிலிட்டு வருங்கும்போது
 தூரப்பாராகமொரு கழஞ்சியோடு
 சுகமாகவாங்கியது ஆடும்போது
 காரப்பாராயிங் கழஞ்சியோடு
 கண்டிறந்து அப்பனை பிரளுந்தானே. (45)
 தானாககண்டிறந்து பிரளும்போது
 தாக்கதிலேழுக்கழஞ்சி லிங்கந்தானுந்
 தேனாக்களங்காரு மிதனைவாங்கிச்
 செம்பிரண்டுவெள்ளியெட்டுச் சிறக்கஆட்டி
 கோனான்களங்ளைப்பொன்று குடுத்தாயானற்
 குறையாதுயேழரைதான் கூர்ந்துபாரு

பாணனிலோதமங்கீச பொன்னுவாணற்
பண்பாகக்காயசித்தி சொல்லக்கேளே. (46)

காயசித்தி அயச்செத்தாரம்.

கேளப்பாவுருகினதோ நிரும்பினிடைக்குத்தங்கங்
செடியா நவைத்துருக்கி பெடுத்துக்கொண்டு
தாளப்பாயிதிற்பாதி சூதங்கூட்டிச்
சாதமாய்ச்சூதத்தி விரட்டிப்புகெந்தி
நீளப்பாயிதிற்கூட்டிப் பொற்றலையின்சாற்றால்
நிலைக்கவரைத்தொருசாமம் வில்லைசெய்து
நாளப்பாஒட்டிலிட்டிச் சிலைசெய்து
நலமாநலகுபுடமாய் போட்டிடாயே. (47)

போட்டிடுவாய்புடந்தோருங் கென்கென்கி
புகழாகவெளிமட்டும் பிறகுசும்மாய்
நாட்டிடுவாய்பின்புபுடந் நனமாய்நீயுங்
நலக்கமதுசென்தூர மாகட்டும்ப
ஆட்டிடுவாய்சென்தூர மானபின்பு
அப்பனைகார்சமுஞ்சு சர்க்கரையிற்கொள்ளு
கூட்டிடுவாய்காயமது யிருப்புத்தூணய்
செயலோடுமண்டலந்தான் கொண்டுதேரே. (48)

காந்தகற்பம்.

தேறியபின்காந்தமென்ற கற்பங்கீகளு
ஐகமறியப்பயிர்கரந்த முருணைக்கார்த

மாநிலத்திலுளியெட்டிப் பிடிக்குங் காந்த
 ஸ்தலத்தினே அரங்காந்த பலமொன்றாகும்
 ஆரியதோரிதுநாவி லாகநன்று
 அப்பனேகிடைபாவிட்டால் நீதான்னேள
 கூறியதோருசிதனைப் பிடிக்குங் காந்தங்
 கொண்டுவந்துநிறிங்கி நன்றாய்புடத்தைப்போடு
 போடப்பாவெள்ளாட்டி ரத்கத்துள்ளே
 பூட்டியல்லோவெள்ளாட்டின் கொழுப்புப்போ
 நீடப்பாவதின்றோலிற் கட்டினன்றாய் [ட்டு
 நிலையானநெற்குழியிற் கூடவைத்து
 ஸ்டப்பாநா லுதிங் ளானபின்பு
 உக்தமனையிதையெடுத்து யுருக்கிக்கொள்ளு
 கூடப்பாயிந்திடைக்கும் பாதிக்காரங்
 குறையாமற்சாரமைந்து காந்தம்பத்தே. (50)

பத்தோடுதுரிசிரண்டு பலமுங்கூட்டிப்
 பாங்கானசாரமதைப் பலமும்போட்டுக்
 கோதோடுசொன்ன மீதுளந்துமொச்சை
 குரையாமற்கோதும்பை குன்றுமணிகொள்ளு
 சித்தோடுபிறுவெத்தஞ் சர்க்கரைதேன்வெண்ணை
 சிறப்பாவவைகயொன்று பலமதொன்று
 நத்தோடுஆட்டிரத்தம் விட்டுஆட்டி
 நலமாகணவந்துயங்கு கூறுசெய்யு. - (51)

செய்தபின்பு நார்தத்தி லொருக றுகூட்டி.

திரளநன்றாய்த் தாக்குலையி லூட்டியாட்டுப்
பையதன் ின்புதைத்தெடுத்து லுதிப்போட்டு

பங்காசப்பின் னுமொரு பங்குகூட்டி
நைந்தபின்பு முன்போலே யுருக்கியாட்டி

நலமாநபைந்து பங்கு முடைத்து லுது
நைந்தபின்பு நாதமது சத்காய்நிற்குங்

காயசிக்தியிதின் பெருமை காட்டுவேனே (52)

காட்டுகிறேன் நார்தசத்து பலந்தானிரண்டு

கனகமிமயில்லாத்தங் கம் பலந்தானென்று
ஊட்டறவேயிரண்டுமொன்றா யுருக்கிவாங்கி

வுத்தமனைஞ் சூதமதிற் பலந்தானென்று
நீட்டுறவேகந்தாமுற் பலந்தானு

ரேரவிதைபொற்றலையின் சாற்றலாட்டி

மூட்டுறவேவிலலைதட்டி யோட்டில்மூடி

மூதண்டயனல்மாவிற் புடத்தைப்போடே. (53)

போடப்பாயிப்படியே பதினென்று புடந்தான்

புகழாநவிதையெடுத்து வரைத்துக்கூட்டி

நீடப்பாவோட்டினிட்டுச் சீலைசெய்து

நேர்ப்பாநவெளிப்புடமா யேற்றிப்போடு

ஊடப்பாசெந்துர மாகுமட்டு

முத்தமனைப்புடங் போட்டித் தீர்ந்துவாங்கி

தேயுபாயிரண்பெணர் தூக்கந்தானுந்
 தீநீதோறுமுண்டலந்தான் தின்றுபாரே. (54)

ஏறையிலே காயமெல்லாஞ் சிவந்துமின்னு
 மெழுந்ததொருநறைகளெல்லா முதிர்ந்துபோகு
 தேறையிலே கண்ணிரண்டுஞ் சிவந்துமின்னுஞ்
 சிறுபிள்ளைமுதம்போலே சிவந்து காணும்
 நாளையிலேவுடம்பெல்லாம் கஸ்தூரிவீசம்
 நலமானதந்தமெல்லா மிருகியேருங்
 கூறையிலேகாந்தத்துச் சுருக்கிமெத்த
 நோரக்கர்சித்தியெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. (55)

சூகமணி.

ஆச்சப்பாகாந்தத்தால் வேகதசொல்வே
 ண்டரண்டந்தாண்டியப்பே மணகொட்டாது
 ஓச்சப்பாயதினவேறை சித்தர்மெச்ச
 மூட்டுகிறவசைசொல்வேன் சுந்தரானந்தர்
 பாச்சப்பாகாந்தசத்தின் சமநாயத்தங்கம்
 பரங்காகவார்த்திடித்து வுலர்த்திப்போட்டு
 ஓச்சப்பாயருந்தையிலே நாசமிட்டசூக
 மூட்டுயொருமணியாக வாங்குவாங்கே. (56)
 வாங்கியந்தமணியிடைக்கி செந்தகத்தான்குட்டி
 மருவியதோர்மணிக்ஞம் மனோசினியுங்குட்டி

ஓங்கியிதைபொடியாக்கி குப்பிக்நேற்றி
 வுத்தமனேவானுகையி லெறித்துயேறு
 தாங்கியதுசெந்தூரப் பதத்தைக்கேளு
 சதாகிட்டாற்காய்ப்பாகு மடியிலேதான்
 பொங்கியிர்தபதத்தோடே செந்தூரம்வாங்கி
 புதுழாகத்தேவியைத்தான் பூசைபண்ணே. (57)

பூசைபண்ணுமவள்பதமுஞ் சிவனுடையபதமும்
 புதுழ்பெரியயீசனவர் நிர்வாணிவாதம்
 பூசைபண்ணிவஸ்துவைநீ பானம்பண்ணி
 போக்கோடேதாரதத்தில் நின்றுபாரு
 பூசைபண்ணமற் காக்காற் காபசித்தி [தும்
 பொய்பூட்டுமவேதையெல்லாம் பொய்யாய்ப்பா
 பூசைபண்ணதேவியுட பத்துதீட்சை
 புகழாகக்கேட்டவரே சித்தராமை (58)

வாதசித்தி

ஆமப்பா கார்தமென்ற செந்தூரத்தை
 யரைகிறேன்வேதமுக மாடங்கேளு
 ஓமப்பாசெம்பதிலே தூற்றுக்கொன்று
 வுத்தமனேவெள்ளியிலே எண்பதுவுக்கொன்று
 தேமப்பாருடவனிலே யன்பதுக்கொன்று
 துறமனையிரும்பதிலே முப்பதுக்கொன்று
 தாமப்பாதரவிலே பத்துக்கொன்று
 தாக்கிப்பார்சரிமாற்று தபூபாவாறே. (59)

வருகுவதுகண் குளக்கடையில்தோறு
 மூன்றுத்தங்கியல்லோ புத்தாய்நிற்குந்
 தாரானபுத்தெடுத்துத் தண்ணீர்வார்த்துச்
 சமரசமாயறித்திருத்து யடியிற்பார்த்க
 வீரூபளபனப்பாய் மின்னிக் கொண்டு
 விடங்கியதோர்சத்தெல்லாம் கீழேநிற்கும்
 பூரானதிதுவெல்லாம் வழித்துக்கொண்டு
 குமுரமேகாரமிட்டு குக்கிடாயே.

(60)

உருக்கியதுமணிபோல வெறித்துக்கொண்டு
 வுத்தமனேகருவளையல் சவ்வீரங்கார
 மருங்கியதுநாலுக்கு வென்றுகூட்டி
 மைந்தனேகுறையிலிட்டு நன்றோபாது
 செருக்கியிதுமணிபோல சத்தாய்நிற்குந்
 சிவசிவாபூத சத்தியாச்ச
 சுருக்கியிதைச்சொல்லாம லெடுக்கச்சொன்ன
 கருத்துக்கேசுத்தரெல்லா மெச்சினரே.

(61)

மெச்சினதோர்சத்துருக்கு நாலிலொன்று
 மேலானதந்ததை யிட்டுயாட்டி
 நச்சினதோர்கற்றுக மிடைக்கிடையேகூட்டி
 நன்றாக ஆரைத்திதனைப் போடிபோலாக்கி

காச்சினதோர்கெந்தகத்தைச் சமனாய்க்கட்டி
 கற்றாமம்பாலாலே அரைத்துக்கட்டி
 ஒச்சினதோர்வில்லையதான் ஒட்டில்வைத்துமுடி
 வுத்தமனைமணல்மறவிற் புடந்தான்பத்தே (62)

பூநாகசென்னாரம்

பத்தானபுடமிட்டு மேருக்கேற்றிப்
 பங்காகபுடம்பத்துத் தீர்க்கபின்பு
 முத்தானகற்றாமம் பாலாலாட்டி
 முதிராமலொருவில்லை யாகக்கட்டி
 அத்தானவெளியிலே பிடமேற்றிப்போடு
 அரகராபூனாஞ் சென்னாரமாச்சே
 சிற்றுகவேண்டுமென்றாற் நினமிரண்டுபணந்தான்
 தேன்கூட்டிச்சசக்கரையிற் கூட்டிக்கொள்ளே. ()

கொள்ளப்பா யிருபதுநாள் சட்டையொன்று
 போகுங், கூப்பிட்டார் சித்தரெல்லாம் வார்த்தை
 சொல்வார், பிள்ளப்பா லவரோடே குளியுமமார்க்
 கும் வேதார்த்தத்திருமூலர் மார்க்கமென்றால், உள்ள
 ப்பா நம்முடைய வர்க்கமென்று வேரமிசிறகுளிகை
 யைத்தான் கையிலீந்து, பிள்ளப்பா யாளிடைபவர்
 க்கமென்று நலம்பெரியசட்டமுனி வர்க்கமென்னே

நூற்பெருமை.

என்னவேயென்னுடைய நாமஞ்சொல்லி

யெடுத்ததனைச்சித்தரெல்லா மியல்பாழப்பேசி
மன்னுலேசட்டைமுனி நாலுக்குள்ளே

வாமமென்னவென்றுசொல்லிக் கேட்டாராகில்
தன்னவேசனகாதி மூலரோடு

சபையாகக்கயிலாபத் திழுக்கும்போது
பன்னவேகொக்கணரென் னுலைவைத்துப்
படியுங்கோளென்றுசொல்லிப் பகுந்திட்டிரே. ()

பகுந்திட்டநாலெடுத்து மசசமுனிதானும்

பாடினாரசபையெல்லாம் கேட்டுமெச்ச
வகுத்திட்டவாகத்தி லாயிரத்திலென்று

மைந்தனைகாயசித்துக் கிதுதானூறு
பகுந்திட்டரிகண்டதுவும் பன்னிரண்டுநூறு

நவமானஞானமதில் ரண்டுநூறு

ஆகுந்திட்டவாறுபத் தைந்துநூறு

மொழிபபுல்லைசித்தருக்கா மென்றார்காணே. (66)

காணப்பாயிதன்பிறகு யிருநூறுபாட்டு

கைம்முறையாய்தீட்சைவிதிப் பாடியதைப்பார்த்
கண்ணப்பாதீட்சைவிதி சத்திமார்க்கம் [அ]

உத்தமனே பூச்சைவிதி சிவசத்திமார்க்கம்

தோணப்பாவெட்டிபாடி யாகச்சொன்னேன்
சொன்னதொருபாடி பாடிமீம்பார்த்து

ஆணப்பாயாணவத்தாற் சொன்னாரென்று
யரைட்சணத்திலென்னையங்கையழையென்றுரை.

அழைத்துயென்னைமச்சமுனி கூட்டிப்போன
ரப்பவல்லோஜனநாதி சித்தரெல்லாம்
குழைத்தகுருவலக்காதிச் சொல்லுந்தீட்சை
கொழுப்போடாபாடினது வென்றுகேட்டுத்
துழைத்தகுருசித்தருக்கு நீரானீரோ
சொற்பெரிப்பூரணத்தைத் தள்ளினீரோ
யிழைத்தகுருவானீரோ சித்தரெல்லாம்
யிடும்போடாபாடினது வெணச்சொன்னாரே. (1)

சொன்னமொழிகேட்டசத்து நிற்கும்போது
துடியானமூலகுரு யிருநூறு ம்வாங்கிப்
யன்னநல்லபாழென்றுக் கிழித்துப்போட்டார்
பாடினதோரிருபத்து பைந்துநூறுங்
கன்னநல்லசித்தருக்கா மென்றுசொல்லி
கைகொடுத்துகுறைக்குள்ளே வையுமென்றார்
இன்னபடி கண்டமுனி நூல்தான்சித்த
ரிருபத்துயைனூறு யிதுதான்பாரே. (69)

கருப்பு அமைய செங்கோட்ட மகிமை.

பாரென்றுகைக்கொடுக்கச் சித்தர்மெச்சிப்
பாங்கானநெவுனத்தே யரைத்துப்போவார்
காரென்று நறுப்பாக்கி மூலினையத்தானுஞ்
சாதகமாயுதின்பிறகு என்னநற்பம்

நேரென்றுபூமிமிலே குழியைவெட்டி
 நினைவாகசெங்கோட்டை வெட்டிப்போட்டுத்
 நூரென்றுமுழவுயரம் பரப்பிக்கீழே
 சுகமாகமண்வெட்டி மேலேபோடே. (70)

போட்டதின்வெல்லீர்விட்டுக் காயாமற்கட்டும்
 புகழாகமுன்றுதிங்க ளமுகிப்போகும்
 நீட்டதிலேகிறுவதைக் கொத்திப்பார்த்து
 நேராகமண்வறுத்த பதத்தைக்கண்டு
 மூட்டதிலேமுழுக்கொட்டை போட்டாயானால்
 முதண்டமாறுதிங்கள் பொருமிநிற்குங்
 காட்டிலேஜலம்விட்டு மேலேகிண்டிக்
 காயாமலேமுதிங்கட் சேருமாமே. (71)

ஆமப்பாவெட்டினதோர் கொட்டையான
 லசைவில்லைமுன்றுதிங்கள் வித்தெல்லாம்போடு
 ஓமப்பாலேட்டார்தே கொட்டையான
 லோரெட்டுத்திங்களிலே வித்தெல்லாம்போடு
 சேமப்பாவித்தென்ன தெளிப்பதென்றற்
 செப்புகிறேன்நீலியோடு கரிசாலைத்தை
 தாமப்பாபொற்றலையும் வல்லாணையோடு
 சாதகமாய்ச்சிறியதொரு செப்படியும்போடே.
 போடப்பாகுமிரக்கண்டிதான் தானும்
 புகழானநீலைப்பயிப்புக கொல்லக்கோவை

நீடப்பாதிருமேனி வீழிவீழி

நிலையானமுறைமசைக்கி சிவஞர்வேம்பு
ஒடப்பாடொடிவேலி யிதுகொளல்லாம்

ஒவ்வொன்றாய்வரிசையுடன் பலரேசெய்து
சூடப்பாதேவிபதம் பூசைபண்ணி

சுணங்கலாய்மற்றதுவிட்டாற் பயிராகாதே. (73)

அவுரிமுதலான கற்பமுலிகை உற்பத்தியின்விதி.

பயிரான முலிகைதான் முதற்றாத்திற் கேளு,
பாங்காகக் கால்வாசி கருப்பேபோடும், பயிரான ம
றுமரத்தி லறைவாக சீதறுக்கும், பாரப்பா மறுதிரத்
தில் முக்கால்வாசி, முயிரான மறுதரத்தில் முழு
வாசி கறுக்கும் மோசமில்லை கறுப்பாகு முன்பெரி
யோர்செய்தாற், மயிராகுங் கறுப்பதற்குச் சோதி
னையே சொல்வேன் மைந்தனை மனமகிழக் கண்டி
டாயே. (74)

கண்டுமொள்ளச் சோதினைதான் கொக்கிரகு
தானுங் கைமுறையாய் முக்கரப்பின் பன்னீர்க்குள்
னை, கண்டுமொள்ளப் பிரட்டியதைத் தேய்த்துப்
பார்த்தாற், சாதகமாய்க் காதத்தி னிறமேயுடும்,
ஒன்றுமொள்ளச் கழுவினதைத் தேய்த்தானுந் பா
கா துண்டவர்க்கு மயிர்க்கறுக்குஞ் சமுசபமோ
சொல்லீர், பண்டுமொள்ளக் கால்கறுப்பை முன்
னென்கொள்ளு, பாங்நான் யரைக்க னப்பை பின்னை
கொள்ளே. (75)

கொள்ளப்பாவதின்பிறகு முக்கரல்வாணங்
கூசாதேமுழுக்கறுப்பைச் சண்ணித்தின்னு
முள்ளப்பாகட்டையொன்று கழன்றுபோகும்
உத்தமனேரோமமெல்லாந் தும்பிபோலா
மெள்ளப்பாமுந்திமுந்தி வல்லாரைமொள்ளு
விழுங்கியபின்கரத்தைமொள்ளு நரிசாலைகொள்
தள்ளப்பாகுமரிமொள்ளு வேமங்கொள்ளு [௭
நலமாகச்சேரும்படி வீருக்கொள்ளே. (76)

மச்சமுனி முதலானோர் உண்டதற்பவிதி.
ஹீழிகொண்டமச்சமுனி ஆழிகாலம்
வேதார்தசமாதியிலே யிருந்துமுண்டாற்
ஆழிகொண்டகமலமுனி கொடுவலிகொண்டு
வடங்காதசமாதியிலே வுகந்துநின்றும்
வாழிகொண்டபிரம்மமுனி செறுப்படியையுண்டு
வாகாமல்சமாதியிலே யிருந்துபோனார்
சூழுகொண்டவாகமுனி பொற்றலையைக்கண்டு
சகமாகசமாதியிலே யிருந்திட்டாரே. (77)

இருந்திட்டார்கஞ்சாவைக் கோரக்கர்தாணம்
ஏழுபுகங்கடந்தபின் பெருந்திருந்தாரையா
அருந்திட்டகரிசாலை கொங்கணர்தாணுண்டி
யாச்சரியம்நாலுபுகம் வாதம்பார்த்தாற்
பெருந்திட்டதிருமேனி சொருபநந்தர்
பேணியுண்டசமாதியிலே யுகண்டுநின்றும்

பொருந்திட்டதொல்லனுட கோவையுண்டு
போகமுனிகோடிவரை யிருந்திட்டாரே. (78)

கருநெல்லி உற்பத்திவிதி

இருந்திட்டமலைதோறுஞ் சுந்தரானந்தர்
யெல்லோருங் கருப்பமதாய் செய்தமார்த்தம்.
பருந்திட்டக்குழிவெட்டி யிரண்டாலமட்டு
பாங்காகவதிறிறையச செங்கொட்டைப்போட்டு
வருந்திட்டமண் போட்டு வதின்மேலையா
வைத்தா ரோகருநெல்லி கருத்தநெரச்சி
கருத்திட்டகாஞ்சாவுங் கொடிவேலியோடு
கைமுறையாய்வைத்தார்கள் கருத்துப்போச்சே
பொய்யாமை

கருத்திருந்தமுலிகைதான் குகைதோறும்கிற்கும்
கைமுறையாயி துகள்ரண்டுங் கடந்தபின்பு
ஒருத்திருந்தகுளிகையிட் டோடிச்சென்று
வுத்தமனே லுவாவரைக் கேட்டுவுண்ணு
மறுத்திருந்துதிருடாமே பொய்சொல்லாதே
வாயாடித்திரியாதே நமக்குக்கொஞ்சம்
பொருந்திருந்தசட்டமுனி பிள்ளைகள் தானென்றார்
போகமுன்னேகைகொடுத்து புள்ளசெய்வரே ()
சாதிவிருக்கமுதலான துகளின் பறவண்ணல்.
புதுமனையிதன்பிறகு மூட்பனியையுண்ணு
மோக்கோடேகோதியோடு சண்டகமுண்ணு

தகளாதேரோகத்தின் விருட்சந்தானுஞ்
 சாதகமாய்ச்சோந்தோடு பாலைபுண்ணு
 துகளாகசூரபிவிருட்சஞ் சோமவிருகஞ்
 சொற்பெரிய்யெருமை விருட்சமுன்னு
 இகளாமலுன்மணையைக் கண்டுதேறி
 யிவளுடையநாட்டத்தின் கற்பங்களை.

(81)

கெந்தபானம் நாகற்பம்.

கேளப்பா அண்டத்தைப் பணம்போற்பொத்துந்
 கெடியானவீர்மொடு கற்பூரஞ்சாரம
 தாளப்பாவெடியுப்பு சவுக்காரஞ்சன்னஞ்
 சாதகமாய்வகையொன்று பலந்தானொன்று
 நாளப்பாபொடிசெய்து நாலண்டத்தில்
 நலமாகப்பொட்டிகளை வெயிலில்வைக்கச்
 சீளப்பாகொடியதொரு வேகம்பிபாலச்
 சினத்திலேயிரண்டுக்குச் சிலமுமாச்சே.

(82)

ஆச்சப்பாசெந்தகந்தான் பலமேயத்து
 யப்பனைகல்வத்தி விட்டுக்கொண்டு
 ஆச்சப்பா அண்டத்தி னீர்தான்விட்டு
 வுத்தமனையண்டங்கள் தண்ணீர்பண்ணி
 ஆச்சப்பா கெத்தத்தில் மூன்றுவிட்டு
 அரைத்தபின்புவெண்காரப் பலந்தான் தூக்கி
 தேரப்பூரதழுவினதை யிதிலேபொட்டு
 கிறுக்கிப் பகுநாளா னுக்கூறுக்கட்டி.

(83)

கட்டியதோர்வில்லைதனை யாமையோட்டிற்
 கடுகவைத்துவர் னுநையி லேற்றிமல்ல
 ஒட்டியதோர்தீயெரிப்பாய். தினந்தானென்று
 வரவாகக் கட்டியோங் தெந்திரெந்தி
 மாட்டியதோர்நெந்திக்குப் பாதிருதம்
 மாட்டியல்லோபொடி பாக்கிவைத்துக்கொண்டு
 நெட்டிதோர்புநாகங் கழுவிப்போட்டு
 நேராகப்பயி ள்காணிற் பிரிக்குபோடே (84)

போட்டதிலேசவுக் காரசு சுன்ன ந்சாரம்
 புகழானவெடியுப்பு முணுங் கென்று
 நீட்டதிலேவகைக்குவொரு காசுதுககி
 நேராகப்பொடிசெய்து அதிலேபோட்டு
 மூட்டதிலேதுள்ளியது தண்ணீராகும்
 மோந்துமந்தத்தண்ணீரை தெந்தநத்திலிட்டு
 ஆட்டதிலேதினமூன்று மெழுகுபோல
 மப்புறத்தேவாங்கிவைத்து யறையக்கேடு. (85)

தங்கசெம்பு

கேளப்பாதங்கமது குகையிலிட்டுக்
 கெடியானசெம்பதிலே நாலிலொன்றுபோட்டு
 நீளப்பாவுருக்கையிலே மெழுகுகாணும்
 நேரப்பா கம்பணம்போலேவெடுத்துப்போடு
 தாளப்பாதங்கமிடை யிட்டபின்பு
 சாதம்மாபூச்சுசாதித் தெடுத்துநன்றாய்

நாளப்பாகுதையிலிட் டிருக்கிகொண்டு
நலமாகமுன்போலே செம்புகூட்டே.

(86)

செந்திச்செம்பு.

கூட்டியல்லோமுன்போலே யுருக்கிக்கொண்டு
குறையாமல்முன்போலே மெழுகுபோடி
நீட்டியல்லோயிதையெடுத்து சோதித்துவாங்கி
நேராகமுன்போலே செம்புகூட்டி
ஆட்டியல்லோவுருக்கையிலே மெழுகுபோடி
யப்பனையிப்படியே முறைதன்தோறு
பூட்டியல்லோபத்துதரந் தீர்த்தாயாற்ற
பொன்னிற்கும்செம்பெல்லாம் போகும்பாசே. ()

பாரப்பாகுதையோடு சோதித்துவாங்கி
பதறாமலெடுத்தல்லோ முறித்துக்கொண்டு
நேரப்பாவோட்டிலிட் டிருக்கிக்கொண்டு
நிலைத்தந்தம்விநாயகனுக்கு பணமதிகநிற்கும்
தாரப்பாதங்கமது கெம்பேயாச்சு
சாதகமாய்க்கெத்ததின் செம்பினாலே
ஊரப்பாகொள்ளாது செம்பின்வெதை
யோட்டிவைக்க ஆண்பிள்ளை புண்டோசொல்லே.

ஆபரணமணியும்விதி.

சொல்லியதோர்செம்பதனும் குளிகைபண்ணும்
சுகமாகவேட்கதன்பண்ணும்பண்ணும்

சொல்லியதோர்செம்பதனூற் குண்டலங்கள்பண்ணு
 துடியானமோதிரமு மாத்திரையும்பண்ணு
 சொல்லியதோர்செம்பதனூல் வளையல்பண்ணு
 துலங்கியதோரருட்சட்டிற் குவளைபண்ணு
 சொல்லியதோர்சித்தரெல்லா மிப்படியேசெய்து
 சுகமாகவாபரணம் பண்ணினாரே (89)

கெந்திமெழுகு

பண்ணியதோர்கெந்தகத்தின் பெருமைதன்னை
 பணவிடைதானிரண்டுதிங்கள் திண்ணுதிண்ணு
 உண்ணியதோர்மண்டலத்தி லசட்டைதானு
 முத்தமனைதளமாகத் தள்ளிப்போடும்
 நண்ணியதோர்மேனிதன்னைப் பார்த்தும்போது
 நலமாகஅருணனைப்போற் காணுங்காணும்
 புண்ணியமேசெய்தவர்க் கித்தனையுமெய்தும்
 பொய்சொல்லும்பாவிகட்கு யெல்லாம்பொய்யே.
 னூல் பொய்யென்று இகழ்ந்தவர் பெருஞ்சாபம்.
 பொய்யாகும்நூல்கொடுத்த குருவைப்பார்த்து
 புகழாமற்றாவித்தாற் போகும்பாழாய்ப்
 பொய்யாகுங்காயசித்தி வாதமுதலென்றற்
 போக்கோடேகாடிசெஷ்மம் புலையனுவான்
 பொய்யாகுந்தேவியூட வாதமென்றற்
 புகழாகவிகத்திலே பெறுவபறுமாவான்

பொய்யாகுமுலதத்தே சித்தருண்டோவென்றும்
போசனமுங்கிண்டயாது புலைபனமே. (91)

வாலை அருள்கிடைப்பது.

ஆமப்பாமுன்னெடுத்த தங்கச்செம்பை
யடித்துநன்றாய்க்ககடாங்கி யதிலேகேளு
ஓமப்பாவாலேசங் கெத்திகூட்டி

வுரவாநத்தகடுகொண்டு முடிக்கட்டிச்
சேமப்பாவப்பிரேகத் தகட்டில்வைத்து
திறமாநத்தகடுகொண்டு முடிக்கட்டித்
தேமப்பாவோட்டிலிட்டு வேடுமுடி

தீக்கொளுத்திக்கண்புடமாம் சிறக்கச்செய்யே. ()

செய்யயிலேதேவியைப் பூசைகண்ணு

திறமாகச்சமாதியிலே யிருந்துபாரு
மையிலேதாரநத்தில் தேவிநின்று

வாய்த்துதடாநாய்த்துதடா நாயசித்தி
கையிலேவாதசித்தி கௌனசித்தி

கைமுறைபாய்ப்பலிந்து தடா மைந்தாயென்பார்
கொடியயிலேயாதுதலம் வெளியாய்க்காட்டி.

கூப்பிட்டிசுக்கரத்தின் குறிசொல்வானே. (98)

சொல்லியதேர்புடமாரிக் குளிர்தபின்பு

சுகமாகப்பூசித்து யெடுத்துப்பாரு

மல்லியதோர்பெரடியாகி நெருங்கினிற்கு

மைந்தனையிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு

ஒல்லியதோர்பொழுதுநீடு குன்றியுள்ள
 ஒங்கிபதோர்மண்டலத்தி ரொளியேயிறஞ்
 சல்லியதோரிருண்டறையி லிருக்கும்போது
 சந்திராகூரியனே யென்பர்தானே (94)

பூசைசெய்யுமுறை.

காணப்பாபூசைசெய்ய முறையையநீகளு
 னைமுறையாய்ச்சாடி வைசது பூசைசெய்வார் .
 பூணப்பாசிலபேர்தான் தீபம்வைத்துப்
 புடமாதபூசைசெய்வார் பெண்ணைவைத்தும்
 நாள்பாசக்கரத்தைப்பூசைசெய்வார்
 நம்முடையபூசையென மெருபோலே
 ஒணப்பாநாற்புத்து முக்கோணம்வைத்து
 உத்தமனேபூசைசெய்வார் சித்தர்தானே. (95)

தானென்றமெருவைத்தான் பூசைசெய்வார்
 சாபமிட்டாலண்டரண்டம் தீயாவேகுந்
 தேனென்றமெருவுக்கு தசதீட்சைவேணுஞ்
 சிறுபிள்ளையாமொருவர் தீண்டற்போகா
 வானென்றமெருவைத்தான் பூசைசெய்தோம்
 வாய்திறந்துஉபதேசஞ் சொன்னாராகிற்
 கோனென்றவாதசித்தி கௌனசித்தி
 கொள்ளையிட்டானவன்சீஷன் கூறினானே. (96)

கூடியதோர்வாயையுட முன்றெழுத்தைக்கீகளு
 குறியறிந்துபூசைசெய்து பின்புகேளு

மாறியதோர்திரிபுரையி னெட்டெழுத்தைக்கேளு
 மைந்தனைமினளையீ பூசைபண்ண
 தேறியதோர்புவனையுட யெழுத்தைக்கேளு
 திறமாநபுவனையையீ பூசைபண்ண
 ஆறியதோர்பாமனையினு றெழுத்தைக்கேளு
 யவளுடையசதம்போற்றி பூசைபண்ணே. (97)

பண்ணியபின்யாமலையி னைந்தெழுத்தைக்கேளு
 பண்பாநதீட்சையெந்து முடிந்தபின்பு
 விண்ணியதோர்வாசியென்ற யோசத்துக்கு
 மைந்தனைவைத்து பிராணயாமந்தீரு
 கண்ணியதோரித்தனையு மறிந்திருந்தார்
 காயசித்திவிக்கினங்க ளில்லையிலலை
 உண்ணியதோருலகமென்ன சித்ததென்ன
 வுத்தமனைவிட்டகுறை யெடுக்குங்கானே. (98)

காயசித்திசெய்ய வயதினளவுகூறல்.

காணப்பாநாயசித்தி பண்ணும்போது
 காட்டுகிறேன்வாலையிலே தின்றாராகிற்
 பூணப்பாவாலைபப்போ விருந்துவாழ்வார்
 புநமாகயெவ்வனத்தே தின்றாராகிற்
 ஊணப்பாயவ்வண்ண மொன்றும்வாழ்வார்
 புவுத்தமனைமுபபுதிதே தின்றாராகில்
 தோணப்பாழுப்பதுபேர் மென்றும்வாழ்வார்
 சுதமாயம்பதினே தின்றாற்றேனே. (99)

கேளப்பாயைம்பதுபோய் பதினாறாகும்
 கெடியானயெண்பதிலே தின்றாறாகில்
 வாளப்பாயிருபதுபோ லென்னாளுந்தான்
 வாங்காமல்நின்றவிடம் வளர்த்திகூடா
 நாளப்பாயிதின்மேலே வளர்த்திடிஞ்சில்
 நரம்பெல்லாந்தளர்ந்துபோங் கடினம்பாரு
 வேளப்பாயெரித்தசிவன் சொன்னமார்க்கம்
 வெவ்வேறும்சித்தர்சொன்ன வித்தைபாரே. க00

தூலினருமை.

பரரப்பாகாயசித்தி செய்யுமார்க்கம்
 பஞ்சிட்டிப்பாரம்வைத்துப் போலேசொன்னேன்
 ஏறப்பாசித்தர்சொன்ன கற்பத்துக்கு
 மென்னுடைநூலுக்கு மிசைத்துபாரு [ன்
 னாரப்பாதொட்டல்லோ முடிவரைக்குஞ்சொன்னே
 சொல்லாதேவொலித்திட்டாச் சித்தரெல்லாங்
 காரப்பாகுருபதத்தைக் கார்த்தார்சத்தி
 காயசித்திபாடியதோர் காட்சிமுற்றே

சட்டமுனி கற்பனிதி-க00.

முற்றிற்றி

விவரம்.

எண்பத்தைந்தாவது

உரோமசூத்திரம் - ௧௦௦.

மூலவட்டமானகுரு பாதங்காப்பு
முத்திக்குவித்தான முதலேகாப்பு
மேலைவட்டமானபரப பிரமங்காப்பு
வேதாந்தங்கடந்துநின்ற மெய்யேகாப்பு (1)

காலவட்டதங்கிமதியமிர்சுப்பாலைத்
கண்டுபெயாற்றி மனக்கவடுக்கி
ஞாலவட்டஞ்சித்தாடும் பெரியோர்பாதம்
நம்பினதாலுநாமனென்பேர் காயன்றானே (2)

தானாகமுன்னுரைத்த ஐந்துற்குள்ளே
தவறாமல்பாடிவிட்டேன் யோகமார்க்கம்
தானாகும்வாதத்துக் காதியுப்பைச
சமுசயங்களில்லாமல் சொல்லிவைத்தேன். (3)

தானாகும்வழியென்ற உப்பின்வித்தை
நின்றுநின்றுதன்னினத்தைத் தாக்கும்பாடு
தானாகுநுய்வுண்டி எத்தனைநாட்கள்
சுலமதனைமுறைத்திவைத்துநின் தன்மைபாரே. (4)

பாருநீவழலையென்ற வுப்புமுன்றும்
 பரிபாஷையில்லையடா கைபாகங்கள்
 சேருநீபூகபஞ்ச தரணமான
 தீட்சையுடபாநன்றாய் செப்பிப்போட்டேன்
 காருநீசுத்ததெங்கை மறைப்பேதென்றால்
 கருவறியுஞ்சித்தருக்காய் பயந்துவிட்டேன்
 சேருநீஐநூற்றின் பொருளையாய்ந்து
 செப்பிவைத்தஐம்பதுக்குள் தெளிவுபாரே (3)
 தெளிவென்றாலதின்சூட்சங் காணப்போமே
 சேநாமாய்ப்பதினாறு சேர்த்துப்பாரு
 குளிவென்னமுந்நூல்தா னூறம்பாரு
 குறிதெறியுஞ்சூத்திரமோ ராருகாண்டம்
 தெளிவில்லையென்னூற்கு நந்திசொன்ன
 நிகண்டல்லாலபன்னென்றும் நிகரொவ்வாது
 கனியினுடபோக்குமச்ச முனியென்னூற்றில்
 உபடாகக்காட்டிவைத்தார் கருத்தோனாகோ. (4)
 தோணுமல்பாடிவிட்டார் சித்தரெல்லாஞ்
 குத்திரங்கள்றியவென்றால் குருதான்வேணும்
 வீணுப்போகாது அதுபுத்தி
 வினையாளர்காண்பதல்லால் மற்றோர்கேது
 தோணுமல்தோணுமடா இத்தனாவில்
 கொட்டினைன்வயித்தியுதல் வாதயோகம்

காணுமலையாதே நினைவாய்ப்பாரு
கைபாகமைந்நூற்றிற் கண்டிடாயே. (5)

கண்டதென்னஉலகத்தில் வயித்தியமையா
கைகண்டபலன்காணுஞ் சரிசுதமார்த்கம்
விண்டனப்பாரீற்றினத்துக் காதிரிங்கி
விட்டுவிட்டால்வைத்தியமும் வினாப்பேபாருந்
தொண்டபண்ணிகுருவினுட பாதம்போற்றி
சொல்லுவாரில்லாவிட்ட லென்னால்சொல்லும்
சண்டையிட்டுப்பேசாதே திங்கிமார்த்கஞ்
சாற்றினென்பொதிசைமுனி தபவுதானே (6)

தயவுவைத்துச்சொல்லலிலை வெகுவாய்ச்சொன்
தனையறிந்துகொங்கணவர் சரக்குவைப்பில் [னார்
நயமிகுந்துச்சொல்வதுபோல் நிமினையொன்று
காட்டினார்துருசுக்குக் குருத்தானென்று
சுயம்வாக்குநன்றா நடக்கும்வாக்குச்
சொல்லதிலைகடுங்காரத் துறையொளித்தார்
செயமிகுந்தபோகரிஷி னூலிற்சொன்ன
திருஷ்டாந்தங்கருங்கிடையுந் திறம்போதாதே.)

திறம்போதாதென்றால் குப்பிக்கேற்றி
தியெரிந்தசெல்லலாமல் திரீர்தள்ளி
குறும்பாடினாப்போலே குறூர்த்தசுறையா
குறங்குவுழிசெய்வதிலே மோசமாகும்

அறந்தழைக்குந்திருமூல ராயிரத்தில்
அவையடக்கம்செய்திவித்தை யாய்க்குந்தோனாய்
பரம்பரையாம்வந்தசித்தர் பாதம்போற்றிப்
பாடுகிறேன்செய்திவித்தை பலிக்குந்தானே. (8)

பலிக் கவென்றால்கிங்கிக்கு நாதபேதம்
பாடினாதனாலே ஆவதென்ன
கலக்குகின்றதங்கித்தி லிணங்கச்சேர்த்து
கலந்ததனாற்செய்க்பென்ன பேருமாச்சு
வலிக் கவென்றாலிதின்பெருமை வெகுசாயுண்டு
வாதமுண்டுவயித்திபமுண்டு வழிபாடுண்டு
மெலிக்குடையகிங்கியொரு பலந்தான்வாங்கி
விருதான கல்வத்தில் பொடித்திடாபே. (9)

பொடித்திட்டிப்பீங்கானில் பழச்சாற்றுட்டிப்
பொடிமணலாய்விழுந்ததில் வைத்துக்கொண்டு
ஒடித்திட்டருச்சியினால் கிண்டிக்கிண்டி
1. ஒரோமுதினம்ரவியில் வைத்தபேரது
குடித்திட்டபொடிகளெல்லா மாடைப்போலே
குணமாகக்காட்டுமடா பழச்சாறு வேகந்
கடித்திட்டபழச்சாறு முன்விடும்போது
சார்வாகப்படியவரதான் தாக்குவாயே. (10)

தாக்குவதானிகூடு மெத்தவானால்
சாரெல்லாமேரெழு தினத்தில்வற்றும்

மார்த்தமாமரவிதியின்முதல் கண்டாற்சாரு
 வற்றுமட்டுங்காய்ந்து வெண்மையாகும்பாரு
 தீர்க்கமாம்வாந்தசின்கி பலந்தாமென்று
 சினமென்றவெள்ளியென்று பூரமொன்று
 காக்கவேசாரமொன்று கெவுரியொன்று
 கண்டபாரிடுநாலும் கழஞ்சிதானே (11)

கழஞ்சானதிவைநாலுஞ் சின்கியிலேசேரு
 கல்வத்திலிவையைந்தும பொடித்துக்கொண்டு
 விளையுஞ்சவுக்காரமொன்று திராவகத்தில
 வெல்லையொன்றுகிளிஞ்சிறு சங்குசகன்னம
 னுலைஞ்சல்லோபொடித்திவாய் விராமன்றெண்டு
 றுண்மையாய்மொளமொளன்கொதிக்குந்தநீர்
 கிளிஞ்சல்லோகுருச்சுக்கால படியாந்தண்ணீர்
 கெனநாதன்தனக்குவிட்டுக்கிடறியாட்டே (12)

ஆட்டுவாய்சேர்த்தசர கெல்லாமாள
 அய்யனேதிராவந்தான் வேதமெத்த
 மூட்டுவாயிருசாமம் மரைததுக்கொண்டு
 முதியாமல்மயினபத் மாக்கிப்போடு
 கெட்டுவாய்கும்பிடுத லண்டத்தோகுற
 கெடிபெற்றசண்ணமப்பா ஆதிக்கொண்டு
 கூட்டுவாய்திராவகத்தில் குழைந்துநீபும்
 வித்தியுடன்குப்பிக்குள் பூசபூசே. (13)

பூசியேகாயவைத்து மயினமெல்லாம்
புகழானகுப்பியரை திட்டம்போடு
தேசியெனுமதிகனத்த தாழிபொன்றில்,
சிறுமணலாயரைவாசி மட்டுங்கொட்டி
வாசியென்றகுப்பியினில் நடுவேவைத்து
வளப்பக்கல்நாண்டுசுப்பி வாயைமூடு
தோழிகளேயினிமேலுந்தெரிந்திடாதே
சுருதிமனோன்மணித்தாயைத்தொழுதுபோற்றே.

போற்றுவதுமுத்தியு முன்றுசாமம்
பொங்கரமல்வெடியாமல் பூண்டுபாரு
ஐற்றிவிடுகும்பமது நாளில்தானு
மப்பனேபதங்கமென்ற குருத்தானையா
நிற்றினத்துப்பிதுவாதி துருசக்காதி
நீருட்டால்சட்டலைந் துருட்டுவாதி
சாஸ்திரந்தானென்னசெய்யும் வித்தியில்லாச்
சுண்டாளர்பொய்யெனவே தள்ளுவாரே. (15)

தள்ளுவதுமவள்பேரிற் குற்றமில்லை
சவுக்காரவழலையைதான் மறைத்ததாலே
வெள்ளையென்றகிவனுப்பை மறைத்ததாலே
வெடியுப்புக்கட்டுவது விள்ளதாலே
கொள்ளியென்றபூரீந்தான் போனதாலே
குடதிசையிற்கல்லுப்பு காணுதாலே

துள்ளியென்றசுத்தஜல தீட்சைமார்த்தஞ்
சொல்லாமல்போனதினால் தோணுதென்றே. ()

தோணுகின்றசித்தர்கள் தான் கூடிக்கொண்டு
சூட்சகாரணத்தாலே லுப்புமார்க்கம்
காணுகின்றபலபாஷை நாமத்தாலும்
கபடாகமுன்பின்னு யுகமையாலும்
வேணுமென்றே அவரவர்கள் நூல்கள் மீறும்
விளம்பினூர் பூராய் மெத்தமெத்த
ஊணுகின்ற உப்பல்லால் வேறொன்றில்லை [நே
யொளித்தென்னவழலையொன்றுந்தீட்சையொன்

தீட்சையென்றும்வழலையென்றுஞ் சூட்சமாகச்
செப்பினூர்பாரதியே உலகவாதி
மாச்சலுண்டுமனம்புண்ணுப் சாஸ்திரத்தை
மனம்வெறுத்தாற்புத்திபண்ணி வருந்தினுக்கால்
நீச்சென்றகடுநீச்சு நீஞ்சலாகும்
நெட்டிலேதிரியாதே அடுத்தாப்பாரு
வாச்சதேவழலையென்ற உப்புதானும்
வகையானசுரக்குகளின் மார்த்தந்தானே. (18)

தானென்னசிக்கியல்லோ குருந்தனுச்சு
தாரணியில்லாதமிந்தக் குருவிவாச்சு
ஏனென்றகுருவாலே வயித்திபந்தா
னிலக்குண்டோ ஆனது மிசைந்துகேளு

கோனென்றதாம்பிரத்தைத் தடுத்தி
குருவிலொருபணம்பூசிக் ஹகுள்முடி
கோனென்றகுக்கிடத்தில் நீறிப்போகு
களிப்புற்றசெம்புநிறங் காட்டொண்ணுதே. (19)

ஒண்ணுபற்பத்தைத் தேனில்நொள்ள
ஒடுகின்றமேகமெல்லா மொடுங்கிப்போகுங்
கண்ணுசங்கிலத்தை கட்டிக்கொள்ளுங்
நாயபலமுண்டாகுங் கனகம்போல
வெண்ணையொரு பழஞ்சிக்குப் பணந்தான் பற்பம்
விரவினல்தைவரதை விளங்கிப்போடு
புண்ணியமேசெய்தவருக் கட்டிக்கொள்ளும்
புசண்டனுக்குமெந்தனுக்கும் வாதுண்டாச்சே.

வாதுவந்ததெதினிலை யெந்நாற்குள்ளே
மார்த்தமெல்லாம்பாடிவிட்டேன மனிதர்காகச்
சாதுதென்றதிருமூல ரெந்தனுலேத்
தம்முடையகுதைக்குள்ளே மறைந்துபோட்டார்
ஏதுவென்றஅதற்கீடா னைம்பதுண்டோ
னிகத்திலசொல்லிவைத்து நேறுமார்க்கஞ்
குதுகொண்டுபார்த்திருந்தால் தோயுந்தோயும்
சொன்னமதைச்சுத்திசெய்து துட்டாவாங்கே
வாங்கியந்தக்குருவிலொரு பணந்தான் பூசி
வான்பிரமியிலையரைத்துக் கவசங்கட்டிப்

பாங்குபெறக்குக்குடத்தில் போட்டாயாகால்
 பசுலைநிறம்மோகாமல் பற்பமாகுந்
 தூகியெதிரியாதே திரிபலாதி
 குரணத்திற்சொடுத்துவிடு மண்டலந்தான்
 காங்கைகசையரோகமத்தி மூலச்சூழும்
 கிருணிகுன்மம்பிவினையுங் கடலிற்போமே. (22)

கடல்போகும்வெள்ளியொரு பணந்தான்பூசிக்
 கானகத்திரீராலே சத்திபண்ணித்
 திடமானகுருவிலொரு பணந்தான்பூசித்
 திருமேனிதனையரைத்து கவசங்கட்டிப்
 புடமேதுகுக்குடத்தில் நீடுப்போகும்
 பூசைதனைமறவாதித புண்ணியந்தா
 னுடலெடுத்தாம் காமவினைக்கீடாகாதே
 உறுதிபற்பத்தனுபான முறைக்கிறேனே. (23)

உறைக்கிறேன்சஞ்சிவி லேகியத்து
 துண்டுவரமண்டலத்தில் கண்டேனாவில்லை
 பிழைக்கிறேன்குடல்வாத மேற்றதுல்லை
 பெண்புருக்கிப்பரும்பிளவையெப்போதுமில்லை
 நறைகிரோமமில்லை பித்தமில்லை
 நரவில்வருறோகமெந்த நரஞமில்லை
 திணைக்கிறதோருலில்லை மேகமில்லை
 சிவசிவாவிதன்பெருமை செப்பொணாதே. (24)

செப்புவேன் அயத்தநடு லேசாய்த்தட்டி
 சிறுநீரிலாதபழச் சாற்றிலாதல்
 துப்புறவார்செய்துகொண்டு தகட்டின்மேலே
 அருசிகுருவானசுட்சந் தன்னைச்செய்து
 அப்படியே பணலிடைதா நெடுத்துப்பூசி
 ஆமணங்கினிலைபறுத்துங் கவசங்கட்டி
 உற்பணமாய்குக்குடத்தில் நீரிப்போகு
 மோகோகோவிதன்பெருமை யுறுகிதானே (25)

உறுதியென்றலோகநற்ப மண்டலந்தான்
 உக்கமனேகரிசிலை லேகியத்தில்
 பருதிமதிரெண்டிலுமே கொண்டாயானால்
 பாண்டுவொடுமூலமெல்லாம் பறந்துபோச்சு
 குருதியென்றதாதுபுஷ்டி யூறலாச்சு
 குணந்தேடுசெய்கின்ற சோகைபோச்சு
 சுருதியிந்தப்படியேதான் கிரந்தம்செய்ய
 சோகைகாமாலையெல்லாந்தோற்றுபோச்சே. (26)

போச்சென்றுவிடுங்காதே நருவங்கத்தை
 புளிப்பானமோரிலே சுத்திசெய்து
 ஆச்சென்றகுருவினிலே பணந்தான் தூக்கி
 அருளானவங்கத்துங் கப்பிப்போட்டு
 காச்சென்றநருஞ்சிகை யுரைத்துக்கொண்டு
 கவசமிடுநருவங்கங் கட்டிப்போகும்

மூச்சென்றுமோடாது குக்கிடத்தில்
முழுவெள்ளையாகுமடா மூர்க்கமென்னே. (27)

மூர்க்கமிந்தநீரூலே களங்குசெய்தால்
முண்டின்னுபஞ்சாறு மாற்றுக்காணுஞ்
சேர்க்கையடாபறங்கியடா பட்டைத்தூளி
தின்னுவரமண்டலத்தில் தீரும்நாய்கள்
நீர்க்குழியில்புண்ணுறும் வெட்டைதீரும்
நீர்செரிப்புக்காலெரிய நின்றுபோகும்
ஊர்க்குளுனக்கீடானே ரொருவரில்லை
உத்தமனேவங்கத்தி னுன்மைதானே. (28)

உண்மையிந்தப்படிதானே வெள்வங்கத்தை
உண்பிபண்ணிமண்டலமே கொண்டாயானால்
பண்மையிந்தநீரூலே மேகமெல்லாம்

பறக்குமடாஉலகத்தில் பண்டிதந்தான்
தண்மையல்லோவேனுமடா தேகரோகந்
தாதுவறியாதவர்க்கு மருந்தேனுவுக்கு
வண்மையினர்செய்துநெடு நாள்பழக்கம்
வந்தல்லோலிம்முன்றும் வாய்க்குந்தானே. (29)

வாய்க்கவேசிறுநாகந் துத்தநாகம்
வாங்கிவந்துகண்டியினி னுறுக்கியேதான்
காய்க்கவேயினுப்பைபெய்யில் சுத்தியாச்சு
தகடுஒருவிரல்களமாய்த் தட்டிக்கொண்டு

செக்கிரமாய்குருவிவொரு பணைதான் தூங்கி
சேர்த்துனிநொதத்தின் சேல்போகும்
பேய்க்குமட்டி க்காயரைத்து கவசங்கட்டிப்
பேசாதேபத்திலவைந்து பேணிச்செய்யே. (80)

செய்யவேநாகபற்பந் தெளிவுமெத்த
திரிகடுகுலேகியத்தில் மண்டலந்தான் கொள்ள
அய்யமில்லைகாசமில்லை மூலத்துள்ளே
ஆணிமுனையிலையடா மெகத்தாலே
குய்யமதில்பிறந்துபவுத் திரங்கள்யுற்று
குன்மமில்லைபித்தமில்லை தாதுபுஷ்டி
தையலரைக்கைகவசமு மார்க்குப்பற்பம்
தாரணியில்சொல்லிவிட்டேன் தனதுபாரே. ()

தனதானபூமியிலே உப்போமெத்
தன்னிலேமூன்றுவப்பு சவுக்காரந்தான்
மனதானபேய்க்கு கங்கு வேனென்றெண்ணி
மாளுவார்தினமுடிந்த மார்க்கம்பாசார்
கனலானபொன்னென்று பணிதிவேறே
கம்மாளன்தான்செய்த கஷதையப்போலே
கினமானதேசாதி பாஷைமெத்த
செப்புவார்வார்த்தையெல்லாந் திரட்டினாரே.
திரட்டினாருப்புக்கு வெகுநாமங்கள்
தேசாதிவழக்கமல்லோ சித்தர்சொன்னார்

மருட்டினாரென்று சொல்லீ உலகமாடு
 மதிமயங்கப்பல நூலின் வகைதோணுமல்
 உருட்டினதோயுல்லாமல் னுப்குக்கீதங்கா
 யுடைத்தறியுநோவிதுதா னுண்மைஅய்யா
 குருட்டுராய்சனுகுத் தாவுகின்ற
 குணமாச்சு ஆணைசண்ட குருடாகானே (83)

குருடனுக்குபால்நிறந்தான் கொக்குபோலே
 கொண்டு வந்துகாட்டஅவன் தடவிப்பார்த்து
 புருட்டாசுக்குழந்தைவிக்கை விழுங்கின்கால்
 பிழைக்குமோவென்று சொன்னபுதுமைபோலும்
 கொருடனுக்குபபறவை காட்டினுப்போல
 கிஞ்சியமாம் புத்தியுள்ளோர் வேறுண்டென்பார்
 திருடனுக்குதோணுது வழலைமார்ந்தந்
 திராயத்தகடுலைசாக செய்திடாயே (84)

செய்திட்டதகடுதன்னைப் பழங்காடிக்குள்
 திரப்பாகக்காசசியதில் தோய்க்கச்சுத்தி
 'மெய்த்திட்டமாய்க்குருவி லொருபணந்தான் தூக்கி
 விரவிவிடுதகடுகட்டி மேலுங்கீழுங்
 கைதிட்டமாஞ்சிலையி நொச்சிவேரைக்
 கல்லத்திலரைத்தெடுத்து கவசஞ்செய்து
 வைத்திட்டகுக்குடத்தில் பற்பமாகும்
 மாசலத்திலிருந்தமுறை மகிமைத்தர்ணே. (85)

மகிமைமென்றவெண்கலம் பித்தளைவிரண்டும்
 வாங்கிவந்துலேசாதத் தட்டிக்கொண்டு
 பகலவனை நோல்பழுத்த வெதுப்பித்தேசிப்
 பழச்சாற்றில்தேய்த்திடவே சுத்தியாகும்
 சகலகுருவானதிலே பணந்தான் துருசித்
 தடவிவிடுஞ்சுத்தின் தட்டின்மேலே
 குடைமுறைபாய்ந்துக்குடத்தில் போடும்போது
 குறுநீற்றுப்பற்பெண்ண குணந்தான் காணே. ()

குணமானபற்பத்தைத் தேனிற்தொள்ளச்
 குன்மம்பிழைபெல்லாக் குடியோடிபோகும்
 கூடினநேரமானாலு மென்கங்காமம்

சன்னதமாம்தாதுவிர்த்தி தானையுண்டாம்
 பணமானதென்னசெய்யும் பாதாளத்தில்
 பாயுமென்றசொல்போலே இந்தபற்ப
 மணமாகுரைசிரையு மாறிப்போகும்
 மகத்தானகுருவென்று மதிக்கலாமே. (87)

மதிக்கலாமப்பிரேகம் நிமிளரெண்டு
 மகிமைமெத்த வுபாசகத்தில்
 னுதிக்கலாங்கோசலத்தில் சுத்திசெய்து
 சுருதிபெற்றகுருவினொரு பணந்தான் னுக்கி
 விதிக்கலாமிருதறமுந் தடவிக்கொண்டு
 வெண்குன்றிமணிவேரைக் கவசங்கட்டிக்

கதிக்கவேசுக்கிடமார்ப் போட்டபோது
கனமானபற்பமிது கண்டுகொள்ளே. (38)

கொள்ளடா அழுதா திலையத்தில்
கொண்டவாமண்டலத்தில் தீருநோர்கள்
கள்ளடாபோலிருக்கு மஞ்சள்கழிச்சல்
காந்தல்பாதாபரீ ரிழிவுதீரும்
விள்ளடாபோதாது நீர்ச்சிறுத்து
மேலேறுஞ்சுலைமுதல் வீக் கந்திருந்
தள்ளடாபெண்மாய்கை மூன்றுதிங்கள்
சதித்துவிடுமீதகமென சலிக்கியமாமே. (39)

ஆகுமேசுதமொரு பலந்தான்வாங்கி
அரைத்துவிடுசெங்கல்தூள் மஞ்சள் தூலில்
போகுமேயெலிநாரன் செந்தியீ பம்
போக்கிவிட்டாலதுதானே யிறந்தகத்தி
யேகுமேசுதம்பீங் காளிலிட்டே
எடுத்தகுருவதிலொருதான் பணந்தான்போடு
வேகுமேகிறுகிறுத்துப் பொங்கிமிக்க
விரைந்துவிடுஞ்சுதபற்பம் விபாதிக்காமே. (40)

வியாதிபோய்வழிக்கியர தாளிதன்னில்
விருதானபற்பமதை மண்டலந்தான்
பயாதிபுடன்குணம்பார்த்துக் கொண்டாயானால்
பறக்குமேமேகயிரு புதுந்தாணப்பா

காயாதிருணம்வாயில்வந்து கட்டினுக்கால்
 தூற்றிவிடத்தனைவேறு சொப்பளிப்பாய்
 தாயாநாரீயேயென்று செகமுன்னைவாழ்த்துஞ்
 சாதிலிங்஑பற்பத்தைச் சாற்றுவேனே. (41)

சாற்றுவேன்சாதிலிங்஑ங் கழஞ்சினாலு
 தனிசுரசங்஑ொள்ளுந்தாரை சாற்றுவாங்கி
 ணற்றிடுகலசமதி விங்஑நந்தன்கை
 உச்சிதமாய்த்தோளந்திர மாகதூங்கிப்
 பார்த்திருக்கத்தீயெரிப்பாய் சாறுவார்த்து
 பதங்஑ண்டுஇறங்கிவிடு சுத்தியாச்சு
 தீர்த்துவிடுகுருவுலொரு பணந்தானையா
 சிறுநெருஞ்சிக்கவசமிட்டுப் புடஞ்செய்வாயே.()

வாய்க்கொள்ளைப்பேசினால் வருமோவாதம்
 வாசனைச்சிலவழித்தால் வருமோயோகம்
 காயில்லாபழமாமோ வேதமாரங்கங்
 காலடக்கமில்லாட்டால் ஞானமாமோ
 தாயில்லாப்பிள்ளையுண்டோ உவகவாசந்
 தழுவுகின்றகுறிபோலே சமாதிகானுஞ்
 சேயனுக்குச்சொன்னதினா லொன்றுமில்லை
 பிடரிவழிமார்க்கத்தைப் பேசொண்ணாதே. (43)
 பேசினதுமுன்னுரைத்த ஐந்துற்றுகள்ளே
 பேசுவதைதேனதினாலே மறைத்தசுத்தர்

காசினியில் சட்டைமுனி தீட்சைக்குள்ளே
 கறுப்புமில்லாமல் வெளி காணச்சொன்னார்
 மோசமொன்று திருமூலர் கிழித்துப்போட்டார்
 மூலகுருதர்க்கமெல்லா மோசந்தாரர்
 பாஷையினால் பாடிவைத்தார் நூல்கள்தோறும்
 பற்றிநின்றபார்த்தா லும் பனிரெண்டாண்டே.()

ஆண்டுபனிரெண்டுக்கும் வேறேசித்த
 மாதாமல்சேகரித்துப் பலநூலெல்லாம்
 பூண்டிருந்துப்பார்த்தால் குருத்தானகிப்
 புத்தியெனுமறிவதிநா லேதுசெய்யுந்
 நூண்டுவதுசொக்தபத மடைந்தாப்போலே
 சுளிக்கிலையிதுதோற்றுந் தோற்றுமப்பா
 மாண்டதிநால்பலனென்ன ஞானமென்ன
 மரணமடைந்தாற்போலே மனிதர்வாழ்வே (45)

மனிதரெல்லாமரண மடைந்தார்களென்று
 மனதிரங்கிஐந்நூற்றில் வழியாய்ச்சொன்னேன்
 சனியனைப்போல்கித்தரெல்லாம் கூடிக்கொண்டு
 சமாதிக்ஞாடங்கிவிட்டார் சட்டைநாதர்
 கனிவுவந்துசொன்னதையுந் கிழித்தாரையோ
 கணுவின்கணுவியென்னசொல்வேன்
 அனீதமாய்ப்போருதைபோ மனிதர்வாழ்க்கை
 ஓனும்புத்தியில்லை சண்டாளர்க்கே. (46)

சண்டாளர்பெரியோரை அடுத்ததுக்காரு
 சாஸ்திரத்திலிருநயம்வைத்துத் தாக்கிப்பாரு
 பெண்டர்ட்டிப்பிள்ளையுட நூத்தைக்கட்டிப்
 பிதற்றுசிறுப்போனவுயிர் கொடுப்பாளேர்சொல்
 திண்டாட்டர்பண்ணுதே யுனக் ற்புண்ணியஞ்
 சேரடாவளையி னுள்ளே சாராப்பாம்பைக்
 கண்டாந் நால்சந்திரனு மொடுக்கமாவான்
 நவசமிடசாதிவிங்க நற்பாரச்சே. (47)

ஆச்சப்பாலிங்கப்பற்பஞ் சூடுமெத்த
 ஆவின்பால்சருந் நரையாச் சேர்த்துக்கொண்டு
 தோச்சண்ணாண்டலத்தில் மேகவெட்டை
 சூலையொடுசெவ்விபெழு தோஷந்தீருந்
 தீச்செய்யாமல்லாண்டு மூலத்துள்ளே
 சிக்கிரின்றவாயுமெல்லார் தீருந்தீருந்
 காச்சல்குளிரண்டுமாறல் கண்டமாலை
 நன்னத்தில்சுயெழுதல் கடந்துபோமே (48)

கடுத்துபோய்க்குருவில் வீரம்பூரங்
 கானத்திப்புழுக்காடு சேருமாகில்
 துடர்ந்துபோஞ்சரக்கெல்லா மணிபோலாடுஞ்
 சுமமானஉபசரங்க ளீசமாகும்
 படர்ந்துமணிகளங்காகுஞ் சென்னரித்துப்
 பார்ச்சினுல்வேதையென்ற பரிசுமாகும்

விடந்தானென்கிங்கநங் லோகத்துக்கு

வீரனென்றுசுத்தரெல்லாம் விளம்பினாரே. (49)

விளம்பினோன்கிங்கியிலுல் செந்நூரபற்றம்

வேண்படிசெய்துகொண்டு உலகத்துள்ளோ

பழம்பிணிகிள் கொண்டவர்க்கே மருங்கேயீந்து

பரிசாசஞ்செய்துவரப் பாவம்போச்சு

தளம்பெய்ல்லோதிரியாதே கிராமநற்பந்

தயிலசுரண்கிரதன் சகலத்துக்கும்

உளம்பிமிக் கவிக்குருவில் காணிச்செயில்

உசிதமடாதுருசுருரு உறைக்கிறேனே (50)

உரைத்தவனாயேதென்றால் குயத்தானென்று

உயர்க்கிட்டவீரமொன்று பூரமென்று

துரைத்தனத்தார்பூசுகின்ற புழுகதொன்று

சுருக்காகமத்திச்சு துருசுகபபி

பெரித்துஅண்டத்தின் சுன்னத்துள்ளோ

என்மகனென்கொடுஞ்சுன்ன மிதுக்குப்பாதி

விரித்துசுன்னஞ்செய்ததுபோல் சவுக்கிரத்தை

மினகளவண்டத்துடனே கூட்டியாட்டே. (51)

கூட்டியிடுஅண்டநீர்நீ தெளிவினிலே

அடைதட்டிசுன்னத்தி லெரித்துவாங்கு

பாட்டிலென்னபடியாதே வுற்றுப்பார்த்தால்

பலிக்குணம்பர அக்குருத்தன் பட்டபோதே

ஊட்டிவிக்கும்ரசமதிஸை கட்டிப்போச்சு
ஒரு நாற்றுகினு ம்நிசமாய்க் காணலாச்சு
விட்டிலிருந்தாயிழையைக் கொஞ்சிக்கொஞ்சி
வினையாட விரவுரைத்தேன் கிளக்குமாறே. (52)

மாறடாதுருசுக்கு சவுக்காரத்தை
வளமானதெந்நிக்குப் பூசியுது
நீறடாசண்ணம்பு மிர்தச்சன்னம்
நேரானசூதகத்தை மணியோலாட்டுங்
கூறடாஇம்மணிக்குப் பாரையுபபைக்
கொண்டெவந்துக்கவசமிட புடந்தான்பத்து
தீரடாசவ்வாது காரமிட்டு
சேர்த்திருக்கமணியென்ன சிதத்தின்கூறே. (53)

சிவத்துடனேதங்கமொன்று காரமொன்று
சேர்த்துருக்கிச்சென்னுரம் செய்தாலையா
அபத்தமில்லைநாவிக்கு நிலைக்குஞ்செம்பொன்
அலையாதேசாண்வயிறு அநலமோடா
குவித்திருக்கவேனுமோ மலையோல்தங்கம்
கொண்டமணியாட்டியுர்க்கோ கூத்தியார்க்கோ
தவத்தை அனுசரிப்பார்க்குச் செண்ணவாதர்
தலைதறித்துப்போகாதே ஜாரத்தாட்டே. (54)

சாரத்தில்குருப்பூசி யூதுயுது
தந்தம்போல்சட்டுமடா சிவசினன்னம்

வீரத்திலேரினால் மெழுகாய்ப்போகும்
 பேதைசொல்லவேணுமோ விருதாமாடே
 தூரத்திலையாதே அடுத்ததுப்பாரு
 சுணையானவெடியுப்பு சுன்னஞ்சுன்னங்
 காரத்தைக்கண்டாலு மாங்காரந்தான்
 கட்டுமடாவில்லாட்டில் சடினந்தானே. (55)

சடினமென்றந்தள்ளாதே துருச்சுன்னங்
 கண்டதினால்சித்தரெல்லாஞ் சொல்லிவைத்தார்
 படினமதுத்தேதென்றால் வயிலையாதி
 பண்ணுட்டால்சிங்கியிலே பவிக்குஞ்சுன்னஞ்
 துடிமிகுந்தகண்டதினால் சுத்தராஜன்
 துடியடங்கியுன்னிடமாய்த் தோண்டிசெய்வான்
 அடியிருக்குங்குமுடிக்கும் பேரேதென்றால்
 அறைகிறேன்சுளுக்கமெள்ள வறிந்திட்டாபே.()

அறிந்துகொண்டுவழலை சவுக்காரஞ்செய்யில்
 அடிமுடியைத்தடியடியா யனந்தஞ்செய்தார்
 விரிந்துதையாஅதினாலே வண்ணன்சீலை
 வெளுப்பதற்குச்செய்தாரே கேள்வியுண்டோ
 தெரிந்துமுன்றாள்பாங்குசெய்யும் பேதிலேனோ
 சிற்றறிவால்நயங்கிவிட்டார் திரம்போதாது
 னறிந்துவிட்டார்சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
 ஈசனுப்பைநந்திமுன்னு ளியம்பினாரே. (57)

இயம்புகின்றவகையேது ஆகியுப்பு
 ஈசனுப்புரெண்டுமென்ன ஒன்றையாச்சு
 சுயம்புலிங்கமென்றுபிர் ஆன்மியென்றுஞ்
 சுசாதிதப்படி ராஹிற் சுடர்காணென்றும்
 நயம்பிலக்குஞ்சுநனார் விந்தமென்றும்
 ஞானதிஷ்டி க்காரசொல் லா ரீரெயென்றும்
 பயம்பிடி க்கச்சொன்னதல்லால் வேறென்றில்லை
 பற்றிப்பாரவார்கடுக்கப் பளிங்குதானே. (58)

பளிங்கென்னசிவரூப முடிதானாச்சு
 பராபரையால்ரூபமல்லோ சிவப்புமாச்சு
 விளங்கியல்லோசொல்லுகிறேன் நிலவானுப்பு
 வேதனுப்புநவொச்சு வேறேயில்லை
 முளங்கியல்லோதுரென்று மவர்களுக்காடி
 மூடர்களேஒன்றல்லோ மூன்றுமாச்சு
 உளங்கருக்காச்சொல்லுகிறேன் சத்தியுப்பை
 உவரென்றுமிந்தென்னும் ரவிதானென்றே. (59)

ரவியென்றுங்காலென்று மூத்தமென்றும்
 ராசியென்றும்பூமியுட நாதமென்றும்
 புனியென்றும்பூவென்றும் யோகியென்றும் [றும்
 புல்லென்றுர்பொலிந்தமணல் பொடிதானென்
 குவியென்றுந்தாவென்றும் வந்தாளென்றுங்
 குருதியென்றுஞ்சுட்டகள் கூத்தெனென்றுந்

தவியென்றுமூப்பென்றுங் காரமென்றுஞ்
சத்தியென்றுவ்வினையென்றுஞ் சாற்றுவாரே (1)

சாற்றுவார்வழுவென்றும் வண்ணெனென்றுஞ்
சவுக்காரந்தானென்றுஞ் சாரமென்றும்
பூத்திமலர்சரோணிதமாம் புஷ்டியென்றும்
புலம்பத்தாவிடமென்றும் பூநீரென்றுங்
கார்த்திகையில்மேகஜெல வித்தனென்றுங்
கருவென்றும்பங்குனிக் கதிர்ந்தானென்றும்
நீற்றினத்துக்காரதியென்று மண்டமென்றும்
நிசமானமூலமென்று மடியின்பேரே (61)

அடிதானேநடுவிக்கு மாதிரிபாதி
ஆகாசபிரமமெதற்பத் தமுர்தமென் ம்
கடிதானபச்சையென்றுங் கம்பியென்றும்
கல்லென்றுங்கானலென்றுங் கம்பியென்றும்
வெடியேரசைக்காரியென்றும் வில்தானென்றும்
மேகமென்றுஞ்சன்னமென்றும் விஷ்ணுவென்
குடியானவிடமென்றுங் குசத்தியென்றுங் [தும்
கூறையில்லாச்சவயென்றுங் கூறுவாரே (62)

கூறுவார்கூர்மைபொன்று வண்ணியென்றுங்
கூசசமற்றபேரொல்லாம் கடிதானசூச
வேறுவிதமொன்றுமில்லை சாத்திரங்கள்
மெய்யாகப்பாடிவைத்துநீர் விண்ணாக்கல்

எறுதற்குத்தீட்டையொன்று மறைத்துப்போட்டா
இதினாலேசவுக்கார மெளிதாய்போச்சு [ர்
நாறுகின்றமண்ணோடே நீருஞ்சேர்த்தால்
நாமென்னசொல்லுவது நாட்டுள்ளோரே. (63)

உள்ளமென்றுமணந்தானே அறிவாதாச்சு
ஒரோரோஉங்ஙன்மணங் கெடுதலாச்சு
கள்ளமணம்போவதெப்போ மண்ணுந்தண்ணீர்
காண்டதெப்போமண்டாலுங் கங்கைதீட்சை
வெள்ளமென்றபாலுருந்தி யெறசெப்போ
மேலானகுருபாதஞ் சேர்வதெப்போ
பிள்ளைகளேயுங் கள்புத்தி மூடத்தாலே
பிழைத்தரியீநாங்குமமா புலம்பினைனே. (64)

புலம்பிட்டேனென்றுசொல்லி வுலகத்தோர்கள்
புத்தியறிந்தவர்போலே பரியாசங் கள்
குலபுழுக்கைபயல்களெல்லாங் கூடிக்கொண்டு
குருவுரைத்தகாத்திரங்கள் பொய்யென்பார்கள்
சிலம்புபோலிருங்குமென்பாய் சொன்னவித்தை
தேவடியாள்மக்களுக்குச் சித்தியாமோ
தலம்பிலக்கவந்தடுத்த மகனையுந்தன்
தனக்காகச்சொல்லுகிறேன் கங்கைதானே. (65)

கங்கைநதியாடினால் விளைபோமென்றுங்
காசினியோர்சொல்லுவது கேட்டிலாயோ

அங்கலிலோதிட்சைவிதித் தந்தசரங்கம்
 அடையாளமேதென்றால் பிண்டமண்டம்
 வங்கணமாமண்டபிண்டஞ் சேர்ந்தபோதே
 மண்ணலிலோபொன்னுச்சு மற்றுமுண்டோ
 வங்கையில்கருமுடித்துத் தொடுத்திருந்த
 வங்கையுத்திவழுநெடுக விளம்பற்போச்சே. (66)

போச்சென்றுவிடுகாதே முருகசுன்னம்
 புதுழானசிவயோக தீட்சைக்குள்ளே
 ஆக்சென்றுதிருமுலர் சொல்லிவைத்தார்
 அந்தமுறைப்படி காரமே சாற்றி ந்கொள்ளு
 நீச்சென்றகுருகவித்தை கடுநீச்சையா
 நெறியானசித்தார்தனும் நிதழ்த்தப்போகா
 மூச்சென்றகாரத்தின் முடித்தான்காணென்
 முடித்தவிடங்கண்டவரே மூர்த்தியாமே. (67)

மூர்த்தியாஞ்சாகரத்தைக் கட்டும்பூர
 மோசமில்லைசாரத்தால் துருகசுன்னம்
 கீர்த்தியென்னதுருசாலே சொர்னமாச்சு
 தெவுனமென்றகுளிகையீது கைக்குள்ளாச்சு
 வார்த்தையிநால்பகட்டுவ தேதுக்காச்சு
 மனங்குவித்துழைத்தாக்கால் வாராதுண்டோ
 கார்த்திகையாக்கணன்புதைப் புதையலெல்லாங்
 கம்மாளனெடுத்தித்த கண்ணாடிதானே. (68)

கண்ணடிச்சிலமுடித்தா னுப்பினிலே
 கருவதனையறியாமல் மாண்டுபோனார்
 விண்ணடிப்பாராத குற்றம்குற்றம்
 வெறுமண்ணுப்பப்போச்சுத வன் வித்தையெல்லா
 ஒண்ணுனமவுனமென்ற போதம்விட்டால்
 ஒருபோதுச்சித்தியில்லை வாதந்தானும்
 பெண்ணுர்தன்னுசையதை வந்துவிட்டால்
 பேரின்பமுயுதிவழி பேசுவேனே. (69)

பேசுவேனிடகலையே சந்திரகாண்டம்
 பின் கலையானதிக்க துதியாச்சு
 நேசமதாய்நடுவிருந்த சுடர்தானிங்கே
 நீங்காமலொன்றான லதுதான்முத்தி
 காதலாய்ப்பார்த்தோர்க்கு இதுதான்மோட்சங்
 காணாதபேர்க்கென்ன காமதேகஞ்
 சோதனையாயிடகலையி லேறவாங்கி
 சுழிமுனையில்கும்பித்துச் சொக்குவீரே. (70)
 சொக்குவீரேசகத்தை செய்யவேதான்
 சூரியனுஞ்சந்திரனு மொன்றாய்ப்போகும்
 அக்கினியால்மதியமுர்தங் கக்குங்க்கும்
 அப்பனேநோய்களெல்லாம் வெந்துபோச்சு
 பக்குவத்தில்தேகமெங்கே சித்திதியாச்சு
 பதினாறுநின்றிரண்டு இருபத்தெட்டு

முக்கியமாயிதுவெல்லா முடக்கியாட்ட
முளைத்தபதினாறிதழில் வாங்குவாங்கே. (71)

வாங்கியந்தபனிரெண்டு னுள்ளேரேகி
வன்னிரின்றவிடமல்லோ ரவியின்வாழ்க்கை
யோங்கியிந்தரேண்டிடமு மறிக்கோன்யோகி
உற்றபரமடிதானே பதினாறாகுந்
தாங்கியின்றகாலடிதான் பன்னிரண்டு
சார்வாணபதினாறில் மெள்ளவாங்கி.
யேங்கினத்தப்பன்னிரண்டில் நிறுத்துயுது
எழுந்தபுரியட்டமடங் கித்துப்பாரே. (72)

பாரையாகுதிரைமட்டும் பாய்ச்சல்போச்சு
பரப்பிலேவிடுக்காதே சுத்தந்தன்னை
நேரய்யாரெண்டிதைழி னடுவேவைத்து
நிரைந்தசதாசிலநாரைத் தியானம்பண்ணு
கூரையாஅங்குலந்தா னாறுஞ்சென்று
குறிக்குள்ளேதானடக்கித் கொண்டுதையா
ஆரையாஉனக்கிடு சொல்லப்போறேன்
அருமையுள்ளவென்மகனென் றழைக்கலாமே. (73)

அழைப்பதுவுநல்லபிள்ளை யானுல்லன்று
ஆகாதசீடர்களைச் சேர்ந்தால்தோஷம்
பிழைப்பதற்குவழிசொன்னால் பரக்கமாட்டேன்
பெண்டாட்டிமனக்கூலிரப் பேதமாகி

உழைப்பதற்குச் செனன மெடுத்தானேயல்லால்
உடலதுதான்கெதிபெறவே யொன் றுந்நாணன்
இளப்பமிவன்பேச்சையடி நடிதானுந்
மேதுக்குச்சொல்லுகிற மினிமேல்தானே. (74)

மேலென்னவிருந்தையிலும் நடக்கும்பாது
வேறுகையால்காரங்கள் விடாமலெற்று
நாலென்னவெட்டென்ன வெல்லாமொன்று
னலமானதுஷ்டாங்க மப்பிபாசித்துக
காலென்னபிராண முன்னேசெய்யில்
கண்க்காசப்பூரகமாகு மும்பகம்நாலு
கோலெண்ணீரசுகந்தா னென்றுமூன்று
குறையாமற்குரபூசங் கூட்டித்தீர. (75)

கூட்டியேபழகினபின் சரபிசத்தில்
குறையாமல்சாதித்தால் பிரமனந்தங்
கூட்டிவிக்குமலவிழிக் குறியினிலே
கண்மூக்குமத்தியிலே கண்பொரு
மூட்டிவிக்குமாதார மாறுந்தானே
மூலவட்டகணபதிதான் முதத்தோன்மயன்
தாட்டி நமாமணிப்பூரங் ஐகயன்வட்டந்
தணலானசூத்திரனும் தணலுமாமே. (76)
தணலாகும்விசத்தியறு கோணவட்டந்
சதாசிவனார்வட்டமல்லோ குருபிடந்தான்

மலையாளபதியிதிலே குறித்துப்பார்க்க
 மதியமுகல்சரிநொண்டு தூங்குந்நூங்குங்
 கனலேறிந்நொண்டிருந்தா லெல்லாமுண்டு
 காற்றைவெளிவிட்டார்நால் கருமத்தீதான்
 புனலூறும்வழிப்பாகை யிந்தமார்த்கம்
 பொல்லாகதுரோகிக்குப் பொய்யாமென்றே.(77)

பொய்யாதுசெங்கியிலே காரஞ்சன்னம்
 போட்டாதுருசுருக்கு பொய்யாப்போச்சு
 எய்யாமற்கிங்கிக்கு காரமெற்றி
 யெரியட்டால்நவலோகத் தேறிடாது
 கையார்க்கண்டதிந்த வித்தைபோலக்
 காட்டுகிலேனுன்மனதில் கவலைவண்டாம்
 வையாதேயென்மகனை யுனக்குப்புண்ணியம்
 மாமுனிவர்காபம்வரு வழியிதாமே. (78)

வழிவுண்டு கல்லானை யாறுக்குள்ளே
 வாகாகவிண்டுப்பு தம்பியாச்சு
 கழுவானவெடியுப்பு வேடமெத்த
 சுத்தஜலதீகைவிட்டா லொன்றுமில்லை
 பழியாகசாகுதடா நாதம்வற்றிப்
 பாழானஉடம்பிரண்டு முயிருமொன்றாய்
 கழியாகுங்கும்பிடுதல் கண்ணீராலே
 கட்டுமடாமுப்பூவுங் கட்டுந்தானே. (79)

கட்டுகிறோமென்றுசெரீல்லி சிறிதுபேர்கள்
கண்மூங்குமத்தியிலோ ரெழுந்தைவைத்து
பட்டினியைதானிருந்து காம்போம்

பார்க்கின்றபோதுபளிச் சென்றுமின்னி
முட்டுமடாபுகட்டு மெய்யானிலைதிட்டான்
முழிமுழிப்பாநபனஞ் சிவந்துபோகச்
சுட்டிகளையிதிநாலே ஆவதுண்டிட
சோமப்பாலுண்டிடமென்று சொல்லுவாரே.

வானுனமதியமுதல் பீறிட்டோதி
வருவொன்றுசிறிதுசள மாண்டாரைபோ
நீரேதுநீர்குடிக்க வாறங்குத்து
நினைவுகெட்டதோஷிசளை நிறுத்திப்பார்க்க
கூறானசந்திரனி னுலேமிச்சம்

குடிக்கிறதும்பிடிக்கிறது மதுதானையா
சீரானமேய்வாசல் தமருங்குள்ளே

சின்குவைவநலன்குலமுஞ் செலுத்திடாபே. (81)

செலுத்துவதுஉண்ணுங்கி தண்ணுக்கையா
சென்றேரிப்பிடரிவபித் தியானந்தானு

மலுத்ததடாநாலுமுனக் கமுதமாச்ச

மவுனமென்றிருவிதற்ப வாழ்க்கையாச்ச
சொலித்திருக்கும் பனிரெண்டில்நிறுத்தியுது

சோடசமாம்சந்திரகலை தேய்த்துபோச்ச

பலிக்குதடாரீயாகசித்தி ஞானசித்தி
பருவமாய்நாடிவைத்துப் பழக்கம்பண்ணே. (82)

பழக்கஞ்செய்நாள்தனிலே நோய்வறாமல்
பாடிவைத்தேவீந்நூலி பற்பமெல்லாம்
விளக்கமல்லோகொண்டத்தி விடித்தல்ன்று
வீணாகசெய்நாள்தே பெண்கள்மேலே
வழக்கமல்லோபசிதாகம் பிராணாகாகம்
வஞ்சகங்கற்றிற் றனிலேமயங்கவேண்டாம்
பிளக்குமடாஉன்சிரசு வெளிபாகிவிட்டால
பிணியாளனுமிரு பம்பேணிப்பாரே. (83)

பேணிங்கொள்ளாமல்வெகு பேர்கள் தானும்
பேதமையினுல்மயங்கிப் பிறந்துபோனார்
காணிக்கொத்ததினிலே கோடிக்காச்சு
கலைகுறையினாள் குறையுங் கறுத்தொன்தோ
கீணுக்கோசொல்லுகிறே னிர்தயோக
மீஞ்சாதெகுன்றியாதே விட்டிடாதே
தோணிக்காள்ளாதேதாடா புத்திமனே
தொட்டல்லோகாட்டுஇந்தச் சுருதியிலே. (84)

நூலிலேநத்திசொன்னார் முன்னுந்நுக்குள்
துண்ணியமாய்கொண்டணவ ன்மீதுநுக்குள்
மாலிணியாய்ச்சொல்லிவைத்தா பெருதின்கரையன்
வளமரன் ஆயித்திருந்நுந்நுக்குள்மே

பாலிலேயே மெயிரித்தாம் போலேஐயா
பாடிவைத்தார்சித்தரெல்லாம் பாருபாரு
நாலிலேதிருமூலர் பதிநாறுக்குள்
ஞானமுண்டு காலாங்கி நவின் றிட்டாரே. (85)

நவிலாமலிருக்கவில்லை சூத்திரங்கள்
நாதாக்கள் பாடிவைத்தோர் மறைபுமெத்த
புவியாளர்க்கைந்நூறு சொன்னேனத்தைப்
புதைத்தாரேதிருமூலர் பொருள்களாலே
கவியாமல்சட்டமுனி சொன்ன தீட்சை
சாங்கமாய்க்கோள் சொல்லிக் கிழித்தாரையா
குடியாமல்பலபலவா போகமார்க்கங்
கொட்டிநார்மர்மத்தைக் குறைத்திட்டாரே. (86)

குறைத்தாரேயென்று சொல்லி மபங்நவேண்டாம்
கூர்ந்துபாரேதேனுங் கூடிக்கொள்ளும்
இரைத்தாரைக்காராத பள்ளமுண்டோ
வொன்றுசொன்னார் மச்சமுனியிருணாருக்குள்
சிரித்தாரேமூலகுரு ஆஆவென்று
திட்டாந்தான் பேச்சுருமை செய்துநன்று
வரைத்தாரென்றதீசயித்தர் ரானதாலே
உங்கிருங்குச்சொன்னதிந்த உகமைதானே. (87)
உருமையென்றதொன்றுமில்லை வழலைக்காதி
உலராதிஉப்பாதி உண்மையாக்கு

வகையாதற்கேதென்றால் தீட்சையாதி
 வாய்திறந்துசொல்லிவிட்டேன் உள்ளேசேதி
 பகமைபண்ணிக்கொள்ளாதே உலகத்தோரைப்
 பழியாதவியாசரிஷி பண்ணுங்கூற்றி
 சகமுழுதுநீயல்லால் வேறேயுண்டோ
 தம்பியுந்தன்குண்டியிவம் தன்னைமுடே (88)

முடாமல்சிறிதுசன முடபாடம்பண்ணிப்
 முழுதுமவன்வங்கதுபோல் பிரசங்கித்து
 வீட்டேதுஉடலேது யோகமேது
 வீண்பேச்சாசொலியல்லோ மாண்டுபோனா
 காடேறிமலையேறி நதிக்களாடித்
 காய்கிழங்குசருகிதின்று காமத்தீயால்
 சூடேறிமாண்டவர்கள் கோடாபோடி
 சொருபமுத்திபெற்றவர்கள் சுருத்தமாச்சே ()

சுருபமுத்திக்கடையாள மேதென்றாக்கால்
 சுடர்போலேகாணுமடா தூலதேகம்
 அருபமுத்தியிடமல்லே பிரமஞான்
 பாரோட்சமென்றுசொல்லுஞ் சிவனந்தான்
 பருப்பதத்தை அசைப்பனெனச் சிற்றெரும்பின்
 புழங்கதைபோலாச்சுதிந்த யோமவிட்டால்
 வெருங்கடத்திவிப்புருந்த வாறுபோலே
 வேதாந்தமறியாத மிலேச்சர்தானே. (90)

மிலேச்சனென்று சொன்ன மொழி யேதென்றாகால்
 விபரீதபுத்தியினால் விண்ணப்பார்த்து
 மலேச்சல்லோ'பொருள்கள் வேறேயெண்ணி
 வாய்விடும் காறுப்படித்து மாண்பெல்லாம்
 குலைச்சதல்லால்நினைந்தற்பன் காணுரைபர
 குருக்களென்பார்காராயக் கோவழியாலே
 பலிச்சதில்லை மனோக்கிப் பார்க்கும்வித்தை
 பண்பெல்லாம்நாற்றிற் பாடினேனை. (91)

பாடுகிறேன்மணியொளியாம் நாக்கின்கீழே
 பலகாம்புபிடித்திருக்குங் கேளுக்கேளு
 கூறுபற்றி க்கடியே யிருந்தாப்போலக்
 குணமில்லாகூற்று வ னின்றான்பாரு
 நாடுகின்றருவின லறுக்கும்போது
 நாக்குநரம்பற்றுமணி குறுகிப்போகும்
 பாடுபட்டுண்ணுக்குறுவி தடித்துப்போனால்
 பாரியாசமாச்சுதிந்த யோகம்பாரே. (92)

யோகமில்லான்ஞானமென்ன வீண்வீணையா
 ண்டிருவிப்பாயவிட்டா லென்சொல்வேன்
 நாகமல்லோசந்திரனைக் கவ்வினுப்போல்
 நான்முதன் றன்ருட்சமெல்லாம்நானிலாச்சு
 சாகவல்லோபடைத்தவிதி தண்ணத்தாண்டி
 சட்டைமுனிகரிசாலை சூறேயென்றுர்

சோதமதுபோகாகீ நெடுநாள்செல்லுஞ்
சூட்சமுண்டுவெகுவாகச் சொல்லுகிறேனே.

சொல்லவென்றலெனக்குப்பின் கூடாதாரா
சொல்லவென்றற்சொல்லுகிறேன் சூட்சமாக
வெல்லவென்றாலானதத்தில்நடலாமுலி
வெகுசுருட்சுதோத்திரத்திற் பிசினியுண்டு
செல்லடாபின்புரெண்டு கற்பந்தானுஞ்
செபபமதுபுலவெண்ணு யிரத்திப்பாநு
அல்லவடாரோமரிஷி பென்றலுந்தான்
அமித்தவர்க்குரகசியமாயருளுவோமே. (94)

ஐமென்றகெட்டபுத்தி மாணக்காளே
வுலதத்திலமாஸிடர்க்கு ஆண்டுநூறு
ஆமென்றுயிருபத்தோ ராயிரத்து
அறுநூறுசாசமல்லோ வொருநாளேக்குப்
போமென்றுபோனதினால் நான்குறைந்துபோச்சு
போகவிட்டால்போறதில்லை புத்திதானே
தாமொன்றருநினைக்கையிலே தெய்வமென்று
காணினததன்மைமல்லே! விதிதள்தானே (95)

விதிபலலோமதிடாச்சு வேறையுண்டோ
வேதாநதப்பொருளறிந்த மெய்ளோறே
சதியலலோ பன்னிரீ விதியைத்தாண்ட
தள்ளாமளுள்ளுடைந்து சாகுயீர்கள்

நீதியல்லாசவுக்கார சுன்னஞ்சுன்னம்
 நேராமல்போகுதடாநிஷ்நளத்தின்
 பதியல்லோடுதெயாகும் மோட்சமாகும்
 பரலோகஞ்சாதகமாம் படைத்தவாரே. (96)

படைத்திட்டசவுக்காரத் தெண்ணைவாங்கி
 பாடினார்கித்தரெல்லாம் பாணையாலே
 உடைத்தல்லோசொல்லுகிறேன் கருமானத்தை
 ஊஆலுவென்றெழுத்து கங்கையாச்சு
 மடத்தனமாய்த்திரியாதே அதுதானாம்
 பாங்கியல்லாசவுக்கார வழலைத்தாய்த்து
 புடத்திலிட்டியெறிந்துவிட சுண்ணம்பாகிப்
 பொன்மேருமாறாச்சு புத்திபாரே. (97)

புத்தியுடன் பூரவுப்பு சொல்லக்கேளு
 பூரீறுபலமொன்று பூரமொன்று
 சுத்திபண்ணிபூரீற்றைக் கல்வக்தட்டு
 துடியாளபூரமகைக் கூட்டுசர்த்து
 பொற்றிபெறக்கும்பிடுநல் சுண்ணரீ நல்
 விரவயொருபிங்நானி லடைத்துக்கொண்டு
 சத்தியம்போலலிலைமண்ணை நேழுஞ்செய்து
 தனிபுடமாய்நண்டுமுழுத் தாவசெப்பே. (98)

தாவுள்ளக்குழிநனிலே பிங்நானிட்டிச்
 சருகுசுட்ட சுண்ணம்பு வதின் மேலேகொட்டி

காவலிட்டுகுழிமூன்று திங்ஃளப்பா

கடந்தெடுத்தால்விளைந்துநிற்கும் கற்பூரந்தான்
பூவெல்லாந்தானெடுத்து அண்டரீரில்

பொடித்திட்டுரவியில்வைக்க வுப்பேயாகும்
ஊவல்லைஆவுக்கு வுயிருமாச்சு

உத்திபண்ணிப்பார்க்கவுங் கற்பூரமாமே. (99)

உப்பல்லோபிண்டத்தில் சேர்ந்தபோது

வுடலுயிருமொன்றாகித் தண்ணீராச்சு

அப்பல்லோமுப்பூவுக் காணியாணி

அதைவிட்டால்கட்டாது வழலைமார்க்கஞ்
செப்பல்லோயந்துக்கு மூடலாச்சு

தீட்சணமாயிந்ததூல் தெளிவோமெந்த
முப்பொருளிமொன்கி நின்றசோதி

மூலவட்டகுருவருளால் மொழிதான்முற்றே ன

உரோமரிஷிகுத்திரம்-நா.

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை

என்பத்தாராவது

உ ர ர ம ரி ஷி

கருமானச் சுருக்கம் - நுக.

மூலதாரத்தெளிவாய் வெளியாய்நுபாய்

* முன்கோணவட்டமதில் முளைத்ததேவி

மேலானபாதமது போற்றியேத்தி

மெஞ்ஞானசித்திமுதல வாதஞ்சொல்வேன்

ஆலாலமுண்டதோ ரையர்பாக

மருளானபார்வதித்தா யருளைபோற்றி

சாலோகசாரூப சாமீபந்தான்

சாயுச்சியகண்டபதந் தானேநாப்பு.

(1)

காப்பானதிட்சையது பத்துக்கண்டு

கருவானரேசகத்தின் குறியைப்பார்த்து

மேலானபூரகமுங் குறியுங்கண்டு

மேன்மையுள்ளகும்பமுஞ் சித்துங்கண்டு

வாப்பானஆறுவறை யகண்டங்கண்டு

வாநானராதசித்தி முழுதுங்கண்டு

கோப்பானபதினென்பேர் பாதம்போற்றி

குறியானஞானமது கூறுவேனே.

(2)

கூறுவேன்வாலையுட சாபத்தீர்த்து
 குற்றமில்லாசிக்தருட வசையுநீர்த்து
 ஆரவேதீட்சையது பின்னேசொல்லு
 அப்பனைகடுஞ்சுருக்கு பிராணயந்தான்
 தேரவேதெவியு - பூசைவிட்டால்
 தெருமண்ணுய்ப்போருமடா சித்தியெல்லாம்
 பேராணபரையின்பதந் தெரிசித்தாலும்
 பேதமில்லையசையப்பா பேருமைகேளை (3)

கேளப்பாழுக்கோண முன்னையிட்டு
 கெடியானசட்கோணம் பின்னையிட்டு
 காளப்பாருவகோணஞ் செய்நன்று
 நலமானநாற்பத்துமுக்கோணங்கடினமெத்த
 தோளப்பாயிப்படியே செய்பாவிட்டாற்
 சுருவானபூசைபொன்று சொல்லக்கேளு
 மீளப்பாபலகையின்மேல் புட்பம்போட்டு
 மூலமுதல்தாயைநீ பணிந்துசெய்யே. (4)

செய்தபின்புபெண்ணைவைத்துப் பூசைபண்ணி
 திறமா கக்கடத்தையவள் கையிலீந்து
 செய்தபின்புகுருநாதன் கடத்தையாங்கி
 தெரிவையர்க்குமுன்னீந்து ஜெபத்தையண்ணு
 செய்தபின்புதாம்பூல மடைக்கூயீந்து
 தெரிவையாதன்பாதமதை பிடித்துக்கொள்ளு

செய்தவர் என்சித்தியப்பா மாணுக்காளே
சித்தானசித்தியெல்லாஞ் சித்தியாச்சே. (5),

ஆச்சப்பாஜந்துவகை தீட்சைபெற்றால்
அடவான ரேசகந்தா நெழிம்பும்பாரு
மூச்சப்பா ஆனாயா வெழும்பும்பாரு
மூக்கிரமாய் வழிநடக்கத் தானேசொல்லு
நீச்சப்பாவெகுதூரம் நடந்தாலுந்தான்
நிலத்தில எல்பாவாது ரேசி ரேசி
கூச்சப்பாருப்பகர்தில் சிம்மென்றாணி
குறிப்பாகுழிமுனையில நிறுத்தியாட்டே. (6)

ஆட்டானவீரமொன்று சூடனொன்று
அடவான காரமொன்று சூதமொன்று
மூட்டாளகெவுரியொன்று கெந்தியென்று
மூனையானகொச்சியொன்று முத்தியொன்று
கூட்டானபரியிடையே களஞ்சிதுக்கு
குணமானவைந்துகண்ண செயரீராலே
வாட்டாகபில்லைதட்டி யுலரப்போடு
வகைபோடுகெவுரியினால் குகையைக்கெய்யே. (7)

செய்யப்பாசெயரீரால் கெவுரியாட்டு
திறமாகக்குகைசெய்து குகைக்குள்வைத்து
பைப்பாபூன்றெருவிற் புடமுந்நீரு
பாங்காகச்செத்தூரம் ரவியுமாச்ச

824 உரோமரிஷி கருமானச்சுருக்கம்-இக.

தையப்பாசெம்பதுக்கு நூற்றுக்கொன்று
தாக்கிடவேதங்கமது வாகுமாகும்
வையத்திற்குட்டாதே தோஷந்தோஷம்
வகையோடேதீட்சைகொண்டு மலையிலேறே. (8)

ஏறினவர்கல்லவப்பா பலந்தானுண்டு
இகத்திலுள்ளமாண்டருக்கு யேதுமில்லை
ஆறுதற்கைந்துவதை தீட்சையில்லான்
அழகானரேசத்தி மலரொட்டாது
மாறுகின்றவயிரவன்றன் சாபந்தீர்த்து
மகத்தானகுருபதத்தை வணங்கிப்போற்று
பார்தனிலேயுரையாமல் மவுனங்கொண்டு
பக்குவமாயிந்நூலைப் பதனம்பண்ணே. (9)

பண்ணுனதெரிசனை தான் வகையாய்க்கேளு
பண்பாகவுதையத்தி லேந்துநாழி
நன்றாகரெண்டெழுத்தங் குலத்தில்தூக்கி
நயந்ததைநீவெருவாடி பெடுத்துப்பாரு
விண்ணோடுகடந்துவிடுஞ் சோதியப்பா
விள்ளார்கள்மகத்தான பெரியோரையா
அண்ணலெனுமானுமைக்கிச் சரநூல்கொன்னார்
அக்குறியுமிக்குறியு மொக்கும்பாரே. (10)

சேர்த்தபின்புஓரெழுத்தைச் சழினைவைத்து
திருப்பிவிடுதலத்தின் சுவரசூதசேருஞ்

ஏற்றின்புகும்பதத்தில் தடிதையொன்று
 இதமாகனிருத்தியதை பழக்கம்பண்ணு
 நாற்றிசையும்புதைபோத விடங்கள்பர்த்து
 நாட்டிவிடுமேடுகைக்கி திருடும்புமட்டும்
 வாய்த்தின்புபெத்திடமுஞ் செய்பவன்று
 வகையுடனெருபாகும் வணங்கிக்காரே

(11)

காரானயிருந்தனிலே கடந்தாலென்ன
 கருமேதயிரவதிலே சென்றாலென்ன
 சீரான அரைவீட்டி லிருந்தாலென்ன
 திறமாகரவிமதியெப் போதுங்காணும்
 பாராணவுலத்திற் கண்டோர்விள்ளார்
 பாவீகாகபனிரெண்டு வருஷங்காரு
 தீராதமூடருக்கும் அறிவிலார்க்கும்
 திறம்பார்த்து ஆசானுஞ்செபபுவாரே

(12)

செய்கையிலேகண்குறியு முகங்குறியும்பாரு
 சுதமாகயிடைக்கையிலே சங்கும்பாரு
 அப்பயிலேநெற்றியிலே ரேகைபாரு
 அடவாகபையைப்போற் காணுங்காணும்
 கந்திரம்போம்பிரகாசஞ் சொலிக்கும்பாரு
 சொருபநிலைக்கண்ணுக்குக் குறியாய்த்தோணுஞ்
 செம்பியிலேயிக்குறிகள் தப்பித்தானால்
 சிவசிவாபிராணயஞ் சித்தியாமே.

(13)

826 உரோமரிஷி கருணானச்சுருக்கம்-இக.

சித்திசெய்யும்பராபரியை திங்கள் தோறுஞ்
 சித்திசெய்வோர்மானதமாம் பூசைசெய்வீர்
 பத்திசெய்துதொண்டுபணி ஏறுவோர்க்கு
 பாக்கா கபெண்ணைவத்துப் பூசைசெய்வார்
 வெத்திபெருயிப்படியே வுலகத்தோர்நன்
 வெகுதோடிமாணக்கர் மலையில்வந்தோர்
 சித்திசெய்யும்வசகிராதி லேகியந்தான்
 தினந்தோறுங்கொண்டவனை திரமுமாச்சே ()

வசகிராதிர லேகியம்.

ஆச்சப்பாவுடலினுள்ள மந்தவாய்வு
 கெத்தான குன்மமெட்டு மேகச்சூலை
 முச்சப்பாவுள்மூலம் புரமூலந்தான்
 ஒய்ந்துயிருமுன்னூற் நிருபத்தைந்து
 போய்ச்சப்பாபரிப்படியே அயனிங்கொண்டாற்
 பொற்கம்பிபோலிருங்குந் தாதுவிர்த்தி
 போச்சப்பாலேகியத்தின் விபரமெல்லாம்
 பெருமையுடன் பேசுகிறேன் வகையாய்க்கேளே.

கேளப்பாஜாதிக்காய் பலந்தானென்று
 கெடியானஏலமது பலந்தான்ரெண்டு
 காளப்பாவால்மிளகு பலந்தானென்று
 கலமானலவுங்கப்பூ பலந்தானென்று
 கீளப்பாசீரகந்தான் பலந்தானிசுத்து
 கியமானக்கொடிவேலை பலந்தான்ரெண்டு

நாளப்பரகோஷ்டமது பலந்தான்ரெண்டு
நலமான அதிமதூரம் பலந்தானந்தே. (16)

அஞ்சாதே அக்கிராரம் பலந்தானென்று
அடவானபறக்கின்னீவர் பலந்தான்பத்து
துஞ்சானகுங்குமப்பூ அரைநால்போடு
சுகமானகோரோசனை பலந்தான்காலே
மிஞ்சாதேரயியில்வைத்து யிடித்துக்கொண்டு
வியநாகத்திருத்தியதை யிடித்துக்கொண்டு
மஞ்சானபசவினெய் யுலையாய்வைத்து
வகையோடேமெழுகுபோல தூவிக்கொண்டே.

கிண்டையிலேபதச்சாற்றில சந்தரைபைப்போட்டு
கிருபையுடன் கிண்டையிலேவார்த்துவார்த்து
பண்டாரும்பதமாக யிளமொட்டாமல்
பதறாமற்கலசத்தில் வைத்துக்கொண்டு
வண்டாரும்பூங்குழலாள் மாதுபூசை
வகையோடேசெய்தபின்பு வுண்டிவாரீ
தண்டாருந்தாய்தந்தை மறந்தாயானால்
தவறிவிடும்வித்தையெல்லாஞ் சாற்றுகேறேனே. (18)

சந்தனாதித்தைலம்.

சாற்றுவன்சந்தனத்தின் தைலமப்பா
தப்பாமற்செய்வர்க்கு யெல்லாம்சித்தி
ஆற்றுகிறேனதிமதூர மக்கிராகாரம்
அழகானகோஷ்டமது தேவதாரம்

போற்றுகிறேன்சந்தணமுஞ் சக்ஞயேலம்
புதழாநச்சரியிடையாய் வாங்குவாங்கு
காட்டியேபிராயம்பேர் வில்வவேரும்
கனமானபத்திரிவேர் வெட்டிவேரும்
வாட்டியேகியாமுகது வைத்துக்கொண்டு
வகையாரச்சாறுவகைப் பநருவேனே

(19)

பஞரவேபமுசசாறு சேர்த்தானென்று
பழமானகென்னம்பால சேர்த்தானென்று
பநருவேன் ஆவிற்பால்சேர்த்தானென்று
பாங்காகபசுவெனய் சேர்த்தானென்று
தகரவேமுசமுசக்கை சேர்த்தானென்று
தவறாமல்தெல்லிப்பால சேர்த்தானென்று
தகரவேயிவ்வளவுங் கூட்டி கொண்டு
துண்ணிமைபாழ்கிபாழக்தி லுள்ளேகொள்ளே.

கொண்டபின்பு அடுப்பேத்தித்தணலைமூட்டி
கொழம்புடனேபக்குவத்தில் பொடியைதுவி
பிண்டியனலெடுத்தாநால் முறிந்துபோகும்
விழித்திருந்துகமலத்தீயாகப்பாரு
கண்டபின்புபுதைலத்தை யிருத்துக்கொண்டு
கன்னியுடபூசைபைநீ கனமாய்ச்செய்து
மண்டலத்தான்முன்றுமட்டும் முழுகிநோர்க்கு
மதத்தானபிணிகளெல்லா மாறிப்போமே (21)

மாறுபேராட்சென்ற வுகிரமேகம்
 மகத்தான வுன்மூலந்தான்
 தூறுகினம்பெருநோயு சபேகாதரந்தான்
 சூலையுடன்பித்தமெல்லார் தொலைந்துபோகும்
 ஏறுகின்ற ரேசகந்தான் செய்வோம்பா
 என்னசொல்வன் ஆறோக்கியம்மேறும்மேறும்
 மாறுகின்றருலகத்தோ னுண்டாநாநால்
 மகத்தானபிணிமெல்லாம் மாபகிப்போமே (22)
 போகமதுசெய்திந்த அவித்தன்கொண்டால்
 புத்திகெட்ட மானிடர்க்கு வீணைப்போகும்
 போகமதுசெய்வதற்கு மனமுண்டாநால்
 பிரிமைவரவிகலையில் தன்னிற்சேரு
 போகமதுதிக்களுக்கோ தினமுமாகும்
 புண்ணியனைவித்துவைநீ நிறுத்திக்கொள்ளு
 போகமதுபூரகத்தி விருத்தியாடு
 கூலையுடவித்துவெல்லா முணக்கேயாச்சே. (23)
 ஆச்சிந்தப்படிசெய்வா ருலகஞானி
 ஆடிடுவான்பின்னும்பா புலகத்துள்ளே
 போச்சிந்தப்படியப்பா வுலகத்துள்ளே
 பேராகக்கோடான கோடியுண்டு
 மூச்சிந்தப்படிகண்டோர் விள்ளாரை
 முனையாகப்பண்ணிரண்டு வருஷக்காரு

880, உரோமரிஷி கருமான்சீசுருதம்-நக.

பாச்சிர்தப்படியப்பா மலையில்வாழ்வோர்
பாவையரைக்கூடார்கள் 'பந்திட்டேனே. (24)

இட்டமுடன்குருபத்ததைத் தொண்டுபண்ணி
யினிதாத வாழ்ந்தவனே சீவனாகும்
நஷ்டமிதுகுருவுக்கு நினைத்தாநாநால்
நம்பாமல்மனம்வேறாய் நிற்பார்பாரு
அஷ்டகர்மங்கீகாகர்ணாநாடிநாலும்
அப்பனைநாள்வாட்டும் மென்பார்மேலோர்
கட்டளையாலவர்மனது வரவேவேறுங்
கார்க்கையிலேமனதிரங்கி கட்டிப்பாரே. (25)

பாரிலேசித்துண்டு ஞானமுண்டு
பண்ணிவிட்டகுறையோர்க்கு எதிரேகாண்பா .
பாரிலேதுலாராசி கன்னிராசி
பண்பில்லாப்பாசி கட்டு யெதிர் தோணது
நேரிலேவந்தாலு மறந்துபோகும்
நிலையோடயாத்தாளும் கலைத்திடாது
சீரிலேயுதித்தவர் க்குச் சத்தியாகுஞ்
சிறப்பானவாதமெல்லாஞ் சித்தியாமே. (26)

ஆச்சிர்தப்படிசொல்லி மாறப்பார்மேலோர்
ஆகடியஞ்செய்யாத அவமார்ப்போகும்
போச்சிர்தப்படியப்பா வுலகவாதி
முறையா வுலகத்தில் ஒத்துவாழ்வார்

வாச்சிந்தவிட்டகுறை யானோரானால்
பண்பாகக்காத்தவர்க்குப் பலிதமாகும்
வாச்சிந்தவுலகத்து வாசுக்கப்பா
வச்சிரத்தின்பாரையுப்பா மரணந்தானே. (27)

தானென்றமுப்பூவின் னுறையினிலே
கரணிபெல்லாம் பொன்னுக்க தரிந்துபாரு
பானென்றபெண்ணைவிட்டால் வித்தைபெல்லாம்
பாழாச்சுபாழாச்சு பகுந்துபாரு
கானென்றசுப்பூர வுப்பினாலே
காடெல்லாமலையெல்லாம் பொன்னுப்போகும்
மானென்றமனினுள்மணித்தாபருள் வேண்டும்
மகத்தானபூசையிலே வருந்துவாடே. (28)

வருந்துவாயாத் தானே தினந்தோருந்தான்
வகையோடேகுருவி லுட முறையைக்கண்டு
திருந்தவே நுல்பார்த்துக் தேரவேணுந்
தேங்குவா நுல்பாரன் திருடன்தானும்
அருந்தவேவாதத்தை முன்னே கெழப்பான்
ஆகாதகாமிபென்றே யகலப்பாரும்
வருந்தியேநாத்தபின்பு குறிநன் கண்டு
வாதமென்றவார்த்தைபைநீ பின்னே போகே. ()
பேசுவதுயாருக்கு விரந்தானேளு
பேரானகுலத்தோர்க்குங் கன்னியோர்க்கும்

விசியகோர்தனுசானுமீனேத்தேதானும்
 வியநானமேஷத்தேதார்த்து விரைந்துகூறு
 ஆசானுமுன்சொன்னத் துலாமுந்நன்னி
 அரைவாசிப்பின்முன்று மரைத்திட்டார்கள்
 தேசுடையதாய்ப்பூசை செய்யாவிட்டால்
 தெட்டியவன்பறிந்திடுவான் தெரிந்துகொள்ளே.

கொள்ளப்பாழுலாதா ரத்தினுள்ளே
 குறிப்பானரேசநந்தான் பத்துஞ்செய்கை
 பிள்ளையாருள்ளங்கை நெல்லிக்காய்போல்
 'பேசுகிறேனுள்ளதெல்லாம் பெருமைகேளு
 அள்ளியிடுமுலத்தில் ஒங்காரந்தான்

அடவாகக்கொண்டெழுப்புராதியாச்சு
 நள்ளியிடுஞ்சுவாநிஷ்டா நகத்தில்தாளே
 நண்ணிவைத்தநகரமதை நன்றாய்ப்பாரே. (81)

பாங்கானமணிப்பூ ரகத்திற்கேளு
 பண்பானமகாரமுமே யடங்கும்பாரு
 ஆங்கான அனாகதத்தில் சிகாரமவைத்து
 அசையாமல்விசுத்தியிலே வகாரம்பார்த்து
 நீங்கானஆக்கினையில் யகாரமாச்சு

அருத்தியபின்னைந்ததையுமடைத்துகொண்டு
 னுங்கானநவவாசல சுண்டுக்கொண்டு
 துரையானரேசகத்தில் நேசிப்பாரே. (82)

பாயாமல் ஊத்துள்ளை ஆங்கென்றாணி
 பதியானவங்கென்று சிங்கென்றாணி
 ஓயாமல்மேனோக்கி ஓட்டிடாது
 உயராதுசந்திரகலை தேயும்பாரு
 தாயானமாதாவைப் பூசைப்பண்ணு
 தவராமல்பூசத்திற் சாருசாரு
 மாயானநிலன்வந்தா லோடிப்போவாள்
 மகத்கானபூசத்தின் வறையிற்றானே

(83)

தானென்றகும்பகத்தில் கலைபவைத்து
 தவறாமல்விண்ணோக்கி யிருந்துப்பாரு
 கோனென்றவெளிபெல்லாம் நீயாய்க்காணும்
 கோமகளுங்கூப்பிட்டால் வாயாவென்பாள்
 மானென்றப்பெண்மையை மறைத்துப்போடு
 மகத்தானகுருவினிட வழியிற்காரே.

(84)

கார்மேகம்போலெழும்பும் மாய்கையெல்லாம்
 கனமானரேசகத்தாற் கலந்துடோருக்
 தார்பூணத்தாய்பூசை மறந்தாயானால்
 தவறிவிடும்வித்தைமுதல் ஞானமெல்லாம்
 சிர்மேவும்அரிபேது அயன்றானேது
 ..சிறப்பானசிவமெல்லா மொன்றேயாச்சு
 ஆர்மேவுமாகாசம் ஆணையாச்சு
 அழகானபிரிதிவு பெண்ணையாச்சு

(85)

334 உரோமரிஷி கருமான்சுருத்ரம்-இ.க.

ஆசசப்டா ஆனென்று பெண்தானென்று
 அறியாதமாண்பருக்கு வெவ்வேறாகும்
 கட்சசப்பாபூதமைந்து மெந்துமாச்சு
 குவலைபத்துள்ளறியாத மூடருக்கு
 எசசப்டாபறையனென்றும் பறச்சியென்றும்
 வெளிதாகப்போகிடுவா ஈறினில்லாதிகள்
 பாச்சப்பாபூசையென்றால் தேவிபூசை
 வறையனென்ற மறையனென்று பதிற்றோணாதே
 ஒன்றானபூசையப்பா லொண்ணுற்றெட்டு
 ஒதுகின்றசாதிபருக் கொன்றோபாகும்
 பன்றானபூசையதை பழித்தபேர்க்குப்
 பாவெதியுங்கிட்டாகு பாருபாரு
 கண்ணாட்டிக்குள்ளிருக்குஞ் சோதிபேரால்
 உனச்சபைதிருநடனங் காணாமாட்டார்
 அண்ணாடம்மித்திபசாமிம் ஜெபங்கனாலே
 அலைத் தலைத்துநிர்வார்தன் னசடர்தாரண. (87)
 தாமென்றஆணுவத்தைப் பாங்கமாட்டார்
 கருகுதபபாபேசாபத்தைத் தள்ளமாட்டார்
 ஒமென்றமுகநா மொழிக்கமாட்டார்
 உடந்தகுநபாதாகு வணங்கமாட்டார்
 வாமென்றவாமமது அவணங்கேது

தாமென்ற கர்மத்தி லெல்லோம்போச்சு
தவமானமீனும்மணியின் சதாயத்தாலே. (88)

தாலமென்றபூயிபிற் பிறந்தால்கேளு
தாமென்றுந்தவமென்றுந் செய்பவனுங்
தேலமென்றதானாது செய்தபேர்க்கு
சுவலயத்தில்திறவிற் றொள்ளுங்கொள்ளு
சிலமதுதிறவிர்குச் செய்தானாது
செல்வம்திறவிருந்த திறமாவாழ்வோர்
பாலமெய்திறவிருந்த தவங்கன்செய்வோர்
பாலமெய்திறவிருந்த தவங்கன்செய்வோர்
பாலமெய்திறவிருந்த தவங்கன்செய்வோர். (89)

அந்நாள்.

ஆச்சப்பா அஞ்ஞானத்தைப் போட்டுப்பார்த்து
அளவற்றதீவிடந்தா'ளிநுத்ததென்றும்
ஆச்சப்பாபெருநாள்கள் சென்றதானால்
முக்கியாரித்தெய்வமுதல் பூகங்காழ்க்கும்
போச்சப்பா அதைபெருந்த சஞ்ஞாயித்தேனா
பொன்னபொண்ணியுட லுழலியாங்கு
மாச்சப்பா வுழலியுட்புக் காணமுன்னை
காதவழி போகினிடம் பூதத்தெய்வம்
காணென்றவழியைத் காணமுன்னை
சஞ்சாரத்தினியுடல் காணமுன்னை

836. உரோமரிஷி கருமானச்சுருக்கம்-இத

தோனென்ற அஞ்சனத்தி லெழுத்தைநாட்டிக்
கூட்டியால்லோநாவாலே வாங்கிக் கொண்டு
வேனென்ற மழுதையின்பால் கூடச்சேர்த்து
வினாயக ஒரு நளஞ்சி வுப்பில்தாங்கி
தேனென்றத்திரிவாங்கி யெண்ணெய்விட்டுத்
தீபமிடஒடிவிடுத் திடாரப்பாரோ (41)

பார்க்கையிலேதேவியுடப் பூசைபண்ணி
பதினைந்து நாளையும் வழலைவாங்கி
யேர்ந்தையிலேதனமெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
இதமாகத்தேவியுடப் பூசைப்பண்ணி
சார்க்கையிலேயெந்தனுக்கு யுபேதகிப்பாள்
கருணையுடன்பணிந்தவளை வழலைவாங்கு
சேர்ந்தையிலேவேதாந்தம் குறிவைக்கண்டோர்
மேதனியிக்குறி யோர்ம்கு வெளிப்படாதே (42)

என்னசொல்வென்வேதாந்த பெழுத்திறுலை
இதமானபொருள்முதலா யுருவங்கண்டால்
மன்னுபுவியோர்வறறே மந்திரத்தால்
மாட்டாதுமாட்டாது மயங்கிப்போருந்
துன்னுபுகழ்பவமுமது துணியில்வாங்கி
முன்புநென்னவழலையிலே கூடச்சேர்த்து
பன்னிபெயர்வாநாந் தைந்தப்பா
பன்னிபெயர்வாநாந் தைந்தப்பா வாக் குவாக்தே. (43)

வாங்கியேயுலேவிசும் வைபவத்துள்
 வகையானதன்கோடி கிடராவ்கோடி
 தாங்கியேயிதைபெடுத்து போகம்பார்த்து
 தயவாகக்காயசித்தி நற்பங்கொள்ள
 ஏங்கியேதிரிந்தாக்கா லென்னவுண்டு
 ஏரப்பாவுமுதல்ல்லா விதைக்கேவணுந்
 தாங்கியேபருகில்லான் குருவுமில்லான்
 காலிழியோன்விட்டி ருந்த கழுதைதானே. (44)

தானென்றவாதமது வேணுமென்றால்
 சதாரித்தியம்நூலகளைப் பாருபாரு
 பாணென்றமணமிருந்தா லெடுத்துப்போட்டு
 பதமுமற்புசைபண்ணிப் பணிந்துநிலு
 கோவென்றகுவலபத்தின் வெகுபோப்பா
 குறையாமற்புசையினுந் சித்தர்வாழ்வு
 ணனென்றஉலகத்தில் வாதிமார்க்கம்
 உத்தகுறிகள் ஓக உறைக்கிறேனே. (45)

உரைக்கிறேனல்லாது வாதிவாய்வை
 உணர்வாகக்குருமுடித்து பதனம்பண்ணி
 வுறைக்கிறெனென்றுசொல்லி தேருகிட்பான்
 ஏழையென்பாங்கடன்படுவான் பிரக்துதிரிவான்

838 உரோமரிஷி கருமானச்சுருங்கம்-இத.

தக்கவேபணிபூணு னுடைசாத்தான்
 நீநிலத்துமானிடரோ டொத்துவாழ்வான் -
 சிரக்கவேயவர்பாதம் பூசைபண்ணி
 செம்பொனாழ்ச்சொர்ந்து திறமாய்க்காரே. ()

காரப்பாபன்னிரண்டு வருடமட்டுங்
 கல்நெஞ்சாயிருந்தாலுங் கரைந்துபோகு
 நேரப்பாபணங்கேட்டால் எடுத்துப்போடு
 நெறிபார்த்துப்பின்பல்லோ பொருளைச்சொல்
 ஏரப்பாமுதல்லோ வினையுண்ட! தும் [வா
 ஏரில்லனுருதுண்ட வஸ்துவார்கி
 ஆரப்பாயில்வளவு துணுக்கஞ்செய்வார்
 ஆசானைக் கண்டல்லோ போற்றுவாரே. (47)

போற்றுவாய்ப்பூவுலகில் ஞானிகட்கு
 புதழாகவாதமது வந்துதென்றால்
 நேர்த்தியாய்ப்பணிபூணுன் கடனும்வாங்கி
 நீநிலத்தில்மானிடர்போல் வாழ்க்கைசெய்வன்
 வார்த்தையாற்பிரட்டுவான் மானிடர்க்கு
 வழக்கமதுவருமென்று மதுக்கருண்ணுன்
 தேற்றியேபணங்கேட்பா நெனியெனெட்பான்
 திகமாகவவர்பாதத் திருத்திவாழே. (48)

வாழ்ந்ததொருரோமர்சொன்ன அன்பதுந்தான்
 வகையோடேபடித்தவர்கள் யோகியாவார்
 ஆய்ந்ததொருரிஷியாவார் சித்தராவார்
 அழகானஞானியுமா யிசனாவார்
 போழ்ந்ததொருமாணக்கன் சொன்ன நூலை
 புரீழ்ந்துபாதிசைமேல்முனிவன் திருத்தக்கொ
 எழ்ந்திதுவுமுலகுக்கு வேணுமென்று [ண்டு
 இயம்பினேன் அன்பத்து ஒன்றுமுற்றே. (49)

உரோமரிஷி கருமானச்சுருக்கம்-இத:

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.
என்பத்தேழாவது
உ ரோ மு ரி ஷி
முப்பு சூத்திரம்-௩௮.

முலவட்டமானகுரு பரந்தாள் காப்பு
முத்திக்குவித்தான முநிலைகாப்பு
மேலவட்டமானபாப் பிரமன்காப்பு
வேதாந்தங்கடத்துநின்ற மெய்யேகாப்பு
காலவட்டந்தங்கிழை யமுர்த்தப்பாலை
கண்டுபிசியற்றிமனம் உவடுநீக்கி
ஞானவட்டஞ்சிநகாடும பெரியோர்பாத
நாமபினதாலுரோமனென்பேர் நாமந்தானே. (1)
தானேன்முன் றுரைந்த ஐன்றுற்றுள்ளே
பதனாமல்பாடிவிட்டேன் யோகமார்த்தந்
தானானவாதத்தும் காதிபுப்பைச்
சமுசயங்கனிலலாமற் சொல்லிவைத்தேதன்
தானாகும்வழியென்ற அப்புவித்தை
தன்னுங்குடன்னினத்தைத் தாக்கும்பாரு
தானாகருவுண்டு சக்தங்கெண்ணை
சலமதனை மரைத்துவைத்த தன்மைபாரே. (2)

பாருநீவழலையென்ற வுப்புமுன்றும்
 பரிபாஷையில்லாமற் றைப்பாகங்கள்
 சேருநீபூகபஞ்ச சாணமாந்
 தீட்சையுட்பாநன்றாப்ச் செப்பிப்போட்டேன்
 காருநீசுத் தகங்கை காறைப்பேதென்றற்
 கருவறிந்தேதன்சுக்தருக்காய் பபந்துவிட்டேன்
 தேருநீஒருநூற்றின் பெருளாராய்ந்து [ரே.
 செப்பிவைத்தென்பதுத் துள்தெளிவாப்பா-
 தெளிவதென்ன அதிர்ச்சுட்சங் சாணப்போமோ
 சேகசமாம்பதினாள் சேர்த்துப்பாரு
 குருவென்னயிந்நூல்தா நூலம்பாரு
 குறிதெரியுஞ்சுத்திரங் கண்டாயானால்
 நெரியில்லைஇந்நூப்து நந்திசொன்ன
 நிகண்டல்லாம்மற்றொன்று நிகறொவ்வாது
 கறியினுட்போந்தமச்ச முனியெண்ணாற்பார்
 கட்டாகக்கட்டிவைத்தார் கருத்தோனாது. (4)
 தோனாமப்பாடிவிட்டார் சித்தரெல்லாஞ்
 சூத்திரங்கள்றியவென்றற் குருதான்வேணும்
 விணைப்போகாது அதிகுத்தி
 வினையவானல்லாது மற்றோர்க்கேது
 கோனாமற்றோணுமடாயிந்தனவில்
 கொட்டினைன்வயித்தியமும் வாதியோகம்
 காணாமறியாலே வினைவாய்ப்பாரு
 கைபாகமைந்நூற்றித்தண்டாயே.

கண்டதென்னஉலதத்தில் வயித்தியம்போங்கு
 கைகண்டபலன் மாணுஞ் சரிததமார்க்கம்
 விண்டன்பாய்நீற்றினத்தை மாதிரஞ்சி
 விட்டுவிட்டால்வைத்தியமும் வீணாய்ப்போகுந்
 தொண்டுபண்ணிசூருவினிட பாதம்போற்றி
 சொல்லுவாரில்லாவிட்டா லென்னாற்சொல்லும்
 சண்டையிட்டுப்போசாதே சிங்கமார்க்கம்
 சாற்றினாற்போததைமுனி நபவாய்க்கானே. (6)
 தாயுவைததுச்சொல்லவில்லை லதுவாய்க்கானே
 தானறிந்துகொங்கணவர் சரங்குவைப்பில்
 நயமிசூந்துசொல்வதுபோல் நிமினைபென்று
 னாட்டினாந்துருசுக்குக் குருதானென்னுஞ்
 சரம்பாடனன்றாகக் கண்டம்வைத்து
 சொன்னதிலேகடுங்காரத் துரையொளித்தார்
 செயமிசூந்தபோகரிஷி னுற்றற்ற்சொன்ன
 திட்டாந்திறங்கருங்கிடையுந் திரம்போதாதே. (7)
 திரம்போதாதேதென்ன குப்பித்தேத்தி
 தீயெரிந்தசொல்லாமற் றீயிற்றள்ளித்
 குறம்பாடினாப்போலே மறைத்தாரப்பா
 குருங்குவழிகுருங்குவழி மோசமாகும்
 அறத்தழைக்குந்திருமுலர் முவாயிரத்தில்
 அவையடக்கம்சிக்கிவித்தை யார்க்குந்தோண
 பரம்பரையாம்வந்தசித்தார் பாதம்போற்றி
 பாடுகின்றேன்கிறங்கிவித்தைப் பலிக்கத்தானே. (8)

பலிக் கதென்றூற்சிறங்கிக்கிணுமபேதம்
 பாடினாநுனில யாவதென்ன
 கலிக்கின்றவந்தத்தி சிங்கஞ்சேர்த்து
 கலங்கிநாற்சிரங்கியென்ற மோருமாச்சு
 கவனிர் கவென்றால்தன் பெருமைவெகுசாயுண்டு
 வாநமுன்றியித்தியமுன்றி வழிபாடுண்டு
 மெதுங்குதடயசிரங்கியொரு பலந்தான் வாங்கி
 விரிவான கல்வத்திற் பொடித்திடாயே (9)

பொடித்திட்டிரங்கினாற் பழகாநற்றி
 பொடிமணலில்லாவிழுகத்தில் வைத்துக்கொண்டு
 ஒடித்திட்டருச்சியினை கண்டக்கிண்டி
 ஒரேமூலாளரவியின் வைத்தாயானால்
 குடித்திட்டபொடி களெல்லா மண்டாற்போல
 குணமாக்கட்டுவா பழச்சார்வைகந்
 தடித்திட்டபழச்சார்முன் விடுகும்பொது
 சார்வா கட்டியபரைத்தான் விட்டுதாக்கே. (10)

தாக்குவாய்வினாடு மெத்தவானாற்
 சாரல்லாமேரேழு தினத்திலவற்றும்
 மார்த்தமாயிரவிழுகங் கண்டால்சற்று
 வற்றுமட்டுங்நாயந்ததுதே வெண்மையாகும்
 தீர்த்தமாய் கார்த்தசிரங்கி பலத்தானென்று
 சீனமென்றவெள்ளையொன்று பூரமொன்று
 தாக்கவேசாரமொன்று கவுரியொன்று
 ஒன்பாரிதுனாது கழுவித்தானே. (11)

சமுஞ்சானத் தைவனா லுஞ் சிரங்கியிலேசேரு
 கல்வத்திலின்வநயந்துப் பொடித்துக்கொண்டு
 விளைந்தசவுக்தார மென்றுந் திராவதத்திவ்
 வெள்ளைமொன்றகிளிஞ்சிரீந் சாரகன்னா
 வளஞ்சல்லோபொடித்திடுவாய் விருகணிதண்டு
 வன்னிமையாய் மொளுமுமொன
 கிளிஞ்சல்லோகுருவாயசு கால்டியயந்தீரீ
 கொண்ணுகன்றனைவிட்டுக் கிண்டியாட்டே. (12)

ஆட்டுவாப்பிசுத்தசரத் தெல்லாமாடு
 தபபுரேதிராவதந்தான் வேகமெத்த
 மூட்டுவாய்பிருசாமம் மறைத்துக்கொண்டு
 முகியாமல்மபனபத மாங்கி பீபாடு
 கெட்டிவாய்க்குபபிக்கல் லண்டத்தீதாடுங்
 கெடியாகச்சுண்ணுட்டாற் றாற்றிச்சொண்டு
 யூட்டுவாய்திராவதத்தில குறைத்துநீயும
 புத்தியுடன்குப்பிக்குள் பூசபூசே. (13)

பூசியபாயவைத்து திட்டம்போட்டு
 புதாநாகக்குப்பிபரைத் திட்டம்போடு
 தேசுபென்றுமடிசனத்த தாளிபொன்றிற்
 சிறுமணலாபரைவாசி மட்டுங்கொட்டி
 வாசுபென்றகுபபிசுதி வைத்துமங்கே
 வலைபபாலைக்கொண்டுகுபப வாயைமுடு
 தேசுகனையினிமேலுந் தெரிந்திட்டாதோ [ற்று.
 சொருபமேனன்மணித்தாயைத் தொழிதுபா

போற்று'துமுத்தியு மூன்றுசாமம்

பொந்தாமல்வெளியரமாற் பூண்டுபாரு

ஆற்றவின்ஞாட்டிமறு னுனிற்பாரு

அப்பனைபதங்கமென்ற சுருத்தானப்பா

நீற்றினக் கங்கிதுவாதி னுருசுந்தி

னீக்தாட்டாற்சுட்டலைந்த குருட்டுவாதி

சாத்திரர்காடு னன்னசெய்யு புத்தியில்லாச

பண்டார்பொய்பென வே தள்ளுவாரே (15)

தள்ளினது அயன் பேரில் குற்றமில்லை

சுருத்தாவழலைத்தா ன் மறைந்தகாலே

வெள்ளையென்றசுவ னுப்ப வுள்ளத்தாலே

வெடியுப்பு மட்டுவது ஈறிபாத்தாலே

மொள்ளியென்றபூனீ ருய்ப் போனதாலே

குடைதிசையில் கல்லுப்பு காணத்தாலே

துள்ளிபென்றசுத்தஜல தீட்சைமாய்கன்

சொல்லாமல் போனதினால் தோணுதென்றே. (16)

தோணுகின்றசித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு

குட்சங்கனிக் நூலில் முப்புமார்த்தங்

காணுகின்றபிரபாகை நாமத்தாலுங்

கபடாகமுண்டின்ன யுரைத்ததாலும்

வேணுமென்ற அவரவர்கள் நூல்கள்தோறும்

வினம்பினார்புராய மாகமெத்த

ணுகின்றவுப்பல்லால் வேறென்றில்லை

வொளித்தென்னவழலையொன்று தீட்சையொன்று

தீட்சையென்றவழினைபென்றுஞ் சூட்சுமாக
 செப்பிவைத்தாரதனிலே யுலகவாதி
 மாச்சலின்றுமனம்புண்ணுப் சாத்திரத்தை
 மனம்வெறுத்துப்பயந்தெரிபா வருக்தினாகால்
 நீச்சென்றகடுநீச்சுகரிச்சலாகுர்

நெட்டிலேதிரியாமல் முட்டிப்பாரு
 வாச்சுதேவழியென்ற வுபபுக னு
 மங்கையானசரங்குணர்ந்த மார்ந்தந்தாளை (18)

தானென்றகிரங்கிபல்லோ நுத்திரனாச்சு
 தாரணியில்வாதமிந்த குருவினாச்சு
 யெனென்றகுருவாலே வைத்தியந்தான்
 யென்னமொல்லெனென்பிள்ளா யிசைந்துகேளு
 மோனென்றதாபி ரததைத் தகடுதட்டி

குருவிலொருபண்புகி குகைக்குள்வைத்து
 கானென்றகுக்கிடத்தில் நீறிப்போகுங்
 களிம்பற்றுசெம்புநிறங் காட்டொண்ணாதே. (19)

ஒண்ணுபற்பத்தை தேனிற்பொள்ளா
 புறத்திருந்தமேகமொல்லா மேயிப்போகும்
 கண்ணாசங்கிலத்தை கட்டிக்கொள்ளுங்
 சாபபெலமுண்டார்குங் கணங்கிலாலே
 வெண்ணொப்பாடுகாஞ்சி பண்தான்பற்றும்
 விரவினுல்தலம்கை விழங்கிப்போடும்
 புண்ணியமேசெய்கவாந்து யிந்துலங்கிடும்
 புண்ணுக்குமெந்த வங்கும் புரதுண்டாச்சே.

வாதுவந்தெதினிலே ஐந்நூற்றுள்ளே
 மார்ந்தெல்லாம்பாடிவிட்டேன் மணிதர்ந்தாக
 சாதுவென்றதிருமுலர் பெந்தனலை
 தம்முடையகுரைக்குள்ளே மறைத்துப்போட்
 யேதுவென்றுய்தற்கீடா யன்பந்தான் [டார்
 யிந்திலேசொல்லிவெத்தே னியன்றமாத்திரம்
 சூதுகொண்டுபார்த்தாலே தோயுந்தோயுஞ்
 சொர்னமதைசுத்திசெய்து கட்டாய்வாங்கே.

வாங்கியுள்குருவிலொரு பணந்தான்புசி
 வான்றிரையிலையரைத்துக் கவசங்கட்டி
 பாங்குபெறங்குங்கியத்திற் போட்டாயானல்
 பசுமைநிறம்போகாது பற்பமாகுந்
 துங்கியேதிரியாதே திரிபலாதி
 சூரணத்திற் கொன்றிவிடு மண்டலந்தான்
 சாங்கைகையேறாமது மேம்புலம்
 கிறுனிகுன்மம்மீலிசையுங் கடலிற்போமே. (22)
 கடல்போகும்மெள்ளியொருந் கட்டிவாங்கி
 கனத்தமதினீராலே சுத்திசெய்து
 திடாரானகுருவிலொரு பணந்தான்புசி
 திருமேனிதனையரைத்துக் கவசங்கட்டி
 புடமேத்திகுங்குடத்தில் நீசுப்போகும்
 புசைகளைவாநீத புண்ணியந்தான்
 உடலெடுத்தால் கண்மயினைக் கிடங்கொட்டாதே
 உறுதிபற்பத்தனுபான முறைக்கின்றேனே. (23)

உறைக்கிறேன் சஞ்சீவி லேகியத்தில்
 உண்டுவாமண்டலந்தான் கண்ணையிலை
 எவரக்கின்ற குடல்வாத மெத்தயிலை
 எலும்புருக்கிப் பட்டாமேக மெப்போதுமில்லை
 நறைக்கிறேனாயிலை பித்தமில்லை
 நாவில்வருறேதமெத்த னுளமில்லை
 திறக்கிறேனாருடல்தனிலே மேகமில்லை
 சிவசிவாயிதன்பொருமை செப்பொனாத. (24)

செப்பவே அயத்தநடு லேசாப்த்தட்டி
 சிறுநீரிலாதலப்பழுச் சாற்றிற்குத்தி
 துப்பரவாய்செய்து கொண்டு தகட்டின்மேலே
 துருசுக்குருருவான குட்சந்தன்னை
 அப்பனைபணவிடைதா னெடுத்துப்புகி
 ஆம்ணக்குயிலைபறிந்துங் கவசங்கட்டி
 உற்பனமாம்குக்கிடத்தில் நீறிப்போகும்
 ஒரோரோயிதன்பொருமை உறுதிதானே. (25)

உறுதியென்றலோகபற்பம் மண்டலந்தான்
 உத்தமனை கரிசாலை லேகியத்திற்
 பருதிமதியிரண்டதுவே கொண்டாயாறா
 பாண்டுவொடுமூலமெல்லாம் பறந்துபோகும்
 குறுதியென்றதாதுபுஷ்டியூரலாச்சு
 குணக்கேடுசெப்புகின்ற சொலிபோச்சு

சுருதியிந்தப்படிதானே கார்த்துசெய்ய

போசைகாமாலைபெல்லாந் தொலைந்துபோச்சே.()

போச்சென்றுவிடுகாதே கருவங்கத்தை

புளிப்பானமோரிலே சுத்திசெய்து

ஆச்சென்றுதருவினிலே பணத்தான்னாங்கி

அருளானவங்கத்துக் கட்டிப்போடு

காச்சென்றருஞ்சிபை யரைத்துக்கொண்டு

கவசமிடுகருவங்கக் கட்டிப்போகும்

மூச்சென்றுமோடாது குக்கிடத்தில்

முழுவெண்ணைபாகுமடா மூர்ச்சமென்ன. (27)

மூர்க்கமிந்திராலே காங்குசெய்தால்

மின்பின்னாபந்தாறு மாற்றுங்காணுஞ்

சங்கையடாபரங்கிபென்னும் பட்டைச்சாற்றில்

தின்றுகாமண்டலத்திற் நீருர் கோய்கள்

நீர்க்குமிழியிற்புண்ணாறும் வெட்டைதீரும்

நீர்சொறிப்புங்காலெரிவு வின்றுபோகும்

ஊர்க்குள்ளேவுனக்கீடு வொருவரில்லை

வுத்தமனைவங்கத்தி னுண்மைதீரே. (28)

உண்மையிந்தப்படிதானே வெள்வங்கத்தை

வுண்பெண்ணிமண்டலமே கொண்டாயானால்

பண்மையிந்த நீராலேமேகமெல்லாம்

பிறக்குமடாவுலகத்திற் ற ண்டிதந்தான்
தண்மைபல்லோவேணுமடா தேகரீரீந்

கத்துவமறியாதவர்க்கு மருந்தேகைக்கு
வண்மையினுஞ்செய்துநடு காள்பழக்கம்

வந்தல்லோயிம்மருந்து வாய்க்குந்தானே. (29)

வாய்க்கவேசிறுநாகத் துத்தகர்வாங்கி

வந்துமேகாண்டியினி லுத்தகியதான்
சாய்க்கவேயிலுப்பைபெய்யில சுத்தியாங்கி

கடுவினொருவிரல்கனமாய்க் கடித்துக்கொண்டு
சீக்கிரமாய்க்குருவினொரு பணகதான் தூக்கி

சேர்த்துவிடுநாகத்தின் சீரலபோதும்
பேய்க்குமட்டிக்காயரைத்துக் கவசங்கட்டி

பேசாமற்குக்குடத்தில் நிறுமுற்றே (30)

உரோமரிஷி முப்புகுத்திரம்-௩௦.

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

என்றி க்கெட்டா யது

உயோமரிஷி

வகா ரகு த் திரம் - கங.

கத்தி முகத்தான சதவகைத்தாபா ககாப்பு
சகலபொருளாகின்ற தாபார்காப்பு
முத்தியுரைபென்முதனா லேம்பதுக்குர்
முலமுகற்றிரி கோண வாசிவா ர்
சுந்தரன் போலறிவுடைப் பமகஞ்சுத்
கொடு துறியுமிடுவமுத் கோணுந் கோணும்
இந்தமுறைபதினாறுஞ் சொன்னே லுரோம
ரிஷி னுலகெதிர்து லென் றில்லையே. (1)

காமென்றமுலமத லாறவிடு
சாகரத்தின்னோட்டைவிலே சார்த்துநிற்கு
முனென்றவனையமடா திரி கோணத்தான்
உற்றுப்பார்பவளநிறம் போலிசூக்குப்
வாடுனென்றவிட்டினுள்ளே கணேசனருளும்
வல்லன்புமவ் ற்றிருப்பான் முனே போலியா

நானென்றுமிவ்வையல்லோ பூசைபண்ணி
நலமாநகிவயோந நலம்பெற்றோனே

(2)

பெற்றசுழிமுனைதானே வித்துஞ்சும்
பேதமில்லைமேல்முலத் தடைபாளர்தான்
உற்றதிரிபோணமதிற் சீவாந்நாவும்கு
ஒரெழுத்துமீரெழுத்துங் கீழ்மேலையா
பற்றிநின்றாவிமேலே மதிநானிற்கும்,
பதிநடங்கவாநாசம் பிரமபீடம்

முத்தியறிந்தவன்யோகி ஞானிபாவான்
முனைபுகுமத்தியிலே மூட்டுமூட்டே

(3)

மூட்டுவதுமேவாரிதழ்தா மரையினிலே
முங்கோணவளையதி னூடுதாக்கி
நீட்டுவது அங்குலந்தம் னாலுசென்றால்
நீங்காமல்ரவிமதியு மொன்றய்ப்போகும்
கோட்டைவிட்டுக்குதியாது வுடலுய்யாது
குறுகாதுநெடுகாது பொறிசொல்லாது
காட்டிலென்றாட்டிலென்ன யிந்தயோகம்
கண்டவர்க்குமவுனமுத்தி கைக்குளாச்சே.

(4)

ஆச்சப்பாபிந்தகுறை நவ்விவசிவ்வாய்
ஆதித்தமண்டலத்துக் கப்பாற்சென்றால்

மூச்சப்பா மேலடங்கும் கீழ்நோக்காது
 முனை முக்குப்பிடரி வழிக் துள்ளோபேறும்.
 நீச்சப்பாசுழியிலொரு மரிப்பாலன்கான்
 நீனைவுகொண்டு தாண்டாடற் பெட்டுப்போனார்
 மேச்சப்பா பேசினதால் வருமோடோகம்
 பிரணுபஞாபமெல்லாம் பிசகுந்தான. (5)

பிசகாது அபானத்தில் மலமே குற்றம்
 பேசுகின்றவுதானத்தில் நாடி குற்றம்
 விசையானதன்டத்திற் பபேகுற்றம்
 மேல்மூலவீளையிலொரு மீனகுற்றம்
 மசையானமனதுக்கக் கியாசங்குற்றம்
 மையயத் துபோங்கிலிட்ட லாமேஞானார்
 பசியாதுஞானத்திற் பிசகிசுக்காற்
 பானமல்லோபதினும் டா னுகொள்ளே. (6)

கொள்ளையி லேகாசமறிந் துண்ணவேணும்
 கோளானவியாதிதண்டு தீர்ந்தவேணும்
 தள்ளாமல்நேசகபூ ரகமாக்கும்பற்
 தவறாமற்சாதித்துச் சாரவேணும்
 மெள்ளளவுமனதுபிசகாமல் மூல
 வேணியிலேதாஸ்திறத்தி யேறவேணி
 முள்ளபடியானுரைக்குஞ் சிவயோகத்தில்
 ஓமத்திற்நேமதிப்பா யுணர்வாயுட்டி. (7)

ஊட்டடறியாமடையார் காஷாயங்கொண்டு
 வெடியானம்விபூதி யுத்தளமாப்பூசி
 சேட்டையாய்பலவிதனால் கற்றுக்கொண்டு
 சிவபோகம்வந்ததுபோற் றிறி வரையா
 சாட்டியில்லாபம்பாங்கொண் டாட்டலாமோ
 தண்ணீரென்றெண்ணெயுண்டால் தாகம்போய்
 வேட்டைபெரிதென்றுபெ நாபைக்கட்டி [மோ
 வேடிசைபாருக்கும் வீணர்காணே (8)

சாணாதுபகவத்கு ஞானயோகம்
 கருத்தறிந்துகொண்டாலுங் கைக்கூடாது
 தோணாதுசற்குரு முன்னாகவந்து
 சொன்னாலுந்தெரியாது தோசுதோசி
 வீணாகவென்மீதிற் சொல்லவேண்டார்
 வெட்டவெளியைந்நூற்றி விபரமெல்லாட்
 பூணதேபோனாலு மென்மேற்குற்றம்
 பிசகாமற்சொல்லிவைத்தேன் பொருத்திடுகே. ()
 பொருத்தமிலாப்பிள்ளைகட்குப் பொருந்தாதப்பா
 புதைத்தாலும்பிழைப்பார்என் பொறியுள்ளோர்
 அறித்தாலுமறைகளை தழையுமாப்போல் [கள்
 அவரவர்கள் தன்குணத்தின் படிதானாகும்
 ருத்துடனேகற்பகத்தைச் சார்ந்தாலுந்தான்
 காஞ்சிரகூகாயிந்தகதை கடகப்போமே

பெருக்கமிலாம்பழத்தினுக்கு ஆர்தானியும்
பிடித்துவந்துவிட்டானரோ பேணிப்பாரே. (10)

பேரானசாகரமே பிரமனித்து

பேசுமறைமாற்றுவிக்கு மோகமுண்டு
பூரானகுலமிதுக்கு வசந்தகாலம்

நிமிடத்திலிடிமழையுங் காற்றுமாசு
கூரானமுன்றுவித மானதாலே

குமுறுகின்ற பங்கினியே யீசன்விந்து
பேரானவாயு வந்தே மாதின்விந்து

பிரமாவின்விந்துமழை பெப்தலாமே (11)

வகாரம்.

ஆமைய்யாரசன்விந்து இடியாய்விழு

மக்கினிமண்ணாடுருவிச சலத்தைக்கோர்க்கும்
ஓமையாபாறைபுப்பு மீள்பொற்றென்று

முத்தமீனமண்ணெடுத்துப் பூவாங்கிற்கும்
சாவையாமழைக்காலக் காற்றுச்சென்று

சக்கரத்தின்நீர்திரட்டிக் கண்ணீர்கள்ளாய்
நாமையாசொல்லிவிட்டோம் பாறையுப்பாய்

நளமிரதப்பூர்வத்தி னடத்தைதானே. (12)

நடத்தையிந்தவாயுவங்கி அப்புமுன்று

நாதமென்றசாகரத்தி னீராலாச்சு

திடத்திலையெழுபிறப்பு யோனியாச்சு
 சித்தர்தளெலாமிதனைச் செய்யலாச்சு
 உடைத்துவிட்டேனும்முன்றும் மொன்றேயாதி
 வுடா மலலையுமியொன்று ஐணிப்பாரார்
 மகத்தைபலவங்களைக் கட்டிப்பொண்டு

வாழ்த்திருக்குர்விணருக்கு வகைகோணிக. ()
 வகையறிபாரக்கினியி னுப்பைக்காணர்
 வாய்வினுப்புக்கண்ணீரான மார்த்தங்காணர்
 தொகையறியார்தீட்சையினிற் சுழியுக்காணர்
 துருகொண்டுசூதத்தைக் கட்டச்சொல்வார்
 வகையறிபார்காலபரு வங்கள் காணர்
 பாசாணக்கட்டென்று பணந்தானென்பார்
 குகையறியார்குடுகுடுக்கை கொண்டாவென்பார்
 குருபூசைக்கிருபதுபொன் கொடுவென்பாரே. ()

நாதவித்துவாலை.

கொடுப்பதற் கெந்நூலறிந்தோரைக்
 கோடிதனமானுவ் கொடுத்துவாங்கு
 பிடிப்பதற்றுவகையதனிற் கண்டுபாரு
 பித்தெறிந்துபோடாதே பிசகாய்ப்போமே
 இடிப்புருந்தவுவாநிலத்தை நன்றாய்ப்பாரு
 இரண்டுமொன்றாய்ச்சேர்க்கவொரு கடலையாறு

அடிநனத்தபூனையல்லோ தீக்குநிற்கு

மவனேநினைந்துமனைழ டிழகாற்றாநாதன்மே. (15)

ஆநாதேதாவேலையிலே கண்டாற்கிப்பிக்

காசாசவித்துவல்லே. முத்தாப்பப்போச்சு

சாகாதேதாயிநீரி லானைப்பல்லு

சத்தியுடவர்க்குடனங்கே சற்றேறேயோடே

மேமாதே இனயினமுஞ் சேர்த்தாலேயா

வெண்கிளிஞ்சிற்பேரீர் விட்டாற்றொல்லும்

போகாதேதாருமுடிக்கும் பாடுபெல்லாம் [மே.

பூட்டறிந்துபார்த்தவர்க்குப் பொருள்தான்முற்

உரோமரிஷி பமரஞத்திரம்-கக.

முற்றிற்று

கடவுள் துணை
எண்பத்தொன்பதாவது *
உ ர ர ம ரி ஷ்
வகாரச் சூத்திரம்-௨௭.

—o—o—o—

கா ப் பு

ஓம்மூலத்தந்திமு தவன் சரணமிநத்தொழுது
ஓம்மூலநந்திசர் சரணடிபான்றொழுது [ம
தாம்பூலம்பராபரை சரசயோதியெந்தன்வா க்கினின்
வம்மூலஞ்சூத்திரக்காப்புநொழுதிரைஞ்சவோற்கே
நூ ல்.

மயமானசூத்திரத்தி லுப்புமார்ங்கம்
வாதத்திலாதியதாய் விரித்துச்சொல்ல
செயமாகக்குருகந்தி யுபதேசித்தார்
சிவனோடுபார்வதியும் நிர்வாணிதானும்
நயமாகயெப்பொழுது முன்னேநின்று
நாடியேசூத்திரத்தை நயந்துபாரு
வயமாகச்சொல்லுகிறே னிருபத்தைந்தில்
வாதியரேபிந்நூலை வணங்குக்கேளே (1)
கேளடாகரியப்பைக் கட்டத்தாலும்
கணப்தியிந்தேவியருள் பதத்தைப்போற்றி.

ஊரடாதிரித்தலைபு முலுத்தருக்கு

செவாளித்துவைத்தாரென்னுலை கைக்கொடாதே
வாளடாதீட்சணமாங் கபந்தமோடு

வளமானதங்காளை முகமுசுக்கை
ஊளடாகைக்கொன்று சாயலுட்டிக்கால்தா
னதிற்சொல்வேன்கறியுப்புக் கால்தான்பாரே (*)

பாரடாசொருபு" னந்த நிரத்தான்சொன்னேன்

பரிவாதயென்னுலைப் பழித்தாரானல்
ஊரடாநாயைப்போற் றிரித்தலைவா

ருயர்தலைவெடிக்குந்நந்த பாமப்பா
காரடாகுருபதத்தைக் காத்தாசொல்வார்
கண்டித்தனல்தன்னைக் கருதிவாங்கி
ஊரடாவருவார்: ளனைகம்பேர்

ளுத்தமார்க்குக்கொடுக்கவுந்தான் வேணிப்பாரே.

பாரப்பாயிலைவிட்டு வுப்பைச்சொல்வேன்

பருமணியாய்கருயுப்பை கலத்துக்கொண்டு

தீர்ப்பாதீட்சணமாங் கபந்தச்சாறுஞ்

சிறக்கவிடுநுழியப்பா வுப்பிலேதான்

காரப்பாரசிதனிலே மூன்றுநாள்தான்

கடுவியில்வைத்தபின்பு தாளிச்சாறு

வாரப்பாமுண்டோல விட்டுநீயும்

வளமாகவற்றினபி னின்னங்கேளே.

இன்னப்பா முசுமுசுகளை நாறுநாழி

யிணந்தமுடன்விட்டதே தனிநின்னஞ்செல்வன்

வண்மைபாயிப்படிபே வகைபொன்றுக்கு

வளமாகக்காய்க்கபின்பு ஒன்பதாரதர்

அன்னமடாவரக்காம்பால் நாழிவிட்டு

பதின்பிறகு வதியுடை || தட்டைவெட்டி

தின்னமதாய்க்கேதர்ண்டினி லுப்பைவிட்டுத்

திடமாகமேருமதாய் முடங்கேளே.

(5)

கோடாயொருக்கிலையை யரைத்துப்பூசி

கிருபையுடனுப்பிட்டுப் பாலுமிட்டு

ஆளடாமுன்னிலைதான் மேலேபூசி

யதின்மேலேசில்விட்டுச் சீலைசெய்து

வாளடாய்சாணம் நிருவாணிபூசை

வளமாகவாலையுடன் கணபதியின்பூசை

நாளடாசெய்யதபின்பு முழுபுடர்தான் போடு

நயமானவுப்பதுவுங் கட்டுத்தானே.

(6)

தானென்றவுப்பதுவு முடக்கேதர்க்கு

தாங்காதுசித்தருக்கா மிர்நுலப்பா

வானென்றபசுகளுக்கு கொடுக்கவேண்டாம்

வளர்நந்திக்குஞ்சாபம் பலிங்கும்பாரு

தேனென்றமனோம்மணியாள் சிவனைக்கேட்டு

திரமாகபெந்தனுக்கு வுபதேசித்தாள்

பேனென்றவிசேஷ காந்திமட்டும்
பஞ்சபாலெரித்திடுவாய் பாழ்போலாவே. (7)

போதாமற்சொல்லுகிறே னிந்தவப்பிற்
பொய்யல்லமெய்யாக யினிமேல்நாதம்
வாகாரவிரண்டையுந்தான் கூட்டிக்கொண்டு
வபிரவர்தகுபூனசாணணி புடத்தைப்போட்டு
ஆகுப்பார்செந்துராரூணன்போலா
கதினுடனேவிரமொடு தங்ஞ்சேர்த்து
நோதாமற்செந்துரங் னாஞ்செம்மி
நோகுக்கியிட்டிலெளிபேழு சேர்த்திடாயே. (8)

சேர்த்தபின்புராத்நேது பெட்டனாதானபா
செகமென்றசெம்பதுவந் தங்கமாகும்
மாததென்றமற்புதால் சொல்லாதுப்பு
யடக்கிவிட்டென்சுருக்கமதா யிருப்பதைத்திற்
கூத்தென்றநோருக்கும் கொடுக்கவேண்டாம்
கொடுத்தாத்தால்பெறுவயிறு குத்திருமல்வாபு
வாதமென்றநாகத்தில் வீழ்வார்சொன்னேன்
வபதெல்லாகுறையோகச் சாமந்தானே. (9)

சாபந்தான்தீராத யாவ்வந்தா னுஞ்
சற்குருவாம்சுந்தியருள் பதம்பெற்றாலுப்
அபலமாய்ப்போக்காதே யின்னூல்தன்னை
யாராய்ந்துபார்த்தவர்க்கே வாதந்தங்கும்

சிபமான னூல்தன்னை பொன்றுசொல்லி
 நிமிஷத்திற்சித்தியா முப்பின்மார்க்கம்
 சம்பாசப்போகாதே பேணிப்பாரு
 சண்டானானைக்காற் சாவான்பாரே. (11)

சாகாமலிருக்கவென்றாற் றுபைப்போற்றி
 சரணமென்றுநீதியடி தெண்டம்பண்ணு
 வேகாமல்நின்றதொரு தலைபைக்கேளு
 விதமாகச்சாகாத டாலேக்கேளு
 வந்தானவிரண்டையுந்தா னுஞ்சொல்வார்
 மகத்தானநந்திதுரு வுபுகைப்பார்
 போகாமற்பரிவாசி யம்மென்றேற்றிப்
 பொறிவழியேலாடத்தைப் புறமுக்குபாரே. (12)

பார்த்தபின்புவெளிபேது வெளியாய்ப்போகும்
 பரமானநந்திபைப்போ தெரிசனமுமுண்டாம்
 பார்த்தபின்புயின்னமொரு சிமிட்டிச்சொல்வன்
 கரைகண்டநந்தியப்பா வுபுகைத்தார்
 நாதத்தென்றெந்தநத்தில் மெழுகைக்கேளு
 நன்றாகத்தரந்தையுட சாறுவிட்டு
 திச்சென்றாசமிட்டு வீரமிட்டுத்
 தீர்க்கமனோசியைப் டாட்டுவாரே. (13)

திட்டியதோராதக்கமப்பா கடச்சீசர்த்து
 வழகாணலுர்க்குருவி புடந்தான்போடு

வாட்டியப்பாசெத்தூரங் கண்கொள்ளாது
வளமானசிதம்பரத்திற் கொடுத்தார்தேரு
வெட்டியதேதார்வெள்ளியப்பா பொன்போலாகும்
விளங்கவெள்ளிசேர்ந்திடவேவாயதாகு
மூட்டியதேதார்மூட்டெல்லாமிதினுடையமூட்டு
மூதண்டங்கிழித்தாடு மூடத்தானே (14)

தானானயின்னமொரு சிமிட்டுசொல்லேன்
தனிச்செம்புகட்டுதற்கு வகையைக்கேளு
தேனாமனோன்மணியாள் சிறந்தருபி
சிரக்கரைத்துதகட்டின்மேற் பூசிப்போடு
கானானசிலைசெய்து புடத்தைப்போடு
களிம்பற்றுசெம்பதுதான் கனகமாரு
மானாயிப்படியே யைந்துதிரப்பா
வளமாகப்போட்டிலே வளஞ்சொல்வேனே. (1)

சொல்லுமெறன்றேளடா சொருபானந்த
சூட்சமாய்செம்புகத்திச் சொல்லொனது
வெல்லுமப்பாழ்ந்துபின் செத்தூரத்தை
விதமாகசெம்பிலே விரைந்துபூட்டி
சொல்லுமடாவெள்ளியிலே செம்பையூட்டி
சிறந்துருகிலெடுத்துப்பா ராறுமாற்று
கொல்லுமடாப்புடம்போடத் தங்கமாச்ச
கொடிதானகவிலாகும் பொன்னுமாமே. (16)

ஆம்பாயித்தொழிலை சொல்லவேண்டா
 மழகான னூல்தன்னை தொடுக்கவேண்டாம்
 நாமப்பாசெல்லுகிறோஞ் சொசுபானந்தா
 நாய்போலத்திரியாத நயந்துபாரு
 வேம்பாபூன்றிற் குருவைசொல்லேன்
 விரிந்தண்டங்குருந்தாடர சித்தர்மெச்ச
 ஆம்பாபகத்திச டுர்த்திசென்ன
 வழகானபூரணசூஸ் திரங்கு ன்பாரே

(17)

பாரபாபூரணசூஸ் திரங்கு ன்மேன
 பாடிஞ்சவுக்கார னைபபுத்தானும்
 யாரப்பாசைமுறைகள் சொல்லவில்லை
 யாச்சரியமாய்வுழிலை சொன்னாந்தி
 சீரப்பாசவுக்கார னைபபுசொன்னார்
 திறமானபெண்ணையமு கிடச்சொன்னார்
 வேரப்பாமாதமொன்று காய்தானென்று
 வெட்டவெளிபா கயுத்தான் விளம்புறேன். (18)

வெளியாகத்தோணுமடா யிந்துநாலில்
 வேருவிதமொன்றில்லை எண்ணுஞ்
 யளியாதபூநீறு சிலவுபாடு
 யனனுரைத்தகைவகையுபபு வழுரிநீரில்
 மொளியாகையந்துதரங் காச்சிப்பின்பு
 மோசமேவாராம லேழுதிரங்காய்ச்சி

கனியானமெழுகுபதம் வரும்போதபபா
 கடைமருந்தைச்சொல்லுகிறேன் கருத்திக்கேளை
 கேளபபாவீரமுடன் சாமவெள்ளை
 கிருபையுடன்வெடியுப்பு ஊசியுட
 வாள்பாசினமொரு புழுக்கொடொரு
 வளமாகயறத்து பு நுணிக்கியபோடு
 ஆளபபாயண்டம்போ லுருட்டி கொண்டு
 அபபனைரவிதனிலை தாயத்தாண்டு
 தூளபபாகடுங்கார மேற்றி போற்றி
 துறியுள்ளசண்ணாம்பிற் புடககையபோடே (20)

போட்டி ருபுவழலைகள்ளை கங்காசொரு
 புருஷா கவைத்துமேற் கொண்டாற்றுகளு
 விட்டதொருவறுத்து னுலுபோரு
 மிறைப்பார்சன்பாற்பதனைக் கண்ட லையா
 மேட்டிபார்க்கொல்லாதே வழலைவையி
 மேன்மக்கள்சாபமது வந்துதீரும்
 காட்டிலேதிரிந்தா லு மெலியாய்போவாய்
 கண்குருடு கால்முடங்கள் செவிகேளாதே. (21)

கேளாதேபோனும் பா லிந்ததூலை
 கிழித்துதான்விட்டெரிவார் கிளைகளெல்லாம்
 பாளாகுந்தலைமுடைகள் குருடிநொண்டி
 பறையனுடையபோலே படுவாய்தான்

வாளடாயித் துலைக் கொடுக்கவேண்டாம்

வாய்க்துமொருசாயம்பா தீர்ச்ச்சொல்வேன்
நாளானசப்பாணி குலைநொய்ப்பா

நாற்குத்துஷ்பரேசந நாடுந்தானே (22)

தானென்றயின்னமொரு சமிட்டுசொல்வேன்

தவ்வொடுவீரமப்பா விந்நஞ்சுந்

வேனென்றபாஷாணஞ் சீலையி னொடு

வதமானெடுத்திதவந் துருகசண்ணம

நானன்றய்ச்சொல்லுகிறேன் காசுநடதானப்பா

நலமாகப்பழச்சாற்ற லரைக்கநுட்டி

வென்றபுடம்போடச் செந்தூந்தா

வென்னுலமுடியாது யிற்கப்போந்தே (23)

போதகானசெய்திபொன்று சொல்லந்தேன

புகழானச்செம்மீலிட மாற்றப்பத்தார்

தாத்நனயண்டரண்டி விரிந்தேயாடு

மறுபத்துநாள்வந்தஞ்ச செந்தூரத்தான்

வாந்தானரசிபா மிந்தப்போக்கு

வாயவிட்டலினமதுவே முடியாதப்பா

நீக்கானஞ்ஞத்திநத்தை வைக்குகொண்டு

நிலையில்லாத்துறையி ல்லா வேதையாமே. (24)

வேதையின்னஞ்சொல்லுகிறேன் துரிசுநீறு

வெள்ளப்பாஷாணமடன் வீரப்பூரம்

பாகையென்றெடுத்திபோடு அண்டநீறு

பரமானஞ்சுதமப்பா வந்தத்தோடு

மேதையென்ற கருவோடே பாலையூட்டி
விதமாகை வத்திருந்தாற் சலமதாகும்
காதையிதைவிட்டரைத்து துருசுக் கப்பி
கடுவெழிலில் வைத்திடவே சுண்ணாம்பாமை (25)

ஆமப்பாயுக்குருகிற் சூதங்குட்டு
மரணனைநந்திசு நுபதித்திதார்
நாமப்பாறொலியிட்டோஞ் சொருபானந்தர்
நன்றினயிற் நூல்தான் சுருக்கமப்பா
காமபரீலிரைத்தவனை யடுக்கி வண்டாங்
கைமுறைகளகாட்டாதே கருச்சொல்லாதே
ஆமபாபா முன்சாபம் வந்துதீரு
மருளானசூஸ்திரந்தா னிருபத்தைந்தே (26)

அஞ்சானந்திசு ரெந்தனுக்கு
வருளிஞரென்மகனே உரோமரிஷியென்றுங்
கஞ்சமலாத்திருபபுயனை சொருபானந்தர்
கடாட்சித்தாரெந்தனுக்கு யானுஞ்சொன்னேன்
வஞ்சகமாய்த்திரியாதே கருவைவிட்டு
வானமென்றபொறிவந்து நீறிப்போவான்
தஞ்சமெனவந்தகடத்து பணித்தபேர்க்கு
தயவுசெய்வார்சூஸ்திரந்தான் முடிபுழற்றே. ()

உரோமரிஷி வகாரச்ஞத்திரம்-உள

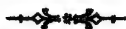
முற்றிற்று

கடவுள் துணை.

தொண்ணூற்றாவது

கவுபாலசித்தர் அருளிச்செய்த

ஆணிக் கோர்வை-ருக.

காப்பு-வெண்பா.

சித்தானமாத்து செகத்தேகாரறிந்திடவே
கொத்தானநல்ல கெர்வைகொல்ல-வித்தான்
ஆரணராதேவமுனி யற்புதபொற்பாதங்கள்
காரணமாபெந்நாளுங் காப்பு

நூல்

பூவகத்திலேறு பொருளும்பிறிவதில்லை
நாவகத்தார்பாட நாட்டம்பிறிதில்லை
நீவகம்போலவந்தென் சிந்தைகுடிக்கொண்ட
வேவுமனத்திருளும் விளங்கவிடைகொடுத்தேன்.

காவும் பலசமயக்கட்டளையைக் கட்டறுத்தேன்.

மூவுலகுமுப்பொருளு முத்திவழியுமறந்தேன்
ஆவலறுமூவாசை யில்லாதடற்கடந்தேன்
தாவமுன்னிதந்தை சற்குருவுந்தெய்வமுமார்
தேவமுனிதன் திருவடிந்தேயானானேன்.

(1)

காப்பானசித்தாதி சித்தேபோற்றி
 காரணமாமெய்ஞ்ஞானங் கதிவேபோற்றி
 தாப்பான அறிவுகண்ட சொரூபம்போற்றி
 சங்கற்பவிகற்பமில்லா நவமேபோற்றி
 மாப்பானசகலகலை வித்தேபோற்றி
 மாயக் கமெல்லாங்கட்டறுத்த வாழ்வேபோற்றி
 கோப்பானவிருடியர்போற் றுன்றிறோற்றி
 குறைதீர தேவமுனி குருவேபோற்றி. (2)

குருவானவேதமுனி நூல்பாராமல்
 குருடரைப்போலேன்மயங்கி குறுகிப்போற்றி
 கருவான கருமறைத்த சாஸ்திரத்தாற்
 காணுமோசிறி துவித்தை மாணமாட்டி
 மருவான தேவமுனி சுருக்கத்துள்ளே
 வைத்திருக்குங் கருவையெல்லாம் வசையாய்ப்
 திருவானகருவகனைக் கண்டாயாற் [பாரு
 சித்தியெல்லாமெளியில் வந்து சேரும்பாரே. (3)

சேரப்பாகோடான கோடிசித்தர்
 சித்தியெல்லாம்பெற்றிருந்து மதிமயக் கங்கொண்
 வாரப்பாருலகத்தில் ஊல்செய்யாமல் [ம
 வகைகோடாடாடிகோகோ மாய்த்துபோனார்
 சேரப்பாதிருமூலர் முதலாயுள்ள
 சித்தர்பதினெண்மர் களும் பலன் தெரிந்து

நேரப்பாசாஸ்திரங்கள்செய்துவைத்து
 சிலையானசேஷவர்க்கம் நிறுத்திட்டாரே. (4)

நிறுத்திபதோர்சாஸ்திரத்தின் றுநைகோடாம
 நெறிமயங்கிப்போனவர்கள் கோடாகோடி
 மறைத்திருக்குஞ்சரங்கிணுட மர்மங்காணர்
 மயங்கிப்பதிந்தவர்கள் நண்டோரில்லை
 உரைப்பதற்கரிதான மண்டபிண்டம்
 ஒகோகோவதினுட்பங் மண்டுதேறார்
 சுறுங்கியதோரதைப்போலே மறைத்திடாமல்
 சொல்லுவேனாணிங்கோர்வை சொல்வேனே. (5)

சொல்லப்பாழுந்திழுந்தி காரியங்குருவால்
 சூட்சமாய்லபியதனை யறிந்துக்கொண்டு
 வெல்லப்பாபலபலசாத் திரங்கன்பார்த்து
 வெறுத்துதடாபின்புறா நடனூல்பார்த்தே
 மெல்லப்பாயதிலிருக்குஞ்சரங்கைப்பார்த்து
 வித்தானவாதத்தில் விருப்பங்கொண்டு
 கல்லப்பாசித்தாதி ணூல்கள்பார்த்து
 , மண்ணிருந்துந்தெரியாமற்கலங்கினேனே. (6)

கலங்கியேசித்தர்களைக் காணவேண்டி
 கவலையுடன்வெகுநாலங் கருதித்தேடி
 குலங்கியேதீவு தீவாந்தரங்கள்
 கொடியவன் க்குன்றுமலை குறைகோடாறுங்

மலங்கிபெயருதாலந் தேடித்தேடி
 சித்தரிடவித்தையாப்பா செப்பங்கடா
 புலங்கியெசித்தகருஞ் சித்தாந்,ந்
 பொருநானபொதினாமுனி பலம்மண்டேனே.

பொதினாமலைகண்டேனா பொதினாமென்பார்க்
 போக்கறியார் சீக்கறியார் புலையமாந்தர்
 பொதினாமலைவழிபெயர்ந்தகுதையானெங்கே
 போபோவொன்றுநறி பார்த்துமடர்
 பொதினாமலைபார்க்கண்டார் புண்ணிப்பார்த்தர்
 பொருந்தியபம்மலைபால் துருவைக்கண்டார்
 பொதினாமலைநிலைகொண்டு புலனைக்கண்டு
 பொருந்துகித்தாங்கி மடமண்டு பூரித்தேனே. (8)

பூரித்துவங்கிருந்துக்கித்தேனாடு
 பூரப்பார்ப்பாழகி புலனைப்பார்த்தது
 வெறித்தாராத்திரத்தை வெளியெய்திடு
 வித்தானசாஸ்திரமுகை பார்த்துக்கொண்டு
 பரிந்துமொழிவேகை சிடிக்கைவேகை
 பலசாதிபதைபெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டு
 சேருற்றதேவமுனி யருளாற்சித்தார் [தேமோ
 சிறந்திருக்குஞ்செருங்கைமொன்னுற் சொல்லப்
 சொல்லுவதுநேவமுனி அருமைமான
 தீவரமுந்தேவமுனி தோத்திரந்தான்

புல்லுவதுந்தேவமுனி சாஸ்திரந்தான்
 புல்லுவதுந்தேவமுனி சூத்திரந்தான்
 வெல்லுவதுந்தேவமுனி சுருத்தம்பா
 விளம்புவதுங்காரணம்நீ கண்டுதானே
 புல்லுவதுந்தேவமுனி நிஷ்டைப்பா
 பூசிப்பாய்தேவமுனி ணுலைத்தானே, (10)
 தானென்றதேவமுனி யாரோவென்று
 தவஞ்செய்துகட்டலுஞ் சித்தர்சொல்வார்
 வேனென்றமனோலயாஞ் சித்தருத்து
 வெகுநாலந்தொண்டிசெய்தேன் பிறகுசொன்னார்
 மானென்றதேவமுனி மகிமைமலந்தா
 மனிதரென்றயிணங்கொல்லாக் காணமாட்டார்
 கானென்றதேவமுனி யிடமுமைந்தா
 கால்வழியும் னால்வழியும் கண்டுகேளே (11)
 கேளப்பாசித்தரென்ற லவரேசித்தர்
 கெடியான ஆதிசூரு சித்தரப்பா
 ஆளப்பாவந்தசூரு கரப்பானந்தர்
 னந்தசரபானந்த ருந்தவத்தில்
 வேளப்பாதேவமுனி யென்றுசொல்லி
 மேலானமுனியுமவ தரித்தாரப்பா
 சூடப்பாவவர்பெருமையின்னதென்று
 சொல்லவென்னல்முடியாது சூட்சும்பாரே. (12)
 சூட்சுமதாய்ச்சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு
 சொன்னுகிரியென்றுமொரு கிரிதானுண்டு

ஆட்சியாந்தேவமுனி யதிலிருப்ப
தரிதானசித்தரெல்லா மந்திரகாட்டங்
காட்சியாரீயவரைக் காணவென்றால்
கவனமாங்குளிகைதனைக் கண்டந்தாக்கி
திட்சையாற்போவென்றர் குளிகையீந்து
கூணத்திலேசொர்ணகிரி முடி கண்டேன (13)

கண்டு கொண்டேன வருடைப திருப்பாதத்தை
கண்ணிலொற்றிபென்சொகிற்கருத்திலவைத்தேன்
கண்டு கொண்டேன வருடைப கொலுவையப்பா
கரையடங்கா வானந்தக் காட்சிகொண்டேன்
கண்டு கொண்டேன வருடைப பெருமைப்பா
காணவென்றால்வெகுமடினங் கருத்தாய்காணு
கண்டு கொண்டேன தேவமுனி யெந்தாயென்று
கைகட்டிப்பெனின்று கருதினேன (14)

கருதுகின்றதவசிகளி னூலைநம்பி
கதறியேசிலகாலங் கழித்தேனென்றால்
ஓதுகின்றசித்தருட னூலகளாய்ந்து
வுண்மையுடனவெகு கால மொழிந்தேனெந்தாய்
அருதுகின்றபொதிகைசித்த ரருளிஞ்சே
யடியேனுந்திருவடியை யடைந்தேனியானும்
வருந்துகின்றவுனதுதிரு வடியல்லாமல்
வகையறியென்யென்று கண்ணீர் ததும்பினேனே-

ததும்பியதேதார் கண்ணீர்தா னொழிபாட

கார்துழந்தைதழிர் னையதோற் றபங்கிவாடி
வெதும்பியதேதார் ளெஞ்சநுஞ்சித் தேம்பியிரந்த
மெல்லடிபில்விழுந்தழுத மெலிவைக்கண்டு
புரம்பிபதேதாரெனையடுக்க நிலைகொள்ளாமற்
பொனவர்கள்மெக்கவடா பதிவிலீதார்
பெதும்பியதேதார் ளெஞ்சநுஞ்சித் தேம்பியிரந்த
மெலிவைக்கண்டு புவமொரியியப் பிழை (16)

எழுந்தநின்றநைகட்டி வர்ப்புகைத்து
பெதிர்நின்றவடி யேனை விரிந்கசசொல்லி
கொழுந்திருந்துபூரண நடாட்சத்தத்து
குருவானகேவமுனி நறவற்றார்
அழுந்திருந்துநீரினைத்து வக்கமாரக்க
மறிவனடாயந்தவித்தை பாருவநாணர்
தொழுதிருந்துவதுவுன் ளுசு சங்கிபாகும்
தோதகமாம்பிரம்மவித்தை சைகநகேவனே. (17)

சைகையால்பிரவவித்தை கிடைத்துதென்றார்
சாதகமாம்புத்தியுள்ள கன்மைமேவனும்
மெய்மயங்கும்பொதைவஸ் து விலக்கமேவனும்
வீரனவநங்கார மெடுக்கமேவனும்
மைவிழிபார் கல்வி யநற்றமேவனும்
வருமைகுடிக்கொண்ட யாம்பாலவாழ்க்கமேவனும்
செய்துபிள்ளைபூச்சியைபோற் றிரியவேனும்
செந்தகுருபார்பரிபை விளக்கவேனும். (18)

யேனுடையித்தனையுஞ் சுத்தரக்கொன்று
 வினங்கவேபடிய நுஞ் விபரஞ்சொல்லி
 காணுடையபுருஷன் பின்னற்ற
 உபபாவனென்றொரு பிறந்த
 யேனுடையித்தராகி முறங்குத்
 சேவாரென்றொரு பிறந்தொரு
 புணுமடையித்தனாக முறையுள்ள
 பூரணமாபித்தனாகி லா பொதித்தாரே. (19)

பொதித்தபென்றொரு வுபாவ
 புகன்றயிர்க்கிரிவித்தொரு பிறந்த
 மேகித்ததிருபுவன மேலமட்டு
 வித்தொருசாபசிக்காப் வினங்குமட்டு
 தேதித்ததேவமுனி வாக்முன்னற்ற
 செழிக்கவென்றுபிறவுருள் செப்திட்டாரகாண்
 ஆதித்தெனன்மனதி லுதித்தவாற்போ
 லத்திருளொலாமதற்றி பட்டொண்டாரே. (20)

ஆட்டொண்டென்னப்பா பொன்னப்பாண்ட
 ஆண்டவன்தேவமுனி பருஷினுலே
 தாட்டொண்டதாதுவைப்பு வுபசரங்கள்
 சரங்குருஞ்சுத்துருமித் துருவுங்கண்டேன்
 வாட்டொண்டசாசரங்கள் முபபூவழிலே
 வர்ணமாஞ்சென்னாம வுபபூங்கண்டேன்

310 கவுபாலசித்தர் ஆணிக் கோர்வை-டுக.

சாட்டுகாண்டமற்றவித்தை யென்னவித்தை
வித்தானயேமவித்தை வெளிநண்டேனே. (21)

கண்டாடுஞ்சரக்குவறு பத்துனாலுங்
கனத்தவுபரசமது நூற் றிருபத்தாறுஞ்
சென்றாடும்வித்தை நண்டு காட்டமாட்டார்
செத்துராஞ்சன்னமுதற் செய்யமாட்டார்
உண்டானவுப்பு வரை யிருபத்ததந்து
முலோகங்கள் (தினறு முளவைக்காணர்
வொன்றாநசித்தரெல்லா மறைத்துவைத்தா
ருளவானமாதாணி வுண்ணைமேனே. (22)

உண்மையாம்பொன்வெள்ளி யாணிக் கோர்வை
ஒகோகோவாணியது யிருபத்தேழு
தன்மையொடுமேல்வெட்டு வுள்வெட்டென்றுஞ்
சாதாவிமென்றதுதான் வகைமுன்றப்பா
என்மையதிற்பதினெட்டு மேல்வெட்டாகு
மேட்டாணியன்வெட்டு வொன்றுசாதா
குண்மைபதின் குறிப்பதனை சொல்லிக் கொ
குத்துவெட்டுகாய்ப்புள்ள சாதாவாமே. (23)

ஆமென்றுயிருந்தவைத்துக்குறிப்பினாலே
யடமாதமாற்றான யறியவேணும்
ஆமென்றுமேல்வெட்டு முன்னேசொன்னே
னொருமாதது ஆணியின்மே லொருகுத்தாகும்

ஓமென்றதொண்ணரைமாத் தாணிதன்னி
 லொருகுத்துமொருவெட்டு மிருக்குமென்று
 தாமென்றயெனையுமை கொண்டநாதன்
 சற்குருவாந்தேதமுனி யிரைத்தவாரே. (24)

உரைக்கக்கேளிரண்டுமாத் தாணிமேலே
 வுத்துப்பாரிரண்டுகுத் திருக்குமப்பா
 யிறைக்கக்கேளிரண்டரைமாத் தாணிமேலே
 யிரண்டுகுத்திமொருவெட்டு மிருக்கும்பாரு
 வரைக்கக்கேள்முன்றுமாத் தாணிமேலே
 வரிசையாய்முன்றுகுத்து வைத்திருக்கும்
 முரைக்கக்கேள்சகலகலை ஞானமூர்த்தி
 முத்தரெங்கள் தேவமுனி மொழிந்திட்டாரே. ()

மொழியைக்கேள்முன்றரைமாத் தாணிமேலே
 முன்றுகுத்துமொருவெட்டு மிருக்குமப்பா
 யிழியக்கேள்நாலுமாத் தாணிமேலே
 யிரண்டுசாய்ப்பிருக்குமடா யேமாறாதே
 நழியக்கேள்நாலரைமாத் தாணிமேலே
 நாலுகுத்துமொருவெட்டும் நன்றூப்ப்பாரு
 செழியக்கேள்சித்தாதி சித்தரெங்கள்
 தேவமுனியெனக்குரைத்த செயலிதாமே. (26)

செயலான அஞ்சிமாத் தாணிதேலே
 சிறந்திருக்குமைந்துகுத்துத் தெளிவாய்ப்பாரு

அயலானவைந்தரைமாத் தாணிமேலே
 யைந்துகுத்துமொருவெட்டு மறிந்துகொள்ளு
 மியலானஆறுமாத் தாணிமேலே
 யேங்கவேநா லுமெட்டு மிருக்குமென்று
 புயலானசுவர்ணகிரிவாசரெங்கள்
 புராதனரார் தேவமுனி புசன்றிட்டாரே (27)

புலவையே ஆறே நால் மாத் தாணிக்குப்
 புள்ளடியுமொருசாய்ப்பு முண்டிபாரு
 அகலவே ஆறரைமாத் தாணிமேலே
 புள்ளடிமாத் திரமிருக்கு ஈணப்பாரு
 புலவையாரே முக்கால் மாத் தாணிக்குள்
 புள்ளடியுமொருவெட்டுப் பொருத்துமென்றுங்
 குலமேசனகர்கோத் திரத்தில்வந்த
 குணமுடையார் தேவமுனி புசன்றார்தானே. (28)

தானென்றயேழுமாத் தாணிமேலே
 சதிராகமுணுவெட்டுத் தங்கிநிற்கும்
 னென்றவேழமேகால் மாத் தாணிக்கு
 வொருசாய்ப்பாயி நக்குமடா யுரைத்துப்பாரு
 யேனென்றயேழரைமாத் தாணிமேலே
 யிரண்டுமெட்டுமிருக்குமென்று மெந்தனுக்கு
 சிரென்றபரமகுரு ஐதரெங்கள்
 தேவமுனியெனக்குவு. தேசித்தாரே. (29)

ிதசித்தயேழேழுங் கா லாணிமேலே
 சிறந்தவொருவெட்டிருங்குந் தெளிவாய்க் காணு
 யோசித்தயிந்தவெட்டு மேல்வெட்டாச்சு
 யிதற்குமேல்வள்வெட்டு யியம்பக்கேளு
 வாசித்தபெட்டுமாத் தானிக்குள்ளே
 வரியாநவிரண்டு காப்பா யிருங்குமென்று
 பூசித்துயென்னப்பா னென்னையாண்ட
 புசாநானதேவமுனி புத ன்றவாரே. (30)

வாரானபெட்டேதால் மாத்தாணிக்கு
 வண்மைபாபொருசாய்ப்பு யிருக்கும்பாரு
 வேரானபெட்டரைமாத் தாணிக்குள்ளே
 பேசுகிறென்புள்ளடியொன் றிருக்கும்பாரு
 சீரானபெட்டேழுங் கால் மாத்தாணிக்குள்
 சிறந்ததைத்துவெட்டதுவு மிருக்குமடபாரு
 தேராதசித்தரையுந் தேற்றுமெங்கள்
 கெய்வமுனிவனுக்கிரகஞ் செய்திட்டாரே. (31)

செச்சுதிட்டவொன்பதுமாத் தாணிக்குள்ளே
 செம்மைபாய்காலுவெட்டு மிருக்குமப்பா
 மொய்திட்டவொன்பததால் மாத்தாணிக்கு
 மூலவெட்டுமிருக்குமதை லுணிப்பாரு
 பெய்திட்டவொன்பதரை மாத்தாணிக்கு
 விரண்டுவெட்டிருக்குமது வெடுத்தப்பாரு

880 கவுபாலசித்தர் ஆணிக்கோர்வை-இத.

வெய்திட்டதேவமுனி யெனக்குநன்றாய்
விபரமாயெடுத்துரைத்தார் மேலுங்கேளே. (82)

மேலானவொன்பதேமுக்கால் மாத்தாணிக்கு
வெட்டென்றேயிருக்குமதுவுள்வொட்டாச்சு
மேலானபத்துமாத் தாணிபென்றும்
வெறுஞ்சாதாவாயிருக்குத் தங்கந்நங்கம்
மேலானமாத் துபத் ததையுமாகு
மேலுண்டுமதற் தாணி யில்லையப்பா
மேலான த்ததையுங் தானவென்றால்
மெய்க்கண்டதேவமுனி னுலைப்பாரே. (83)

நுலுரைத்ததேவமுனி பாதினாள்
னுட்பமாயெனக்குறைத்த னுணுக்கத்தோடே
மேலுரைத்தவாணியு யிருபத்தேழு
மேல்வட்டமுள் வெட்டும் விளங்கச்சொன்னேன்
மாலுத்தவுலகத்தோர்க் கமரபடாமல்
மகத்தானசித்தரெல்லா மபைத்தாரத்த
ஆலுரைத்தஆணிசெய்யும் வகைதான்சொல்வே
னப்பனையதனையும் படவாய்க்கொள்ளே. (84)

கொள்ளப்பாவுலகத்தி லாணிசெய்வேரர்க்
கொழுஞ்சரிகைசெம்புவெள்ளி பெரனுங்கொண்டு
விள்ளப்பாயினமறிந்து செய்திட்டாநு
மேதினியோர்க்கதிலதிக லாபுமில்லை

தெள்ளப்பாதேவமுனி வர்க்கத்தோர்கள்
செய்யுமந்த ஆணியைப்போற் செய்தாயானால்
உள்ளப்பாயிதில்திக லாபமுண்டு [ஊ
உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறே னுணர்வாய்த்கே

ஆணிசெய்யும் வகை.

காணப்பா ஆணிசெய்யும் வகையேதென்றால்
கருவாகச்சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்த்கேளு
ஊணப்பாயிந்ததினற் சாரங்கட்டி

வுறுதியாய்ச்செம்பினுட லூரல்போக்கி
பேணப்பா வந்தசெம்பில் வெள்ளியோடு
யினனகண்டியிடைகண்டு சேர்வைகண்டு
ஆணப்பாவொருமாத்து ஆணிதொட்டு

ஆறுமாத் தாணிமட்டு மடவாய்ச்செய்யே (86)

செய்யப்பா வாறுமாத் தாணிமேலே
செப்பினோனென்பதே முக்காஸ்மட்டு
முய்யப்பாசுத்திசெய்த செம்புதன்னை
டொந்தவேவெள்ளியொடு தங்கங்கட்டி
செய்யப்பா சேர்வையுடவினமுங்கண்டு

சேர்த்துவிடு ஆணியது யிருபத்தேழு
மெய்யப்பாதேவமுனி பெந்தனுக்கு
விபரமாயெடுத்துரைத்த விதியிதாமே. (87)

உறைகல்லின் விபரம்.

ஹென்ற்பொன்வெள்ளி மாத்துதன்னை
யறிவதற்குச்சித்தரெல்லா மாலைசித்து
ஏமென்றநதியலைகள் பரிசோதித்து
இசைந்த நருவயிரங்கல் லெடுத்துக்கொண்டார்
ஹென்ற்பொன்வெள்ளி யுறைப்பதாலே
வுடைகல்லென்றுலகத்திற் பேருண்டாச்சு
தேனென்ற நருவயிரக் கல்லின் சோதி
தேவமுனிகாமுரைத்த னுலைப்பாரே. (88)

மெழுகுவுண்டை விபரம்.

ஹலானவுரை கல்லின் வாகைபச்சொன்னை
தேக்குகின்றமெழுகுண்டை நாட்பங்கீதரு
மேலானசிரட்டைசரி தேவையெண்ணெய்
மெழுகுடனேசேர்த்துருங்கி வுண்டெசுத்து
மாலானவுரை கல்லி லொத்திப்பார்த் தால்
மாத்தி னுட்பேதமெல்லாம் வகுத்துக்காட்டுஞ்
சேலானசித்தசர பானந்தரிசுன்ற
தேவமுனியெனக்குரைத்தார்தெளிவாய்த்தானே
தானென்றபரமகுரு னாதரான
சற்குருவாந்தேவமுனி னாதரெண்கள்
தேனென்றதிலந்தமுனி யறிவானந்தர்
சுத்தர்மெய்ப்போதரோடு லோகானந்தர்

கானென்றகவுபால னுனுஞ்சொன்ன
குணமானஅறிவினா லதனைப்பாரு
ஆனென்றஅறிவினா லதனைப்பார்த்து
ஆராதாரச்சரக்கி னருமைகாணே. (40)

ஆராதாரச்சரக்கு விபரம்

அருமையடாஆராதா ரச்சருந்தா
லப்பனையண்டரினட மனைக்துமச்சு
அருமையடாயிதி ன்பெருமை பென்னசொல்வேன்
ஆஆஆசத்திசிவம் ஆறிந்தாண்பான்
அருமையடாசித்தர்செய்கைசொல்லொண்ணாது
யடுத்தவர்க்குப்பணிசெய்து யறியவேணு
அருமையடாதுரிசிவெடி யுப்புகார
மருஞ்சாரங்கரியுப்புச் சேனந்தானே. (41)

சேனமொடுசொன்னசரத் காறுதன்னிற்
சிடிக்கையினுலொன்றோடொன்று கட்டிப்போகு
தானமொடுநினைத்ததெல்லாம் பற்பமாதஞ் [ந்
சரக்கெல்லாங்கடுங்கரசு சுன்னமாகும்
வானமொடுகளகமெல்லா மிதனாலாகு
மகத்தானசெத்தார மாகும்பாரு
தீனமொடுசெயநீருந் தீநீராகுந்
திருவகங்கரிதிலனந்தஞ்செய்யலாமே. (42)

ஆகுமடாசித்தர்சொன்ன ஸூல்களாய்ந்த [னில்
யறியுடைபோர்செய்துகொள்ளும் வேகத்தன்

கருமடாதினார்சவுடி களிம்பவூரல்
 வளையொடுநழுக்கிது வெல்லாமாறும்
 கருமடாவென்றுசொன்ன ஆட்டநாய்ப்பு
 புடநயப்புக்காகாப்பு பொருந்திற்கும்
 கருமடாயித்தனையு மாறாதார
 வறுசரக்காஸ்மகனேநீ ஆபந்துபாரே. (4)

வழலை மார்க்கம்

பாரப்பாரசவாதங் காணவென்றாற்
 படுகெந்தினாசாசங் கட்டவேணும்
 காரப்பாயிதையறிந்து செந்தூரக்காற்
 காட்டுமுன்னேபூரணநாம் பரிசுவேதி
 சேரப்பானது களெல்லா மறிவுகொண்டு
 சிவியாகிந்தாகுமடா செநத்தோர்க்காகா
 சாரப்பாவதில்மயங்கி திரிபேவண்டாம்
 சமுசாரிக்கானதொரு ஆதிசெல்வேன். (4)

ஆதியென்றமுலமப்பா சொல்லக்கேளும்
 யாருக்குந்தெரியாது வழலைமார்க்கம்
 பாதிமதியீந்தாலே ரவிபைக்கட்டி
 பண்பானசரந்தெல்லாஞ் சன்னம்பண்ணு
 சேதியென்றபச்சையிட்டு வேதைபாரு
 சிறப்பாகவுழையா மாணிந்தொக்கும்
 நீதியாபிதைதொட்டு சீனமேசெய்து
 நிர்மலமாம்வேதையெல்லாஞ் செய்துபாரே. (

செய்யப்பாயின்னமொரு சிடிக்கைவேதை
 செயமான்யீந்தாலே துருகநட்டி
 எய்யப்பாசெயரசத்திற் கொடுத்தாயானு
 லெட்டரைபாமணிக்கு யெளிதில்வேதை
 பொய்யப்பாசொல்லவிலை சித்தரெல்லாம்
 பூட்டிவைத்தபெரும்பூட்டை வுரைத்துக்காட்டி
 மெய்யப்பாபெரும்புதை தனிலேவிட்டேன்
 வேறுவழி போகாமல் மேலிப்பாரே. (46)

பாரப்பாயீந்ததனை யெடுத்துக்கொண்டு
 பக்குவமாய்ச்சாரத்திற் கவசம்பூட்டி
 சீர்ப்பாபுடம்போடக் கட்டிப்போகுஞ்
 சிவப்பானசெம்புதனிற் கொடுத்தாயானுல்
 தேரப்பாகளிம்பூரல் விட்டுப்போகும்
 தெளிவானசத்ததிலே கொடுத்துப்பாரு
 நேரப்பாயேழரையா மாணிக்கொக்கும்
 நிர்மயமாமிதினுடைய கருவைக்காணே (47)

காணப்பாயீந்தாலே கட்டிக்கொண்ட
 கருவானசாரமதைப் பொடியாய்ச்செய்து
 பாணப்பாசிறுநீரைவிட்டரைத்து
 யப்பனைநாதத்திற் கிருசமீயந்தாற்
 பூணப்பாகிருசத்தால் நாதங்கட்டும்
 புகழானசெம்புதனிற் கொடுத்தாயானுல்

தோணப்பாவொன்பரை யாணிக்குக் கொக்குஞ்
செம்பொன்மகழேருவுந் திரண்மாமே. (

ரசிகமார்த்தம்

வாச்சுதடாமெய்யான யோவையுந்
யப்பனைசெபுகிறேன் ரசிகமார்த்தம்
வாச்சுதடாமெய்யான யோவையுந்
வனுமையுள்ளவீரனைநீ மட்டியபபா
நீச்சுதடாமெய்யுந் குந் கீழ்மேலறி
நிறைபானகுந்கிடத்தில் நீறிப்போகுந்
தாச்சுதடாமெய்யுந் குந் வெள்வெங்மந்தான்
முக்கினுற்றசிதவித்தை சித்திகொள்ளே (

கொள்ளப்பாவுண்மையிது யெந்நூலப்பா
கோடினூல்பார்த்தாலுங் குணத்தைக்காணுந்
பொள்ளப்பாயென்னுந் புராதனநூலும்
புத்தியென்றதிராசுதனில் நிறுத்துப்பாரு
அள்ளப்பாசித்தரெல்லா மறைத்துவைத்த
மூலமெல்லாமெடுத்ததிலே மூட்டிவைத்தேன்
முள்ளப்பாயென்னுந் யறிந்துப்பார்த்தா
லுனந்தவூஞ்சவிலைவத் தாட்டும்பாரே. (

வாட்டுகின்றமென்னுந் யறிந்துநேழ்ப்பா
ரவார்மனதையின்னதென் றறிந்துபார்த்து

காட்டுகின்றபரம்பரையாஞ் சித்தருக்குஞ்
 சன்மார்ங்கஞானிபர்க்குந் தடைசொல்லாதே
 பூட்டுகின்றமனினுன்மணிபைப் பூசைசெய்ய
 யுத்திகெட்டபசங்களுக்குப் புலனில்லார்க்கும்
 பூட்டுகின்றசாஸ்திரத்தின் பெருமைகாணார்
 குருட்டுமென்றமென்னுலக் கொடுத்திடாதே ()
 கொடுத்திட்டசித்தாதி சித்தரெங்கள்
 குலதெய்வமாகவே குறியுங்காட்டி
 அடுத்திட்டென்னென்ப நென்னையாண்ட
 வாண்டவனார் கௌமுனி யருளினுலே
 எடுத்திட்டேன்லோகவுப காரமாக
 யிசைத்ததொருநல்லானிக் கோர்வைன்குலை
 முடித்திட்டேன்பாடலுமோ ஸரம்பத்தொன்று
 மொழிந்தகவுபாலசித்தன் முடித்திட்டேனே. ()

கவுபாலசித்தர் ஆணித்தோர்வை-ஞக

முந்நிற்று.

கணபதி துணை.

தொண்ணூற்றிராவது.

திருவள்ளுவர் அருளிச்செய்த
நாதாந்த திறவுகோல்-கூஎ.

இருலொளியெளிமூன்றாகி யிலங்குமுபபாமு
க்கப்பாற், பெருவெளிகுலைமீதே பேரொளியாகி
யெங்கும், குருவழிகுலத்துக்கெல்லாந்தேகா திலாளு
னமான திருவருளுருவமான திருவடிநெஞ்சிலவைப்
பாம். (1)

முப்பாமுமூன்றுமா பகை முப்பதிமூன்றுவட்ட
மப்பாமுமிப்புறத்து மானந்தமயமாய்நின்ற
தப்பாமலுலகுக்கெல்லாந் தானவனைச்சேர்த்தி
வைப்பாகவெந்தனுச்சி வட்டத்தேவந்தத்தந்தன

வெளியொளியிருள்மூன்றற்ற வெண்பாமுதா
னவிட்டிற், களிதருமூச்சிஞானக் கண்ணிலேகருந்
துவைத்து, மொளிதருமூத்திஞானமுற்றிவைப்பிழைத்
தாகி, வழிவழியுச்சிவட்டம் வான்பதிபரசுநீர்நம்.

மூலமாம்நடுவுமுச்சி முப்பதிமுபபாமென்று
ஞானமுடப்புவன்னி நாடியதகைமதேரார்
சீலமாமரனுஞ்சத்தி சிவபதஞ்சிநீர்த் தில்
நோலமேமூன்றில்லின்ற முடிச்சுதுவுச்சிநீரின். (2)

உச்சியினிடமாம்மின்ற வுதையமாஞ்சோதிபாத
 நச்சியேயிருப்பானந்த நாத்தந்தவெனியிலேதான்
 வச்சிரவெனியானந்த வாசியாலடந்தவன்னி [ளே.
 குச்சியாலுச்சத்தானைக்குருவினற்றிறந்துகொள்
 உச்சியாம்வட்டந்தன்னி லுருவிபேபாராதாரம்
 நச்சிவஞானசோதி நாதன்றன்பாதந்தன்னில்
 உச்சிவரிஷ னாதந்த னிர்மலன்வடிவதாகு
 முச்சிமேலவைத்திருப்பார்வுப் பூருபுத்திரத்தாமே.
 முப்பதிமாய்கையாலிலமுவலமெலாந்தோன்றி
 முப்பதிமூன்றுபாழில முவருந்தொழிலல்கின்ற
 முப்பதிமூன்றுவட்ட முச்சுடர்முத்தியாகி
 முப்பதிதானையெங்கு முடிந்ததுசோதிபாதம். (1)

முப்பாழ்மூன்றுநாடி மூலமுநடுமுடியாம், முப்
 பாழ்மூன்றுவட்டமுச்சது மூன்றுமாகும், முப்ப
 பாழ்மேமுத்தியாகி முடிச்சதா மூலத்துள்ளே, முப்
 பாழ்மேபெரும்புத்தினை மூலமுமையைக் கருவாற்
 காணே (8)

மூலமேவுச்சியாகு முச்சியினடுவேமூலம்
 மூலமேசாதியாளுமுப்பொருளெடுக்கமங்கே
 மூலமேபுட்கலிரவாய் முடிந்ததுமூலநாடி
 மூலமேமுத்திதன்னை மூடியேதிறந்துபாரே. (9)

மூடியுந்திறந்துபார்க்கில் முப்பொருளையமாகு
மூடியுந்திறந்துபார்க்கில் முச்சுடருதையமாகு
மூடியுந்திறந்துபார்க்கில் முப்பதமுதையமாகு
மூடியுந்திறந்துபார்க்கில் முன்றுமுப்பாழதாமே

முத்தியேமுப்பாழாகு மூவருந்தேவராகு
முத்தியேமூலமாகி முப்பொருள்தானாய்நிற்கு [கு
முத்தியேநாடிமூன்றாய் முறித்திடப்பொருள்பாழா
முத்தியுஞ்சித்திரண்டு முடித்திடமூலமாமே. (11)

மூலமேமேல்கீழாகி முடிநடுமுப்பாழாகி
யேலமேமூலமாகி யிருந்ததுவெளிப்பாழாகுஞ்
சீலமாமுச்சமீதே திருவடிநடனமாகு
மூலமாஞ்சீதையாகு முடிந்திடந்தானேமுத்தி ()

பசுபதி பாசம்.

பதிபசுபாசமான பாவமுப்பாலாகும்
பதிபசுபாசமான பாவமுத்தியாகும்
பதிபசுபாசமான பாவமுவராகும்
பதிபசுபாசமூன்றும் பராபரத்தடக்கந்தானே. ()

மும்மலமூன்றுநாடி முக்குணிமுத்திமுப்பாழ்
மும்மலங்கெட்டநாலே முப்பாழமுதுவேயாகு
மும்மலமயக்கத்தாலே மூவர்முத்தொழிலதாகி
மும்மலந்தாமியத்தே மூவரும்பிறந்தவாரே. (14)

ஐயுள் ஐயவா நாந்தாந்தத்திறவுகோலான ருது

நாசியுந்நபாமுச்சி நடுவிலேநடனமாமும்
 வாசியைத்தெய்து வாய்க்கி வழியுச்சிமீதேயேறி
 தேசினாநவந்த திருநாடிதீடமதாந
 நாசியினடுவேபார்த்தால் னாதாந்ததேதான்றுந்தானே
 உச்சியுந்நாக்குந்தண்ட முரமுடனுந்திலிங்கம்
 நச்சிபபுலநாடி உடிவதாந்நட்டபுன்றும்
 வச்சிரமூலமானவழிசுழிவீகிதானே
 உச்சிபாமுணர்வுமூல முருவியொன்றாகிநிற்கும் ()
 மூலமாஞ்சோதிநாடி மூலத்திபாதமாகி
 மாலாந்தேவர்த்டெட்டா மலரடியுச்சிமூலஞ்
 சீலமாம்பிரணவத்தே சிவலிங்கமருபமாகி
 மூலமுமேலுமிமான்றும் முடிந்திடச்சோதிபாதம்.

வேறு.

முப்பாமேழமுச்சுடராய் திசைமூன்றாகி
 மும்மலமுமுடிச்சாகி மூலமாகி
 முப்பாமேழவெளியொளியு மிருள்மூன்றாகி
 முடிந்தடியுச்சிபெனு மூலமாகு
 முப்பாமுந்தானாண பெரும்பாழ்தன்னில்
 மூலமாம்நாதாந்த முதலதாகு
 முப்பாமுந்தாண்டியதோர் பெரும்பாழ்தன்னில்
 மூலமாம்நாதாந்த நூலைப்பாரே (18)

இதையதில்நடமாமும் பாநந்தன்களை
 யிடைபிள்தான் சுழிமுடிபாரிடைவிடாமல்

ஒதைபயமதினுதித்தலை பகலிராவோ
 யெப்பாதந்நூக்கியெழுநூ பாதந்தன்னிற்
 பதவிதரும்நாதவிந்து பாதமிரண்டாய்
 பார்விதம்புமொன்றாகிப் பார்த்தபாத
 மிதயமதில்நடமாடுங் கமலபாக

(19)

மெந்தைகுருபாகமது வேகபாகம்
 அக்கினியாத்திரைசுழினை முடிச்சுணீங்கி
 ஆதாரநீராதாரத் தடுக்கும்நீங்கி
 திக்கரியதிசையெட்டு முலகீரேழுந்
 திக்குநரும்பதினாறு தெருவுநீங்கி
 மிக்கினியதத்துவங்கள் கருவுநீங்கி
 மேல்கீளும்நடுபக்க மேருநீங்கி
 மக்கினியுந்திரையலுக்கு மகண்டசோதி
 அகாரமாய்ப்பொருளுன்றே அறிவார்கல்லோர்.
 ஆமெனவும்கூமெனவும் அய்யுமொவ்வால்
 அக்கினியிந்திரையறுங்கு மருளுமாகி
 ஆமெனவேகண்டவெளி யிருளாய்த்தோன்றி
 யனுவனுவாமப்பாலுந் தப்பாலாகி
 கூமெனவேயுயிராக வுலகெல்லாம்
 முடப்பிறப்புமொன்றாகி யுருவினின்று
 போமெனவேபெரொளியா முதயமாகு
 முண்மைதனையாவர்க்கு முரைக்கொணாதோ
 உச்சிவெளிரவனநடு னுசிமூல
 தொன்றாகிநடம்புரியு முண்மைதன்னை

()

வச்சிரமாமணிச்சோதி நடனமென்று
மனமுலமாடவே மனத்தினோங்கி
அச்சமறங்கூத்தாடும் கண்டசோதி
பானந்தபராபரமா மனாதிமூல
நிச்சிவமாநிட்களத்தே நினைத்தபேர்க்கு
நித்தசுத்தபடிமைதாய் நிற்குத்தானே

(22)

வெளிமூலமாவதுவே திரையதாகி
வெளிக்குநின்றவித்ததுவே சிவமதாகி
களிமூலசத்திபர அதவிந்து
காட்சியாஞ்சதர்சிவமா மபேசனாதி
யளிமூலமாலயனோ டானுமாகி
ஸயம்பூகமன்னமதி லெல்லாமாகி
வெளிமூலங்கடந்துநின்ற சோதிமூலம்
வேறென்றுமில்லாத வெறுப்பாழாமே.

(23)

வேறு.

மேலார்தாரந்தடுக்குநிலைமேல் கீழ்நடுவாய்மேனி
னின்று, நாலாகலைக்குமெட்டாமல்நாதார்த்தத்தேநடு
வாகி, மூலாதாரச்சுடர்மூன்றாய்முச்சுமுனை யில்முடி
ந்துநின்ற, காலாதாரச்சுழிமுனையைக் கடந்தேபார்
காரணமே.

(24)

மேல்கீழ்ந்தடுவாய் மேனிநின்று மேலாம்பதமா
மெப்பொருளாய், கால்மேல்தலைமேலாய்நின்று கரு
த்தாய் கருத்துக்குட்பொருளாய், மேல்மேலுருகி

894 திருவள்ளுவர் நாதர்ந்தத்திறவுகோல்கள்

வெளியுருதிமேலாம் பதத்தைக் கடந்துநின்று, கால்
மேலான காரணத்தைக் கருதியிருப்பார் காரணரே

அவ்வாவ்வாயம்பரமாயமர்ந்துநின்ற வாசித
னை, யொவ்வாயொனியாய் வெளியாகி யெங்குஞ்
சோதிமுலத்தே, யவ்வாயகண்டவெளியாகி யனாதி
முலப்பாதமதாச் சவ்வாய்நின்றதம்பரத்தை சகலம்
பிறந்துதன்னையே. (26)

வோதங்கடந்த பொருள்முடியிற் பொருந்தியி
ருக்குமாத்மாவை, நீதங்கடந்தநிலைபாத்தன் நின்ற
பரமாத்மாவாகி, பேசங்கடந்தவழு தானபெரும்
பாழ்வெளியே பேதமன்றி, நாகந்தடந்த நாதாந்த
னானேதானாய்நாடிடுமே (27)

திரைவெளியாஞ்சிவமறவாந் திருவாஞ்சத்திம
ன்மாரும், நிரையாங்குடிலைக்கதிர்நாதம் நிலையாஞ்
சோமன்வித்தாகுங், கரையும்புலனையைவருமாய்க
றந்து வாதிமார்க்கருவியுஞ்சாய்ப், பரைதான்பண்
டைப்படி பார்த்தாற் பரமாத்மாவாய் நிற்குமதே.

பரமாத்வாம் பராபரத்தே பரமசிவாத்து மாத்
தேனன்றி, நரவாத்துமாவாத்துமா தேன்றுநானா
யோனிபலவுயிரா, யுரவாத்துமாக்களாய்த் தோன்
றியிறந்தேறெந்து யிருவருமாய், பரமாத்மாவாய்
சின்றபடிபரமகுருவாய்ப் பார்ப்பதுமே. (29)

திருவள்ளுவர் நாதார்த்தத்திறவுகோல்-௧௭. 895

ஐயங்கிலியஞ்சவ்வாகி யமர்ந்தேதிற்குமப்பாழை,
மெய்யும் பொருளின்றான்கூட்டி மேலாம்பதத்தே
தானடி, பொய்யாம்பொருளாதாரம்புணமயம்நந்
தான் நடந்து, ஐயங்கிலியுந் நற்பரத்தேதிற்பாரறியை
யுடைபேனை. (80)

வேறு.

நடமாடுந்திருவடிபையினை நபர்தந்தரி
னாதயிடையின்கலைபாச்சுநீனையாகி
நடமாடுந்திருவடிபையுச்சிமேல்
னாதாந்தம்கூத்தெனவே மேலதமாமும்
நடமாடுந்திருவடிபையுநுநவந்தில்
தாடினின்றபூரணமாய் நவிறுநிற்செல்
நடமாடுந்திருவடிபையுநிரணவாயு
நாகிமுனைமீதினிலே நடநகுந்தனை. (81)

நாகிமுனைமீதேறி நடக்கும்பாகம்
நடுவெளிபாங்கமலமுச்சி னாததனானே
மாகிலாவடிவுசெவலிவந்தமாதி
மாசற்றபனிங்கொளியாய் வதிந்ததேசாதி
னாகிமுனைமீதினிலே யன்டமெல்லாம்
மேலாங்கிரின்றவாறெங்கு முச்சி-முலம்
வாகியெவந்திருவடித்தாநனரபேயுச்சி
வருயுருவிநாதார்த்தவடிவநாமே. (82)

896 திரு வள்ளுவர் நாதாந்தத்திறவுகோல்-௭௭.

வேறு

மூலமுநடுவுமொன்றாய் மூந்திடமுலநாடி
சீலமாபூதமாமந்த சோதியாஞ்சுழினைவிதி
சாலவு மதனைப்பற்றி தங்கிடுவாறேயாகிற்
நோலமாய்நாதாந்தம் குண்டலித்தனையினேரே.

ஆருசனானசோதி அடிநடுமுடியுமாகி
மாரியாய்ப்பரணுப்பின்று மண்டலமுன்றுமாமே
பேறியுமிரங்கும்பாதை யேநாமாமுலபாதஞ்
சாரியாய்வேநாதன் றனையுணர்ந்திருந்தவாரே. (84)

மூலமுமுடியுமொன்றாய் முச்சினையடக்கியுச்சி
மூலமாய்மெனியுருவில் நாதாந்தசோதிதானான்
நோலமேமண்குறித்தங் குறியாய்க்குறித்தபேர்க்கு
காலங்கன்கழித்த சோதி கடவுளைதானாய்நிற்பர். (85)

மூலமுமேலாமொன்றே முச்சுடர் முடிச்சுமொன்
றே, நாலமுங்கணக்குமொன்றே கருதியபொருளு
மொன்றே, ஞாலமும்கிசம்புமொன்றேநாடியின்வடி
வுமொன்றே, சீலமுங்கருமொன்றாய்நின்றது சோ
திமுதல். (86)

நயனத்தையமுடினாசி துனியிலேநாடிப்பார்த்தால்
மயமற்றவருவமாகி மாசிலாவடிவுமொன்றுஞ்
செயமுற்றமூலபாதந் திருநடம்விடதாகும்
பயனற்றவுச்சிமூலம் பதியிலேபதிந் துநிலே, (87)

நாசியும்புருவநெற்றி நடுவினிலேநாடிப்பார்த்தால்
விசுவேயவள்ளிமுக்கு விளங்குமுன்சிவப்புபசுசை
பேசிபவருமமொலலாம் பிரணவத்தன்னிற்றேனும்
மாகிலாவடிவமுசசி மன்னிலத்தன்னிற்பாரே

உவறு.

நாசியுணியேபடியாகி நன்னமிடைநடுவாகி
வாசியுதிததுயிடமுசசி மலரேமுடியாய்கின்றமுனி
பேசியிரந்திரணவதகை மிரிபாதுச்சிமூலநேக
நேகித்திருப்பாதிருவடியிலகினை புமறப்பமுமிரண்டே

உவறு

நிராதாரிஷ்டகனத்திநின்றதோர்மூலம
பராபரப்பதியநாகிப் பரங்கனாதந்தோதி
கராகரத்துச்சியிலே தாண்டவமானமூர்த்தி
புராதனபாடியதான பொருளினேபொற்றிகாணே

உவறு

உச்சிப்புருவநடுவாகி யென்றாப்பின்று மூவத்தே
பச்சைப்பவழம் பளிங்கொளிவாய் பதிந்தேநின்ற
பாதமகை, நச்சியிருப்பார் பெரியோர்கள் நாதாந்
தத்திற் பேரொளியாய், வைச்சாகுறிகாணிரவுபல்
மறவாதிருப்பார் மனந்தனிலே

(41)

உவறு.

மனமேமூலம் வன்னிகதிர் மதியாய் நின்று மாறி
பொன்றாய், நின்னேவவுச்சி மூலமதாய் நின்றேறியிங்

898 திருவள்ளூர் நாதார்த்தத்திறவுகோல்-௯௪

குந்திருவடிதான், தினமேனோங்கி யிருந்தவர்கள்
திடமாஞ்சிவமோகத்தவரே, மனமே மாய்கைதனை
நீக்கி மதியானோங்கி மாற்றிடுமே. (42)

சோதிபராபரமூர்த்தி யுச்சிமீதே
சொல்லிவந்தபொருளாகிச் சுடர்ள் முன்றாய்
வீதிருடுவெளிமூல பாதமாகி
விருட்களைந்தபதிமுப்பாழ்க் கப்பால்நின்று
ஆதியந்தமில்லாத பொருளதாகி
வருவருவந்தானாகி பகண்டமாகி
நீதிநெறிநிலைதடந்த மூலபாதம்
நின்றியங்குந்திருவடியி னிலைமைதானே. (43)

திரைதடந்தவெளிமூலஞ் 'சோதினாடி
திருமூலமுச்சடராய் திருவெட்டாகி
கறைதடந்த நாரணமாய்க் கடவுணாதா
காணரியபேரொளியாய்க் கலந்துநின்று
யுறைதடந்தபொருளாகி யுலகுக்கெல்லா
வேறொளிபாம்வேறொளிபி னுண்மைபாகி
விறைதடந்தகித்தாகி விளைந்தசோதி
வெள்ளும்பாழாம்வீட்டினிலை விளங்கிப்பாரே. (44)

காதிரண்டு கண்ணிரண்டு நாகிரண்டு
கையிரண்டு நாகிரண்டும் கலந்தேயொன்றாய்
மீதிாண்டுக்கடமாகி மாறிபெங்கும்
விளைதாண்டிவறியுச்சி வீட்டைத்தானே

சா திரெண்டும்வகையாங்கிச் சராமய்மாக்கி
சாக்கிராதித்தாவதே சமைந்தமூர்த்தி
சோதிரண்டும்வகையாக வடிமுடியாய்ச்
சூட்சமதாய்நின்றபடி சொல்லொணாதே. (45)
அடிமூலநடுமூல மாடுமூலம்

அகாரஉகாரமிரண்டு மானமூல
முடிமூலநடுமூல முத்திமூல
மூன்றுவட்டமும்பாழா மூலமாகிற்
படிமூலமாகியதோ ராறுதாப்
படி கடந்தபேரொளியாய் பரமமூலம்
வடிமூலமாகியதோ ரகாரந்தன்னை
அத்தனார்வடிவென்றே யறிவார்நல்லோர். (46)

அவ்வெழுத்தேயுச்சிவட்ட மாகிநிற்கு
மாகியதோருகாரநடு நயனமாகும்
ஒவ்வெழுத்தேனுகிணுனி புருவமாகு
மோங்காரம்நீங்கார மிரண்டுமாகி
இவ்வெழுத்தேயண்டமெல்லாத் தானுப்பின்று
யிருகடரின்வகையாகி யேகமான
அவ்வெழுத்தேயடிமுடியாகி யமர்ந்தசோதி
அத்தனார்வடிவுநட மானவாதே. (47)

நனையாகுமூலத்தே பராபரத்தான்
பதியிருங்குணநாதாந்தப் பாழாம்விட்டில்
நிரையாகிநிற்குமந்த சோதிமூலம்
நின்றியங்குஞ்சுழியுச்சி நெற்றிநீராப்த்

900 திருவள்ளுவர் நாதாந்தத்திறவுகோல்-கூள்

திரையாகுமக்கினியைத் ததவாய்முடித்

திறவுகோல்சுழினைக்குத் திறவுகோலால்
நிரையாதும், தவதனைத் திறந்துபார்த்தால்
நிர்த்தசுத்தப்படி சமதாய் நிற்குந்தானே

(48)

ஆயிரத்தெட்டிதழ்வால் தருணரீடத்
தானந்தமயமாகி அநாரமாகி

மாயிரத்தெட்டிதழ்நடுவே சோதிமூல
மருவுருவாயமர்ந்திருக்கு மனதின்னி
லாயிரத்தெட்டிதழ்நடுவே சோதிமூல
மரலுமையுமிருக்குமா சனமதாமை.

(49)

ஆசனமாழுச்சிவெளி யருணரீட

மாதாரந்தருநின்ற அநாரமீபேரி
நேசமாமனுதினமுந் நினைவகாந
நேசிப்பார்தாதாந்த நிலைமெற்றோர்கள்
பாசமலமுன்றி னுள்ளை மயங்கிப்பின் னும்
பாளுநநிலையறியப் பாவிமார்கள்
மோசமெனுமும்மலத்தே பிறந்திறந்து
மூடர்களாயிந்நாகில் மூழ்குவாரே.

(50)

மூலதாரமெனுஞ் சுழினைநாட்டி

முதுகுதண்டாமிகிதெளி மூலமீதே

மேலாகிமீதான பதியுமாகி

மின்னெழுந்துமனமறைந்த மேன்மைமேபால

பாலையவேதமுத லுரைக்குமெட்டா

னாதத்தேசாதியென நலின் றுகிற்கு

மேலாகும்பரமான விட்டைத்தானே

மேவிநிற்பார்மெஞ்ஞான மேன்மைமேபாரே. (51)

வறு.

நாட்டியவட்டமுச்சி நடுமுடிமுலபாதம்

தேடிபழன் னோரெல்லாம் திடமிதுமுத்தியென்று

பாடியபாதந்தன்னை நுணிகாசிகெற்றிதன்னிற்

கூடிப்பொன்றாப்பின்ற குறியினைக்குறிப்பாரே. ()

அழியாதமுத்துஞான மறிவிப்பானுசானல்லால்

ஒழிபாதபாதஞான வுண்மையுமொழியொருது

தெளிவாதக்குருவின் பங்கத்தெளிந்தவர் தேவராவார்

மொழிபாதமுத்தியுண்டாமுப்பொருட்டலைவராகும்

முத்திக்குவித்தாப்பின்று மூர்த்திகாதச்சோதி

சித்திக்குச்சித்தியான திருவடிமுலபாதம்

பெத்தினுக்கெல்லாஞானம் வித்ததாஞ்சோதிமுலம்

மக்திக்குமுத்தியான வடிவினையகாமமே. (54)

அகாரமாமுச்சிவட்ட மாணந்தபாப்பின்ற

வகாரமாமுந்திகேழே யோங்காரமுலமுன்றும்

902 திருவள்ளுவர் நாதாந்தத்திறவுகோல்-௧௭

நகாரமெழுத்தஞ்சாலே நகடொணுமூலபாதம்
 அகாரமாஞ்சுழினைநாடி பாயிரத்தெட்டாமூலம் ()
 மூலமுழுத்தியொன்றாய் முடிந்திடமுத்தியாகுங்
 கோலமாமூலநாடி குண்டலித்துணையினே ரே
 சாலியையுருவியொன்றாய் சாக்கிரத்திதங்கடந்து
 மேலதாஞ்சொதிபாத மேலுச்சிவெனியதாமே (56)

ஓ வ று.

மேலாதாரவெளியுச்சிமேலுங்கடந்துமெய்ப்பொரு
 நாலாகலைத் துமெட்டாந்நாதாந்தத்திறவுகோலு [ளாய
 சீலாம்பரவசசிவெளி சிவமாய்விங்கச்செபலாகி
 மேலாதாரவெளிமூலமேலாப்பதமாய்மேவியதே ()

ஓ வ று

ஆதாரத்தடுக்குநிலை யோரஞ்சாகு
 ம்ருவெனியய்நிராதார மாத்தமாவாகு
 மீதானவெளியுச்சி சிவமதாசு
 மிக்கதிரைமாய்கையதை மிகனேயுள்ளி
 நாதாவையடைவதற்கு னாகுமே
 நடுநாடிச் சூழிமுனையை னுட்டமாகும்
 வேதாவுமாரியனும் விண்ணோர்தானும்
 விஜங்கிரிப்பேரொளியாய் மேவுந்தானே (58)

திருவள்ளுவர் நாதார்த்தத்திறவுதோல்-கன. 903.

வேறு

சுழிமூலமானசோதி துரைகடந்தருவுருவா
பொளி மூலமாகிநின்ற யுண்மையாமுச்சிமூலம்
வெளிமூலமாகிநின்றவேதாந்தசுவத்துக்கப்பால்
அளிமூலமாராதாரத் தமிக் கொளிகடந்தமூலம். (60)

வொளிபடைதிறையதாக்கி வேதாந்தசிவமதான
யொளிவதேதபறிவதாக்கி யோங்கரமானசத்தி
கனிபதாம்நாதவிந்து கதிர்மதிஸீரண்டிமொகி
யனிபதாம்பூதமஞ்சி மாதாரக்தேவராமே. (60)

இப்பரமிரண்டிகப்பா லேகமாம்வென்றும்பாழான்
பரமனைப்பரமாத்வாய் பாழ்வெளிப்பதியதாகி
பரமனிற்பராபரந்தான்பரவெளிதானேதானைப்
பாமுகற்பரமாய்தேதான்றி பாரெல்லா வரபடைத்த
சத்தியேமனமதாகி சகலமுந்தாணியாகி [வாரே
பத்தியாயறிவுமாகி பரசிவனிரண்டுமாகி
முக்தியாஞ்சுடர்கள்முன்றும்புமூலமாய்வன்னியாகி
அத்தியேதிறையதாகி ஆதரசுழிணையாமே. (62)

அதுவவனவன் முன்னென்று மானதேதார்குறி
கள்முன்றில், மதுவவனவனேயன்றி யாதாரம்வேறு
முண்டோ, அதுவவனவன்முன்பிண்டமு மொன்ற

904 திருவள்ளுவர் நாதார்த்தத்திறவுகால்-௯௪.

றதாகிப், பொதுவதாய்நின்ற சோதிப்பொருளின்
குருவாய்போற்ற. (63)

முப்பொருள்முன்றுவட்ட முத்தியாப்பொரு
ளதாகு, முப்பொருள்-மலகடி முடிச்சது மூன்
றுக் கப்பால், முப்பொருள்பதியிற் சாரில் மூன்று
முப்பழமதாகு, முப்பொருளுணர்ந்தபேரே மூர்த்
தியாக் தலைபராமே. (64)

முத்தியாஞ்சடர்கள் மூன்றை முப்பாழதாக்
கிப், பின்னு, முத்தியுமடைந்தொன்றாகி மூலமாஞ்
சோதிபாத, முத்திக்குறித்தாய்நின்ற முப்பொருள்
தலைமையான, முத்திபையடைந்தபேரே மூவர்க்கு
மதிச மாவார். (65)

ஆறாசும்முப்பத்தாறுக் கப்பாலனாதிமூலம்
கூறாதகுறியதாகி குருபதந்தெய்வமூன்றாய்
பேருதமூவாபாதம் பேரொளிதாபிப்பின்ற
ஆறாறுக்கப்பால்நின்ற ஆதிபாஞ்சோதிமூலம். (66)

ஒருவழிபாகிநின்ற வெண்பொருளுக்கு வட்
டம், ஒருவழிக்கீழாய்நின்று காண்மாறிபாடிநிற் கும்,
வெளிதடத்திற்சென்று பேரொளி மூலந்தன்னை,
குருவழிக்குறியினலை குறிப்புடனோக்குவீரே. (67)

மேல்தலைமூாய்நின்ற மேன்மையாமுச்சிவட்
டம், கால்தலைமலாய்நின்ற காரணங்காணமாட்

திருவள்ளுவர் நாதாந்தத்திற் கொல்லை 905

டார், கால்தலையுடைபேயான்மற்ற நாரணன்றேடி.க்
காணர், கால்தலைகண்டபேரேகாட்சியா முத்தாமே.
காட்சியா முத்திதன்னைக் காரண "குருவினா
குட்சியாங் கண்டபேரே குதானமுத்தராகு
மாட்சியாநாதிமுல மாறலுங்குறுக்குமாயாற்
மாட்சியாஞ்சாதிமுலக் கண்டவர்காரணத்தேநார்.
காரணங்குருவாரின்ற காட்சிநாதாந்தசேசாகி
பூரணமாகவெங்கும் புறையறந்த உந்துகின்ற
நாரணந்தேவர்க்கெட்டா னாதாந்சேசாதியாமே.
ஆரணங்கடந்துகின்ற வநுள்ளானசேசாதியாமே
உச்சிக்குங்கீழ்மேலாகி யுருவருவாயாமாகி
நச்சிவமானமுர்த்தி நாதாந்தசேசாதிமுலம்
பச்சையாய்ப்பவமுத்தாய்ப்பளிவ்நாளிவன்னமாய்
உச்சிக்குழ்மேலாய்நின்ற யுண்ணையுணர்வார்முன்

வேறு

நாயிடையின் கலையாஞ் சுழினைநாடி
நடுநாசிபுருவமுச்சி நடுவாய்நின்று
ஆடியதேதார்திருனடந்தா னகாரமாகு
மானந்தபரவெளியா யமர்ந்தமுத்தி
கூடிருந்தநெற்றிநடு வாய்கோக்கித்
குண்டலியாம்பாதமலர் தந்ததேசாதி

906 திருவள்ளுவர் நாதாந்தத்திறவுகோல்-௯௪

தேடியதோர்திருவடிதான் மூலமுச்சித்
திருவுந்தித்தற்பாத்தே சேருந்தானே. (72)

திறையாகுங்குண்டலிதான் திறப்பதற்கு
திருவதினால்சுழினைபெனுங் குச்சியாலே
பரையாகுங்குடிசைத்தி திறையைநீங்கி
பராபரத்தேசென்றமுத்தி பதித்தேநிற்கிற்
கரையாகுந்தெரிசனங்கள் பதினொல்லாங்
கட்டறுத்துத்திறைகடந்து கயிலைமீதே
வுரையாகுர்பயமில்லாச் சோதிபாத
மூற்றுணர்ந்துகண்டவர்ந்தே யாதிமுத்தி. (73)

பெரும்பாழைசுழினைவழி தடத்தேசென்று
பேரொளிபாளுனமுத்தி பெருவார்க்கெல்லாந்
திரும்பாருஞ்சுழியதுவே மூலபாதந்
திருவடியேமனத்துள்ளே திறமாய்க்கொண்டு
கரும்பாழைக்கருவழிக ளெல்லாமாற்றி
கயிலாயவழிநடந்தார் காட்சிமோட்சம்
கரும்பாகுங்குழலுமையாள் பங்கனெங்கேநான்
சூட்சாதிபாதமலர் சூடுங்காலே. (74)

அண்டபகிரண்டமுச்சி வெளிக்குமப்பா
லானந்தபராபரா ரமர்ந்தவீடு
மண்டலங்கள்மூன்றுமதி கதிரும்வன்னி
மனமாதிமுலத்தே மருவிவிற்கும்

திருவள்ளுவர் 'நீ' தாந்தத்திறவுகோல்-௧௭. 907

மண்ட நுநுநாதாந்தச் சோதிபாதம்
கரைகடந்தவுச்சிவெளி கயிலைதன்னி
லண்டமெல்லாம்போற்றிநிற்கு மகாரந்தன்னை
லனையாஞ்சோதியென்றே யறிவார்நல்லோர்

வேறு

அநாரமுமகாரந்தானு மானதோர்மகாரந்தானும்,
ஒநாராயிரெணவத்தே யோகநாரநுபமாகி, நகரா
மாமஞ்செழுத்தி னாகர்தநுபமாகி, சிகாமாஞ்சிற்ப
ரத்தின்சொல்லெல்லாந் தானாய்நின்றார் (76)

முச்சிபபூலாதார மேலங்கிபகடவுள்நாடி, குச்சி
யாந்திறவுகோலைக் குருவினாற மொடுக்கவாங்கி, வச்
சிரவன்னிப வடிவதாங்கதவுதன்னை, குச்சியாற்றிற
ந்துகொண்டு குருவினா றுளைக்கூட்டே (77)

பிண்டத்தில்மூலமான பிரணவத் தன்னைத்தானே
அண்டத்தின் மூலத்தோடே யடிமுடியொன்றாய்க்
கூட்டி, கண்டத்திலேமேலநின்ற கலைபதினாறதாங்கி,
கொண்டித்தைக்குருவினாலே கூர்மையாம் தெளிந்து
பாரே (78)

தழுத்தின்மேற்கலையீரெண்டாம் நானுடற்கண்ணு
மூக்கு, மழுத்தமாழகமஞ்சாகி வருவமஞ்செழுத்து
மாகி, மழுத்ததோரெழுத்ததான பராபரப்பொ

908 திருவள்ளுவர் நாதார்க்கத்திறவுகோல்-௯௪

ருளையுன்னி, யெழுத்திலா வெழுததைத்தானே பே
சமாயேற்றிக்காண. (79)

நடுவடி முன்றெறன் றனநாகியநயனமுச்சி, கடுவெ
ளிக்கப்பாலநின்ற காரணசோதி தன்னை, அருமைபா
யாசார்பக்கலரித்தவா ருட்டுமற்றோர்களுக்கொடுக்கை
யாங்குணத்தை கீழ்க் குருவருடன்றைப்போற்றே ()

வெளிமுலமாகிநின்று வெகர்த்தங் கடந்த சோதி,
வெளிமுலமாகிநின்றுவொங்கியமுலாதார, மனிமுல
மாராதாரமடுக்கெலாங் கடந்துநின்று, வெளிமுல
மாண சோதிவிநிர்க்கது பதிடமாபே (81)

அகாரமேவலமதாகு மாகியயிடம்உகாரம், ஓகார
மே, நடுவதாகிலுங்கியவுச்சிதன்னில, ககாரமாமுச்சி
முன்றும் நாடியவெட்டுடமுத்தாய், அகாரமாமுச்சி
மட்டாங்கியோகமே (82)

அகாரத்தையுச்சியாக ஆனதொருகாரத்தன்னை
கிளரத்தினயன மாக்கி சிறந்தவொங்காரத் தன்னை
ககாரத்தின்வடிவாய்நின்ற நாகியினுமாரதாக்கி, அகா
ரத்தின் வடிவைவிரைந்த வத்தனுவடிவாதமே ()

ககாரமேவலாகியாகும் நாடியமகாரம் நாலாஞ்,
கிளரமேவலாகியமாகுஞ் செட்டிவகாரமாகும், யகா

திருவள்ளுவர் நாதாந்தத்திறவுதோல்-௯௭. 909

ரமேசெவிபாய்வின்று யஞ்செழுத்ததுபமாக, ஒங்கா
ரப் பரணவத்தே யுதித் தவரெடுங் கிறிற்பார் (84)

ஒங்கமோ நமசிவாயவென் றேந்தியமந்திரத்தை
ஒங்கமோமுன்றி னுள்ளே யோங்காரநுபமாகி, ஒங்க
மோநாராயணவென் றேந்தியமந்திரத்தை ஒங்கமோச
வாசத்தன்னிரெடுபரிபொளிபொன்றாங்காரணை (85)

மீகாந்தியாபயின்று மீதிலேசோகிராதர், ஆதா
ரமுற்றுங்கெல்லா மருவுருவாகிநின்று, வேதாவும்
றியுத்தேதடவெறுப் பாடாகின்ற, நாதாவும்ண்டமீதே
ஞானமாநடனஞ்செய்வார் (86)

அண்டத்திற் வடிவாய்நின்றவாதாரமெட்டெழு
த்தை, மண்டத்தின் மெலேனோங்கி; கருதுவார்க்கு
வைச்சார, பிண்டத்தின்வடிவாய்நின்றபிரணவமெட்
டெழுத்தாய் கொண்டத்தைக் குறித்தபேர்கள்
குடியெயிற் சார்வர்காமே (87)

தூலமாங் கண்ணோமுடி சூட்சுமாங் கண்டிறந்து,
மூலமாமுச்சிமீதே முடியடியொன்றாய் கண்டால்,
சேலமாஞானசோதி சிலம்பொலித்திருக் கூத்தானே,
கோலமேகாணலாகுங் குறியறக் குறித்துப் பாரே

அறிவெனுஞ்ஞானத்தன்னை யானந்தமயமாயுச்சிக்
குறியிலே குறித்தபேர்க்குக் கோதிலாச் சோதித்

910 திருவள்ளுவர் நாதார்த்தத்திறவுகோல்-௩௩.

தோன்றும், நெறியிலையமர்ந்துநின்ற நினவிலேநிலை
பதாகி, யறிவிலையறிவைபற்றியானந்த மாகிலில்லை
ஆனந்தமாகிநின்ற அகாரமாழுச்சிவட்டம்
வானந்தவடிவினுள்ளே வாழ்பதிசோதிமூல
மோனந்தமாகிநின்ற முத்திக்குவித்துமாகி
தானந்தமாகியெங்குந் தானவனாகிற்பார் (90)

தானவனாகிநின்ற தலமாழுச்சிமூலம்
வானவந்தேவர்காணார் மதிவதான்போதிபாதம்
மாணந்தாரகாரமண்ட மாகாயவிட்டுக்கப்பால்
ஞானவானோக்குமந்த னாட்டமும்வட்டமாமே. (91)

வேறு.

பதினாறுதெரிசனமுஞ் சுழினைவீதி
பாதையிலேசெல்லாது பரத்தேநிற்கும்
பதினாறும்பரந்தனிலே தோன்றுமல்லாற்
பராபரத்திற்செல்லாது பரத்தேநிற்கும்
பதினாறுமோரெழுத்தா யுச்சியீதே
பார்விசம்புந்தானாகி பரத்தேநிற்கும்
பதினாறுதரிசனங் கடந்துஞான
பாதமடைந்தருவருளாற் புற்றிலில்லை. (92)

திருவள்ளுவர் நாதார்த்தத்திறவுகோல்-௯௭. 911

குருவிங்கசங்கமு மொன்றாய்நின்ற
 குறியதனைச்சழிமுனையிற் குறித்துக்கொண்டு
 குருவிங்கசங்கமாஞ் சோதிமூலங்
 கூறறிபப்பளிங் கொளியாய்க் குருவுமாகி
 குருவிங்கசங்கமே யகரமாகிக்
 கோதிலாநாதார்த்தக் கூத்துமாகி
 குருவிங்கசங்கமாய்ப் பொருள்கள்முன்றுங்
 கோதிலாநாதார்த்தக் கோல்மாமே (93)

பிண்டாண்டவேறுபீட பிரணவமாகிப் பேரொளி
 தான், அண்டரண்ட மெண்டிசைப் பிறத்தாகி வா
 னந்தத்தே, தொண்டாக்கித் தொண்டின் றொழில்மூன்
 றுகித்துரியமற்றுங், கொண்டாடி யுச்சியின்மேந்
 தொண்டகோலங்கோலமேதே. (94)

உச்சித்துளைவழிமுடிந்திறைடை யுருவியொன்றாய்
 நச்சிவமானநாதார்த்தக்கூத்தி னடனமதாய்.
 விச்சின்விரிசடர்முன்றுமொன்றாகிவியாக்கிரமத்தே
 வச்சிரமானசெய்சோதிபரத்தில் வாழ்ந்திடுமே

மாறாத்தியானந்திருவடித்தாமரைமனத்தினுள்ளே
 கூறாத்தியானம்வதிறெழுத்துக் குருவருளால்

912 திருவள்ளுவர் நாதாந்தத்திறவுகோல்-கூரா.

வாறுதாரங்கடந்தானந்தமான அகாரத்தாலே
நீளுகுமென்றதிருவடித்தாமரை நேசித்தாரே. (96)

செகமாய்கைநீக்கிப்பின் சிற்பரமாய்கைசொல்லறி
யநமாய்கையாகியவாணவீரமல மானகெல்லாம்
சுநாள் குக்கசடசுந்நரமன சுடர்சத்தியம்
மகமானபெரொளி பாகாரவிந்தத்தை வுன்னிநில்லே

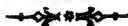
திருவள்ளுவர் நாதாந்தத் திறவுகோல்-கூரா

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தொண்ணூற்றிரண்டாவது

கருஆரார் புஜாவிதி-௩௦.

காப்பு.

தெளிவிதனில் தெளிவுதரு மருளுங்காணும்
செனகதி ஸிவமையஞ் சேரத் தோணும்
வழியதனில் நல்லவழி ஞானங்கூடு
மகத்தான வேதஞ் சித்தி காட்டும்
ஒளிவுதனில் லொளிவுகரு முறுதிசொல்வா
ருற்பனத்திலுற்பனமாயுறுதிதோணும்
வெரியதனில் வெளிபாகிநாதத்துள்ளே
விளகிநின்றவாலைபெண் ணாதிகாப்பே

நூல்.

ஆதியந்தம்வாலையவ ளிருந்தவிடு
ஆச்சரியம்மெத்தமெத்த வதுதான்பாரு
சோதியுந்தருவிடு பீடமாகிச்
சொருசுபெறவீற்றிருத்தாள் தரைப்பெண்ணாத
வீதியந்த ஆறுதெரு மயிர்ந்தவிடு [தாள்
வினையாடிநின்றதிரு மானிகண்டாய்

பாதிமதிசூடியே யிருந்தகாமி

பத்துவயதாகுமிந்த வாமிதானே.

(1)

வாமிபிவள்வாலையைத்துப் பூசைபண்ண

மதியுனக்குவேணுமடா வதிமமாக

காமியிவள்வெகுநாமி சிவகாமிநாமி

காணரிதுசிறுபிள்ளை நன்னிகன்னி

ஆயிவளையறிந்தவர்கள் சித்தர்சித்தர்

அறிந்ததானு மனதடக்கமறியவேணும்

நாமியனைப்பூசைபண்ண நினைந்தவாறு

நாட்டியேசொல்லவென்றால் நடைப்பார்கானே.

காணப்பாயிவளுடைய கற்புமெத்த

கண்டவர்க்குப்பெண்ணரசு நானேயென்பாள்

ண்ணப்பாவமிர்தமிவ னூட்டிவைப்பா

உள்வீட்டுக்குள்ளிருந்து மேலேயேற

பூணப்பாமனமுரைந்து வாவாவென்பாள்

புத்திரனேயென்மகனேயென்றுசொல்லி

வேணப்பாவெணதெல்லாந் தருவேனென்பாள்

வேதாந்தசூட்சுமெல்லாம் வினங்குந்தானே. (2)

தானென்றவாலையிவள் ரூபங்காணச்

சீமர்த்துண்டோடவாண்டிள்ளைத்தானுமுண்டோ

பானென்றவார்மத்துந் குள்ளையப்பா

பரப்பரையூர்ப்பலமோடி விதமுமாடி

தேனென்றமொழிச்சியிவள் சுத்தர்க்கெல்லாஞ்
சிறுபிள்ளைபத்துவய துள்ளதேவி
ஊனென்றவுடலுக்குள் நடுவுமாகி
யுத்தமியால்வீற்றிருந்த வுண்மைதானே. (4)

உண்வையிவள்நாணமில்லா திருந்தவீடு
ஊருக்குள்நடுவீடு உற்றுப்பாரு
செம்மையாய்க்கண்டவர் ஞண்டோவப்பா
செகசாலனித்தையிவ ளாடும்வித்தை
உண்மையடாபஞ்சவர்ன மாகினின்ற
உலகுதனிலலைத்தவர்கள் கோடாதோடி
நின்மயமாய்க்கண்டவர்கள் சொல்லாரப்பா
சேசமுடனெனக்குறைத்த நிசமுங்கண்டே. (5)

கண்டதொருபூரணத்தின் மகிமைமேலான
நால்மேலுத்தலைமாடும் நடுவுமாகி
அண்டரொடுமுனிவர்களுங் கண்டுபோற்ற
ஆதவனுமம்புலியு மதிலைவின்று
தொண்டுபண்ணுவவர்களில் நானுபேர்கள்
சுதம்பெறலாமென்றுசொன்ன வாசல்காணு
கொண்டவர் கண்டு வந்த தொன்னாற்றாறு
கோள்கைபெனக்காட்டிருந்த குறிப்பைப்பாரே.

பார்த்தவர்கள்செய்தொழிலு மனதுவேறுப்ப
பலனுலைப்படித்துவிட்டு குழியிலிழ்வார்

ஏற்றபடிமனம்போனாற் புத்திபோச்சு
 ஏழைமதிபோகாதே யென்தாய்பாதம்
 போற்றுதற்குஐவையு மனதிலொன்றாய்ப்
 புத்திசித்தமோர்நிலையில் நிறுத்திவாசம்
 பூததமலரெடுத்துதிருப் பாதம்போற்றப்
 பொறிபைந்து வகருவிகா ணாதிபோமே

(7)

போச்சுதடாமனமாய்கை வீறுபோச்சு
 பொறுயைந்து வகருவிகா ணாதிபோச்சு
 ஏச்சுதடாவென்றுமன மிறக்கலாச்சு
 உனக்கொருவரினையிலை பென்றபேச்சு
 வாச்சுதடாமனமடங்கா வங்கொன்றோர்சொல்
 வாய்ப்பேசாமவுனத்தை யதிலேசர்க்க
 காச்சுதடாபூத்தமலர் கருத்தையுனி
 கனியாகும்கனிபைக்கண்டு கொள்ளே.

(8)

கொள்ளுதற்குஇன்னமொரு குறிப்பைக்கேளு
 கோடையிடிபின்முழங்குங் கண்ணைமுடி
 விள்ளுதற்குமனமடங்கா பூதங்காணம்
 விள்ளாதிதயுள்ளபடி சிங்கன்றோர்சொல்
 விள்ளவுமேயுபாயமதால் நடுவேநிலு
 வேகமெல்லாமொடுங்குமடா சத்தம்போச்சு
 தள்ளரைப்போல்மயங்காதே மவுனத்தானு
 கண்ணைநீதிருக்காதே கருதிப்பாசே.

(9)

பாரேதுபுனலேது அனலுமேது
 பாங்கானகாலேது வெளியும்தும்
 நாரேதுபூவேது வாசமேது
 நல்லபுட்பந்தானேது பூசைமேது
 ஊரேதுபேரேது சினமுமேது
 ஓகாவதிசயந்தா நென்னசொல்வேன்
 ஆரேதுகுளமேது கோயிலேது
 ஆதிவஸ்தைபறிவினா லறியலாமே.

(10)

ஆமெனவுண்ணமெனவு ரெண்டுங்கூட்டி
 யப்பனைஓமென்ற மூன்றுமொன்றாய்
 காமெனவுந்தாமெனவு மொன்றையர்கும்
 நல்லவர்களுறிவார்கள் காமிகாணர்
 வாமம்வைத்துபூசைபண்ணி விர்தமார்க்கம்
 வந்தவர்க்குச்சத்திசிறு பிள்ளைவாலை
 கோமந்தியமிர்தமுண்ண வாவாவென்பாள்
 சுமமுனக்குபராமசுக மருள்செய்வானே.

(11)

செய்குவாய்பூசையது செய்யும்போது
 செய்குறி எந்தவருமல் நடவேவேணும்
 உய்குவாய்பெண்ணரவங் கடிபாவண்ணம்
 ஊமையென்றநடுத்திசையதிகங்கொண்டால்
 பைகுவாயாரிமிஷம் புசிங்கிப்போதும்
 பங்கமுனக்கில்லையுடா அந்நகமீதில் .

ஐகுவாயுள்ளடங்கிப் பேச்சைவிட்டு

அழைத்திடவேயஞ்சுமது கொஞ்சங்காணே ()

காணாதகாகழியெல்லாம் கண்ணிற்காணும்

நலங்காதேமெய்மயக்க மெத்தவாகும்

பூணாகபணிபூண்டு சிறுபெண்ணைப்

போதமெனும்பொருள்பறிக்க வருவாள் கண்டாய்

வாணலைமடக்கியிவள் ரூபங்கண்டு

மயங்காதேமவுனத்தில் நில்லுநிலு

கோணாதமுக்கோணக் குறியைப்பாரு

கூசாதகண்கூசும் கூசுங்காணே.

(13)

அச்சமற்றுப்பார்ச்சைவிடே யிருள்போல்முடிங்

கொள்ளிகொண்டு கொலுத்தியதை வெளிச்சம்

வாச்சமர்த்துப்பேசாதே மவுனத்தூணி [போடு

வாவாவென்றேநீயும் வருந்திக்கவி

சூட்சமதுவிருந்தவிடஞ் சொல்லலாமோ

சொல்வதற்குவாய்விட்டுச் சொல்லலாமே

தாய்சமர்த்துப்பாராதே தாயைப்போற்று

சற்குருபோலுற்பனத்தைத் தாய்சொல்வானே.

சொல்வதற்குபிவளையல்லால் சுகம்வேறுண்டோ

சூட்சமெல்லாமிவளைவிடச் சூட்சமுண்டோ

நல்லவர்ச்சுருடுவில்கிளை யாடும்வல்லி

நாதவிந்துழங்கார நிறையுங்கட்டி

கருவூரார் பூஜாவிதி-௩௦

வல்லவர்க்கும்வல்லவளாய் நானேயென்பான்
 வரம்வாக்குவேணதெல்லாம் நானேயென்பான்
 புல்லறுக்குஆயுதமும் புல்லேயாகும்
 புத்திதெட்டலோபிதட்கு புதலொண்ணுதே ()

புதலுவார்வேதமெல்லாம் வந்ததென்று
 பொப்பேசுசாஸ்திரங்கள் மிகவுங்கற்று
 அந்நுவார்பெண்ணுசை விட்டோமென்று
 அறிவுதெட்டுணர்ந்தோறுஞ் சுற்றிசுற்றி
 சதலமுமேவந்தவார்போல் வேடம்பூண்டு
 சடைமுடியுந் தாஷாயந் தன்னைச்சாற்றி
 இந்நுமனமடங் காலை நினைவுகளைய்
 எண்ணமெல்லாம்பெண்ணுசை பூசைதானே ()

பூசையதுசெய்வமென்று கூட்டங்கூடி
 புத்திதெட்டுகைமுறையின் போக்கைவிட்டு
 பாஷையதுமிதப்பேசிப் பாட்டுமபாடிப்
 படிப்பார்சன்மந்திரத்தின் பயனைக்காணார்
 ஆசையதுபெண்ணுசை மயக்கத்தாலே
 யங்கிருந்தவர்மத்தை பங்குபோட்டுப்
 பேசையிலேமனம்வேறாய் நினைப்பான்பாவி
 , புரட்டிருத்தாய்நினைவுதப்பிப் பேசுவானே (17)

பாசை பாஷையென்க்டொன்ச

பேச்சென்றால்வாய்ச்சமர்த்தாய்ப்பேசிபேசி
 பின்னுமுன் னும்பாராமல் மதமேமீறி

நீச்சென்றும் நிலைப்பென்றுமேதுங்காணார்

நிர்மூடானே நவித சாலங்கற்று

ஆச்சென்றவதனாலே யாவதேதூர்

ஆத்தானைப்பூசித்தோ எனனைசித்தன்

மூச்சென்னசெய்யுமடா நாகிற்றன்றூர்

மோசமதுபோகாதே முக்கால்பாரே (18)

முக்காலும்பொருந்துமென்று சொன்னபோதே

மோட்சமில்லைகுட்சமது மொழிந்துகூடுந்

தக்காமற்போனபே ரநேகமுண்டு

சமர்த்தறிந்தாலவன்காமி யவனைசித்தன்

ளக்காலம்நடந்திருநீ காணுமுன்னு

விருந்தடங்கியுள்ளிருந்து வெளியிற்போன

அக்காலகாணாம லலைந்தேயோடி

அழிந்துகெட்டுப்போவார்க ளறிந்துகொள்ளே.

அறிந்தகுறியடையாளம் காணவேணி

மக்குறியிற்சொக்கிமனந் தேறவேணு

மறிந்தவன்போலடங்கிமன மிறக்கவேணும்

மலகையதுவழிபாடையறியவேணும்

மறைந்தவரைநிறைந்தவரை நீர்தான்காண

மயக்கத்தைகண்டுணையு மதிக்கவேணும்

நிறைந்தமதிஞறித்தவனையறியவேணும்

நிச்சயத்தையறிந்தார்க்கு முத்தித்தானே. (20)

முத்திகருமென்றுமனம் புத்தியற்று
மோசமனுபாகாத பாசங்கையில்
சித்குமதில்சந்தினை நிறுத்திக்குணர்
செந்தியிலுந்திபை கடுவில்கி
சத்தியுடன் ஆதியந் மனதில்வைத்துச்
சொல்லாதமந்திரச்சின் திபைமூட்டி
நித்தியமாலர்சசனைசெய்யாதார்போற்றி
நியமதியுமதிமதி லதிமமா

(21)

மதிபொருகுங் கெதிபெருகும் வாகம்வாத
மருந்தாதேயந்த முறையாகாதபா
நிதிபெருகுமிவள்குறிபே வாதமாகுந்
நிர்மூடரநியாமல் வகாரம்பேசி
நதிகள் தனையநியாமல் வகாரம்பேசி
நாநெநாநென்றுவாய் மகக்கள்பேசி
உரியபொருளுள்ளதெல்லாஞ் சுட்டுசுட்டு
உட்பொருளைபாராம லழிந்திட்டாரே

(22)

இட்டகுறிநாதவிந்து ரூபங்காண
யியலநியாச்சண்டாளர் சுட்டுமாய்வார்
விட்டகுறைவந்ததென்றால் காணெய்ய்தும்
விதியில்லார்க்கெத்தனைதான் வருந்தினாலும்
பட்டுமனமாய்வதல்லால் வேறொன்றில்லை
யறிவில்லார்க்குறைத்துமனம் பாழ்போகாதே. ()

திட்டமாய்பாணம்வைத்துத் தேவிபூசை
சீர்பெற்றோர்பதினெட்டுச் சித்தர்தாமே. (24)

எட்டிரண்டுமொன்றுமது வாலையென்பார்
ரிதுத. னேபரிதிமதி சுழிணையென்பார்
ஒட்டிமுழிந்தெழுந்ததுவே முக்கோணமென்பார்
உதித்தெழுந்த முன்றெழுத்தை ய்றிபாரையோ
கொட்டுமொரு தேனருவாய் நிற்கும்பாரு
கூட்டமிட்டுப்பாராதே குறிகள் தோனும்
கூட்டகடுகாமெது வெளியுமாகும்

சொல்லுதற்குவாய்விளங் எய்ச் சூட்சந்தானே
சூட்சமிவள்வாசமது நிலைத்தவீடு
சொல்லுதற்குளங்குமாம் நிறைந்தவீடு
தேசமதில்போய்விளங்கு மிந்தவீடு
சித்தார்தசித்தரவர்த் தேசும்வீடு
ஒசைமணிப்பூரமதி லுதிக்கும்வீடு
ஒகோவதிசயங் களுள்ளவீடு
ஆசகவிமதுரமது பொழியும்வீடு
அவனவளுங்கடிவினை யாமும்வீடே. (26)

வீடுமடுதலைவாச லதுமேல்வாசல்
தெனியானசுழிக் கதவு அடைக்கும்வாசல்
தேடுகிறமுவருமே வணங்கும்வாசல்.
திறமானபன்விருவர் கார்க்கும்வாசல்

ஆடுகிறபுலியாகி நின்றவாசல்

அரகராசிவசிவா வாசிவாசம்

கூடுகிறமும் கோணப பாங்கலாகித்

குருகுமதிபெருகுமதி கூறெண்ணுதே (27)

ஒண்ணுகியிரண்டாகி விளைவுமாகி

வுத்தமியாளுட்கருத்தை யறியப்போமோ

திண்ணைதவிடங்கொடுத்துத் தின்னச்சொன்னாள்

செத்தசபம்போலிருந்து செபிக்கச்சொன்னாள்

பண்ணைகபணக்கோட்டி பண்ணிவைத்தாள்

பார்த்திருந்துகழுந்தறுக்கப் பார்த்தாள்பாவி

எண்ணுதமெண்ணிமன மெங்கிரனாம்

எனக்கடபமேமதனவே யெழுந்திட்டினே (28)

எழுந்துமேயிழுத்துமடி பிடித்துக்கொண்டு

யேநாந்தவெட்டவெளி யாகிநின்று

கொழுந்துவிட்டுவளர்ந்தெரிய மனலைமூட்டிக்

குடிக்கோசத்துருப்போல் கூச்சலிட்டாள்

அழுந்தனேமூர்தியினி இந்தவூரில்

அரகராதுணையெனக்கு யாருமில்லை

யெழுந்திட்டாரெல்லோரு மோடிப்போனார்

என்னசெய்வேன்தனித்திருந்து யேங்கினேனே ()

எங்கினேன்மூடழிந்தே நென்குடுமற்றேன்

என்னையுந்தாண்டவர்கள் சீசியென்ன

தூங்கினேன் காலநிந்து மடங்கமாட்டேன்

தூணையெனக்குப்பாருமில்ல சூழ்ச்சியாக
வாங்கினேன்காலநிந்து மடக்கவேண்டி

வகைபாடுவெண்கொருத்தி யுறுதிகொன்னான்
தேங்கினேன்முன் னுமவன் பின் னுமாகத்

திடமெனக்குச்சொன்னதிற்த தெளிவுதானே
தெளிவதற்குச்சூட்சமிது தெளிவாய்ப்பாரு

சிவனிநந்துவுளையாடுத் தெருவைப்பாரு
மொழிவதற்குநூலைவிட வேறொன்றில்லை

முன்னாதியந்தமொடு நடுவுஞ்சொன்னேனும்
சுழிப்பதற்குள்சுழியிருந்த சூட்சஞ்சொன்னேனும்

சொல்லாதமவுனமு,ந் சுருவுஞ்சொன்னேனும்
ஒளிபிறக்குமுறுதியிந்த யுறுதிகொன்னேனும்

உற்பனமாய்ப்பார்த்தவர்கள் சித்தர்தானே. (81)

சுருவூர்ப்புஜாவிதி-௩௦

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

தொண்ணூற்றுமூன்றாவது

இராமதேவர் புஜாவிதி-கய.

ஆதியென்றமணிவிளக்கை பறியவேணும்
 அந்நாடபரிபூரணத்தைக் காணவேணுஞ்
 சோதிபென்றதுய்பவெளி மார்க்கமெல்லாஞ்
 சுகம்பெறுவேமனோன்மணியிஞத்காள் தன்னை
 நீதிபென்றபரஞ்சோதி ஆயிபாதம்
 நிர்குணத்தினின்றநிலை பாருங்காணா
 வேதியென்றவேதாங்கத் துள்ளினின்று
 விளங்குவதுர்பூசையிது வீண்போகாதே (1)

போகாமல்நின்றதோரையாரீர்தான்
 பூரணத்தினானகலை ஐந்தும்பெற்று
 ஆகாமலானந்த வல்லியாலே
 அடிமுடியிருவொகி வாறுக்குள்ளே
 வாகாமல்வாலையுட மூலத்தாலே
 வழிதோன்றுமூன்றெழுத்தை யுரைக்கவேணும்
 சாகாமல்சூகுடா யிர்தமூலஞ்
 சதுர்வட்டம்நடுகோண முக்கோணமாமே. (2)

முக்கோணமூலசுழி தந்தோணமாகி
 முதலானமூலமணி வாலையன்னி
 நாற்கோணநாலுவரை நயந்துகார்க்க
 நாயகியாள்பரஞ்சோதி நாட்டமுற்றுத்
 திக்கோணதிக்குதிசை யிருந்தமாயம்
 தெரிந்திடவேவுரைத்திட்டேன் விபரமாக
 தாக்கோணவிட்டகுறை வந்துதென்றால்
 தனியிருந்துபார்த்தவனை சித்தனாமே. (3)

சித்தானமூன்றெழுத்து செயலானசோதி
 சீவவரும்ஐயுங்கிலியும் சவ்வுமாகி
 முத்தானலக்ஷமுந் செபிக்கச்சித்தி
 முற்றிடுமெய்திரிபென்ற பீபய்கட்குந்தான்
 வித்தானவித்தைபடா முட்டநீடும்பாரு
 விரிவானமுக்கருவும் மூன்றுகேளு
 சத்தானஆதன்கருவும் சீலதனில்வைத்து
 சதிரானவிதுவிபர மறிபக்கேனே (4)

கேளப்பாபெலிகொடுத்து பூசைசெய்து
 கிருபையுள்ள பூசைவற்றி திட்டமாக
 வானபூசுக்கொட்டின் சாம்பலதன்னில்
 வனமாகப்பூசுத்துவிடு நடுசாமமபார்த்து
 ஆனப்பூசைபலவகையானமாகி
 ஆண்டிருந்திருவகையான தான்குணத்து

காணப்பாகண்மணியே வீழ்வான்பாவி
கறைதெரிபச்சொல்லுகிறே னின்னும்பாரே. (5)

இன்னமின்னங்கண்முன்சோ தினையுமாகு
மீட்டறவேணுமென்ற லிதனிற்குட்சம்
அன்னமின்னவயிற் றட்டை தேவதாரம்
அறிவுடையமுனையி சிங்களத்தையோதி
வன்னமின்னார் பேர்சொல்லி நசியென்றுதானும்
வலுவான நூற்றெட்டு வருவும்போடு
சன்னபின்னமரத்தடியி லிருந்துநொண்டு
சதிகார ஆணிநொண்டி டடித்திடாரோ. (6)

அடித்தமுனையிடுங்கியேவைத் திறுக்கிப்போடு
ஆனந்தவருகுலைந்து பட்டுப்போகுந்
தொடுத்தமுதல்நாலாநாள் கண்டுதானுந்
தொடைமுடிந்து வாச்சுதடா விற்துப்போக்கு
விடுத்தபின்புவிஷமேறி கருவிப்போகும்
விரித்துடைத்தேன் பூட்டிதுவே வீண்போகாது
தடுத்தவிடுநகரத்தி லடித்துப்போரு
தட்டழிந்துஉயிர்முதலாய்ச் சேதமாடும். (7)

ஆமப்பா அடிதரித்த சிங்களத்தினால் [கும்
அதிசயங் காண்கண்டவர்க்கு வடைக்கலம்போ
விடப்பாவெளிதிறந்து சொன்னேன்பாந்
வினையாட்டுயில்லையடாவிந்தப்போக்கு

சோமப்பாசத்தியுடன் தலையும்முழங்கி

சுருக்கெனவேதியானிப்பா யாத்நாளமூலம்
தாமப்பாசத்திபமே சொன்னோம்பாரு
தவறாதுராமனுட வாக்கியந்தானே. (8)

தானென்றமூலமுடன் சித்திபண்ணு

தனதாநுற்றெட்டுக் குள்ளேசித்தி
ஆனென்றஅண்டர்பதி யெட்டுமாமும்
அறுபத்துநால்மூலி யெல்லாமாமும்

தோனென்றகோடிகிதது கூடனத்திலாடுங்

குணமாகரேவதிநாட்செப்பனன்று
வானென்றவஷ்டமியில் செய்யனன்று
வளர்பிறையிற்செய்தவனை யோகியாமே. (9)

யோகிகளாயாவதற்கு அனக்குச்சொன்னேன்

ஒகோகோமுன்னுரைத்த மூலத்தாலே
யோகிகளாயேகாந்த வலலியாட்டு

யேட்டிலேயெழுதினதால ஷெல்லாமாச்சே

தாதிகளாதாயுடைய கிருபையாலே

தவங்காருவமாகும் சுபமுண்டாரு

மோகிகளாய்மூலசுழி பூசாவிதிபந்தாலே

முத்திபெறசித்திவினை பத்துமுற்றே. (10)

இராமதேவர் பூஜாவிதி-50.

முற்றிற்று

சிவமயம்.

தொண்ணூற்று நான்நாவது

நந்தீசர் வயித்தியம்-நஉ.

சென்னமாம் உனிதர்தாமுஞ் சென்மிக்கும் வரலா
றுக்கான், நின்னுமாம் சுகிலத்திற் பிராணவாய்வு
தான்சென்று, தின்னமம்பானவாய்வு சென்றது
மெப்பமுத்தி, உன்னுமாம் ரெத்தஞ் ரதுவுதான்
வாய்வு வளர்க்கும் (1)

சூழ்த்தசுகிலத்திற் சோணிதங்கலக்கு மெ
ன்று, சூத்திரம் வியாதிமண்டும் பொருந்தியதுமிழி
பேரல், எத்திரெத்திராளுமெனி ஈரலுந்தனி லுலர்க்கு,
மாய்க்க நாளிநுபத்தஞ்சில் அங்குருமுளைப்போல்
தோன்றும், (2)

முத்தியதிங்கள் தன்னில் முளைத்ததுநட்டியாகும்,
பிர்தியதிங்கள் தன்னில் டிரிதேதால் முதுகுமாகும்,
உந்திக்கு முன்றாந்திரங்கள் வடல்அரைக்காலாகும்,
முந்திக்கு நாலாந்திங்க ளுக்கதேகார் முக்குண்
டாமே (3)

அஞ்சியெனும் திங்கள் தன்னிலாகிடுஞ்செவிரம்
பும், பொருந்திடு மாறாந்திங்கள் பொதிந்திடு நகமே
செய்து, அஞ்சியசலமலங்கள் ஒத்ததேதார் நரம்பு
முண்டாம், சஞ்சமாந் திங்கள் ஏழியான்வருங்
குணங்கள்வேளே. (4)

சரம்புடனாடிசைந்து நண்ணியகுடல்கள் தொப்புள், பரந்த கால்கரங்களுண்டாய்ப் பத்திரவட்டார் திங்கள், சிரந்தனில்மயிருமுண்டாய் சிக்குணப்பில மு முண்டாய், துரந்த அன்னசாரம் கொப்புளில் சலம்பெருக்கும். (5)

ஒன்பதாந்திங்கள் தன்னில் வுணர்த்தியமறிவு முண்டாய் வன்புறுதெர்ப்பந்தன்னில் வருத்தநோய் பிலமுமுண்டாய், தன்பிராந்தனை நினைந்து தவமுறுநிபாயநின்று, அன்புடன் கையெடுத்தே அரும்பத முருள்வாயெங்கும். (6)

ஆரவோபத்துமாதம் ஆதித்தன் அருளிணிலே, சீர்பெருமபானவாயு சிரமதுழேதாக, பார்தனிற்றொணர்ந்துதள்ளும் பயின்றுமுன்னறிவதெல்லாம், சேதவேமறதியாகி திகைத்துநொந்தமருமன்றி. (7)

கெற்பஸ்தானங்கள்செய்ய கெணந்தனிற் சரங்கள் நாசி, விற்பெனப்பிராணவாய்வு வுலகத்திலே யோடுவாணும், நற்பெனயிடத்திலாடிச் சிறந்தது பெண்ணையாகும், உற்கரவுதையும்கில் அவிபிலாக் குருடு ஊமை. (8)

இப்படிச்சடலமான திதிஸ்விமென்னுந்தண்ணீர், முப்பதுநழிசைத்தான் முள்ளகூராய்ப் பிசியும், மெப்படியிரண்டுகூறும் பேய்ச்சலமலங்களாகி, செப்புநீர் கதிர்நீர்த்தம்சேர்த்துடல்தனைவளர்க்கும்

முபன்றெழு ரத்தந்தன்னில் முன்றரைக்கோடி
ரோமம், துயந்தெழுத்துவாரத்தாமும் பண்டதெ
ன்ன, துயந்ததோர் சடலத்தன்னில் உபபிருமலம்
தென்ன, துபன்றெழுத்தித்துக்குச்சி ரெட்டிம்மூரி
யதாமே (10)

செப்தாமரையுளவேகா செப்பிய விபாதிக்கெ
லலாம், பையவேபடைத்த மெப்பிற் பததியநரம்பு
சோறி, துய்யவெண்டிறைச்சிமற்றுந் தொகுத்தனர்
கெரிந்துமுன்னோர், ஐம்மதக்கலகஞ் சொன்னார்
அயங்காதி பாதமென்றே (11)

அங்குலந்தொண்டூற்றாரும் அவரவர்கைபர்வ
மெப்தான், இங்கதிற்குறைபாதாமும் இறைச்சிநூ
ற்றுபற்றைந்து, மங்குதன்பலமாமென்பார் பாவை
சோரெண்டுகண்ணுங், கங்குல்தோலமுதகுமாதே கண்
ஞ்சிரண்டாகுங்கண்டாய் (12)

கண்ணுறுநாசிமுக்கு கழஞ்சினற் கழஞ்சிராக்
கு, கண்ணுறுகண்ணஞ்சேர நற்களஞ்சாகுமென்க
துண்ணிறையெனும்பெல்லாமுதற்றொருபதையும்
பலமொன்பார், எண்ணுறுமீரலான தென்பலமெ
ண்ணலாமே, (13)

எண்ணுமுப்பலமேழ்ளையினிற்குடவி நீ
ளம், முண்ணுமுப்பதித்திரண்டு முழமெனச்சொல்
லலாகும், பண்ணுமுந்தாமரைக்காய் பலம்அஞ்சு

ண்ணலாகும், பண்ணுஞர் அனஞ்சிபித்த யைம்புரம்
பார்வைகண்டாய் (14)

பாய்ந்தமுக்கைமுன்னுழி பக்துமு வழங்கித்
தம், ஆழ்ந்தநாணுநிறைம் அறிவினோய்குறியாமா
ண்பர், எய்ந்தந்தாநேழுபத்தி ராயிரமவைவெலுர்
பைப்பின்னி, தேய்க்தெனவியாதியாக திறமுடன்வி
ளங்குந்தானே (15)

செந்தமிழ் நூலையாய்ந்து செபபு வென்புளியிலிந்த
மந்திரத்துஞான மகாமுனிமகிழ்ந்துயிசன், தந்த
னம் பதத்தைவடித் தவருமாமுனிவர்கூறு, அந்த
ரத்தீசர்போற்ற அருளிபவடநூலாமே (16)

வடநூலதனைமிகவாய்ந்து மகிழ்ந்தேவமுனிரிஷி
களுடன், திடமாயிநனைக்கலைபகுத்துச் செய்யும்பு
ளியினுளவோற்கு, அடவாய்க்கானும் நிணிமுறை
யும் அங்கங்குறியும் சாத்தியமும், வடமாநயனவிதி
நூலைவகையாய் வழுத்தவாறிடுவே (17)

வாரிது அறதென்றும் வகையிது தன்னைபித்தப்
பேருமேலஞ்ஞானநீதிப் பெருகியவுலகுள்ளோர்க்
கு, கூறிதாவாரிலொன்றுக் குணதிமிராணநூலை, மீரி
டவிதனைநீயும் வியம்பிடயிருந்துகேளே. (18)

அறிந்தேனொள்ளாடிதானும் ஆண்பாலில்வலப
பக்கந்தான், செறிந்தேமநதர்கிடத்தை ஜென்தமி

துவிட்டபின்னம், குறிந்தேவந்தனிடம் கையாற்கூட
முன்றுவிரல்வைத்து, தெரிந்தேவர்கமருளருபித்தம்
கோட்பங்குணமுட்பாரே. (19)

பாரேநாடி அறிந்துணர்ந்து பரான்செபனும் பி
ணிமுறையும், நீரேலும் சலமலமும் நிறமுங்குண
மும் முகக்குறியும், நாரேயினவந்து தல்மடவீர் கால
திரேகம் வபனிளமைநேரே யறியுமுநாடி நெறிவும்
தெளிவும் ரொல்வாமே. (20)

சொல்லியவுந்திதன்னில் செழித்ததோ ரெழுத்
தைப்பற்றி, எல்லையிலெழுத்தநாடி யெழுபத்திரா
யிரத்தில், வல்லவர்வகுத்துச்சொன்ன வளம்பெறு
நாடிபத்து, நல்லதோர்நாடிமுன்றும் வயத்து நீயறி
வாய்ப்பாரே (21)

கைதனைப்பிடித்துநீயுங் கடவுளும் கருத்திலுன்
னி, உய்வதோ ரல்லதென்றுவுத்தறி நாடிபார்க்க,
மையலெதொட்டுதொட்டு படைப்பது கண்டபோ
கே, மெய்தனிற்சூகங்கள் கண்டுமேவிநீ விளம்புவாயே.

விளம்பியேயா கடத்தில் விரிந்தன விதங்கொல்
லாம், தெளித்ததுவ்வாதபித்தம் சேஷ்பனங்கொன்
னையோடு, சுவம்பலில் ஜன்னிதேகவழங்காணுறுவார
தெல்லாம், தளம்பெறத்தெளிந்துயீர்து மனதினாற்
கருதுவாயே. (22)

கரிமுகனடிபைவாழ்த்தித் தைதனில் நாடி காண்
கில் பெருவிரலிடை யெதொட்டுப் பிடித்தடிநடுவே
தொட்டால், ஒருவிரல்லடி வாதமறவிரல் பித்தமோ
டும், இருவிரல்லுன்றுமோடிசிலைட்டுமநாடி காணே

அங்கையையமுறிக்கெட்டி அடவுடன் மேலே
வாங்கி, செங்கையாய்ப்பகுத்துநாடி மெள்ளவே யோ
டுமாகில், மங்கையே வாதமென்று வனத்தினுலுரைத்
திடாயே. (25)

உத்தறிநாடிநொத்து வுயர்ந்ததுப் பதறியோடும்
பித்தமாம் நாடியென்றே பிசகறவறிந்துக் கொள்
மின், மெத்தவேயிரண்டொடுங்கி விறகெனத் தெ
றிக்குமாகில், எத்தமானுசிலைற்பமென்று சொல்லு
மெயஞ்ஞாலமீதே. (26)

ஞாலமேயுடலந்தன்னில் நயப்படுணியில்லாதார்க்கு
காலமேவாதமோடும் கடும்பதல்பித்தமோடும், மாலை
பிலையமோடும் மென்னவேமகிழ்ந்து நாளும், சால
வே வைதியோர்கள் தாமிது தெளிவார்தாமே. (27)

தெளிந்தவர் கைக்குள்நாடிசெய்யவெள்ளரிக்காய்
தின்ன குளிர்த்திடில்வாதமாகும் குலவியவறையோ
டென்ன, விளங்கியமேனிதானும் வெச்சனில்வளம்
பெறத்து, வரைப்பூண்டு வழுத்திடுஞ் சேஷ்ட
மென்றே. (28)

சேஷ்பமுதித்தபோது தித்திப்பு நாவிற்கோன்
றும், மேஷ்டியாய்க்கசப்புமீவ பெருத்தது பித்த
மாகூர், எஷ்டியுபுளிப்புமீற எழுந்ததுவாதமென்ற
நாஷ்டமுத்தி தனையெல்லாம் நபம்பெற்றநாடி, செ
ப்பே. (29)

செப்புமாம் தன்னியவாதம் தீயதுங் காற்றைப்
போல, பித்தமாழற்பவித்துச் சிவனது ஜடலாத
ன்னில், ஒத்தபல்நீலமொத்து வுடற்சரிவுப்பதாகும்
நெற்புறயிதனையெல்லாம் நிலையறயி வார்தாமே

சித்திராவை சிக்குஞ் செழுங்கதிருதைபந்தன்
னில், அந்தமாம் ஆனி ஆடி அற்பசிங் கார்த்திகைக்
கும், மத்தியானத்திற் பாரங்கமர்கழி தைமாசிக்குங்,
முத்தகன் கிழக்கு மேற்கு விழிக்கின்ற நேரந்
தானே. (31)

தானது பங்குனிக்கும் தனதுநல்லாவணிக்கும்,
வானமாம்புரட்டாசிக்கும் அர்த்தராத்தியிற்பார்க்க,
தேனென மூன்றுநாடித் தெளிவேகாணுமென்று
கானமா முனிவர்கொன்னர் கருதியே கண்டுப்
பாரே. (32)

கணபதி துணை.

தொண்ணூற்று ஐந்தாவது
நந்தீசர் முப்புரணவச்
சூ த் தி ர ம் = ௩௮.

அம்புலியாடுங் கண்டன் யானைக்குஞ் செத்தூர
நேத்தி, வம்புலிமாதுமெத்த வள்ளுவவொம்மான்,
கொம்புலிஎழுதுங்குன்றை குடங் கையாழைநகத்
தின் சம்புலிங்கீசன்தந்த சரணமென் பணிசூவே
னே. (1)

பணிந்துமேனந்திஎன்போன் பகர்ந்தது முன்னா
ரைத்தள்ளி, கணிந்தனன் அன்பதுக்குள் காட்டிய
விரிவைத்தள்ளித், துணிந்தன வாயை விட்டுச்சொல்
லினேன் முப்பத்தஞ்சில, மணிந்தநல் சதாசிவமும்
சத்தி மகிழ்ந்திடவின்பொரே.. (2)

பார்த்திடவிண்டேன் பொல்லாப்பாவியாம் சிவத்
தின்கூரை, கார்த்திடமிதப்பதாகம் கழன்றிட்டேன்
வாய்க்கெட்டாரால், சார்த்திட்டேன் சண்டிச நாகர்
தறலறமானமூல், மார்த்திட்டேனுந்தனுக்காய் சொ
ன்ன மறைப்புள்ள நந்தினூலே (3)

நந்தினூல்நாலாமூன்றுமநவின்றனென் பன்விரோ
ண்டில், அந்தமாமுடியைக்காண அளித்த அன்னா

றுஞ்ஞ, சந்தமாழமுலமான சாரணமாயிரத்தில்,
பங்கநீடுவிட்டுஞானப் பகம்பெருமீவார்ஞ்சூத்தாமே

காரிண எந்நூல்காரண சாத்திரீவார்சத்தகநா
க . பாரிணச்சூக்தம்மன்டர்ப் வாசுமனந்திபென்
று, காரிண நூல்சார்சா றும் சாட்டிபேயாரு சூட்
சா, சாமுனங் காரணவேணு ர் அடசர்சந் திவாழ்வே.

வேறு

வாழைபென்னுல பொலலாத வாத்தையப்பா
வாயடத்தம் வேணுமைபாபற்பம்வேணும், தாழையீ
டாசுலர்வெங்க யானாகும் தபபாசுசாபரிமத்த
சண்டிசனாத, மீமாதபசிவ்தடி கெடுக்கும்புள்
னொணுதுமொழியிவெண்ணு மொருவருக்கும் முக
ங் கானு, பாதையேடையிட மறிபா வாநாநாமம்பசு
ருகிறேன் அதின்பெருமை யுநகனுக்கே (6)

பயமெனவேநாவடங்கி கெளுமே ஞபச்சைகள்
ளிசெவ்வந்தியதாச்சுப்பி, வயமெனவே வெள்ளை
யம்மா றஞ்சளத்தான்மகிமைபடா ஐவரிடமகிமை
மெத்த, சுயமெனவேபவர்வாழும் காட்டிலெங்கும்,
துலங்கும்பா மங்களங்கள் சுபமேயாகும், நயமெ
னவேயவர்களில்லா நாடுபாழு நாதாந்ததேவிமார்
நடனங்கேளே. (7)

938 நந்தீசர் முப்பு பிரணவச் சூத்திரம்-௩௭.

கேளப்பா பச்சைகளினி மூலநாமம் பிரித்திட்
டார்தாதாக்கள் அநேகநாமம், நாளப்பா செவ்வந்தி
குமறிபா தே நடத்திட்டான் போதமவன்நடுகடாக,
மீளப்பா மாணமும் முடித்துவேதை மூலமென்ற
தொழிலுக்கு மாதிராசசு, பாளப்பா யாளவட்டம்
மெத்தவுண்டு பாஞ்சான்னிக்கிளைபவளாம் மூத்தா
ள்பின்னே (8)

பின்னென்றகருப்பியட நண்ணுத ன்னுபேசவ
டாவாயில்லை பிறந்தாளாத்தாள், பண்ணென்றபா
ருக்குளவளுதித்து மாய்ந்தவர்கள் உடையுண்டு மற
ப்பைப் பாணம், சொர்க்கிரியான்முடியில் வாழ
மங்கை சொல்லவடா அவள்பெருமை சொக்கிப
போகும், என்னென்றுசொல்வனபாமனம்வேறுச்
சு எடுத்திட்டேன் எமனுலகம்எனக்கேயாச்சே. (9)

ஆச்சென்றகும்பமுனி வெள்ளையம்மாள் அடிப்
பிண்டம் அண்டமுடன் அவளைப்பற்றி, தோச்சப்
பாகாவிபத்தில்கர்ந்ததர் மந்தொல்லுலகார் பாண
ர்கள் துலாகப்பூட்டை பேச்சென்று வெள்ளையுப்
பாய் நாதரீறாய்பிராட்டியால் முடித்துவைத்தாள்
மூன்றினுலே, காச்சப்பாபழுத்தேறிக் கசுந்துவிட்
டார் கணகமென்ற யகத்தீசன் கருவதாமே. (10)

தாமென்றகளமந் திரிவடனுல் தன்னில்தானிருந்
தான்மஞ்சள் தன்னிக்கருவினுலேபோமென்றவாகட

நந்திசர் முப்புப்பிரணவச் சூத்திரம்-௩௭ 949

க்துத் தாது பாத்சப் பொல்லாத பலநோய்க்கும் பூரணமேயிச்சு, நாடமென்றபிண்டநரு அண்டமாகும் னுனிவத்தி லுதித்தகல்ல மூலியாகி, நாடமென்றே சொல்லவில்லை ஆத்தாள்பாதம் நம்பியுனக்குரைத் திடவே நாயந்துகேனே. (11)

கேளப்பாசண்டிச முனிபீரீதான் கெர்வித்தால் வாயதுதான்கெடுதியாகும் தாளப்பாவாதிரிவிண் டேணியாசண்டாளர்க்கு வாய்க்காது சாதிதேறும் நாமப்பாபேறுதல்பே மனதையேத்தி நாவடக்கிம வுனமுத்தால் நடனமாகும், பாரப்பாபேவதில்லை உனக்குரைத்தேன் பராபரிதன் பாதந்தான் பகரு வேனே. (12)

பகருவேன் பஞ்சகன்னி தன்னில்பங்கை பச்சை நிறத்தாள்மகிழும்பதுமருபி,சிகருமொரு நருவாவை கடுத்தநாமம் சிதம்பரமேநாளாகும் தீபமாகும்பகரு கிறேன் அவள் வாழ்வை உனக்குவிள்ளாச்சத்தியமே நிலைபாகசுமதராகும் உகருகின்ற யிதன்பெருமை விண்டைபானால் ஓகோமுடியாய்ந்து உதவாதமே

தாமென்றநருவாழை யக்குமெத்ததப்பாறுஉயர மில்லைசாணாகும் வானென்ற அதிரண்ட அண்ட மாகும் மகத்தான அதின்பிண்டம் பிண்டமாகும், நாமென்றதினதசை தோல் நரம்பு நிணமேயாகும்

நல்லஇலைத்தண்டு காய்நூலையாகும் வேமென்றவே
தைக்கும் ஆதிமுலம் வின்மபமாவின்ளாதேவிளம்பு
வேணே. (14)

விளம்புகிறேன் கள் ரிர்கோ வபதுகளு இர்ப
முள்ளபூட்டுத் திங்களுஞ் சூள், களம்புகின்றவயத
ரிந்நருவுநிக்கு கண் மணியேகண்டறிந்து னெட்டில்
மாய்த்து நகம்பிறவேயண்டத்தை யெடுத்துச்சிவி
நாயகமேடிருதியுடன் யிடித்துப்பாண்டம் விளம்
பெறவேமெல்முடி ரவியில்வைத்து மகத்தானதேவி
யைநீ தியானிப்பாயே. (15)

திபானிப்பாநாள் மூன்றில் பூர்க்குமுப்பு நலமாக
வேவளிந்தெடுத்துப் பதனம்பண்ணி, தியானிப்பா
யண்டதிப்பிபண்டிதாந கிளம்பிடு வாய்திரிகடுகு சுந்
தேலாருஞ்சள், மியாணுப்பாய் அண்டதிப்பிங்கிடை
நாலாந அவ்விடைபாமிம்மருந்தே அரைத்துநீமகை
ச்சி, தியானிப்பாய்ரசும் விட்டே பாட்டிமைமேலால்
நிழலுலர்த்தியீளவே நிலத்தேகாற்கேயே. (16)

அண்டகுளிகை.

சுன்றிடுவாய் ஜன்னிமுதல் பலதேவாஷத்துக் கிம்
மருந்தைநலத்துள் சுறந்துலுட்ட, மாய்த்திடுமேமபத்
திபங்கள் பதமேயல்லாமற்றொன்றுமில்லை எப்பின்
மகிமைகெளு, சாய்த்திடவேஉப்பாலே யப்பாயெல்
லால் சாயுமேகார்தகிரிததங்கமாகும், பாய்த்திடு

நந்திசர் முப்பு பிரணவச சூத்திரம்-௨௭. 941

மேயுப்பாலே மூலியெல்லாம் பதப்படங்கி யாமுந்
தப் பாருளோர்க்கே. (17)

பாருள்ளோர்க்காணாதப் பொருளைக்கேளு பாழ்
போக அண்டத்தின் சிரத்தைக்கொண்டு, நீருள்ளப்
புளித்தமரம் காயினோடே நீமகனேசீவியிட்டசிரத்
தைச்சேர்த்து, காருதிகல்லுரலில் இடித்துச்சட்டி
களும்புடனே நதிரதனைகாணாமல், வாருள்ளமதி
சோனையதனில்வைக்க மாத்தானசெயரீ றும்வருகும்
பாபீர. (18)

பாரப்பாஜெயநீரின் பெருமைமெத்த பாஷாணத்
துரிசிலங்கம் சாரங்கட்டும், ஆரப்பாகைம் முறையா
ய்க்கிராசமிட்டு அப்பனேறவியிலிடத், தீயாம்பாளை
காரப்பா மான்சட்டி கல்லாதானால் கண்மணியே
யதின் தலைப் பிண்டத்தாலே, தாரப்பாகெற்பவிதி
வேளைகண்டு தாய்த்தலையைத் தரித்துபிண்டம் கீணி
ப்போடே. (19)

கீணியேபிண்டத்தை யெடுத்துமெத்தகிருபையுட
னதைநசித்து மொத்தைப்பண்ணி, ஊணியேமுன்
சரங்கையதற்குள்ளவைத்து உத்தபிண்டாத்ததால்சிலை
செய்து, ஆணியேநவமாகசிலையீரம் அப்பனேனோளி
யிடப் புடத்தைப்போடே, பாணிபோனையரைநீராம்
பூர்க்குமூப்பூர்க்கு முப்பூபாமுனக்கு வேறில்லை
பரம்நீயரதே. (20)

942 கந்திசர் முப்புபிரண்வச் சூத்திரம்-௩௭.

பரமநீபாம் வேதைபலம் பத்துக்கொன்றும் பரி
மொள்வதாம் பதார்த்தநந்தி, சரமநீபும் யோகவான்
நீயேபாவாய்ச் சண்டாளர்ம்குரையாதே தப்பிப்போ
குப், அரன்நீபே ஆதிசுருவாசச் சொன்னேகிலத்தி
லதியாகளும் மூலிமார்த்தம், கரமணியேசரணமெனப்
பணிந்தோதிவிட்டேன் சண்டசர்நாவிழந்து சாத்
தினேனை. (21)

சாத்தினதோர்முனிவரெல்லா மிம்முலிக்கொண்
டுதொன்றித்துக்கருவழலைபென்றோதிவிட்டார், மாத்
தினதோர்யா வருமென் னுலைத்தோந்து மரைபபரி
யாகக்கேட்டவரோ வழலையென்று, கூத்தியாராசை
யினால்பெண்டைனீக்கும்குடிதேடதேடதப்பாவழலை
யென்று, நீத்திரங்களுள்ளவனை காண்பானிந்த
நிசமானகருவாழை வழலைத்தானே. (22)

வழலையென்றசெயநீரி விங்கமாகும் வாழவென்ற
மெழுகாகும் சுடரில்தாட்ட, மழலையென்றச்சூதம
துஜெயநீரில்மாட்டா மாட்டுவார்விங்கத்தில் சுடரி
லேறும், தழலையென்றமுப்பூத்தி சத்திபாலேனட
க்கிமெழுகாச்சுகழுந் பொன்னும் நடலையென்ற
நவமுப்பூயதற்குள்ளாச்சக்கனநமிதுநொவ்வா வருந்
தாய்ச்செய்யே. (23)

செய்வதோரிம் முறையைப் பாசமாக செயலான
புத்தியுடன் செய்வாயானால், வையகத்தினுனைக்கா

ஊன்பாரில்லைகண்டாய் மாதவனும்யாதவனும் மற
லிகூட, வைவனெச்சிவசமயங்கைநாட்டாள் சாதாக
பூரணமே, சார்ந்துநிற்கும்வயமேறநாமிவிடு மந்தே
யாச்சுமநத்தான்நந்தியென வாதமாச்சே. (24)

ஆச்சென்றமகிழாதே யின்னவ்வேளு அப்பனை
நாலாகும் சாதிவாழை, போச்சென்றமஞ்சளிடவா
ழ்வென்றும், புனிமீதுவழங்குதப்பாபோதுமாந்த
க், நாச்சென்றநாய்பழமும் அண்டம்பிண்டம், நதி
நிலையும் கரியாச்சுநாணஞூட்சம், மாச்சென்றபல
நோய்க்கும் வாப்வுமாகும், மகத்தானசராசரமதனு
லாச்சே. (25)

மதமானபொன்வெள்ளித் துலக்கிவைம்குமடா
படிநாரவங்கே விளைவுகாணார் சதமானமஞ்சளிட
வாழைதண்டில் தானாச்சுநறிவுப்பு நாரசாரம்விதம
றியாழிடக்களோமூலிகேடிவிடுபட்டுக்கெட்டாரோ
டிணங்கவேண்டாம், பதமிகமாயானுரைத்த வாக்
குப்பொய்த்தால் பாழாச்சு பரலோகம் பந்துபோ
ச்சே. (26)

போச்சென்று யெண்ணுதேசவுமியத்தில் புதன்றி
ட்டகும்பமுனிப் பொருளைக்காணார், வாச்சென்ற
ஞானநாவியத்தில் விள்ளும் வகையாகும்பரபாஷை
யாய்க்காண்டம்பாரு, மாச்சென்றபெருநிலை மறை
போன்றல்லோமறைந்து சொன்னார் அல்தோறுமம்

னகைவிண்டேன் தாச்சப்பா ஐந்துவகை சாதிவா
மைதள்ளிவிட்டுமஞ்சலென வாழைத்தானே (27)

காடு என்றமானிடரோசாகிதாலு நப்பர் குசித்து
னியாம் பேதநாணிபாம் பேகதாலு, மாடுனன்றவா
னையிலே சாதிகாலு மைக்கனேநரு வாழைச் சிக்கி
னியேயாகும், பாடுனன்றவென்வாழை சங்கினியே
யாகும் பற்பனிபாம் செவ்வாழை பச்சைவாழை,
பேடுனன்ற அஸ்தினியே யாகுங்கண்டாய் இகை
யிடக்க சாதிஉள்ளோர் கிணங்குமாயே (28)

ஆமேதான்சித்தினி குச சித்தினியோன் தான்
பான் அப்பனே பற்பனிக்குப்பனிபோர் தான், ப
மேதான் சங்கினிக்குச் சங்கினியோன் காண்பான்,
நாமேதான் சொல்லிவிட்டோம் முன்னேரொன்ன
நலமாகப்படிதடக்கும் நாடிப்பாரு, ஒம்நமசிவாய
வென்ற முலமேதவோங்குமபய நால்ஜாலத்துண்
மைதானே (29)

தாடுனன்ற அண்டத்தில் யெட்டெட்டுங்கட்டுசு
மத்தாத முன்னுரைமதிலுங்காணர், வேடுனன்ற
இந்தப்பத்தஞ்சிற்சொன்ன விஷமானமுவிங்கைபுரி
தோனையோ காடுனன்றவபர்வார்த்தக வெளிவிடுப்
பது நந்திகுலமழியுங்காணே, நாடுனன்று ரீயென்று
மறியவொண்ணாநாதாந்தரகசிபத்தைநவின்றிடாதே

நந்தீசர் முப்படி பிரண்வச் சூத்திரம்-நூ. 946

நவின்றிட்டால் சாதிதப்பி பவியாதோடும் தான் வருத்த மெக்கவுண்டு தவரும் நூறு, புவின்றிடல் சாதிகண்டு யாதிமன்னன் புணர்-இ-உ-வா வென்று நூற்றெட்டு மீமதி, நவின்றிடவே இதனைச் சாதி கண்டுக் கட்டாகும் வதைத்தொழிலைக் கண்டுகொ ள்ளு பவின்றிட்டால் பரலோகம் சித்தியாகும் பக ற்கிறேன் வாழையுட பருவங்காணே (31)

காணவே நருவாழை நான்குஜாணும் களங்க மிலலா வெள்வாழை முழமேநாலாம், ஆணவேசெவ் வாழை முழமேபத்தாம் வணக்கமுள்ள பச்சையுட வாழைமுணும், பூணவேமுழமுணும் சாதிவாழைப் பிரித்திந்தப்படியாகும் வேதைகாடி, நாணமேயத் தவர்க்குக் கலங்குமிந்த, நால்சாதிக் கண்டவனே நாதனமே. (32)

நாதனும் என்னால் வாக்கின்படிநடந்தால் நாய கனாப் பரமபதம் னுடாம்காணி,வாதமாம் அண்டத் தைக் கிருஷ்ணபட்சம் வளர்பிறையும் தேய்நாளில் சோமநாளாம், பூதமாம் வெள்ளியோன் புகன்றவே னைப் பொழிசோணைக்கண்டதினை பூட்டிவாணை, சாதநாம்சதாசிவமே சத்தியென்று தாக்கெவாம் பிண்டவெள்ளி சமயம்பார்த்தே. (33)

பார்த்தெரிந்த தலைப்பிண்டம் பூவிரியாதப்போ பாச்செடுப்பாய் தலைவெட்டி பதனம்பண்ணு, நாதி

948 நத்தீசர் முப்பு பிரண்வச் சூத்திரம்-௩௭.

திருப்பாய் அவஞ்ஞடலைத் துண்டத்துண்டாய் கன
மான பாண்டத்தில் குருதிபோடே, சேர்த்திடுவாய்
ம்துபாண்டம் யவள்ரோமனீணத்தை யெல்லாம்சிவ
சிவா கன்னிமற மாண்டுபையோ, பேர்த்திடுவாய்
அண்டமென்ற நாட்டைதன்னை பிறிட்டமேலறத்த
மயில் தாக்கே. (84)

தாக்கிடுவாய் அண்டத்தோல் சிலிக்காட்டிதன்
மையுள்ள முட்டையைநீ பாணத்திட்டு, வாங்கிடு
வாய் அண்டசிறம் வுப்புக்கட்டும் வகையான யிலை
நறம்பு வியாதிபோக்கும், சாக்கிடுமே அண்டத்தில்
வேதைமுன் னுரைத்தபடி நீநடத்த லடங்கிப்போ
ச்சு, தேக்கிடுவாய் பிண்டத்தில் எல்லாம்நீரும் பிழி
ந்தகலைவச மிட்டுப் பூட்டுக்கானே. (85)

காணுவாயிதினால் யெல்லாமானும் கன்னிடன்னை
விட்டிடையாள் கருத்துவேணும், வுணுவான் மொ
ழிந்தனந்தி மதிகையப்பா நூத்தில்பிரிவாக்கினாலும்
வகை பிரிந்தநூலை, உண்ணிவாயதில்தேர்ந்து வெளி
யிடாதே ஒ-கோ-கோ-உனக்காகஉரைத்தேன்தப்பூ,
நாணிவாய் யென்சாணும் ஒருஜாணும் நாட்டினால்
னந்திகுரு சாதிப்போமே. (86)

போச்சுதென்றும் வாச்சுதென்றும் பொங்க
வேண்டாம் பொய்யரையாய்புகலாதேபுத்திகெட்டு,
காச்சுதென்றும் பூசினியின்கொடிபோல்தாங்குகண்

நந்தீசர் முப்பு பிரணவச் சூத்திரம்-௩௭. 947

஁றினீநந்திமதி கைம்பாதுறி, வாச்சுதெனக்கதனா
லே வசனித்தேயான் வாயடக்குசண்டிசா வறுமை
போக்கும், பாச்சுதுனக்கிதனாலே ஁ந்திவாழ்வு பறம்
பொருளே பெத்துமிகப் பளிற்றுவாழே. (87)

நந்தீசர் முப்பு பிரணவச் சூத்திரம்-௩௭.

மு ற் றி ற் று.

கணபதிதுணை.

தொன் னூற்று ஸுவது

சகலவிஷத்துக்கும்

நந்தீசர் குளிகை - அ.

சீர்பெருகும் னென்மணியே மாதாவென்றும்
சிவபிரானென்பிதா வென்றமவர்சிஷனென்றும்
கார்பெருதந்திருமூலர் பிள்ளையென்றுங்
கைலாசப்பாநாதான றமையென்றும்
பேர்பெருகும்சின்மபத்தின் கருணையால்
பேசுவைத்தாளசரஸ்வதிபென் னாவிலதானு
எர்பெருகுமெய்ஞ்ஞான பொருளைநந்தி
பெடுத்துரைக்கக் கணபதியுங் காப்புத்தானே (1)

தானென்றவிஷந்தாரி கண்டபேயும்
சாதகமாய்கிற்பரியும் துருசமாகும்
கோனென்றநிற்பவிரை சிலையுங்கூட்டி
கூராதக்காயமது பாலாலாட்டி
தேனென்றமகரவிந்து பாலாலாட்டி
சிக்கவேகுளிகையது செய்துக்கொண்டே
வானென்றவொருகுளிகை விஷத்துக்கெல்லா
மைந்தனைகுடுத்தாக்கா லோடிப்போமே (2)

போகுமேகருவேருந் துங்கிவேரும்
புகலானவூர்க்காணி தனைபுகூட

சாகுமேதற்கள்ளி நற்கன்னிதானும்

சாதகமாய்நாறியது முசக்காதுதானும்
ஏகுமேஅப்பைதுரு வழுவிகாநும்

இருள்வளத்திகளிப்புச்சு காயத்தானும்
வாகுமேபழச்சாற்றிற் குளிநைசெய்தால்
மைந்தனேபிலவியது போதும்பாறே.

(3)

பாரப்பாரீறுபச்சை கூறுவெள்ளி

பாங்கானகாறுமொச்சை மேனிதானும்
ஆரப்பாகாவனோயின் சிற்றரத்தை

அப்பனேகடைக்காயம் வசம்புதானும்
வேரப்பாவேலிப்பருத்தி தனைச்சாறுவார்த்து

விட்டரைத்துக்குளிகைகளை செத்துக்கொண்டு
வாரப்பாபிள்ளையினி னூற்றெட்டுத்தான்

மைந்தனேகுளிகைகொள்ளப் புகலக்கேளே (4)

புகலுகிறேன்எலிகடிகள் பதினெட்டுக்கும்

பொல்லாதளவிபுலியின் சிலந்தானும்

நிகலுகிறேன்சதிர்வாதம் கன்னிலப்பா

நிலையாகஅதைபெடுத்து குளிகைபண்ணி
தகலுகிறேன்நாதவல்லிக் குள்ளைவைத்து

சாப்பிட்டாலென்கடிகள் சாடிப்போகும்

அதலுகிறேன்குளிகையது வெல்லாஞ்சித்து

அறிந்தவனேவயித்தியந்தா னாகுவானே.

(5)

ஆகுமேயெல்லிவித்து கிளாக்காய்வித்து

அப்பனே அகண்டப்புலல் விட்டுஆட்டி

தாருமேகுளிகையது பதனம்பண்ணி
 தப்பாமலொருகுளிகை யுரைத்துப்போட்டால்
 போகுமேதேள்கொடுக்கு விஷங்கொல்லாம்
 பூரான்செய்யான்கருந்தேள் விஷங்கள்போகும்
 வாகுமேகடிப்பெருப்புந் தீரும்தீரும்
 மைந்தனேபன்னிரண்டு குளிகைக்கேனே. (6)

கேள்ப்பாவசிகரந்தான் லோகத்துக்குங்
 கிருபையாய்ஸ்திரீகளுக்குள் சொல்லக்கேளு
 நாளப்பாவேகாக்கொல்லி பிராமணியுங்கூட்டி.

நலமானபிராமணிடரசனத்தந்தும்
 தாளப்பாபசுவின்பால் விட்டுஆட்டி
 சாதகமாம்சிவயநமஅங்-கிலியும்உரீம்சீயவென்று
 வானப்பாசொல்லுமே திலர்தமிட்டால்
 மைந்தனுமேஸ்திரீகளுமே வசியமாச்சே (7)

ஆச்சப்பாபரங்கிதில வகிரிதானும்
 அப்பனேஅகிலியது மூணுங்கூட்டி
 மூச்சப்பாகருங்கழுத்து குருவிதானு
 மூன்றாகவேகினித்து வறிந்துபோடு
 வரச்சப்பாநெய்யிலே பொரித்துத்தானு
 மைந்தனேகுளிகையது செய்துக்கொண்டு
 நாச்சப்பாநிலர்தமிட லெல்லாஞ்சித்தி
 நலமாகநந்தியுட பாடல்முற்றே. (8)

நந்திசர் குளிகை-அ.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தொண்ணூற்றி ஏழாவது

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி - கட.

கேளப்பா ஒம்பூரி கங்கென்றுந்தான் கெடுயாக
மூலத்தில் சும்புத்தாக்கால், வாளப்பா பழந்தேன்
காயவல்வடைகள்தோசை, வளமாகவிக்கினற்குப்
புஷ்ப பரிமளங்கள்சாத்தி, நாளப்பா மனதடங்கித்
தோத்திரஞ்செய்து நலமான விக்கினரைப் பூசித்
தாக்கால், ஆளப்பா யாசீர்வாதமிவாரையா அப்
பனே விக்கினரைப் பூசைசெய்யே (1).

செய்யப்பா விக்கினர்தன்பூசைசொன்னைன்செய்ய
மானவண்முகவன் பூசைதேரு, வையப்பா சங்கவங்
கங் சரவணையாமென்று வளமாக அணுகதப்பூசை
பண்ணு, மையப்பாபுஷ்ப பரிமளங்கள் கொண்டு
மைந்தனே தூபரைவேத்தியங் காட்டி, கையப்பா
கனகசபை யதிலேபூசி கண்மணியே சண்முகத்தை
வரங்களுக்கேளே. (2)

காணப்பா ஆதார பூசைசொன்னேன் கண்மணி
யே சிவபூசைசொல்லக்கேளு, வாணப்பாநமசிவய
சிம்ஆம்மென்று வளமாகப்பூரணத்தி லிருத்திக்கொ
ண்டு, ஆணப்பா தூபதீப வைவேத்தியத்தோடு அப்

பனே சதாசிவத்தை தோத்திரஞ்செய்நீ; மாணப்பா
நீகேட்டதெல்லாமீவார் மைந்தனே சிவத்தினிடமி
மைக்காரணே (8)

தானானசிவத்தினிட பூசைசொன்னேன் தண்மை
யுள்ளசத்தியுட பூசைகேளு வாநானயிம்மென்றுங்
கும்பசத்தில் வட்டிவளமாகவொரு மனதாய்நின்று,
ஆனான கதம்பநஸ்தூரி புஷ்பம்வைத்து அபபனே
பால்பழங்கள் வஸ்துவைத்து, மாநான தேவியைத்
தான் தோத்திரித்து மைந்தனே சாஷ்டாங்கஞ் சர
ணம்பண்ணே. (4)

பண்ணப்பா பென்னவம்மா வென்றுகேளு பல
விதமாம்னீதொடுக்த தெல்லாமெய்யாம், அண்ணப்
பாயென்றுவவள சொன்னாற்போதும் அபபனையட்
சரத்திற் பளிக்கும்பாரு, வண்ணப்பாசத்தியுட பூசை
சொன்னேன் வளமானசிவத்தினுட பூசைசொன்
னேன் கண்ணப்பாவிஷ்ணுபூசை சொல்லக்கேளு
கண்மணியே மங்-நங்-சிங்கென்றேத்தே (5)

ஏத்தப்பா புஷ்பபரிமளங்கள்சாத்தி என்மகனை
கதம்பநஸ்தூரிசாத்து, வாத்தப்பா சங்கீதத்துட
னேபூசி வளவான விஷ்ணுவுக்குப் பூசிபூசி, போற்
றப்பாமனதடங்கிப் பத்தியாரப் போற்றவேவிஷ்ணு
வவர்கேட்டதெல்லாம், ஆற்றப்பா விஷ்ணுவின்
ஹ்சை சொன்னேன் அரகராகெஜமுகவன் பூசைக்
கேளே. (6)

ரேசகபூசை.

பாரப்பாரேசகத்தின் பூசைகேளு பண்பான
ரேசகத்தின் ஆமென் றேத்தி, ஆரப்பாரைவேத்தியங்
கும்பகஞ்செய்து அப்பரே ரேசகத்தில்மனைதநாட்டு
வாரப்பா மனமதுதான் ரேசகமேபாச்ச வளமான
ரேசகந்தான் வசியமாச்ச, நாரப்பா ரேசகத்தின்
பூசைசொன்னேன் நலமான பூரகத்தின் பூசைக்
கேள்.

பூரகபூசை.

(௭)

கேளப்பா மணிபூரகத்தில்மகர்கா கெடியாக
யிம்மென்று கும்பித்தேத்து, வளமான பூரகத்திற்
றோத்திரம்பண்ணி வாளப்பா வேண்டிய வரங்கள்
கேளு, வளமாகவிஷ்ணுவர மீவார்பாரு, ஆளப்பா
பூரகத்தின் பூசைசொன்னேன், அப்பரேகும்பகத்
தின் பூசையாமே.

(8)

கும்பகபூசை.

ஆமப்பாகும்பகத்துள் உம்மென்றுநாடி அப்
பரேயுன்மனைதக் கும்பத்தில்வைத்து, வாமப்பா
பூசைரைவேத்தியஞ்செய்து வளமான கும்பத்தை
மனதால்வேண்டு காமப்பாகும்பத்தைவரங்கள்கேளு
கண்மணியேவேண்டுவர மீவாசையா, நாமப்பா சூரி
யன்றன்பூசைக்கேளு நலமாகமங் சிங்கென்று சொல்
வே.

சூரியன் பூசை.

சொல்லப்பா சூரியனிற்கும்பகமேசெய்து சொற்
பெரியபூசைரைவேத்தியஞ்செய்து, அல்லப்பா சாஷ்

டாங்கசரணஞ்செய்து அப்பனேதோத்திரஞ்செய்யும்
பத்தைமல்லப்பா அஷ்டசெளயா க்கியமீவார் அகத்தி
யன்றாகும்பத்தில் வரங்களீவார், வல்லப்பா சூரியன்
றன்பூசைசொன்னேன்வளமானசந்திரன் றன்பூசைக்
கேளே (01)

சந்திரன் பூசை

கேளப்பா யங்கங்கென்றுகும்பிழைக்கெடியாகப்பால்
பழங்கள் பாயாசம்வைத்து, ஆளப்பா தூபதீபம்
வைவேத்தியஞ்செய்து அப்பனே சந்திரனைத் தோத்
தரித்து, வாளப்பாசோடசமாய்ச் சந்திரனும்நின்று
வளமானசந்திரனை வரங்கள்கேளு, நாளப்பாவேண
வர மீவாரையா நலமானசந்திரன் றன்மகிமைப்பாரே

சனி பூசை.

பாரப்பா சனிபூசை சொல்லக்கேளு பண்பான
வங்கென்றுஞ் சிங்கென்றுதான், நாரப்பாமேரு
விலே குந்திக்கொண்டு நலமாகத் தோத்தரித்துப்
பூசைசெய்நீ, வாரப்பா தூபவைவேத்தியத்தோடுவள
மாக தோத்தரித்து பானஞ்செய்து, ஆரப்பா வேண
வரங் கேட்டுக்கொண்டு அப்பனேயட்சனத்திலீவார்
காணே. (12)

நந்திஸ்வரர் பூஜாவிதி-கஉ.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

T. 1224

தொண்ணூற்றி எட்டாவது

நந்திஸ்வார்

பிரவணச் சூத்திரம்-கரு

—o—o—o—

அறியவள்தடியறாகி ஐம்புலன் ஐந்திலொன்றாய்
படிமிசையாவத்துக்கும்பரம்பொருளொன்றொன்று
கி, வடிவினில்வடவதாகி வான்புலிக்கோர்வித்தாகி,
கடிகரிமுகமதானக் கற்பகக்கெளியைப்போற்றும்

போற்றிற்றன்னுவடங்கிப் புஜண்டர்தன்னருளி
னிலை, சாத்தினன்னூல்கள்சூட்சம் தான்விள்ளுதற்
காயிர்த மாத்திக்குமாணிபோலும் மறைப்புள்ளன
வில்கூட்டே, வீத்திடும்திறவுகோளாம் விண்டிட்டே
ன்சண்டிசர்நானு. (2)

காணுதற்குரைத்தபுட்டைக் கண்ணெர்என் னூல்
தோறும், வானுவின்னுள்ளமட்டும் வகுத்தானும்
வாறுதுவேர் சிந்தையோர்க்கும் பாணுவைநம்பிக்
காட்டில் பரிகொடுத்தவர்போலாகும், நானுநாவட
க்கம்புத்தி நற்குணமுடையோர்காண்பார். (3)

காண்பதற்கிந்நூல்வேணும் கருத்துக்கென்முன்
னூத்தோடுமுன்று புன்றதைப்பார்த்துத்தேர்ந்துப்.

புட்டுக்குமிதான் சாறுபுத்திவானபற்கென்னவேணும், வகுத்தநல்முலி யஞ்சிப் புண்பதற்கென்றை நீக்கிப்போலிவிரும் நாலுங்காண்பாம் (4)

பாய்ந்திட மூலிஒன்றைப்பகுத்த நன்னுத்தி லொன்றே, வாதிடவாகாதப்பா வாசச்சிடுநெருப்பை யாகும், மாய்ந்தவற் றியுங்காப்போலம்மக்களேநரு வரழைகாண்போன், சாய்ந்த நூல்படிக்காண்பாரும் மரத்துள்ளோர்க்குறைப்பென்கேளே (5)

கேளுநான் குறைத்தவாழைக் கின்பமாய்ப்பசுசை வாழை, மாளுமுன்றோன்றில்மைந்த மாமக்கருபக் காண்காணன் வேளுநலவெள்ளைசெவ்வி விருளியி ருவர்ஜாதிகண்டு குளுநலவிருவராலே துலைக்கிட விருவைக்கானே (6)

வேறு

காணுவானுரைத்த சூசுமபபா கண்மணியை சண்டிசர் கற்பிக்காணர் புணுவாய் யிருசாதிதன்னி லொன்றைப் புண்ணியவானீயாகில் புதலக்கேளுஞ் சூணுவாயண்டமென்ற கட்டைதண்ணீர்த்தியுட்களை ப்பேத்து சிவித்தள்ளி நாணுவாயிருபிளவாய்பிள ந்துமைந்தா நடுவிருக்குவலமுடக்குகருவைக்கேளே

கருவென்றவெங்கருவைப் பேத்தெடுத்துக்கசக்
கியதைப்பாண்டத்தில் கல்சண்ணம் பலம்போட்டு
உருவென்றபானத்தைப் படிசால்பா உத்தமனை
சுயம்பான பாலைவிட்டு தரும்பானசாரமோ பலமைந்
தையாதப்பால்பொடிச்சுதிட்டு சாத்திலாட்டி வெரும்
பானறவிதனிலே வைத்தாயானுல்விளம்பிவரும்செய
நீரின் பெருமைபாரே. (8)

பாரப்பாஜெபநீரை யிருந்துக்கொண்டுபாங்கான
கல்லுபுயக் கட்டிஒன்றை, தீரப்பாசெயநீரில் கிராசு
மிட்டால் கிளைத்துவருமைத்தலைப்பா கதிரோன்போ
லாம், தூரப்பா அந்தவுப்பைமாய்க்கவென்றால்சொல்
லவுப் வாய்க்குச்சுதப்பா சுந்தரியாள் சாபந் மாற
வப்பாதலைப்பிண்டங் கொய்துரித்து மைந்தனைசித்
துரெத்த தினத்திலதிரே (9)

தீரப்பாகட்டியுப்பை நடுவில்வைத்து செய்மகனை
கன்னியிடக்குருதிசிலை, தீரப்பாகவசமிட்டு கெணும்
பிடமேபோட விளைந்துகதிரவன்போலாம் விளைகள்
போச்சு, ஆரப்பாளன்போலே விள்ளப்போரூர்
ஐயையோவிண்டனப்பா ஆடு ஆடுகாரப்பாசெந்துரத்
தாலேவித்தை கணக்கிட்டு எள்ளளவாய் காட்டி
யாட்டே. (10)

ஆடுவாய்செந்துரத் தனுபாணங்கேள் அப்ப்னை
கண்டிசர் செயநீர்வண்டில், கூட்டுவாய்காசாரங்

கெந்தி வெள்ளைகூமறலென்ற துரிதியுடன்வெடியுப்
பாகும் காட்டுவாய்ப்பொடித் தத்துகலக்கிக்காட்டுப்
கதிரவினில் மாள்வதுக் கிண்டிக்கிண்டிப் படுவாய்
நவநாளில் யிராப்பதலுமிரண்டுக் காட்டபதமாச்சு
வழலையென்ற அண்டந்தானே (11)

தானென்ற அண்டநல்ல வழலையாலே தாக்கப்பா
கழஞ்சிறசம்மாண்டுபோகும் தானென்ற யென்பேகிற
விளச்செந்தூரத்தை நாட்டுவாய் எள்ளி தான்களஞ்சி
சூதம் மானென்ற சூத செந்தூரத்தைத் தாட்டுவாய்
கம்மிச்சடரில்காட்ட பாணென்ற பருதியுணக்காச்சு
தப்போ பதறாதே மெழுகளவாய் பத்துக்கொன்றே

ஒன்றான மெழுகையப்பா வெளிவிடாதே உன்
குலமுள்ள குலமும் பெரிந்துப்போகும், பன்றான லிக
கம்பபா யிரந்தபிரகம்பலிக்குமப்பாமாத்துபத்தரைக்
குமேலே, கன்றான சூதத்தில் ஏழதா குங்குலந்திடுவாய்
சூதமெழுக் கப்பத்துமாகும், நன்றான லிங்கமெழுத்
தாமரத்தில் நாட்டினால் சொர்ணமலைந்திக்கோணே

காணுவாய்ச் செம்பைசெயநீரில் கிருசத்திட்டு
கனக்குடனே சுத்திசெய்யாமலிங்கத்திரீ, நாணு
வாய்ப்பொடியையசெய நீரின்தாக்கி நாலாணுப்பின்

நத்தீஸ்வரர் பிரணவச்சூத்திரம்-கரு. 959

பத்தன்னில் றுணுவாயரைத்துவில்லை தட்டிரவியிற்
காட்டி உத்தமனேபுடகுட்குக் குறிக்கையிலேத்தி
காணுவாய்ச்சிவகாமிபாதந்தன்னை கண்டிடுவாய்கு
சூதத்தால் சோமனாச்சே. (14)

சோமநாமதானுநீ சுந்தரியும்நீயே சொற்பெரி
யத்துரிசிவெள்ளை வங்கத்தோடே, மாநாமஅண்ட
முட்டை தீபஞ்சதமலிங்கம்கற் காரசாரம் வங்கத்.
தோடெட்டேட்டுக்கும், காமநாமசெயநீரில் காட்டி
விட்டப்படி பிண்டத்தலையாய்நீத்தி நாமம்புவி மீது
மாந்தானோக்குநல்குவா எள்ளிடைபாத்தேன்வெண்
னைநெய்யே. (15)

செய்தனையுடுத்த மானமாகும் நீக்கிவிட்டா
வென்றுமில்லை நிலைவைவேணு, பொய்யாதென்னா
வின் பெருமைகண்ட புசண்டமுனிசாபமெத்த புத
லவேண்டாம் கைபாகம்காட்டியபடியேயீந்தால்கன
மென்றே நேருவுணக் கணுவாய்ப்போச்சு அய்யர்சண்
மசர் நாவிழந்துவிண்டேன் அரசன்சத்திப்பாதற்
தான் னாடிவாமே. (16)

நத்தீஸ்வரர் பிரணவச்சூத்திரம்-கரு.

முற்றிற்று.

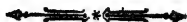
உ

கணபதி துணை

தொண்ணூற்றி ஒன்பதாவது

நந்தீஸ்வரர்

பிரணவச்சூத்திரம்-கஉ.

ஒங்காரப்பிரணவமே மூலம்சாக்ஷி வுத்தமனே
சண்டசரம்மர்சாக்ஷி, பாங்காணசிவமூன்றும் சத்தி
சாட்சிபிராட்டிபாள் நூல்பலவும் சாட்சிசாட்சி
நூங்காண் மூலவட்டசத்திசாட்சி சொல்லிவிட்டே
ன் மணம்விண்டு மரைபேசாட்சி, தீங்காணநூல்பல
வும் குமரிசாட்சி செபரினேன் பனிரெண்டும் தச்
சாட்சிக்காணே (1)

காணபபாமுன்னமே மூன்றுறுஞ் சொன்னே
ன், கக்கமற்குறிக்கியதை யன்பதக்கி, பூணப்பாமுப
பத்திஅஞ்சிலோதி சூட்டறியப்பதினஞ்சில் ஒதிக்
காணாணாறும கைத்தாளங்ஙண்டு, வேணதப்பா
ஆயிரமுங்ஙண்டுதேற விஷமுனக்குயிதுவாகும் வெ
விடாதே. (2)

வெளிவிடா நந்தீசர் வாதமென்றும் விளம்பி
வைத்தஒசை எங்கும்வெளிவிடாதே, களிம்பில்லா

செம்பதற்கு களிம்பெங்காச்சு கண்ணில்லா சகட
னால் களிம்பிப்பாச்சு, தனிம்பில்லாச்சூதமது ஓட்ட
மாச்சு சண்டாளர் நூல்பார்த்தும் தான்காணரே
அளிம்பில்லா என்னுலின் பலருந்தேர்ந்தோர்க் கா
க்கும்வினனுலில் லரிவாய்ப்பாசே. (3)

பாரப்பாசண்டிசர் மூலிமார்க்கம்பகர்ந்திட்டே
நூல்முழுதும் பார்த்துமிந்த, சீரப்பாபனிரெண்டில்
தேர்ந்துதேரு சிவாசிவா சொல்லிவிட்டேன் சிவமே
சாட்சி, நாரப்பா பூமணத்தின் வாறுபோலேநாய
கமே உரைத்தபடி வாறுசெய்து, காரப்பா சிவசத்தி
பீடந்தன்னை கண்மணியே துலங்குநந்திக் காதி
யாமே. (4)

ஆதியென்றமூலியிட அண்டந்தன்னை அப்ப
னே செவ்வந்தி முட்டைகொண்டு, மாதியென்ற
கத்தியினுல்கிரமேவீசி மைந்தனை அதையுடைத்து
மஞ்சள் போக்க,வாதிபென்ற மக்கினியே யானாலும்
மாவாய்த்தவெள்ளை அண்டத்தை எடுத்துப்பாண்
டம், சாதியென்ற விரிவான பாண்டத்திட்டி சாந்த
குண்முள்ளவனேயதில் சத்தக்கேளே. (5)

தேனப்பாமும்வழலைநாமம்மெத்தக்கொடியான
பலச்சன்னம் பலமேரெண்டு, மாளப்பாசாரமதுபல
மோரைந்து மகத்தானதுரிசியது பலமேமுன்று வா
ளப்பாபடி காரம் பலமோரெண்டு வளமானவெள்ளை

யது மதுக்கும்பாதி, நீளப்பாகம்பியுப்பு பலமோ
வஞ்சு நிஜமான கல்லுப்பு ரெட்டிதூட்டே. (6)

ஊட்டுவாய் வாடையது தன்னிலுளும் உனக்
குரைத்தீதன் உண்மையடா சாட்டள்ளைவெள்ளை,
கூட்டுவாய் யண்டத்துக் குருவதப்பா கும்பருணி
தூலபலவு மரைத்தமுனி ஆட்டுவாய் சமூலமதை
கொண்டு நீதான் அண்டத்தினியடையாக் கூட்டி
யாட்டு, ராட்டுவாய்ச்சமூலத்தை கலக்கின்றாய்
மைந்தனை ரவிமுகத்தில் காட்டிப்பாரே. (7)

பாரப்பா தப்பாமல் நானேழுக்குள் புகலிவில்
கலக்கிவைக்கப் பானங்கேளு, சாரப்பா நபாலமது
சுத்திநங்கை சாய்த்திரங்கிப்படியொன்றில் சாத்தை
க்கேளு, தீரப்பாகன்னியிட தலைப்பிணத்தை திர
மையுடன் தலைவெட்டி சிறத்தைக்கல்லில் நீரப்பா
செவ்வந்தி பிள்ளைத்தன்னி நீமகனேசிரத்துநீர்பாதி
கூட்டே (8)

கூட்டுவாய்பானமது படிஒண்ணரையாகும் கும்
பிட்டுமாதாவை குருவேநந்துமாட்டுவாய்நவநாளின்
காலையப்பா மைந்தனை திரநதுவிட்டேன் நந்திவாழ்
வை, மாட்டுவாசிவசத்தி மடத்தென்று மைந்தனை
விள்ளாதே வொளித்துவையே (9)

வைத்தசெயநீதன்னைப் பதம்பண்ணுவாநான
சாகலிங்கம் பலமோகொண்டு வைத்ததனைஜெயநீரில்

பொடித்துகைபோரீரில் பொடித்துமைபோல்தப்பா
மல் என்மகனே உப்பிலிதேரு கைத்தவனும்நீதேர்ந்
துபார்ப்பானால் கனகமெலிகின்ற உப்பிலப்பாபலந்
காட்டு, நைந்தனைமெழுகாக்கியுயர்கொம்பாலாட்
டி நலமானத்தெண்ணை சுடரில்வாட்டே. (10)

வாட்டயிலேகனகமது உனக்குக்காணும்வள
மானசுடரிலது மெழுந்தாகும், பூட்டிஉனக்குகண்
வகைவேணுமப்பா புண்ணியனை மெழிகிண்பு
க்கைப்பாரு, மாட்டொருச்செம்பதும் பல்ததைக்
கொண்டு மாய்த்திவாய் ஜெயரீரில் வெட்டைமுன்
றி, கூட்டமிட்டமுன்செயரீரில் தண்ணிலிட்டகுடி
யளவு செம்பதனை குகையிட்டேதே. (11)

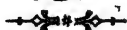
உகைதயிலே அருணனைப்போல் ஆகும்பாருஉ
யர்ந்தசதாசிவத்திலொரு வுவர்பருப்பாய், வாதையி
லேவேதையிது வாசுமப்பா வளமானந்திகண்ட
வாசுமவேதையிதுக்கொவ்வாது மாத்துமாகும், வி
ண்டனப்பாஆயிரமாதத்திகமாகும், கோதைமலரடி
வணங்கவெள்ளியில்கொட்டி ம்கும்பமிட்டுன்தைநா
னைகொண்டாடிவாழே. (12)

சிவமயம்.

நூ ரு வ து

ந ந் தீ ச ர ர்

பூர்வ முப்புருத்திரம்-க2

ஆ மப்பாயிந்நூல்தான் பெருமைமெத்த அப்
பநீநந்தியான் சொல்வேன்கேளு, வாமப்பா தேவி
க்கு சதாசிவன்தான் சொன்னார், வளமாக வெந்த
னுக்குத்தேவி சொன்னாள், நாமப்பாதன்வந்திரி யுந்
தனுக்குநலமாகச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு,
காமப்பா முப்புவடா பூத்திருக்கும் கசடர்களை
யுழமண்ணைக்கருவவென்றே. (1)

என்றதொரு வு வர்மண்ணு நருவுமாமோவென்
மக்காள்கோழிமுட்டை கருவதாமோ,வன்றதொரு
தழைநீளத்தான் வாதஞ்செய்வார்வளமுனதழைக
னிலைவகாரமேது நன்றதொரு வுழமண்ணிற்கார
மேது நலமானகோழியண்டங் காரமேது, அன்ற
தொருவழரியென்று மூத்திரத்தைச்செய்வார் அச
டர்களைமூத்திரத்தில் காரமேதே. (2)

ஏதடாபூர்வமூப்புச் சொல்லுகேளு மென்மக
னேதலைப்பிண்ட மேலைமைந்தா, வாதடந்தரசமூப்
புபூர்க்கும் வளமான முப்பூயிவை யென்னசொல்
வேன்ஆதடா அரன்முப்பீ அயன்மால்முப்பு அப்ப

னேயிவர்முவரமர்ந்தமுப்பு, ராதடாஸூர்வமுப்புமிது
தான்மைந்தா நலமானமுப்புவம் காணுகாணே (3)

காணப்பா ஆதியிலே பூததமாவும் கண்மணியே
பூபாதிமண்ணுவுவர்ப்பு வாகும்வாணப்பவகாரத்தல்
நகரமுப்பு வளமானபிரமனேடு விஷ்ணு ருத்ரன்
மன்னாப்பாயிவர்முவரமர்ந்தவுப்புமகத்தானபரமந
நின்றவுப்பு, ஆணப்பாவெட்டிரண்டும் பத்தாய்சின்ற
வன்பாண மனோன்மணியாள் வாலையாச்சே. (4)

ஆசசப்பா வாலையென்ற நவநசந்தான் மைந்தா
அன்பாண நவநசந்தான் வாலையுப்புவாச்சப்பாவாலை
யவுள் முப்புவாகும் வளமானமனோன்மணியுமுப்பு
வாகும், நீச்சப்பாநொடியண்டைச் சுன்னமாகும்
நேரானவேதையிலே நோடாநொடி, மாச்சப்பாவுன்
னைவிடேயுறுமுண்டோ தெய்வமகத்தானசாஸ்திரந்
தான்மணிதந்தானே (5)

சிவமுப்புவிபரம்.

ஒண்ணுத சிவமுப்பைச் சொல்லக்கேளு உத்
தமனே அண்டத்தின்கேராரேபோக்கிமண்ணுத அண்
டத்தைமீத்துக்கொண்டு வளமானகல்லுரலில்போட்
மிக்கொண்டு அண்ணுதயெருவுளக்கை தன்னுலாட்டி
அப்பனைமுசசாமம்சாமி, தாய்நீ, மண்ணுதபுனிப்போல
சிற்குமைய நண்மணியேவழித்தெடுத்துப்பாண்டத்
திலிட்டே. (6)

இட்டந்தப்பனிரீரைப படிதான்வார்த்து இயல்
பாக வடுபேற்றி ிக் கொதிக்கக்காச்சி, வட்டந்தக்கா
ச்சையிலே பூரீறிட்டு வளமாயெறித்திடவேயெண்
ணையுக்கும், மட்டந்தப்பாண்டத்தை யிறுக்கிக்
கொண்டு மகத்தான அகலமுள்ள பீங்கான்வாங்கி
சட்டந்தப்பீங்கானிலுதிப்பார்க்ககண்மணியேசவக்
காரம்போலமென்னே (7)

என்னவேசெம்மோடைபூமியேகி யென்மகனேச
மாத்செய்து பூவணங்கள்வைத்துவன்னவே மேடை
தனில் பீங்கான்வைத்து வளமானபூர்வமுப்புதெளி
த்துப்பாடு,தன்னவேதூபநைவேத்தியஞ்செய்துகண்
மணியைப்பூசித்து நாற்பதுநாளில்லு மன்னவே
யரும்பிட்டுப பூர்க்கும்பாரு மகத்தானபூவெடுத்து
பதனம்பண்ணே (8)

சத்திமுபபு

பண்ணவேகுப்பிதனி லடக்தம்பண்ணுபண்பான
முப்பூவை ரேகமாய்பூசி, அண்ணலெவள்ளையது
கொடியவென்மையரகராயிதன்பெருமையார் சொல்
வார்கள், தண்ணவேசிவமுப்பு நன்றாய்சொன்னேன்
வளமானசத்தியுடமுப்புகேசுமன்னவனேமுதற்பின்
னஞ்சமுமைவாங்கிமகத்தானகல்லுலையிலிட்டுக்கொ
ன்னே. (9)

கேளப்பாயெகுயலக்கை தன்னூற்சாடுகெடியான
சுத்தஜலங்கடவாரு, வாளப்பாபூமியுட ருவர்ப்பு
போட்டுவளமாகநாற்சாம மிடித்துவாங்கி ஆளப்பா
மையான புளிபோலாகும் அப்பனேபுளியெடுத்து
பாண்ட்த்திட்டு, நாளப்பாசெல்லாமல் சுத்தஜலம்
வார்த்துநலமான வடுப்பேற்றிக் கொதிக்கக்காச்சே.

காச்சப்பா நாற்சாமங் காச்சினுக்கால் கனலெழு
ம்பியெண்ணையது கழன்றுபோகும், வாசசப்பாயி
றக்கியதைப் 'பீங்கானிலூற்றி வளமானபூர்வமுப்
பைப்பழஞ்சதுவ, நாச்சப்பாமுன்றமடை யிறக்
கிக்கொண்டுநலமாகப்பிசித்து வைத்திடாய்நீ, ஆச்
சப்பா தேவிக்குநாற்பதுநாள்பிசி அப்பனேமண்ட
லஞ் சென்றெடுத்துப்பாரே. (11)

பாரப்பாநாற்பதுநாட் குள்ளேமைநதா பண
மனவெண்சாரையிரைச்சல்காணும் ஆரப்பாமண்
டலத்திலெத்தாயானுல் அப்பனே வெகுகோடிகாந்
திவிசும், நாரப்பாசத்திமுப்பூவை யென்னசொல்
வேன், பாரப்பாசத்திமுப்பூ பதனம்பண்ணு வள
மான முப்பூவை பூசைபண்ணே. (12)

நந்தீசரர் பூர்வமுப்புச்சூத்திரம்-32

மு த் தி த் து.

உ.
சிவ்மயம்.

நூ ற் றி ஓ ர வ து
நந்தீசர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞா ன ம் = ரா

பாரப்பாகணபதியின் கந்தன்பாதம்
பதிவாகயெந்நாளும் தலைமேல்வைத்து
ஆரப்பாருஸ்திர சாஸ்திரமுஞ்சொன்னேன்
அணுத்தொடுத்துமேருவறை யறைவேன் டிகளு
நேரப்பாயென்னைப்போ லாருஞ்சொல்லார்
நிகத்தினிந்நூலைக் கண்ணிலாட்டார்
ஆரப்பா அவனியிலே கொடுக்கப் போரார்
ஆச்சரியமிந்நூலைத் தெளிந்துபாரே. (1)

நூ ல்.

தெளிந்துபார்சிஷ்வர்க்க மறிந்துசேரு
திறமானகள்ளாண்டு கபட்டுமாண்பர்
ஒளிந்துபார்த்தவன்மனதை நூறுதரஞ்சோதி
உள்ளன்புமவனினைப்பு முறுதிப்பாரு

களிந்துபார்களுடனே கஞ்சாகொண்டால்
கண்ணிதேவிழியாமல் கழிவாய்த்தள்ளு
குளிந்துபார்குருநிலையு மறிவுக்கண்டால்
குணமுடையோனன்றுசொல்லிக் குருகுவித்தே.

வித்தான அகாரமதை முன்னேசொல்லு
விதமானமகாரத்தை பின்ன்காட்டு
சித்தானவகாரமதை திறக்கவென்றால்
திடம்பார்த்துஉபதேசப் பொருளைவாய்
முத்தானமுத்தனென்றால் மவுனஞ்சொல்லு
முனையி லுள்ளவெழுத்தைந்நும் நிறுத்திக் காட்டு
பித்தானபித்தனென்ற லநலத்தன்னி
பிசகாமனுன்மனதை யுள்ளவையே. (3)

வையப்பாசமாதியிலே சிநாரத்தைமுட்டு
வாங்கியேஉகாரமதை பின்னேநாட்டு
பொய்யப்பாசொல்லவில்லை தீயஒளிகாணும்
பிணங்காமல்சிலம்பொலியுங் காணலாகும்
ஐயப்பாயிவையெல்லாஞ் சித்தர்பாடார் [னைன்
அரனெனக்குச்சொன்னவித்தையானுஞ்சொன்
தைப்பப்பாசெவிரண்டுந்தான் திறந்துபோகுஞ்
சச்சிதானந்தவொளி சாசலாமே. (4)

சாரலாம்போதமது ஞானம்பார்த்தால்
தப்பாது அறிவங்கே பரகதியில்பத்தும்
கூரலாமனமதுவுங் குவிந்துநின்றால்
குற்றமற்றவாசியது நிலைத்துப்போகும்
ஆரபபாயிந்தமுறை சொல்லப்போறார்
ஆருக்குங்கிடையாது அதிதவித்தை
ஊரெல்லாந்திரிந்தாலுங் காணமாட்டார்
உற்பனமாயென்னுடைய னுலைப்பாரே

(5)

நூல்பார்த்துக்கால்பார்த்து நுணுக்கம்பார்த்து
நுண்மையாய்காரவரை யறிந்துசேர்ந்து
பால்பார்த்துருசிபார்த்து பரத்தைக்கண்டு
பதறாமல்மனதையங்கே மூட்டிக்கொண்டு
சேல்பார்த்துகொங்கணவர் னுலைப்பார்த்து
திறமாகச்சிதம்பரத்தின் நடனங்கண்டு
ஊல்பார்த்துதலையிருந்த விடத்தைப்பற்றி
மைந்தனேவாசியிலே வருவாய்நீயே

(6)

நீயானசேதிதனை சொல்லக்கேளு
நிலையான ஆரனெதிரில் ரிஷபமானேன்
தாயான உமையவளுக் கருளுமுன்னே
தானாக ஆரனெனக்கு உபதேசித்தார்

காயானபழமானேன் முன்புகைமெற்றேன்
கருணையுள்ள அட்டபால் கறக்குமுன்னே
சேயானேன்சிவனுக்கும் உமைக்குமுன்னே
தீபவொளி கண்டிட்டேன் திறம்பெற்றேனே. (7)

திறம்பெற்றேன்பொன்முகட்டை கொண்டுவந்து
தீர்க்கமாயறைத்துவடி குகையாய்ச்செய்து
அறம்பெற்றசெம்புகளை குகைக்குள்வைத்து
அப்பனேகுகைமூடி முழப்புடத்திற்போட்டால்
நிறம்பெற்றபெரியோர்கள் கண்டவித்தை
நிலையாகவுந்தனுக்கு நிகழ்த்தலுற்றேன்
சிறந்தருளும்ஞானமுதல் யோகம்வாதஞ்
சித்தர்சொன்னமறைப்புகளைத் திறந்திட்டேனே.

திறந்திட்டேன் அரப்பொடியைக் கொண்டுவந்து
சிவமூலிச்சாறுவிட்டுப் பசுமையாக்கி
கறந்திட்டபாலைவிட்டுப் பதமேபார்த்துக்
களிம்பற்றஉடனெடுத்துச் சந்திசெய்து
நிறைந்திட்டகைதோணி யரைத்துவட்டில்
நிமிஷத்திற்காடையென்னும் புடமேபோட
உரைந்திட்டசெம்புதான் பதனம்பண்ணு
உண்மையடாளுருவருக்கும் வெளிவிடாதே. (8)

வெளிவிடாதடக்கிவைத்தே யென்பேர்சொல்லி
 விதமாகயெட்டிலொன்று ஈத்தாபாணல்
 தளிவிடாவெட்டரையுந் தப்பாதப்பா
 கூனத்திலேசிவப்பது தானப்பாபாரு
 அளிவிடாதிந்தமுறை சித்தர்சொல்வார்
 அப்பனைசுந்தரா னந்தர்சொன்னார்
 ஒளிவிடா னூற்றிலே யுற்றுப்பாரு
 உள்ளுளையொருவருக்கு முறைத்திடாதே. (10)

சுருவங்கப்பம்பம்

உரைத்திடாகருகங்கந் தனையெடுத்து
 உத்தமனைதகடுதட்டிச் சுருட்டிவைத்து
 விரைத்திடாவெள்ளாவி கிழங்குதன்னை
 விதமாகுரைத்து வட்டல் குகையுஞ்செய்து
 உரைத்திடாக்குகைக்குள்ளே வங்கம்வைத்து
 உ. கல்மிளங்கனில்லாமல் சீலைசெய்து
 புரைத்திடாக்காடையென்ற புடத்திற்போடப்
 புரையற்றீறதுதான் புதழ்ந்துபாரே. (11)

பாரப்பாவங்கரீர் சிமிளில்வைத்து
 பக்குவமாய்க்கணபதிபைப் பூசைசெய்து

ஆரப்பாகந்தனது நாமஞ்சாற்றி
 அரதேசிபரதேசிக் கன்னமீந்து
 ஊரப்பாஊரினுள்ள மனிதருக்கு
 உத்தமனைகுற்றமது வந்துதானால்
 தீரப்பாமஞ்சாடி நீரெடுத்து
 திட்டமாய்வெல்லத்தில் தின்றுபாரே. (12)

தின்றுபார்குன்மமெங்கே மேகமெங்கே
 கிடம்பெற்றசூலையெங்கே வாதமெங்கே
 கன்றுபார் காப்பனெங்கே வாதமெங்கே
 கழன்றுபோழுதிரத்தின் நோய்களெல்லாம்
 வென்றுபாரவர்கள் சொன்னாற்போல
 வெறும்பேச்சிதென்றுநீ விட்டாயானால்
 கொன்றுபார்பாரதிலே மாண்டுபோவாய்
 குன்மமதுகொன்றுவிடுங் குன்றியிதாமே. (13)

வெள்ளவங்கபற்பம்.

குறிவானவெள்வங்கந் தனையெடுத்து
 குறியாகதருதெட்டி ஈசிற்றகுபோல்
 நெறியானசிவப்பாலிக் கிழங்குதன்னை
 ஈசமாக அரைத்துவட்டில் குடைக்குள்வைத்து

அமுர்தமென்றரசமதனை யெடுத்துக்கொண்டு
 ஆவின் பால்விட்டரைத்துப் புடமேபோட
 குமுர்தமென்றசிந்தூரம் பதனம்பண்ணி
 கூட்டியேசிவன்வேம்புத் தயிலந்தனனில்
 நிமிர்தமென்றபணவிடையே தின்றுபாரு
 நிச்சயமாய்பறங்கியரை யாபபுபோச்சு
 தமுர்தமென்றதாமரைமுள் நாபிமுள்போச்சு
 தப்பாதுஇந்துமுறை செய்துப்பாரே. (14)

பாரப்பாஇந்தமுறை செய்தாயானால்
 பாரிலேயுமுன்றனையும் வயித்தியன்வந்து
 ஆரப்பாசரணமென்று பணிவான்பாரு
 அவனைநீதள்ளிவிடு தோஷம்தோஷம்
 நீரப்பாவயித்தியமுறை தனக்கேகேளு
 நிச்சயமாய்ச்சொன்னாக்காள் தோடிக்கொன்று
 காரப்பாவயித்தியன்றன் முறையைக்கேளு
 கருவென்னும்வித்தையெல்லாங் காட்டுவேனே.

காட்டுவேனடுக்கதுதான் செப்புத்துண்டு
 கடினமடாமுயிற்செம்பு திருமுர்த்திமுலம்
 ஆட்டுவேனிரண்டான செம்புதானும்
 அமுர்தகங்கைகுமுர்தகங்கை ஆகாசமுலி

கரியானமண்ணரைத்து சிலைசெய்து
கருவாகக்காடையென்ற புடத்திற்போட்டு
உரியானரீறதனை யெடுத்துநீயும்
உற்பனமாய்ப்பதனமதாய் வைத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளப்பாநீறதனை குன்றிவீதங்
குணமானசர்க்கரையில் கொண்டாயானால்
எள்ளப்பாதேகத்தில் ரோகமெல்லாம்
இணங்காமலோடிவிடும் ஈசனானே .
தள்ளப்பாமனதிலுள்ள அழுக்கையெல்லாம்
தர்மத்தைநெகிழாமல் சூர்ந்துநிலிலு
உள்ளப்பாபீதலொடு இரக்கம்வேணும்
உண்டானரோகமெல்லாம் யோடிப்போமே. (17)

ஒடிப்போம்வாசியென்னும் ரசத்தைக்கட்ட
ஒருமூலிசொல்லுகிறே னுருதிகேளு
தேடிப்போய்திருகுகள்ளி தன்னைப்பாரு
திறமாகவயதுசென்ற கள்ளிபாக
கூடிப்போயம்முட்டில் குடைந்துநீயும்
குழியாகரசமதனை வார்த்துமூடி
ஆடிப்போய்மண்டலமே சென்றுதானால்
அதையெடுத்துநீபாரு அமுர்தமாமே. (18)

மூட்டுவேன்மூன்றாவ தென்னவென்றால்
 மூலமதுசிறுமூலக் கணைசன்மூலம்
 நாட்டுவேன்நாலாவ தென்னவென்றால்
 நாரணனும்நாரணனு மிருந்தாற்பாரே (19)

பாரப்பாஐந்தாவ தென்னவென்றால்
 பராபரையின்பூரணமா மந்தவட்டம்
 ஊரப்பாஏரையென்ற சாணையேநாதன்
 உன்னுனைபயதுதான் உமையாள்பாதம்
 ஆரப்பாருளிகையெல்லா மனந்தமூலம்
 அழகானசெந்தூரம் பற்பமெல்லாம்
 சேரப்பாதயிலவகை குழம்புதானும்
 திறமானசிதம்பரத்தின் பூசையாமே (20)

பூசையென்னசிவன்பூசை பரையன்பூசை
 சொல்லறியநாதாக்கள் சொன்னபூசை
 பூசைபென்றபோகாது ஞானம்பாரு
 பதருமென்னுடைய நூறும்பாரு
 ஆசையென்னமகிரமதை மூட்டிப்பாரு
 அப்பனைசிலம்பெரலியுங் தேழ்க்கும்பாரு
 காசையென்னதேடானே தர்மத்தோடே
 கடவுறுத்துசான்றிரங்கள் தளித்துக்கேளே (21)

கேளப்பா அகாரமது அதிதவித்தை

கெடியானமகாரமது பரையின்வித்தை

தேளப்பாகொட்டினது போலேகாணும்

சிகாரமடாசொல்லுகிறேன் சினத்திலேறும்

ஆளப்பாவகாரவித்தை யோகத்துக்கெல்லாம்

ஆளவிறந்தவித்தையெல்லா மாமும்பாரு

கேளப்பாவாராது இந்தநூற்றைச்

கொடுக்காதேஒருவருக்குங் குருவின்கை. (22)

குருவாணை உமையாணை சாரையினுனை

குற்றமற்றசிவனுனை கணேசனுனை

கருவாணை உபதேசம் கண்ணனுனை

காட்டாதேயிந்நூலை யொருவருக்கும்

உருவாணையொருவித்தை தப்பாதப்பா

உண்மையாய்சொல்லிவிட்டே னுனக்குமைந்தா

தருவானமச்சமுனி நூறும்பார்த்துத்

தாண்டிநில்லுவரையொக்கக் கடந்துநில்லே (23)

நில்லென்றுசித்தரெல்லாம் சொன்னாற்போலே

நிசமல்லமென்றுநீ விட்டிடாதே

கல்லென்றுதேகமது தங்கம்போலாங்

கற்பமதுதின்னுங்ரக் கபடில்லாமல்

நல்லதென்றுமனதுவைத்தடி ணண்மையாகும்
 நாயகனேகருவிடமாய் நாடிநின்று
 புல்லரைப்போலையாதே கர்மியாவாய்
 புத்தியுள்ள கண்மணிபே புநலக்கேளே. (24)

கேளப்பாளன்னுடைய உபதேசங்கேள்
 கெடியானவித்தையெல்லாம் பவிக்கும்பாரு
 ஆளப்பாருருவினது பதம்பூசித்து,
 அவருக்குமனதுவர நடந்துக்கொள்ளு
 ணுளப்பாசாஸ்திரத்தை யொருவர்க்கீந்தால்
 துன்பம்வந்துலபிக்குமடா சித்தியாக
 நாளப்பாதலையதுதான் தெறித்துப்போகும்
 நலமானசித்தர்கள் ஞாபிப்பாரே. (25)

சித்தரெல்லம்பழிப்பார்கள்: மடாத்தெனன்று
 தினந்தேதாறுங்கேற்பிப்பார் சாபமெய்தும்
 முத்தெனன்றசொல்வேணு முபதேசத்தால்
 முடனென்றுசொல்லாமல் முதியோனென்பார்
 உத்தமமாஞ்சாஸ்திர சூஸ்திரமுமெய்தும்
 ணமைவெள்ளமுண்ணலா முடனேபாரு
 கத்தெனன்றுபேராகு முலகத்துள்ளே
 கல்மிஷங்கள்வாராது கண்டிப்பாரே. (26)

பாரப்பாஉகாரமது விந்துவாகும்
 பாங்கானமகாரமது சத்தியாகும்
 ஆரப்பாஅகாரமது மூலமாகும்
 அப்பனைசிகாரமது வன்னியாகும்
 சீரப்பாவகாரமது வீசியாகும்
 திரமானஓங்காரம் நடுமையாகும்
 ஊரப்பாஊமையென்ற வெள்ளங்கொண்டால்
 உடலதுவுமழுத்தமாய் பிலக்கும்பாரு (27)

பிலக்குமடாவங்கென்று இடக்கையில்முட்டி
 பிசநாமல்செங்கென்று நடுவேமுட்டி
 தலக்குமடாசுழிமுனையி லங்கென்னூறு
 தப்பாதுரேசித்தும் பூசித்துநில்து
 துலக்குமடாஓங்காரங்கொண்டியேறு
 சொல்லாதேதயிலாசந் தேதமாகும்
 கலக்குமடாயிர்முட்டி கல்லமுட்டி
 கனமானவாசியிலே யிருந்துபாரே. (28)

இருந்துபார்பெரியோர்கள் பாதங்கண்டு
 இடைக்கையுட்நின்றகையு மிரண்டுங்கட்டி
 பரந்துபாசுழிமுனையை நடுவேமுட்டிச
 சொல்லாதேஅங்கென்று சுழியிலேறி

திரந்துபார்மூலமென்று யெழுத்தைநாடி
 சிகாரமென்றவாலையிலே மகிழ்ந்துநின்று
 தெரிசிப்பாய்சிகாரமென்ற ஐந்தெழுத்துந்
 தெரிசிப்பாய்சிகாரவரை தெரிசிப்பாரே. (29)

தெரிசிப்பாயெட்டெழுத்தாம் மொன்றதாகக்
 தீபவொளிகாணாமடர் சுண்ணத்திலேதான்
 வரிசிப்பாய்முன்றெழுத்தும் ஒடுங்கிநிற்கும்
 மகத்தானசித்தரெல்லா மெழுத்தைசசொல்வார்
 பரிசிப்பாய்சிங்குவங் கிரண்டுஞ்சொல்லார்
 பாங்கானகுண்டலியும் யோகம்பாரு
 அரிசிப்பாய்அரியெழுத்து சோதியாகும்
 அக்கினியின் சுருபமதை யறைகிறேனே (30)

அறைகிறேனறுகம்வேறு பலநதானென்று
 அப்பனேமிளகதுதான் நூற்றெட்டாகு
 பறைகிறேன்சிரகந்தான் முக்கழஞ்சு
 பாஹகாகமுன்றுமொன்றாய் நறுக்கியிட்டு
 நிறைகிறேன்முன்றுபடி வெள்ளரீரில்
 நேராகமுக்கலாய் குழுக்கிப்பின்பு
 குறைகிறேன்வெருதடி தெண்ணெயிட்டிக்
 உசாமல்குடித்துவிடு குணமுண்டாமே. (31)

உண்டானகுணமதுதான் சொல்லக்கேளு
 உஷ்ணசத்தின் கார்தமெல்லா மோடிப்போகும்
 பண்டானமேகமது பறந்துபோகும்
 பாரப்பாகண்குளிருந் திரேகம்பொன்னூர்
 துண்டானதேகமது இருக்கிக்காணுள்
 சொல்லாதஆனந்தத் துலக்கமாகுந்
 தண்டானஇந்தியிலே தாதுநிற்கும்
 தப்பாதுஇத்தமுறை சார்ந்துபாரே.

(82)

ஆரோக்கியத்தைலம்.

சார்ந்துபார்தலைமுழுக்கு விபரங்கேளு
 தப்பாதுநெல்லியொடு மிளகுமஞ்சள்
 கூர்ந்துபார்வேப்பரிசி கடுக்காயொடு
 குறையாமல்முரியிலே குளிரப்போட்டு
 ஆர்ந்துபாராவின்பால் விட்டரைத்து
 அப்பனே அக்கினியில் வைத்துவாங்கித்
 தேய்த்துபார்கிரசிலே சேரய்தேய்த்துத்
 திரமாகசுவடுவெண்ணீர் முழுகுவாயே.

(83)

முழுகிவரமண்டலத்தில் தேகங்கல்லாம்
 முக்கியமாய் வாதபித்தம் நிலையில்நிற்கும்

கமுகிவராஜுவின்னெய் கூட்டிவாரீ
 கமலனெக்கண்குளிரும் வந்துகட்டும்
 புழுசிவரபிண்ணுக்கார் ஞானம்நூற்றிற்
 புகழ்பெறவேகற்பமுறை பாடிவைத்தார்
 தழுவீவரமுறைக்கீர் தவறாமல்செய்தால்
 தங்கமடாதேகமது நோய்வாராது

(84)

சாரணைமூலி

வாராதுசாரணைவேர் பலந்தான்ரெண்டு
 மைந்தனெகொண்டுவந்து துண்டாய்வெட்டி
 வேராகும்வெள்ளாட்டுப் பாலாலூட்டி
 வெதும்பிவைத்துநிழலுலர் த்திருணமேசெய்து
 ஆறாகுந்திப்பிலியின் பொடியுங்கூட்டி
 அதிலிஞ்சிச்சாறுட்டிக் குழம்பதாக்கிச
 சீராகச்சீனிலே கழஞ்சசேர்த்து
 தின்றுவரவாயுவுடன் குன்மம்போச்சே

(85)

போச்சப்பாமேகமொடு சூலைவாதம்
 போநாதகுத்துளைச்சல் பாண்டுபோச்ச
 ஆச்சப்பாயிந்நூலை வெளியிடாதே
 ஆச்சரியஞ்சிவன்சொல்ல யானுங்கேட்டேன்
 மூச்சப்பாஅற்றிடத்தே சிவன்முத்தி
 முக்கியமடாயினுயோக மதிதயோகம்

நந்திசா ஞானம-கபல

காச்சப்பாகாலரை யாருஞ்சொல்வார்
கணக்கறிந்துரோமரிஷி மாட்டினாரே

(36)

யோகம்

காட்டினார்முதல்வீடு சத்திரன்வீடு
கட்டாகநடுவீடு ஆதித்தன்வீடு
மூட்டினார்ஒடுக்கமது ஞரியன்வீடு
முக்கியமடமுன்றுக்கும் பிலமேடு நன்றால்
நாட்டினார்சுழிமுனையு மிடைபின்சுழைமுன்று
நன்றாகவித்தையறிந்து வாகிப்பார்த்து
பூட்டினாற்பூட்டெல்லாம் பூரணத்தில்
புகழ்பெறவேசித்தரெல்லாம் புகழ்ந்திட்டாரே

வாழ்ந்திட்டார்பொதிகையிலே அகாரங்கொண்டு
வாழ்வானமச்சமுனி உகாரங்கொண்டு
தாழ்ந்திட்டார்தோரகர் வகாரங்கொண்டு
தருவானதருவூரார் மகாரங்கொண்டு
வீழ்ந்திட்டார்கமலமுனி சிகாரங்கொண்டு
விதமானசந்தாரும் நகாரங்கொண்டு
போழ்ந்திட்டார்போகருமே யகாரனித்தை
பொன்பூட்டியிட்டாப்போல் புகழ்ந்திட்டாரே.

தாம்பிரபற்பம்.

புகழ்ந்திட்டசிவந்தகொடி வேலிதன்னை
 பொன்போலேகொண்டிவந்து அரைத்துருட்டி
 அகழ்ந்திட்டஞ்சைபிடித்து செப்புவைத்து
 அப்பனைஞ்சைமூடி சீலைசெய்து
 திகழ்ந்திட்டபுடம்போட நீறிப்போச்சி
 பொன்போலேயெடுத்து நீ பதனம்பண்ணு
 நகழ்ந்திட்டயெட்டிலொன்று நயந்தாயானால்
 நல்லதொரு பொன்மாற்று ஆறுமாச்சே. (39)

தங்கபற்பம்.

ஆச்சப்பாதங்கபற்பஞ் சொல்லக்கேளு
 அரகராகவாழ்த்தும்பை யகப்பட்டாக்கால்
 பேச்சப்பாபேசாதே பிடுங்கிவந்து
 பிசகாமலரைத்துருட்டி குச்சிபிடித்து
 நீச்சப்பாதங்கமதைத் தகடுகட்டி
 நிமிஷத்தில்குறையில் வைத்துசீலைசெய்து
 போச்சப்பாகாடையென்ற புடத்திற்போடப்
 புணிதமாய்நீறுமடா யெடுத்துவைபே. (40)

வையப்பாசுமியிலே பதனம்பண்ணி
 வைத்துக்கொள் ளொருவர்க்குக்கொடுத்திடாதே

எய்யப்பாயெந்தெந்த நோய்வந்தா னும்
 இட்டுவிடுகுன்றியிடை யனுபானத்தில்
 தையப்பாதே நமது சொர்னமாகும்
 தப்பாது ஆவினது நெய்யிற்கொண்டால்
 பொய்யப்பாசொல்லவில்லை அரனெனக்குப்
 பூட்டினார்செவியி லுப தேசந்தானே.

(41)

உபதேசம்வேணுமென்று யானுங்கேட்டேன்
 உண்மையா என்கநுநுந் தக்தாரீசன்
 அவதேசமரனெனக்குச் சொல்லவில்லை
 ஐயனேநருக்கிடையுங் குறுக்கிடையுஞ்சொன்ன
 குவதேசக்குகைகாட்டி ஆறுதலங்காட்டி [ர்
 குண்டலியின் தீபமதைத் திறந்துகாட்டிப்
 பவதேசப்பச்சிலையுந் தொட்டுக்காட்டிப்
 பரத்தினதுவடிவெல்லாம் வெளிவிட்டாரே.(42)

வெளிவிட்டாரெந்தனுக்கு அரன்னுணப்போ
 வெட்டவெளியாகவே யானுஞ்சொன்னேன்
 தளிவிட்டார்சித்தரெல்லா மொளித்துப்போட்டார்
 தயவாகயின் னூலை வெளிவிடாதே
 அளிவாகஞானமதை வெளிவிட்டாக்கால்
 அந்தரமாமிடிவிழுந்து தலைதெரிக்கும்

விளிவிட்டார்பாதைக்கு யிதுதானென்று
வைத்துக்கொண்டெந்தனது பேர்சொல்வாயே.

சொல்லியேமலைதோறும் திரிந்தாயானால்
சுறுக்காகித்தர்வந்து உன்னைக்கேழ்ப்பார்
நல்லியேபகிதிர்ப்பார் குறககாண்பிப்பார்
நாட்டமாயிரவறிந்த யித்தையீவார்
அல்லியேஅவர்புத்தி உன்னைக்கேழ்ப்பார்
ஆச்சரிப்பாருயதேசம் காதிலீவார்
புல்லியேமனமறிந்து பொருளைத்தந்து
போவென்றுபாதையிலே விடுவார்பாரே. (44)

கடலாடி கற்பம்

தாரென்றுஒருமூலி சொல்லக்கேளு
பக்குவமாய்க்கடலாட கருத்திருந்தால்
ஆரென்றுஅம்மூலி சமூலம்வாங்கி
அரைத்துருட்டி வெண்ணையிலேகொண்டாயானு.
நேரப்பாவயதுதா னிருணாகுகும்
நிச்சயமாய்வித்தையெல்லாம் கைக்குள்ளாகும்
ஊரப்பாயிருந்தாலென் காட்டில்வாழ்ந்தேன்
உறுதியாய்கற்பமுண்டு அறிந்துதேறே. (45)

குழந்தைகளுக்கு மாதனைநெய்.

தேறவேயின்னமொரு கருவைக்கேளு
 சிவனெனக்குச்சொன்னபடி சொல்வேனப்பா
 ஆரவேமாதனையின் சமூலம்வாங்கி
 அமுர்தசர்க்கரைசேர்த்துக் குழம்பதாக்கி
 ஊரவேஆருன்னெய் கூடச்சேர்த்து
 ஊறப்பாபக்குவமாய் கிண்டிவைத்து
 கூறவேஜாதிக்காய் பத்தியங்கூட்டி
 கூடவேஏலரிசி கூர்ந்துபோடே. (46)

போட்டதனைபனலில்வைத்து வெதுப்பிரீதான்
 புனிதமுடன்மெழுகுபதம் வடித்துக்கொண்டு
 நாட்டதனைகுழந்தைகட்குக் கரண்டிகொண்டால்
 நகமுமடானோய்களெல்லா மண்டலத்தில்
 பூட்டதனையொளியாமல் மறப்பையெல்லாம்
 புத்தியாய்ச்சொல்லிவிட்டேன் புகழ்ந்துபாரு
 தேட்டதனைத்தேடாதே நெய்யைத்தேடு
 திறந்துவிட்டேன்குழந்தைகட்குஇதுநெய்யாமே.

நெய்யதனைக்குழந்தைகள் தான் கொண்டுதானால்
 நேரானகணரோகம் பதினெட்டிம்போம்
 பொய்யதனைச்சொல்லவில்லை தோஷம்போகும்
 புதுமையுள்ளவயிற்றிறைச்சல் போகும்
 பையவேமதலைகட்டுங் கொடுக்கலாகும்
 பருவமுள்ளகுழந்தைகட்டுங் கொடுக்கலாகும்
 உய்யிதனையொளியாமற் சொல்லிவிட்டேன்
 ஒருவருக்குஞ்சொல்லாம லொளித்துவையே

பொன்னுவாரை ஞானம்

வையப்பாபொன்னின வரையின்மூலம்
 வரிசையாய்க்கொண்டுவந்து நிழலுலர்த்தி
 கையட்பாஞ்ஞாணத்து வண்டிகட்டி
 கனத்ததொறுசிறுதேனில் கொண்டாயானால்
 எய்யப்பாயினையொடு இருமல்போச்சு
 இதமானசொறிசிறங்கு தழுவணையும்போச்சு
 நையப்பாமண்டலமே கொண்டுவந்தால்
 நகமுமடாதேமல்தழு தவணையும்போமே (49)

போதுமதுதான்புரைஞலை கிரந்திரோகம்
 புண்புரைகள்வண்டிகடி பிரிந்துபோகும்

ஆமதுகானரையாப்பு குடியேபோகும்
 அகத்திலுள்ளனோய்களெல்ல மகன்றுபோகும்
 நாமதுதான்வெளியாகச் சொல்லிவிட்டோம்
 நாதாக்கள் ஊல் தோறு மொளித்தார்பாரு
 தாமதுதான்லோர்க்குக் கொடுத்தாயானால்
 தப்பாது இந்தமுறை சார்ந்துபாரே (50)

மவுனம்

பாரப்பாமகாரமது யோகவித்தை
 பதிவானமவுனத்தை சொல்லக்கேளு
 ஆரப்பா அகாரமது நாதவித்தை
 அதிதமாம் உகாரவித்தை யறிந்துபாரு
 சீரப்பாவகாரவித்தை வாசியோகஞ்
 சிதம்பரத்தின்சிலம்பொலியுங் காதிற்போட்டோ
 காரப்பாநகாரமது சோதிவெளியாகும் [ம்
 கட்டாகாலிருந்த விடத்தைப்பார்த்தே (51)

நத்தைச்சூரி மூலிகை.

பார்த்ததொருசூரிவேர் கொண்டுவந்து
 பசுமையாயரைத்ததனை யாவின்பாலில்

சேர்த்ததனைபாகமாய் கலக்கித் தொள்ள
 செயமாச்சு உடம்புக்கு வலுவுமாச்சு
 பூத்ததனை பூதகணம் பிடித்துதானால்
 பொடியாகப்பறந்துவிடும் பேய்களெல்லாம்
 ஆர்த்ததனை கிராணிபொடு கழிச்சல்போகும்
 அப்பனையிதையறிந்து உள்ளேதொள்ளே. (52)

கொடுப்பைநெய்.

கொள்ளப்பா கொடுப்புதனை கொண்டு வந்து
 குமுறவேயறைத்ததனை மிளகுசேர்த்து
 அள்ளவேசீரகமுங் கூடப்போட்டு
 ஆவிநெய்யரைப்படியில் வெந்திரித்து
 மெள்ளவேதான்குடிக்க மேகம்போச்சு
 வெட்டையொடுசொறிசிரங்குவெருண்டுபோச்சு
 கள்ளமேசொல்லவில்லை மெய்யேசொன்னேன்
 கல்மிஷந்தனில்லைபடா கண்டுபாரே. (53)

கண்டுபாரிடகலையா வாசியென்பார்
 கனத்ததொருபின் கலையை நாதமென்பார்
 விண்டுபாரிடகலையை விந்துமென்பார்
 விள்ளாதேசத்தியைதான் பரமதென்பார்.

உண்டுபார்சுழிவட்ட முன்பையென்பார்
 ஊமையென்னுமட்சரத்தை மவுணமென்பார்
 கொண்டுபாரிந்தவித்தை சித்தர்பாட்டால்
 கொங்கணவர்ஞானத்தைக் கூர்ந்துபாரே. (54)

கூர்ந்துபாரெட்டும்ரெண்டும் அகாரமாகுங்
 குறிப்பான அரியெழுத்துராஜாவாகும்
 தேர்ந்துபார்வகாரமது குண்டலியின்யோகம்
 சிறப்பானநாதவிந்து வாசியாகும்
 ஆர்ந்துபார் அவ்வும்உவ்வும் வெளியில்நிற்கும்
 ஆச்சரியம்குருவருளால் காணவேணும்
 தீர்ந்துபாருன்மனது பூரணத்தில்வந்தால்
 தீபவொளியிலம்பொளியைக் காணலாமே (55)

காணலாம்பரமே என்றுகேழ்க்கில்
 காட்சியிருளற்றவிடம் பரமதாகுந்
 தோணலாகுழிமுனைதா பனவிடமென்றால்
 சோதிவெளிவட்டமென்றுஞ் சொல்லலாகும்
 ஆணலமானுவந்தா நேதேர்வென்னில்
 அறைகிறோணுவமுங் குரோதமாகும்
 வீணிடென்றெண்ணுதே வேமத்துண்மை
 வெளியாகச்சொல்லுகிறேன் விரைந்துபாரே ()

பாரப்பாசாக்கிரந்தான் லலாடமாகும்
 பதிவானசொற்பணந்தான் சுழுத்திக்கண்டம்
 நேரப்பாசுழுத்தியது பண்டமார்பு
 நின்றஅப்புப்பிரகாசம் நிறைந்தசோதி
 ஆரப்பாவதுயேது பசுவேதென்றால்
 அறைகிறேனக்கினியின் பூதியோகம்
 சீரப்பாசுட்சரந்தான் சிறுமூலவட்டம்
 சிவனுமையுமாகுமென்று செப்பலாமே. (57)

செப்பலாம்பூசையது சத்திபூசை
 சிலமடையர்வஸ்துவைத்துப் பூசைசெய்வார்
 அப்பலம்பலகாரம் பழங்கள்வைத்து
 அதற்கிசைந்தயிறச்சிழுட்டை வடைதோசை
 கும்பலாயிவைகளெல்லாங் குவித்துவைத்து
 குறிப்பாகமதுவைத்துப் பெண்ணும்வைப்பார்
 மெய்ப்பாலாமிதுவெலா மாத்தாளோர்க்கால்
 வீரணப் பாசெய்தொழிலை விரும்பிடரதே. (58)

விரும்பாதேவீணர்கள்தான் பூசையென்று
 விருதாவாய்த்திரிவார்தன் மெய்த்திடாதே
 சுரும்பாதேசத்தியென்பான் பெண்மேலாசை
 சுற்றிவொன்காவியப்பா பாழாய்ப்போவான்

அரும்பாதேயவன்முதத்தில் விழித்திடாதே
அப்பனைபாவினென்று தள்ளுதள்ளு
குரும்பாதே துருத்துரோகங் கொண்டுப்போவான்
கொள்ளாதநோய்வந்து கொல்லும்பாரே (59)

கொல்லுமடாநோய்வந்து கூணத்திலேதான்
கோபிப்பான் சண்டாளன் குணங்கேடுகின்றான்
செல்லுமடா அவன்குலமும் நாசமாகிச்
சிதறுமடா அவன்தனமும்விடும்பாழாம்
வெல்லுமடபெரியோர்கள் சாபமெய்தும்
விசையாகப்பஞ்சமா பாபமெய்தும்
மல்லுமடாஉலகத்தோர் பழிப்பாரப்பா
மாய்கையிலேவிழுந்தவனும் மாளுவானே. (60)

மாளாமலின்னமொரு மருந்துகேளு
வாசினிவயோகத்தில் மனதைவைத்து
ஆளாமல்மனமுறைத்து பூரணத்தில்நின்று
அசையாதுபாசமற்ற வவனேயோகி
வாழாமல்வாழலாம் வாசினிடில்
மவுனமென்றமாகாரத்தை பூதப்பற்றும்
தாழாமல்நீர்தவிந்து தன்னைக்கண்டால்
நிஞ்ஞானஎட்டெழுத்தும் மாறெழுத்துமாமே. ()

எட்டெழுத்துமைந்தெழுத்து மாத்தாள் பூசை
 இன்பமுற்றமுன்றிறழுத்து சிவத்தின்பூசை
 தொட்டெழுத்துந் துடரெழுத்துமீயஸ்பரியின்
 துகளில்லாமுன்றெழுத்து வாலேபூசை [பூசை
 விட்டெழுத்துமவிடாதெழுத்தும் பரையின்பூசை
 மெஞ்ஞானஒரெழுத்து குருவின்பூசை
 வட்டெழுத்தின்வடிவுதனை யாருஞ்சொல்வார்
 மைந்தனே னுரியமென்ற வரையிலில்லை. (62)

நில்லென்றுகொங் கணர் கடைக்காண்டத்தில்
 நிறுத்திவைத்து ஆறுவரை தாண்டச்சொன்னார்
 அல்லென்றுபோகர்தான் முப்பத்தாறில்
 ஆச்சறியேயாவரை யன்பாய்ச்சொன்னார்
 பல்லென்றசத்தத்துக் கெழுத்தைச்சொன்னார்
 பதறாமலண்ணுக்கு முண்ணுக்கென்னார்
 வெல்லென்றுசட்டைமுனி ஞானம் நூற்றில்
 விவரமாய்ச்சொல்லிவிட்டார் ரறிந்துபாரே. (63)

அமுர்த சஞ்சிவித்தைலம்.

அறிந்துபார்த்துதுவளை பலந்தானெட்டு
 அப்பனை அமுக்கரு பலந்தானாறு

பிறந்துபார்கத்திரியும் சமூலமப்பா
பிணங்காமலாவரையும் பலந்தானாறு
மறிந்துபார்கோரக்கர் பலந்தான்மூன்று
மைந்தனைகுறிஞ்சாவும் பலந்தான்பத்து
தெறிந்துபார்கீருள்ளி பலந்தான்ரெண்டு
நிமிஷத்திலறுகம்வேர் பலந்தான்பத்தே.

(64)

பத்தானகுறுந்தொட்டி பலமோரெண்டு
பாரப்பாசாரணைவேர் பலமோமூன்று
கொத்தான அமுதவவ்வி பலந்தானந்து
கூறுடனையிவையெல்லாம் துணிரீரில்
வத்தாகயெட்டொன்றாய்க் குறுக்கிவாங்கி
மைந்தனையதனெடைக்கு ஆவினெய்மை
சித்தரகவிட்டுமே கலக்கிப்போட்டுத்
திரும்பவேமறுத்து வகை சேரக்கேளோ.

(65)

கேளப்பாஇஞ்சியது பலந்தானாறு
கெடியாகவெயிலுலர்த்திச் சூரணித்து
நாளப்பாசாதிக்காய் பலந்தானாறு
நல்லதொருசீரகந்தான் பலந்தானென்று
ஆலப்பாபத்திரியும் பலந்தான்ரெண்டு
அதற்கானஅதிவிடையம் பலந்தானென்று

தூளப்பாயிவையெல்லாந் தூளாய்ச்செய்து
துரிதமுடன்பொடியெல்லாம் பதனம்பண்ணே

பண்ணியேகுரோசாணி கழஞ்சிரண்டு
பாங்கானவால்மிளகு கழஞ்சிரண்டு
அண்ணியேலவங்கமது கழஞ்சிரண்டு
அழகானவலரிசி கழஞ்சிரண்டு
நண்ணியேநல்மிளகு கழஞ்சிரண்டு
நலமானபச்சையது கழஞ்சிரண்டு
உண்ணியேகூசைநிர் கழஞ்சிரண்டு
உற்பனமாய்தூளாக்கி நெய்யிசசேரே.

(67)

சேர்த்துநீதணலெரித்து மெழுநதானால்
சிறப்பாகசெய்பாகம் கைபாகத்தில்
ஆர்த்துநீவடித்திறுத்து பீங்காணில்வைத்து
அப்பனைதூபமொடு தீபஞ்செய்து
போர்த்துநீயான்பேரைப் புந்ந்துபோற்றி
புனிதமாய்க்குப்பியிலை யடைத்துக்கொண்டு
காத்துமேபோகாமல் பதனஞ்செய்து
கைகண்டனித்தையிது முழுகுவாயே.

(68)

முழுகிவரப்பித்தமெங்கே மேகமெங்கே
முக்கியமாய்க்கண்ணினொளித் துலக்கிக்காணுந்

தழுவிவரதே மமது யிருக்கிப்போகும்
 கூணத்திலேநோப்பொல்லார் தவிடதாதும்
 புழுதுவாப்புண் டரப்பன் சூலைகட்டு
 புதைத்திரு மல் மறுத்திடும் பாண்டுரோகம்
 அழுவிவரச்சொறிசிறங்கு ஆரூப்புண்கள்
 அகத்திலுள்ளவிஷந்தடி கள நன்றுபோமே. (69)

போமப்பாவாதபித்த சிலைட்டுமங்கள்
 பிசகாமல்நிலையில்நிற்கு மலையவேண்டாம்
 ஆமப்பாவருஷமொன்றில் தேகம்பொன்போ
 லாகுமடாஅரனெனக்கு உபதேசித்தார்
 நாமப்பாஉந்தனுக்குச் சொன்னேன்மைந்தா
 நல்லதொருநெப்பென்று நவின்ருயானால்
 சாமப்பாநோய்களெல்லாம் கூணத்திலேதான்
 தவறாமலிந்தநூல் திட்டும்பரே. (70)

வ ங் க டெ வ ள் ளி.

பாரப்பாயின்னொரு தந்திரந் தான்சொல்வேன்
 பாங்கானதிருகுள்ளி பாலைவாங்கி
 நோப்பாவெள்வங்கம் கழஞ்சிதானும்
 நிலைக்குமடாகரண்டிலே வைத்துருக்கி

ஆரப்பாஉருகியதில் ஆறுதரஞ்சாய்த்தால்
 அழகானவெள்ளியது மாற்றுபபத்து
 ஊரப்பாயிருந்துக்கொண்டு விலவித்தைசெய்து
 உண்ணலாம்பத்துக்கொன் றியலாமே (71)

செம்புகத்தி

ஆமப்பாஅறுகன்வேர் கீரிமூலி
 அழகானவேனியது ரெண்டுங்கட்டி
 சாமப்பாஅறுநீரா லரைத்துருட்டி
 நலம்பெறவேகுகைபிடித்துச் செம்பைவைத்து
 வேம்பபாசிலைமண் செய்நாறியும்
 விள்ளாமற்கெஜபுடமே போட்டாயானால்
 சாமப்பாசெம்பதுதான் சுத்தியாச்சு
 சுண்ணத்திலேசெய்ப்பதனைப் பதனம்பண்ணி (72)

பண்ணவேசெம்பதுதா னூறல்போச்சு
 பளபளத்தேயிருக்குமடா பாருநீதான்
 நண்ணவேவெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று
 நாட்டினால்மாற்றாது நன்றாய்காணும்
 உண்ணவேயொருவருக்கும் வெளியிடாதே
 ஊமைபோலிருந்துநீ யொளித்துத்தின்னு

திண்ணவேதர்மத்தை மறந்திடாதே
திரவியந்தேடாதே திட்டம்பாரே.

(73).

பாரப்பாபூரணந்தான் கனமேயாகும்
பதிவானகேசரியுந் தாயும்நின்றல்
ஆரப்பா அகாரமொடு உகாரஞ்சொன்னேன்
ஆச்சரியவென்னுலே நற்கவேணுங்
காசப்பாவருஷமொன்று குருநின்பாதங்
கள்ளிறங்கி கீதுடியாமல் குருவைக்கண்டு
நேரப்பாதபமகிழையுள்ளோர்பாதம்
நிலையாகக்காத்திருந்தா லுனக்குப்பேரே.

(74)

பேரென்றசொல்வதுதான் ஞானம்பாரு
பேசரியஞானந்தான் பெற்றழேரு
வாரென்றகாயசித்தி யானபேரு
மகத்தானஞானசித்தி வந்தபேரு
நூலென்றபூரணநூல் பார்த்தபோது
நுணுக்கமாய்ச்சிவயோகம் பெற்றபேரு
ஊரென்றஅமிர்தநிலை யறிந்தபேரு
ஒருமனதாய்வாதசித்த வந்தபேரே.

(75)

சித்தியென்னபூசையென்ன ஞானமென்ன
 திடம்பெரியளமுத்தென்ன அறந்தானென்ன
 முத்தியென்னமின்பின்னாப் நின்றதென்ன
 முனைபென்றசிவமென்ன மூர்ச்சையென்ன
 சித்தியென்றசிவமென்ன தவப்பேரென்ன
 சக்கரத்தினெழுத்தென்ன குருதானென்ன
 பத்தியென்னபரமென்ன பாசமென்ன
 பாங்கானகுண்டலியின் விபரங்கேகளை (76)

விவரங்கேள்குருச்சொலலை தட்டலாக
 வீணர்களோடென்னாளு மிணங்கலாக
 கவரமென்னபாசமென்ன கங்குடிக்கலாக
 கஞ்சாவின்வெறியாக ஆலிங்கனமுமாக
 தவரமென்னபாய்கொலை களவுமாக
 சண்டாளமணிதரது ஸீசர்க்கையாக
 உவரமென்னஉறுதியா யிருக்கவேணும்
 ஊமையென்ற அக்ஷரத்தி லிருக்கப்பேராம். (77)

பேரென்றுசொல்லுவது குருவின்பேரு
 பெரியோர்கள்ஊமைநிலை பெற்றபேரு
 வாரென்றஅஷ்டசித்தி பெற்றபேரு
 வகையானசிவயோகம் பெற்றபேரு

ஊரென்றமலையினுச்சி யிருந்தபேரு
உள்ளொளியைத் தன்னொளிபேரு
சாரென்ற அமுர்தநிலை யறிந்தபேரு
அப்பனை அஷ்டசித்தி யானதேயோ.

(78)

அஷ்டசித்தியோகவரை யேறவேணும்
அகமகிழ்ந்துஞானவரை காணவேணும்
திட்டமுடன்கிவியோகஞ் செய்வவேணும்
சிலசத்திரண்டுமொன்றாயப் பர்க்கவேணுஞ்
சட்டசத்திசயத்தையங்கே நிறுத்தவேணுஞ்
சாகாகதாய்கண்டு நிலைக்கவேணுஞ்
துட்டசித்தியவரிடத்தி லிருக்குமானல்
தூரப்போவென்றுசொல்லி துணிந்துசொல்லேல்

சொல்லப்பாதுஷ்டர்களை துறத்துவாய்நீ
சுழிமுனையிலின்றுகொண்டு உற்றுப்பாரு
வெல்லப்பாபெழுத்தையெல்லா முட்டிக்கொண்டு
வெளிவிடாதிருந்துநீ யோகம்பண்ணு
கல்லப்பாஉன்திரேக முறந்துப்போகும்
கபடில்லாதுன்மனது பரத்துக்கெய்துஞ்
சொல்லப்பாசிதம்பரத்தின் பூசைநீநர்மை
சிவனுரைத்தார்சொல்லுகிறேன் விவரந்தானே.

சிதம்பரத்தின் பூசை.

மூவரமென்னைந்தரையி லிருபத்தஞ்சாய்
 வீசிடுவாய்மகாரமுதல் யகாரந்தொட்டு
 அவரமென்னஐந்தெழுத்து மாறிமாறி
 அப்பனையடைத்திடுவாய் நெறியில்நின்று
 பவரமென்னஉயிரெழுத்து பஞ்சுத்தெழுட்டிப்
 பத்திவாய்செபித்துவிடு விபரமாகத்
 தவரமென்னமேல்மூலம் உள்மூலந்தான்
 தானெழுதியடைத்திடுவாய் சக்திதானே (81)

சக்திதனைவீரவழைத்து உயிரெழுத்தைழுட்டிக்
 தானெழுதிகும்பமுதல் வைத்துப்பூசி
 சக்திதான்வந்துமென்றாய் சோதனைநருண்டு
 திறமாகசிதம்பரமுங் கைக்குள்ளாச்சு
 முத்திதான்வந்ததப்போ நோய்கள்போகும்
 முடிக்குமுன்னே பசுசெல்லாமாண்டுபோகும்
 பத்தியாயிருந்துக்கொண்டு சேவித்தாரானால்
 பஞ்சுபோல்பறக்குமடா நோய்கள்தானே. (82)

அயச்செம்பு.

தானானகுதம்பையிலே தனைப்பறித்து
 சட்டபூயன்றத்தனைக் குணையேசெய்து

ஏனென அரப்பொடியை யதனுள்வைத்து
 இதமாசச்சிலைசெய்து செகப்புடமேபோட்டால்
 ஊனானயிரும்பதுதா னுருக்கிச்செப்பாம்
 உன்னுணைபொய்சொல்ல வில்லைமைந்தா
 தேனைசெம்பதனை பதனம்பண்ணு
 செப்புக்கிறேனதனுடைய வளமைபாரே. (83)

பாரென்றுகும்பமுனி நூற்றிற்சொன்னார்
 பதிவாகரசுவாதம் பத்துமவைத்தார்
 நூரென்றும்வேரென்றுஞ் சொன்னாரில்லை
 சுத்தவெளியாகநான் பாடிப்போட்டேன்
 ஆரென்றகருவறிந்தோன் விட்டகுறைக்காரன்
 அவன்கொண்டுபோவான்நான் மாற்றொன்றாகா
 சாரென்றநிலையறிந்தே னவனையாவாம்
 சாநாதநால்கண்டோன் சாத்திரவானே. (84)

சாத்திரத்தைசொல்லுதற்கு மனதுவேனுஞ்
 தண்டாமாகாது தவறாகாது
 நேத்திரமேபிரிகாமல் நிலையில்நின்று
 நிலைபெற்றபெரியோர்கள் நாமஞ்சொல்லி
 சூஸ்திரந்தையுரைத்துமே சூருவைவாழ்த்திச்
 சூட்டினாரோமரிவி ஞானம்நூற்றில்.

பாத்திரமேயுரைப்பமென்று பாடிப்போட்டார்
பரத்தினதுவடிவுகண் டிருந்திட்டாரே (85)

இருந்திட்டார்திருமூலர் வரையிலேறி
ஏகார்தருட்சமதை யறிந்துப்பார்த்து
வருந்திட்டார்தொங்ணவ ராருந்தாண்டி
மதத்தானயறிவங்கே மனத்திலுன்னி
பொருந்திட்டபொருமே ஞானம்நூற்றிற்
பூட்டினாரடக்கமெல்லாங் கண்டுதேறி
குறைந்திட்டகுண்டலியின் யோகம்பார்த்து
குறிப்பறிந்துமனத்தையங்கே நிறுத்தினாரே. (86)

நாவற்பட்ட ஞானம்.

நிறுத்தினார்வண்ணாவற் பட்டைதன்னை
நேராகக்கொண்டுவந்து நிழலுலர்த்தி
நிறுத்தினாற்குரணித்து சுழிக்கைக்குள்ளே
ஞானத்தைப்பதனமாய் வைத்துக்கொண்டு
வறுத்தினார்வயிற்றுள்ளச்சல் கிராணிமூலம்
வட்பிணிகள் கடுப்பிரத்தம் வந்துதானால்
வெறுத்தினார்வெள்ளாட்டுப் பாஷிலேதான் [மே
வெறுத்தித்தாண்டொண்டாக்நால் வியாதிபோ

வியாதிபோம்வயிற்றுனைச்சல் கடுப்புரத்தம்
 மீளாதகிராணியொடு சுரமுமாறும்
 அயதியாயிருந்தாங்கால் சடமேபோகும்
 அப்பனை அதையறிந்து மருந்துசெய்தால்
 துயதியாப்ப்போநாது ரோகம்போகும்
 சொன்னபடியே கழக்குமடா நோய்களெல்லாம்
 கயதியாய்க்கைமருந்து கைக்குள்ளாக்கி
 கபடாகசசொல்லவில்லை யறிந்துபாரே (88)

பாரப்பாநீர்முள்ளி பிடுங்கிவந்து
 பக்குவமாய்வித்திருத்தும் கடைந்துகொண்டு
 ஆரப்பாகடுகுள்ளி மஞ்சள்தேறு
 மறைத்து அதிற் கலக்கியே அடுப்பில்வைத்து
 வாரப்பாமெழுத்துபோ லானபோது
 வாங்கியே கீழ்வைத்து வரிசையாக
 பாரப்பாபாண்டிவகை சோகைக்கெல்லாம்
 பண்பாகக்கொடுத்துவிடப் பறந்துபோமே. (89)

போச்சப்பாநீர்கட்டு நீரினைற்றம்
 புகழானமகோதரங்கள் பித்தம்பாண்டு
 ஆச்சப்பாநீர்ச்செறிப்புநாசமாகும்
 அப்பனையின்னமொரு வரிசைக்கேளு

காச்சப்பாகால்வாதம் பிடித்தபேர்க்கு
 கைகண்டவித்தையாம் மருந்துசொல்வேன்
 நீச்சப்பாமயங்காதே நடுத்தரமாய்த்தேங்காய்
 நிமிஷத்திற்மண் துளைத்து நீர்விட்டுக்கேளே. (90)

கேளப்பா நண் துளைத்து சலத்தைநீக்கி
 கெடியாகத்திருகள்ளிப் பாலைவாங்கி
 ஆளப்பா அதினுள்ளே செலுத்திப்போட்டு
 அழகாக காஞ்சிரையின் ஆப்பறைத்து
 மூளப்பா புளிவிறகு கொண்டுமூடி
 முக்கியமாய்த்தேங்காய்தான் வெந்தபோது
 கேளப்பாதேங்காயை தெடுத்துநீயுங்
 கெடியாக ஒருசாம மறைத்து வைப்பே. (91)

வைத்துநீ குழம்புதனை யரையின்கீழே
 மைந்தனே பூசிடுவாய் காலேதன்னில்
 அத்துமே அந்திக்கு வெந்நீர்விட்டால்
 அப்பனை அரைவாதங் கால்வாதம்போகும்
 எய்த்துநீ திரியாதே ஈசன்சொன்னார்
 இதுமருந்து ஆச்சரிப மிணங்கிச்செய்நீ
 பொய்த்துமேபோகாது யிர்தவித்தை
 புத்திசெட்டு அலைபாதே செய்துபாரே. (92)

பாரப்பாசரியையென்ன கிரியையென்ன
 பகர்ந்துநின்றயோகமென்ன ஞானமென்ன
 ஆரப்பாமவுனமென்ன சூட்சமென்ன
 ஆகாதயெழுத்தென்ன ஐம்பூதமென்ன
 நேரப்பாசரியையென்ன அரும்பதாகும
 நேரானகிரியையது பூவதாகுஞ்
 சீரப்பாயோகமது காயதாகுஞ்
 சேர்ந்துநின்றஞானமது பழமதாமே.

(93)

பழமானமவுனமது ஆயிமாதம்
 பாங்கானசூட்சமது அக்கினியின்பீசம்
 குளமானவச்சிவட்டம் ஆத்தாள்வீடு
 குண்டவியேமவுனபதிதி யிருந்தவீடு
 தளமான ஆறுதலம் ஆறுவீடு
 சதுரமாய்மூலமுதல் அக்கினியோடாறு
 நளமானரசம்போலே நடுநாடியாக
 நாரணனுந்தேவனுமா யிருந்தார்பாரே.

(94)

பாரப்பாநேர்மூலம் பரையின்வீடு
 பநருகின்றநெழ்மூலம் பரையின்வீடு
 ஆரப்பா அடிமூலங் கணேசன்வீடு
 ஆச்சரியமுடிமூலம் ஒக்காரவட்டன்

சேரப்பாயிவையெல்லாம் சித்தர்பாடல்
 சீஷனே உந்தனுக்கு சிறந்திட்டேனான்
 காரப்பாகுருபத்தை யடுத்துக்காரு
 காரணமாங்குருவாலே தெரிந்துக்கொள்ளே. ()

கருங்கோழி

கொள்ளப்பாசதை உறுத்த கோழியாகுங்
 கூர்மையாய்ப்பார்த்த தனக்கொண்டு வந்து
 பெள்ளப்பாகொழிவேலி வேரடைத்து
 மேன்மையாய் ஒமமது உழக்கரைக்கு
 தள்ளப்பா கோழியின்றன் குடலேர்க்கித்
 தப்பாமல் முன்மருந்தை வைத்துத் தைத்து
 அள்ளப்பா பாண்டத்தில் வெள்ளநீர்விட்டு
 அதன்மீதில்கோழிபேரீ அழுத்திவையே. (98)

வையப்பா ஒருவிறகி னுலெரித்து
 வளமாகவெந்தபின்பு தின்றாயானால்
 உய்யப்பா உதிரத்தின் மலமுனைபோச்சு
 உண்ணாமல் சொறையைத்தான் கிறுத்திப்போடு
 ஐயப்பா அகத்தினுள்ள நோய்களெல்லாம்
 அகன்றுபோம்மேகமது இதுகாதோடு

தையப்பாஉள்மூலம் பிறமூலம்போக்குந்
தப்பாதுஉன்னுடைய நூலைப்பாரே.*

(97)

நூல்கோர்வை

நூலபார்த்தாலிந்தமுறை யொருவருக்கும்

துணுக்கமாய்ச்சொல்லாதே பாவமெய்துஞ்

சேலபார்த்துயோ நமுறை ஞானம்பார்த்து

செயலனைத்துமனதில்வைத்துக் கருமத்தோடீட

போல்கார்த்துபோகாது ஞானம்பார்த்து

புத்தியாய்ப்பிழைத்திருப்பாய் பிள்ளாய்நீதான்

கால்பார்த்துமதியிரவி தன்னைக்கண்டு

கருணையுடன் நூலாய்ந்தால் கசடுபோமே (98)

போவதற்குவழிசொல்வேன் தேகத்துக்குள்ளே

புத்தியாய்ச்சொல்லுகிறேன் பிழைக்கவென்றால்

ஆவதற்குநல்மிளகு நெல்லியாகும்

அப்பனைவென்சாரை அமுரியாகும்

காவனுக்குப்பேரகாதே கவிபாடாதே

கைகண்டித்தையிது நடுவேவாங்கி

நூவதுக்குமிளகதுதான் வாரேறேபோட்டுச்

சுகம்பெறுவேமென்றுதின்று சுகத்தைப்பாரே. (99)

சுகமதுதான்பிணியில்லை வாய்வுமில்லை
 சக்கிலத்தில்கூடிஸ்லை அனலேறாது
 அகமதுதாந்தாதுக்குப் பிலமுண்டாகும்
 அப்பனைபத்தியத்தோடறிந்தேயுண்ணு
 பகமதுதான்புளியுப்பு புறையுமாகும்
 பண்பாநல்லெண்ணெய் தள்ளிப்போடு
 தகமதுதாந்காலையிலே கொள்ளுவாய்நீ
 தபபாதுஇம்முனி தவறொட்டாதே. (100)

ஓட்டாதமருந்துகளை தள்ளச்சொன்னேன்
 ஒருமனதாயோகத்தி லிருக்கச்சொன்னேன்
 எட்டாதகருகிடையுங் குருகிடையஞ்சொன்னேன்
 என்னைப்போலிருந்துவிட கற்பஞ்சொன்னேன்
 தட்டாதசேதியெல்லாந் தட்டச்சொன்னேன்
 தாதுநிலையறிந்துன்னைப் பிழைக்கச்சொன்னேன்
 மட்டாதஉள்மூலம் பிறமூலஞ்சொன்னேன்
 மைந்தனை உந்தனுக்கு வதைசொன்னேனை. ()

வதைசொன்னேன் வாதத்தை திறந்துசொன்
 னேன், மைந்தனைவயித்தியத்தை நன்றாய்ச்சொன்
 னேன், சூன்சொன்னேன் சூகையிலிட குருவுஞ்
 சொன்னேன், கோணுமல்மனதையங்கே நிறுத்தச்
 சொன்னேன் தெராதசொன்னேன் சூட்சுதிகூட்

சஞ்சொன்னேன், சொர்க்கமபதம் பெறுவதற்கு வழி
யுஞ்சொன்னேன், தமைசொன்னேன் ஞானமொடு
யோகஞ்சொன்னேன், சத்திசிவம் நின்றதொருநிலை
சொன்னேனே. (102)

சொன்னேனானுந்தனுக்கா யிந்த நூறு
சுணங்கலுக்குஞ்சவுங்கலுக்குங் கொடுத்திடாதே
முன்னேநான்சொன்னதெல்லா மனதில்வைத்து
மூர்க்கருடன்கேசராதே பொய்ப்பேசாதே
பின்னேநீதிரியாதே பிணங்கிடாதே
பேசாதேபொருவருக்கு மிந்த நூலை
தன்னேதானுண்ணவந்து சரணஞ்செய்வார்
சண்டாளர்க்கியாதே நூறுமுற்றே. (103)

கணபதிதுணை.

ஹற்றிரண்டாவது

நந்திசர்

திராவகம் - கிக.

காணப்பா யின் றூலில்தான் பத்துக்குள்ளே
கணக்தூகத் திராவங்கள் காட்டுகிறேன்கேள், வாண
ப்பாசரியை கிரியையோக கருமஞ்செய்வார் ளீள
மான சிவயோகி தர்மஞ்செய்வான், மாணப்பாமடை
யர்களுே யறிவாய்க்கேளு மகத்தான சிவயோகி புத்
திவானும், ஆணப்பாரேசகத்தைக் கட்டினோர்கள்
அல்லலற்ற சிவயோகியவன்தான்பாரே. (1)

— சங்குதிராவகம்

பாரப்பா திராவகந்தான் சொல்ல்கேளு பண்
பான சங்குதிராவகந்தான் சொல்வேன், ஆரப்பசங்
கதுதான் பலமேபத்து அப்பனையுடைத்ததனைத்
துளாய்ப்பண்ணி, வாரப்பாலுசிரீர்தனைற்றெளித்து
வளமானவாலையிற்றான் போட்டுக்கொண்டு, காரப்
பாவாலையின்பிழ் தீயைமூட்டிக் கண்மணியே தீபம்
போ லெரித்திடாயே. (2)

எரியவே தமர்வாயில் பிங்கான்வைத்து யென்
— லெவலெலிச்சிட்டாக்கால், வரியவேதிரா

வநந்தான் பிங்காணில்விழும் வளமான திராவகத்
தைச்சீசாவில்வைநீ, அரிபவே தேவிக்கும் நுத்திரர்
க்கும் அப்பனை பூசைபண்ணி நைவேத்தியஞ்செய்
து, மரிபவேசோடகமாப்ப்பூணத்திலின்று மைந்
தனை திராவகத்தை பதனம்பண்ணை. (3)

வெடியுப்புத் திராவகம்.

பண்ணடா வெடியுப்புத் திராவகந்தான் தேரு
பண்பான வெடியுப்பு பலமோபத்து, அண்டா
ரோமநீர் தெளித்துலர்த்தி அப்பனைவாலைதனிவிட்
டுக்கொண்டு, வளமானதமர்வாயில் பிங்கான்வைக்க
கண்டாகரகரென்று திராவகந்தான்விழங்கண்மணி
பே திராவகத்தைச் சீசாவில்வைபே. (4)

கல்லுப்புத் திராவகம்.

வைபடாபூசித்துப் பதம்பண்ணு வளமான திரா
வகத்தை பென்னசொல்வேன், கைபடாகல்லுப்புத்
திராவகந்தான்தேரு கண்மணிபேகல்லுப்பு பலமோ
பத்து, ஐபடாகுத்தஜஸம் வார்த்தரைத்து அழகான
வாலையிற்றாணிட்டுக்கொண்டு, மையடா மூட்டித்
தீபம்போலே மைந்தனை தமர்சிங்கான் வைத்துத்
தெள்ளை. (5)

சேனியுப்புத் திராவகம்.

கோடா திராவகந்தான் கதிர்வால்விழக்கெடி,
யானகல்லுப்பு திராவகந்தான்மைந்தா, வாளடாபூசி

கணபதிதுணை.

நுற்றிரண்டாவது

நந்திசர்

திராவகம் - கக.

காணப்பா யின் நூலில்தான் பத்துக்குள்ளே கணக்குகத் திராவங்கள் காட்டுகிறேன்கேள், வாணப்பாசரியை கிரியையோக கருமஞ்செய்வார் லீளமான சிவயோகி தர்மஞ்செய்வான், மாணப்பாமடையர்களை யறிவாய்க்கேளு மகத்தான சிவயோகி புத்திவானும், ஆணப்பாரேசகத்தைக் கட்டிணைர்கள் அல்லலற்ற சிவயோகியவன்தான்பாரே. (1)

சங்குதிராவகம்

பாரப்பா திராவகந்தான் சொல்லக்கேளு பண்பான சங்குதிராவகந்தான் சொல்வேன், ஆரப்பசங்கதுதான் பலமேபத்து அப்பனையுடைத்ததனைத் துளாய்ப்பண்ணி, வாரப்பாலுசிரீர்தனைற்றெளித்து வளமானவாலையிற்றான் போட்டுக்கொண்டு, காரபபாவாலையின்கீழ் தீபைமூட்டிக் கண்மணியே தீபம்போ லெரித்திடாயே. (2)

எரியவே தமர்வாயில் பிங்கான்வைத்து யென்
- 9 - லெரியவேதிரா

வகந்தான் பிங்காணில்விழும் வளமான திராவகத்
தைச்சீசாவில்வைநீ, அரிபயே தேவிக்கும் ருத்திரர்
க்கும் அப்பனை பூசைபண்ணி நைவேத்தியஞ்செய்
து, மரிபயேசோடகமாப்ப்பூணத்திலின்று மைந்
தனை திராவகத்தை பதனம்பண்ணே. (3)

வெடியுப்புத் திராவகம்.

பண்ணடா வெடியுப்புத் திராவகந்தான் கேளு
பண்பான வெடியுப்பு பலமோபத்து, அண்டா
ரோமரீர் தெளித்துலர்த்தி அப்பனைவாலேதனிவிட்
டுக்கொண்டு, வளமானதமர்வாயில் பிங்கான்வைக்க
கண்டாகரகரென்று திராவகந்தான்விழங்கண்மணி
யே திராவகத்தைச் சீசாவில்வைபே. (4)

கல்லுப்புத் திராவகம்.

வைபடாபூகித்துப் பதம்பண்ணு வளமான திரா
வகத்தை பென்னசொல்வேன், கைபடாகல்லுப்புத்
திராவகந்தான்கேளு கண்மணிபேகல்லுப்பு பலமோ
பத்து, ஐபடாசுத்தஜலம் வார்த்தரைத்து அழகான
வாலையிற்றூனிட்டுக்கொண்டு, மையடா மூட்டித்
தீபம்போலே மைந்தனை துமர்பிங்கான் வைத்துக்
கொள்ளே. (5)

சேனியுப்புத் திராவகம்.

கேளடா திராவகந்தான் கதிபோல்விழக்கெடி
யானகல்லுப்பு திராவகந்தான்மைந்தா, வாளடாபூகி

த்துப்பதனம்பண்ணு வளமான திராவகத்தையென்
 னசொல்வேன், நாளடாசீனியுப்புத் திராவகந்தான்
 கேளு நலமானசீனியுப்பு பலமோபத்து, ஆளடா
 ரோமநீர்வார்த்தரைத்து அப்பினை வாலைதனிற்
 போடுபோடே (6)

கறியுப்புத் திராவகம்.

போடவேதிபம்போல் தீதான்மூட்டி புகழான
 கதிர்வாயில் பிங்கான்வைத்து, ஆடவேகதிர்போலே
 திராவகந்தான்வீழும் அப்பினை திராவகத்தைச்
 சீசாவிலூற்றி, வாடவேபூகித்துப்பதனம்பண்ணுவள
 மான திராவகம்போ லெதுதானுண்டு, நாடவே கறி
 யுப்புதிராவகந்தான்கேளு நலமானகறியுப்புப் பலந்
 தானெட்டே. (7)

எட்டவேமுத்துநீர் வாத்திடித்து என்மகனை
 வாலைதனிற் போட்டுக்கொண்டு, கட்டவேதிமூட்டி
 பெரித்திட்டாக்கால் கண்மணியே திராவகந்தான்
 கதிர்போல்வீழும், மட்டவேபிங்காணை வைத்தாயா
 னால் மைந்தனே திராவகந்தான்நிறங்கும்பாரு, வட்
 டவேசீசாவிற் பதனம்பண்ணு வளமானகல்லுப்புத்
 திராவகமுமாச்சே. (8)

இந்துப்புத்திராவகம்.

ஆச்சடாயிந்துப்புத் திராவகங்கேளு அப்பினை
 கிந்துப்பு பலமோபத்து, வாச்சடாபுனிச்செயநீர்

வார்த்திடித்து வளமா நவாலையிற்றூன்போட்டுக்கொண்டு, நாச்சடாதிமூட்டிப் பீங்கான்வைத்துக் கனமானநால்நாயியெரித்தாற்கேளு, நாச்சடாதிராவதந்தான் கதிர்போலவீழும் நலமானதிராவதத்தைப்பதனம்பண்ணே. (9)

வளையலுப்புத் திராவதம்

பண்ணடா வளையலுப்புத் திராவதந்தான் தீகளுபண்பான வளையலுப்பு பலமோபத்து, அண்ணடா ஐங்கோலச் செயநீர்விட்டு அப்பனையிடித்ததுவும் வாலையிற்றூன்போட்டு பண்ணடாதிமூட்டி பீங்கான்வைத்து கண்மணியே திராவதந்தான் வீழும்பாரு, வண்ணடாதிராவதத்தை பதனம்பண்ணு வளமான தீதவிக்குப் பூசைசெய்யே. (10)

பண்ணப்பா திராவதத்தால் நீறும்போக்குபண்பானசரக்குவறுபத்துநாலும், அண்ணப்பாநவாத்தின்ம் நவலோகங்கள் அப்பனையிலைகுகைகள்நீரூய்ப்போகும், கண்ணப்பா அதரணத்துக் கிதுதானவேணுங் கண்மணியே திராவதத்தின் பெருமைமெத்த மண்ணப்பா மனங்ளித்து வுனக்குச்சொன்னேன் வளமானதன்வந்திரி பாருபாரே. (11)

நந்தீசர் திராவதம்-கக

முற்றிற்று.

உ

செவமயம்.

நூற்றி மூன்றாவது
தெட்சணாமூர்த்தியருளிய

பட்சணி-கந௦

காப்பு,

ஆதியந்கநடுவிருந்த சோதிதாப்பு
 அண்டபரிபூரணமே அறிவேதாப்பு
 நீதிதலைவானகுரு கந்தன்காப்பு
 நிறஞ்சனமாய்நிற்குண வதீதங்காப்பு
 பாதியாந்தனிகனலும் காலன்றான்
 பட்சணியேனிச்செயமாம் பாதங்காப்பு
 வீதியாம்பட்சணியாம் விலங்குஞ்சித்தி
 விண்ணேஸ்பரபிள்ளையார் காப்புத்தனே

(1)

ஆதியந்கம்நடுவிருந்த பறமெஞ்ஞானம்
 அகன்றபரிபூரணமே அதீதமாகும்
 சோதியந்தமாகவுமே நிறைஞ்சனமாய்நின்ற
 சூட்சுமடாபட்சணியின் சூட்சும்தானும்
 நாதிபந்தமாகமுறு வென்றேயாத் தள்ள
 நாட்டினைச் சூலித்து மாரியாட

வீதியந்தபுரியட்டம் நாலுமொன்றும்
வெளியானசவுக்காரம் திறவுகோலே. (2)

திறமானபட்சணிக ளெல்லாம்பார்த்து
சீரறிந்துபொருளறிந்தாற் சரிநின்றாமே
வாமானதேவருவை யறிந்தாற்பேரு
மானிலந்தானுனக்கீடோ மீசன்வேறு
குறமானதேவதைகள் பேவல்தேழ்க்குங்
கோடிக்கோடியண்டவரை யடங்குமேவல்
உரமானமரமத னமசிவாயாகும்
ஒகோகோஉலகமெல்லாம் வசியமாமே. (3)

வசியமாம்ஆறுவதை ககனமாகும்
மானிலத்திலரசெல்லாம் வசியமாகும்
வசிபமானசெகவசியம் ஸ்ரீவசியமாகும்
மகத்தானபுருஷரெல்லாம் வசிபமாகும்
வசியமாஞ்சத்துருக்கள் வசியமாகும்
வாரணங்கள்ருகமெல்லாம் வசிபமாகும்
வசியமாயிரவிமிமுன்னாள் வடவேர்வாங்கி
மைந்தனைகவுதும்பை வேறும்வாங்கே. (4)

வேறிரண்டும்பச்சைபட் டதனில்வைத்து
மேலானஆலின்புல் லுருவியோடு
கூறிரண்டுக்குங்குமப்பூ கஸ்தூரிமஞ்சள்
குணமாகமுன்றுமறைப் பலமேசேர்த்து
மாரிரண்டுமூன்றையுந்தான் பொடியாய்ச்செய்து
மைந்தனேழுதந்துக தன்னிலிட்டுச்

1018 தெட்சனாமூர்த்தி பட்சணிகை

சேறிரண்டு வேறையுந்தான் நடுவவைத்துத்
திரியாக்கித்துப்புரத்தி ழிட்டுத்தானே. (5)

இட்டுமேகாறுவின் நெய்யைவார்த்து
யிதமானசிரசேட்டில் மைபெரித்துவிங்கி
கிட்டுமேபுலுகுடன் ஜவ்வாதுசேர்த்து
கிருபையுள்ளமையதனை மத்தித்தேகான்
கட்டுமேமந்திரந்தான் சொல்லிகேளு
கருணையுடன் ஒம்பூரீயும் மீயும்மென்று
வெட்டுமேகாமதேவாயா நமாவென்று
விதமான அன்னாறு உருத்தானேதே (6)

ஆயுத்தம்வனம் செம்பருத்து.

ஒதிடமுன்சொன்னதெல்லாம் வசியமாகும்
உத்தமனேஒமென்று திலர்தம்போடு
வாதிடமுன்வந்தபடை மாறீயோடும்
மானிலத்துராசரெல்லாம் வசியமாகச்
சாதியுடன்சாத்தியன் பைபாணமாற
சதிரானபீறங்கி வெடிகுண்டுமாறச
குதியின்னமொரு குட்சஞ்சொல்வேன்
சறுக்கடாசெம்பருத்தி வடக்குவேறே. (7)

செம்பருத்துநாயருக் காப்புக்கட்டி
திறமாகநவசாபம் நிவர்த்திசெய்து

உம்பருக்குமறிபாத நணைசன்மூலம்
 உம்மெனவுவாபெனவும் ஒருலட்சந்தான்
 நம்பருத்துப்பன்றியாடு கேழிமூன்றும்
 ரெத்தபலிபூட்டிமறு கின்மையன்று
 தம்பருக்குஞ்சொல்லாதே பொங்கள் தூபம்
 மாட்டியேதியானத்தில் வேரைவாங்கே (8)

வாங்கியந்தவெறதனைப் பஞ்சலோகம்
 மகிமையாய்த்தகடதிலே பொதித்துக்கொண்டு
 தாமகியந்தகுளிசமதைத் தறத்திலெந்தி
 தம்பனந்தான் நூர் நிருபத் தெட்டும்துதி
 ஒங்கியந்தக்குளிசமதைச் சிரசில்கட்ட
 ஒகோகோமுன்சொல்லாம் முண்மையாகுந்
 தேங்கியந்தமாதரெல்லாம் வசியமாக
 செப்புகிறேன்மையொன்று தேர்ந்துக்கொள்ளே.

ஸ்ரீ வசியம்

தேர்ந்துநீகுளங்களுக்குட்டை தன்னிற்பார்த்து
 திறலாதவுட்டைபாத்து பிடித்துவந்து
 கூர்ந்துநேள்தாமரையின் நூலேசுத்தி
 குறியாகத்திரிபதனை விளக்கிவிட்டு
 சார்ந்துநீநெய்வார்த்துத் தீபம்மேற்றி
 தருவானசிரசோட்டில் மையெறித்து
 வாங்குஒரைந்துநீபுணுகுடன் சவ்வாதுசேர்த்து
 உறவானமோகிணியைச் சேவிப்பாயே. (10)

1020 தெட்சணமுர்த்தி பட்சணி-கக0.

சேவிப்பாய்-ஓம் ஸ்ரீயும்-நீயு-மென்று
 சிறந்தேவனாகிவி ஓம்-மென்று சொல்லி
 பாவிப்பாய்ச்சர்வ மோகினிவாடுவன்று
 பகர்த்துநீயாயிரத்தெட்டுருவுமானால்
 ஆவிப்பாய்பாணமொடு பலகாரங்கள் ஸ்ரீ
 ஆத்தாட்கும்வடுகனுக்கும் பூசைசெய்து
 தாவிப்பாய்சங்கரத்திப் பேரைச்சொல்லி
 சமர்த்தாகப்பணவிடைதான் திலர்தம் பீபாடே.()

திலர்தமிட்டுமந்திரத்தால் வா வாடுவென்று
 செப்பிடவேஸ்ரீ வசியம் யென்னசொல்வேன்
 குலமறிந்துமறமெளிந்து முறையுமின்றி
 குடிசெடுத்தகாமவெறி கொண்டேபின்பு
 வலகளிந்து உலகத்துள் மாதரெல்லாம்
 உன்னடியில்வணங்குவார் கண்ணில்லாதே
 நிலவரமாய்ச்சொல்லிவிட்டேன் கருச்சொல்லாதே
 நிகரில்லாவசியமொன்று நேத்தியாடே. (12)

வசியம்முள்ளெலி.

நேத்தியடாவசியமென்ன சொல்வேன்மைந்தா
 னிகருண்டோமுள்ளெலியின் பெருமைமெத்த
 நேத்தியடாஉலகத்தில் சொன்னருண்டோ
 நிசமாகச்சித்தரெல்லாம் மறைத்துவைத்தார்
 நேத்தியடாசொல்லுகிறேன் முதற்பதந்தான்
 நேராதகருணையில் நீதான்கேளு.

நேர்த்தியடாமுள்ளெனியின் நெடுத்துவந்து
நிசமாகத்தலைமுதாய் கட்டித்தூங்கே. (13)

தூக்கியேசாபங்கள் நிவர்த்திசெய்ய
சூட்டுவாய்மண்டலந்தான் தினம்நூறப்பா
நீக்கியேபெள்ளைத்தா மரக்கிழங்கு
நிழலுலர்த்திசமனாக நிறுத்துக்கொண்டு
தாக்கியேரெண்டையுநகர னிடித்துத்தூளாய்ச்
சா ககமாமயிந்திரமாம் கோவைபூச்சி
ஆக்கியேபுகளஞ்சியொன்று கிறும்புக்கட்டி
ஆதியாம்முதற்கருவர் தொட்டுத்தானே (14)

தொட்டந்தப்பொடியைமுதற் தூசிலூட்டி
சுகமாகத்திரிந்தாயதனை வாங்கிக்கொண்டு
நட்டந்தகரம்பசுவின் நெய்யைவிட்டு
நலமாஅகிலத்திரியிற் தீபமேற்றி
யிட்டந்தசெஞ்சூளைச் சட்டிதூரில்
யிதமாகபொற்சிலையின் சாத்தைப்பூசிக்
கட்டந்தவாய்முடி மையைவாங்கி
கருணைபெரும்புனுகுரோ சனையுங்கானே. (15)

காணவேவகைக்கிறாரு களஞ்சிகட்டி
கருதியேமதித்துக் கணிந்துநீயும்
வேணவேஆபிபதம் வைத்துப்போற்றி
மேலாமுவுடுகனுக்கு பூசைபண்ணு

1022 தெட்சணமுர்த்தி பட்சணி-க 30.

தேர்ணவேவசியத்தி லெட்சமுற்று
 மூட்டிசு நாதிதம்பை செடுத்திலர்தந்தீட்டு
 பேணவேபூவுலகும் வசமாய்ப்பாரு
 பேராடியின்னமொரு சேதிதேளே. (16)

கேளப்பாமோகனந்தான் அதிகஞ்சங்
 கெடியாகமையொன்று சொல்லந்தேனா
 காளப்பாகிறும்புமொரு கழஞ்சிதானும்
 நலமானமுன்முச்சிங் களஞ்சிக்கூட்டு
 நீளப்பாயிந்திரமாங் கோவப்பூச்சி
 நிறுத்தியொருகளஞ்சிற் கூட்டிமைந்தா
 ருளப்பாதிதைபூச்சி களஞ்சிபூரம்
 சுதம்பொரவேஒன்றாகித் தூளாய்ப்பண்ணீ. (17)

பண்ணப்பாமுத்தாச லூட்டிமைந்த
 பருவமுடன்திரியாங்கி திருத்திக்கொண்டு
 விண்ணப்பாவிடச் சாரல்யெண்ணெய்
 விட்டதிலேகபாலத்தால் விளக்கைமூடி
 கண்ணப்பாமையிறங்கும் போதுவுண்ணை
 ஆவினமான்வடுகனுக்கும் பூசைபண்ணு
 பெண்ணப்பாமோகனத்தை லெட்சமோது
 யிதமாகமைவாங்கிச் சிமிளில்வையே. (18)

கருவசியம்வெல்லுரு.

வையப்பாபுணுகுடனே சவ்வாதுதானும்
 மத்தித்துரோசனையும் கூத்திமத்தி

மெய்ப்பாமைச்சிமினைத் திறந்துக்கொண்டு

விறையவேலுமென்று திலர்தம்போடு
உய்யப்பாடலகமெல்லாம் மோகமாகு
ஒகோகோபுருடரெல்லாம் மோகமாகுஞ்
செய்யப்பாதேவரெல்லாம் வசியமாகும்
சிவன்முதற்றேவியுமே மோகமாகும்

(19)

மோகனமாய்வசியமடா யின்னமொன்று

முக்கியமடாசொல்லுகிறேன் குருவிபார்த்து
ஆகமாம்வல்லுமுன் குருவிபார்த்து
அப்பனேபித்துடனே ஆதிநாரர்
தாகமாங்கள்ளுமொன்று சேர்த்தரைத்து
சமுஷந்தான்முதற்றாசு தன்னிலூட்டு
வேகமாந்திரியதனை விளக்கிவிட்டு

விதமாஞ்சித்திறண்டகத் தெண்ணெய்வாரே, ()

தம்பனுமனுகளு

வாறன்னதபால ஒதைனல்முடி

மையெறித்துஆயிபதம் வைத்துப்போற்றுச்
சீரென்னபுணுகு கோரோசனையுங்கட்டி

சிவசிவசிபந்தான் லெட்சுமோதி
பேரென்னவாவென்று திலர்தம்தீட்ட

பேருலகிற்றடகருத்தின் வசியமாகுங்
கூரேநீயூகளுடப் பேரைச்சொல்லிக்

கொண்டுநீதிலர்தமிட வசியமாமே.

(21)

1924 தெட்சனாழ்வர்த்தி பட்சணி-கௌ0

வசியமாயின்னமொரு வித்தைமைந்தா
 மானிலத்திலதிகமடா தம்பனத்தில்
 வசியமாமநிலக்கூகை யூமன்காடை
 வகையானபொற்கையான் விஷ்ணுகாந்தி
 வசுதமாங்கட்டுகொடி மூலியைந்து
 விறவியேனாளாக யிடித்துக்கொண்டு
 உசுதமாம்முதற்கருவுங் கொஞ்சக்தொட்டு
 உறவாகமுதற்றாசி லுட்டித்தானே

(22)

ஊட்டியேதிரியதனை முகலிவிட்டு
 உத்தமனேசிரசோடு கருத்துநீயும்
 நாட்டியேநல்லெண்ணைப் பெறித்துவாங்கு
 'நலமானபுனுகு கோரோசனையால்மாற்றி
 காட்டியேதம்பனந்தான் லெட்சமோதி
 தயவாகஆயிபதம் வைத்துப்போற்றி
 சூட்டியேவடமலை வடுகனுக்கு
 கருணைதரவேணுமென்று தோத்திரஞ்செய்யே

செய்யவேவடங்கிங் கென்றுத்தானும்
 தீர்க்கவேதம்பனத்தின் றுலத்தானும்
 உய்யவேவெலட்சமுறுத் தியானமோதி
 உறவாகப்பணவிடைதான் திலர்தம்பேரடே
 நொய்யவேஉலகமெல்லா மடங்கிப்போகும்
 நோக்கறியவெனியடங்குப்பன் சபையடங்கும்

பையவேகாலடங்குஞ் செலமடங்கும்
பசாகமுதற்புதமெல்லாம் அடங்கிப்போமே
சும்பன அமுக்கு

அடங்குமேபூதத்திற் றெய்வமெல்லாம்
ஆச்சரியம்ஆயுகந்த ளாடாதொன்றிற்
துடங்குமேஅரசரெல்லா மடங்குவாதன்
தொக்கானபொறியடங்கும் புலனடங்குந்
தடங்குமேயி க்கொழிலைக் கொடுத்துபாரு
தரணிமுதலெல்லாமுன் வசியமாகும்
அடங்குமொரு கம்பனந்தா னின்னஞ்சொல்வேன்
மைந் தனேவிசிதமடா மறிந்துபாரே (25)

பாரப்பாநதிப் பூசந் தன்னிலன்பாய்
பகருவன்முக்குற தனித்துநின்றால்
நேரப்பாபஞ்சினூல் காயபுக்கட்டி
நித்தியமும்நவசாயம் பதினூற்றாதி
கூரப்பாயிரவிசின்மைக் கொண்டியென்று
கோழிமுதலாடுபன்றி பவினொடுத்து
சீரப்பாபொங்கலிட்டு நிர்வாணங்கொண்டு
சிரக்கவேகலங்கொம்பாய்த் கெல்லுகெல்லே
கெல்லவேமேல்நோக்கி வாளைப்பார்த்து
கிருணபயாய்நட்சத்திரம் விளங்கும்போது
மெல்லவேமூலத்தில் வேற்றாமல்
வியனா கப்பிடுங்கிவந்து கரத்திலேந்தி

1026 தெட்சனாழ்வார்த்தி பட்சணி-கத0,

யல்லவேசொல்லுகிறேன் தம்பனந்தான்
அலையாமலெட்சமுரு அறைந்துநீயும்
சொல்லவேஅழிஞ்சல்நா குளிசமாடி
தோத்திரஞ்செய்யுயிபதம வைத்துப்போற்றே.

போற்றிபேவயிரவன்தான் தியானமோதி
பூரணநூல்விதியாக லெட்சந்தானும்
நூல்கியேநூபமிட்டு தீபந்தாட்டி
தோத்தரிப்பான்சேடன்முடி தாங்குமென்று
நேற்றியேசிரசதனிற் குளிசங்கட்டு

தேவரென்னவுனக்கீடோ செபபக்கடா
நாத்திசையும்உன்னையெல்லப் போதாதபா
ரமனைதுதோடியண்பங் கட்டுந்தானே (28)

கட்டுமடாநாகபாச னந்தானீடோ
கக்கிஷமாம்பு வணையுரு வெல்லாங்கட்டு
கட்டுமடாதொட்டியததின் கருவைக்கட்டு
கருவைக்கேள்சல்லியத்தி னுருவைக்கட்டு
கட்டுமடாஅண்டரண்டங் கட்டுக்குள்ளாகி
காலடியில்தம்பனமா மெட்டுகெட்டுங்
கட்டுமடாபிரங்கி வல்லயங்கத்தி

கனமானபடைவீடு கட்டும்பாரே. (29)

கட்டுமடாதேவர்முனி பாணஞ்செல்லாது
கருதிபார்சிவனுமையுங் கட்டுக்குள்ளாய்

கட்டினுந்துருபாணை யிருக்கப்போமே
 நானிலத்திலீசனுமை நீதான்வேறே
 தெட்டும்பாரிதைவிட்டாற் றொழிவமுண்டோ
 * சிவசிவாதம்பனத்தின் செப்பைசெய்கை
 ஒட்டினாலகமெல்லாந் தம்பிக்கும்பார்
 ஒருவருக்குஞ்சொல்லாதே கருவைத்தானே. ()

தம்பன் நத்தைச்சூரி.

தானாகயின்னமொரு வித்தைக்கேஞ்
 தம்பனந்தான்முக்கியமடா சாந்துபாரு
 வேனாகும்நத்தைச் சூரிக்கிதானும்
 வெள்ளியன்று காப்பணிந்து பொங்கலிட்டு
 தேனஞ்சுத்தவெள்ளைச் சாவல்லன்று
 கொண்டு வந்துபெலிகொடுத்து தூபங்காட்டி
 தேனாகுந்தம்பனந்தான் மூலந்தானுந்
 தீர்த்தமடாலெட்சமுறு நங்கென்றோதே. (81)

ஒதந்தமுலிகைக்கிச் சாபமில்லை
 உரவாகவேற்றாமல் தானுமைந்தா [1226
 ஆதந்தவேர்பிடிங்கி குளிசமாடிச்
 சுயம்பெறவேநங்கென்று சிரசில்கட்டு
 வாகந்தமுப்பத்திரெண்டு வாளும்வாங்கி
 வெற்றிடினும்பிற்றாது பேதேதந்த
 மாகவுமேகிடாயில் கட்டிப்பூட்ட
 வெட்டிப்பாருலகினிற் புதுமையாமே. (82)

வாடை.

புதுமையாயின்னமொரு வாடைச்சொல்வேன்
 பூதலத்தில்மாதரெல்லாம் வசியமாக
 புதுமையாங்கொச்சிமஞ்சள் வங்காளபச்சை
 பொக்கமூக்குருவும் வெட்டியேறும்
 புதுமையாஞ்சந்தனம் மஞ்சிட்டியேலம்
 புதலமருள்ஊமத்தம்விரை லவுங்கப்பட்டை
 புதுமையாம்பச்சைதற்பூரம் நாகப்பூவும்
 பூலாங்கிழங்கு புனிசபாக்குமென்னே (33)

என்னவேராமிச்சம் வேறினோடு
 யியவானவில்வவேர் புறந்தோப்ததானும்
 கன்ன வேவகைக்கொரு பலந்தான் தூக்கி
 நருணைபெறவையிடித்து வடிகொண்டுநீயும்
 உண்ணவேவகைவகைக்குப் பத்துதானும்
 வுறவாகவேருலர்த்தி தூளாய்ச்செய்து
 வண்ணமாமுன்பொடியிற் சேர்த்துக்கொண்டு
 மைந்தனே ஆதித்த வாரநாளே. (34)

வாரமாப்ச்செத்தவள்தன் ஊளேவாங்கி
 வாமனாதப்பித்துமதின் கொழுப்புத்தானும்
 பாரமாய்க்கொண்டுவந்து பதனமாக.
 திராவகமாய்ப்பொடியெடுத்து ரவியில்வைத்து
 மாம்பித்துனுங் கொழுப்புத்தானும்
 துலங்க அதின்மேல்நெகிழ்ந்து வைக்கும்போது

வீரமாயினகியது லேகித்தாசநால்
விரவிநன்றாப்குளாய்தனிலே யுடைத்துக்கொள்.

பிண்ட வாடை

கொள்ளுமேலுயிபதம்வைத்துபோற்றி
குருவாகமோகினிபை லெடசம்சேவி
விள்ளுமேவாடையிலே ராபணந்தான்வாடை
மேலநோக்கப்பூசிடவாய் காத்துவாடை
கள்ளுமேவாடைபட்ட மாதரெல்லாம்
தள்ளாகுமதிபங்கித் தளர்ந்துநிற்பார்
நள்ளுமேஉன்னவல் லாறுங்கேழ்ப்பார்
நன்றாகசொல்லிவிட்டேன் யாடைதானே. (1)

வாடையிலேவன்னமொரு வாடைமைந்தா
மானிலத்திலதிமடா வகையாய்ச்சொல்வேன்
சாடையிலேமூன்றுதிங்கள் ஐந்துக்குள்ளே
தலைப்பிண்டம்வாங்கியொரு பாண்டத்திட்டு
மூடையிலேநகைபூட்டு பூச்சித்தானும்
முக்கியமுடன்பதினாறு பிடித்துப்போடு
நாடையிலேபச்சபபாம்பு ஒன்றுபோடு
நலமானஆவிந்பால் படிதானென்றே. (37)

ஒன்றானவஸ்துஒரு படிதான்விட்டு
உத்தமனைஅமிரிபடி மத்தஞ்சாறும்
நன்றாகப்படியொன்று பேய்க்கருபஞ்சாறும்
நலமானமுறைவகைக்கிச் சாறுபடிதான்விட்டு

1080 தெட்சணமூர்த்தி பட்சணி-௩௧0

வண்டான அடுப்போத 'வேடுகட்டி
பக்குவமாய்ச்சீலைசெய்து சரங்கையெல்லாம்
மன்றாக வேமேலே வைத்துமுடி
மைந்தனைவைத்தமட்டு வன்னிமூட்டே (38)

மூட்டியேபதமாக பெடுத்துக் கொண்டு
முக்கியமாஞ்சரங்கையெல்லாம் நிழலுலர்த்தி
காட்டியே கல்வத்தி விட்டுத் தூளாய்
நயமாகசட்டிவடிக் கொண்டுநீயுங்
காட்டியேகேவின்முன்னே வைத்துப்போற்று
கருணைதரவேனுமென்று கருத்திலுன்றி
நீட்டியேமோகந்தான் வாலையோடு
நிசமாக்கிலெட்சமுறு நேர்ந்துக்கொள்ளே (39)

நேறவேஉலகமுந்தான் வசமாய்ப்போச்சு
நீநிலத்திலரசருந்தான் வசமேஆச்சு
கூரவேழிகளுந்தான் வசமாய்ப்போச்சு
கொதித்துவருஞ்சத்துருக்கள் வசமேஆச்சு
தேரவேபசாசமுதல் விடங்கள்போச்சு
செகச்சாலவித்தையெல்லாம் யிதுக்குள்ளாச்சு
வாரவேதேவதைக ளெல்லாமுன்னை
வூணங்குமடாவாடைவித்தை மயக்கந்தானே. ()
மயங்காமல்சொல்லிவிட்டேன்வெளியாம்வாடை [ர்
மாட்டினேன்சித்தையெல்லாம்சுறுக்காய்சொன்னா

தயங்காமல்சகலத்துக்கும் மூலமந்திரஞ்
சாத்தினென் அநாமொடு உகாரந்தானும்
நயங்காமல்மநாமொடு மூன்றெழுத்தினோடே
கருணையுடன் குமீங் கிளீங் லெமென்று [ப்
மன்றுசெனியியங்காமலெட்சமுருசெய்துகொள்வா
யென்னசொல்வேன்மவுனாதி வாலேபாச சே. (41)

வாலேயிலமூன்றெழுத்தும வகைபாப்ச்சொன்னே
வரிசைபாயி ன்னமொரு சூட்சங்கீகளு
காலேயிலமாலையுச்சி வேளேமூன்று
கருத்தறியுமென்று லெட்சம்வுருத்தானாது
வேலேயிலவடமுதமாய் யிருந்துநீயும்
வேதமாய்சிவஞ்சேவிக்க ஆசனத்திருந்து
சாலேயிலேகருசன ஆசனத்திருந்து
சார்வாகங்காலேசத்தி பார்த்துவாமே (42)

பிண்டக்குரு.

பாத்துமொருமண்டலந்தான் மவுனமாக
பத்தியுடன்வருந்தியுரு வேறும்போது
நீற்றுமொருஅண்டமெல்லாஞ் சுடரைப்போலும்
நிர்மையாங்கதிர்மதியோ நிகரொவ்வாது
தேத்துமதுபஞ்சவர்ணம் விழியேகூசம்
திறமதாலட்சுமியு மாலுங்காண்பாய்
ஆத்துமொருநிமிஷத்துக் குள்ளேமைந்தா
அஷ்டசித்திசவுபாக்கியம் முருளுவாரே. (43)

1082 தெட்சணமூர்த்தி பட்சணி-கக0.

அருளுவார்வுந்திரேகங் காந்தியென்ன
யாதவனுஞ்சந்திரனும் ஒவ்வாநதார
அருளுவார்தேருனக் கீடோசெல்லு
ஆறலும்உண்ணெவெல்லப் போநாதென்றும்
அருளுவாரெத்திசையுந் வுன்னப்போற்றி
அடியின்கீழ்வணங்கிநிற்பார் தீதமாக
அருளுவார்நவெலட்சம் தோளுமாட
அறையிறேன்திருவுருவாய் தீதந்தானே (44)

அதீதந்தனென்னவென்றால் சொல்லக்கேளு
ஆச்சரியம்ஆதியென்ற பிண்டம்வாங்கி
அதீதந்தான்வசம்புள்ளி கடுகுநாயம்
அடவாகும்உயந்தயங் கஸ்தூரிமஞ்சள்
அதீதந்தான்சவ்வாதுடனே புலுகுபூம்
ஆநவொன்றாய்ச்சமனாக நிறுத்திக்கொண்டு
அதீதந்தான்மெப்பிச்ச மத்தஞ்சாரு
ஆவிரெய்யுஞ்சரிசமனா யாட்டுவாரியே (45)

ஆட்டவேகுளம்புபோ லாகும்பாரு
ஆநாசபிண்டத்திற் தோய்த்துதோய்த்து
நாட்டவேயிருமூன்று வேளைநாந்தா
நலம்பெறவேதோய்த்துநன்றாய் நிழலுலர்த்தி
மூட்டவேமண்டலந்தா னுலர்த்தபின்பு
முகபியமடாசொல்லுகிறேன் தோளுகேளு
காட்டவேகங்கிரன்தன் வாரந்தன்னில்
கருநிதியிற் கடுச்சாம்பல் நருவைக்கேளே. (46)

கருவானவுருவெடுத்து மயானமேவி
 கதிபொறவேவடமுகமாயிருந்துநீயும்
 உருவானபிண்டவகை முன்னவைத்து
 உருதியுடன்ருத்திரனை சிவானந்தானும்
 திருவானமங்கென்றுந் தங்ங்நீங்கென்றுஞ்
 ஓமசிவானந்தமாடுவன்ற உருலெட்சமோதி
 தருவானபலவகைகள் உபசாரமாக
 சட்டமுடன்வெடித்துவொரு சத்திவையே. (1)

சுத்தியாம்சோட்ச உபசாரத்தோடே
 தோத்திரஞ்செய்ருத்திரன் ருத்திரியுமாச்சு
 எத்திசையும்போற்றுமடா கருவின்கூட்சம்
 என்னசொல்வேநாடிவித்தை பிதுதான்பாரு
 புத்தியாயின்னமொரு சூட்சங்கேரு
 பொலிவாகுந் அஷ்டசன்மந் துடிகொண்டாடும்
 உத்தியமாயீஸ்வரி வாலையாதி
 ஓகோகோ அட்டாங் வாலையாமே (48)

வாலையென்றசிறுபிள்ளை வயசோபத்து
 வடிவென்னமதியிரவி ஒவ்வாதாத்தாள்
 வாலையென்னநடுவிதி கமலத்துள்ளே
 கருணைபெறவீற்றிருந்தாள் காட்சியாட்சி
 மாலையெனுமுப்பாதித் தாவடந்தொட்டாட்டம்
 மயேஸ்பாணுந்ருத்திரனும் சிவனும்போற்ற
 பாலையென்ன கரும்புச்சம் பாருமீடோ
 பகருமொணியிவளுடைய பரிசுதானே. (49)

1084 தெட்சணாமூர்த்தி பட்சணி-கக0.

பரிசுளோட்டங் வாலையார்ந்தம்

பத்துமடக்கும்மென்றே அஷ்டநன்மர்
துரிசுகேள்ஓம்ஐயும் கிலியுஞ்சவ்வுஞ்
சுருங்கணைவநீங்கென் சொன்னுலப்போ
துஞ்சிரசுதெளிதைபால் சூட்சுமூலஞ்
செப்பினதார்கிதம்பரத்துச் சிதுவேமூலம்
பேரிசுகேள்ஷ்டாங்கமதைவிட்டாத்தால்
பேசாதசித்திரமாயிருந்துபோமே (50)

சித்திரமாயிருந்துவிட்டா லேகிண்டாகுர்
தீர்க்கமென்னசித்தரென்ன திறமையென்ன
சித்திரமாய்நாட்டிவைத்தால் சித்தனாவாய்
உருவளிந்தால்ஞானமென்ன ஓங்கும்போச்சு
அத்திரமாய்ச்சடமிருந்தா லெல்லாமாச்சு
யாதவனுமாபதியும் சுழிணையாச்சு
நத்திரமாயெந்தனுட னூலைப்பாரு
நளினம்நயவிசிதமடா நாட்டிப்பாரே. (51)

நாட்டமாயட்டாங்கம் செய்யவென்றால்
நலம்பெறவேணங்காயம் முதற்கருவுங்கூட்டி
விட்டமாயேந்திரத்தில் தொழிலைக்கேறி
யிருபுரமும்வாலையுட யெழுத்தைமாறி
யாட்டமாயெந்தெந்த கருமத்துக்கும்
அந்தத்தவஸ்துவிட்டு அஹத்துப்பூசி
வாட்டமிலாகற்பூர தீபமேற்றி
மயங்காமல்மூலமென்ற பரிவால்வாட்டே. (52)

வாட்டவே அண்ட ராண்டம் நீறிப்போகும்
 மானிலத்திலள திராளியுண்டோ சொல்லு
 காட்டவே மண்காளி யேவல்துர்க்கை
 கன்னித்தொட்டுகாசிவரை ஒடிப்போகும்
 நீட்டவேமாறனத்துக் காதிரிடர்
 நிரருண் டோ அட்டாங்க நிலைமையோமோ
 மூட்டவேமயா னத்தில் முன்னெசொன்ன
 , முக்கியமுள்ளகருவுருவை நோக்குவாயே (53)

நோக்குவாய்நிர்வாண ரூபங்கொண்டு
 ருத்திரசிவம்சொன்னபடி முடிந்தாற்கேளு
 தாங்கமாபதினைந்து காலுக்குள்ளே
 தவறாமல்நிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு
 ஊங்கமாய்த்திருவுருங்கை வசமேசெய்து
 ஒருவருக்குந்தெரியாம வில்லவேமவி
 யாங்கமாய்ப்பூசித்து பதனம்பண்ணும்
 அரகரா அதிதமதி செய்கைகேடுளே. (54)

செய்கையாந்திருவுருவா யெட்டெட்டாடும்
 திரிலோகபுவனமுந்த னேவல்கேழ்க்குஞ்
 செய்கையாட்சத்துருக்க ளடியிற்றாத
 சிவனுமையும்தேவர்களும் வார்த்தைசொல்வார்
 செய்கையா-லுனக் கீடுண்டோயில்லை
 சிதம்பரமாமஞ்ஞானதேகஞ் சித்தியாச்சு
 செய்கையாதுவேனுங் கருமஞ்செய்ய
 சிவசிவாதிருவிருமுன் காட்டிமூட்டே. (55)

நாயிதத்தைலம்.

மூட்டவேதலப்பாணா ணந்தானீடோ
 முக்கியமடாசுடாபாண மிதற்கீடாமோ
 நாட்டவேதாயதனைக் கொண்டுவந்து
 நலமாகி மலுலர்த்திதயிலம்வாங்கி
 குட்டவேதயிலத்திற் புனுதுபூதம்
 துறையானவீரமுடன் சட்டஞ்சேர்த்து
 நீட்டவேசரக்கெல்லாந் தோய்த்துவாட்ட
 நிசமாநக்கட்டியது மெழுகு மாமே. (56)

மெழுகாகும்ரவியில்வந்த உப்புமாகும்
 வேதையாம்கோடிவர விரிந்தேயாடும்
 கழுநாதசாலவித்தை யிதனாலும்
 நாட்டவேதொடுநருவும் யிதனாலும்
 அழுகாதசரக்கெண்ணெய் துரிசைதோய்க்து
 அப்பனைரெண்டெருவில் புடத்தைப்போடு
 வழுவாமல்கட்டியது வெளுப்புமாகு
 மகத்தானமதபாணப் பட்டுப்போமே. (57)

பட்டுப்போம்குதமொரு பாணத்தன்னிற்
 பாச்சவேதுரிசினீர் களஞ்சியோடு
 வட்டுப்போலுருகிபது வெள்ளையாகும்
 மாத்தென்னமுன்னுறு மாத்துமாகும்
 தொட்டுப்போயிந்தவெள்ளி செம்புநுறச்
 செயமாகலர்களுஞ்சு குடுத்தால்மாத்து

விட்டுப் போமாயிரத்துக் கோடும்பாரு
மேலர்னவேதையடா சூதர்போக்கே. (58)

சூதவித்தைக்கே நாடிவரை தொந்தமென்று
சுருக்கடாவேதையிட்டால் மலைப்பொன்னாகும்
வாதவித்தைசெய்பாடுதே சூட்சம்பாரு
மாணிலத்தில்பெறநீதி யீடோசொல்லு
வேகவித்தைபாகுநொரு சூட்சங்கேளு
விளங்கலாஞ்சனக்கை விநற்பமாக
போதவித்தைபாகுமடா புவியிலுள்ள
பொருளுெல்லாமுந்தனுட பொருள்தான்பாரு ()
அஞ்சனம்.

பொருட்டாகவேனுமென்றால் சொல்லக்கேளு
போதமாம்பிரதேசி தண்ணினைடு
யிருட்டாததன்குனிமினி தேவாங்குபித்தும்
யிர்திறகோப்பூச்சிப்பன்றி கொம்ப
வெருட்டானபச்சோந்திச் சிறப்பூநாகம்
விதமானசாதிக்கா யெட்டிம்கேராய்
தெருட்டாமலுலர்த்திமுதற் கருவுங்கூட்டிப்
சிவந்தொருதுசினிலை யாட்டியூட்டே. (60)
ஊட்டியேசாரெள்ளின் யெண்ணெவிட்டு
உற்பனமாந்திரியதனை யகலிலிட்டு
முட்டியேபத்தவைத்துக் கபாலஹட்டில்
முக்கியமாய்பாதாள முலிச்சாறு

1088 தெட்சணமுர்த்தி பட்சணி-ககர:

கீட்டியேதூரதனில் மையைவாங்கு
சித்தமாய்தாய்பதத்தைப பூசிறிறேதான்
நாட்டியே அஞ்சனா தேவித்தன்னை
நவ்நெனவுமீந்நெனவும் நயந்துக்கொள்ளே. ()

நயந்துக்கொள்ளும்அஞ்சனா தேவிமாயி
நன்மைதரவேனுமென்று கருத்திலுணி
வியர்த்துக்கொள்ளும்மைபெடுத்துக் கறத்திலேந்தி
விதமானகம்பினியை முட்டிப்பாரு
அபந்துக்கொள்ளும்விருமாறஞ் சொல்லக்கேளு
ஆச்சரி பம்கல்தேரை தேசிப்பித்துங்
கயந்துக்கொள்ளுங்குளியாணை சமன்றான்கொண்டு
கருவானமுந்தயிலந் தன்னுலாட்டே. (62)

தன்னிலேஆட்டிமுதல தூசிலுட்டி
சரவாகவேவுலர்த்தி ராபவைத்து
முன்னிலேசிறுமுமை ஒட்டினுள்ளே
முரவிட்டுக்கண்சட்டித் தூரில்மைந்தா
பண்ணிலேபய்பீர்க்கின் சாத்தையூட்டி
பதத்தைவத்துமையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
சொன்னிலேஅம்மென் திலர்தம்போட
சுகாதீதஉறுமாத்தஞ் சூட்சந்தானே. (63)

சூட்சமாய்கண்டுகொள்ள மாறஞ்சொன்னே
சுகாதீதஞ்சிவனாலுங் காணாதாகும் .

ஆச்சப்பாயிர்தவித்தை யல்லாதுண்டோ
 ஆகாதேகமது காணவென்றால்
 பேச்சரியாமல்காட்டி மையைத்தீர்த்தும்
 பேருலகுபதினும் உண்ணைக்காணுந்
 சூட்சமாயிப்படித்தான் கருவார்சொல்வார்
 சூட்சாதிசூட்சமென்றே சூட்சந்தானே. (64)

சூட்சமடாசொல்லுகிறேன் முன்னேசொன்ன
 சூதவெள்ளியிடைபாக தங்கஞ்சேர்க்கது
 கூச்சமடாநாகவிந்து சமந்தான்சேர்த்து
 கூற்றியசிறியசிறுநாகம் கெந்திதானும்
 மீச்சமடாசமனாக நிறுத்துக்கொண்டு
 வேருளாலொருசாமங் கல்வத்தாட்டி
 மோட்சமாதேகசித்திக் கைக்குள்ளரச்சு
 முதிர்வேமருவன்ற கும்பிக்கிறே. (65)

ஏத்தியேவாலுகையில் தீயைமுட்டி
 பென்னசொல்வேன்செந்தூரங் யம்பக்கேளு
 சாத்தியேமுச்சாமங் கடலவன்னி
 தான்முட்டிமுத்தீயு மெரித்தபின்னை
 ஆத்தியேவடுகனுக்கும் ஆத்தானுக்கும்
 ஆடவாகசோடச வுபசாரத்தோடு
 பேத்தியேசெந்தூர மெடுத்திப்பாரு
 பிணியுண்டோசெம்முநுக்கம்பூவால்வாதே. (66)

ஒவ்வாதேசெந்தூரம் பணிவிடையேதுங்கி
 வுறுதிபெறயிருபோது தேனிலுண்ண
 கவ்வாதுநறைதிரையுந் தேகம்பொன்னங்
 கருதிக் தேள்வயிதிரெட் டென்றுமாகுந்
 தவ்வாதுநவிலாகம் தூற்றுக்கொண்டு
 தாங்கினால்முன்னூறு பத்துமாகும்
 மவ்வாதுதேகம் நடுகத்தியாடு

மாசாரசெந்தூர மகுத்துவந்தான்.

(67)

மகுத்துவந்தான்சொல்லுகிறேன் உன்னைப்போல
 மானிலத்தில்கித்தருண்டோ ஆருமீடோ
 சகத்திரந்தான்மொடியுண்டு சூத்திரத்தைப்போல
 சாத்துமேசகலசித்து மதிதமாக

அகத்துள்ளேபுரியட்டம் பூரணமுமொன்று
 யாப்யவைக்கும்நிற்குண அநீதந்தோணும்
 நகத்துள்ளேதொழில்கண்டாச் செகமெல்லாம்
 நாதாந்தபட்சணியை நாட்டினைனை.

(68)

நாட்டினால்ஒவ்வொன்றில் கோடிதந்தம்
 நந்தீசர்பட்சணியில் தீதஞ்சொன்னார்
 மூட்டினாலதேவரோடு கணங்களீடோ
 மூவுலகம்உனக்கிடுச் சொல்லப்போமோ
 நாட்டினால்அஷ்டதிக்கும் விஜயம்செய்ய

நாதாந்தபட்சணியின் கருவைப்பாரு
 மேட்டிமையாய்திரிந்துவிட்டார் வேதுண்டாகும்
 வீணிலேதிரியாதின் தூலைப்பாரே.

(69)

இந்நூல்போலயெந்தெந்த நூல்பார்த்தாலும் -
 யினிக்குமேகரும்புரசங் கச்சுப்போகும்
 மின்னதேஒருவருடன் வீண்பேசாதே
 மேதினிவாளற்சானி நீதியல்லான்
 தன்னலையின்மமட்டுஞ் சேனைகூட்டி
 தறணிவாழ்மனுநீதான் தன்பேர்வந்தால்
 முன்னலையுடைத்தவன்தன் சேனையெல்லா
 முடுகியெய்நதுவிட குடந்தான்பாரே. (70)

சேனைபடை.

ஓரூறும்படியேமுங் கொள்ளாமற்றான்
 படைகூடி வந்தாலும் செய்முமாகச்
 சீரூறார்நின்வதனய்த் தேர்த்துக்கொண்டு
 சிவகம்போல்அவன் சேனை முகத்தைநோக்கி
 யேரூறும்கருவதனை யியம்பக்கேளு
 யிதமாககாமமோ கினியைவாழ்த்திச்
 சாரூறந்தூணிவாலை வளையமாடிச்
 சமத்தானமுன்தைலங் கறுத்தொட்டீணே. (71)

ஊண்வேசெம்புள்ளி வேண்கொளுஞ்சி
 உறவாகசிறுசின்னி மூலந்தானும்
 வேண்வேமுன்னுளிற் கன்னிச்சாம்பல்
 வேகாதகுடத்தைப்பார் ஞானசாம்பல்
 தோண்டிவபுத்துமண்ணுங் கலந்துக்கொண்டு
 துக்கியென்ன அறுகோண மூலந்தானும்

1042 தெட்சுணுமூர்த்தி பட்சணி-கக0.

பேணுவேகுடத்தினிலே வளைப்போடு
பெருமேவேசோடச வுபசாரத்தோடே (72)

சாரஞ்சான்வஸ்துவோடு சுத்திவைத்துத்
தயவாகருத்திரத்திபான மூன்றுலெட்சம்
பேரஞ்சானசுறந்தோண குடத்தைக்கண்ணுற்
பேதனமுடன்சாடனத்தால னோக்கிப்பார்த்து
கூரஞ்சானய்யனோடு தூர்க்கைகாளிமோவில்
வலங்குடங்கொண்டு சுத்திவந்து
சீரஞ்சான் தன்சேனை முன்னேநின்று
செயிந்ததந்தயெதிருளி படைபையோக்க (73)

நோக்கவேமூன்றடிதான முன்னேவாங்கி
நோகாமலங்குமத்தை புடைத்துப்போடு
தாக்கவேமூன்றுலெட்ச முருத்தான்கொண்ட
சமத்தானகுடத்திலிந்த தீதமாகப்
பார்க்கவேருத்திரணங் கோடானோடி
பாரேழுங்கொள்ளார்மல் நடந்துநாடி
நீக்குமேநினைக்குமுன்னே சேனையெல்லாம்
நிமைக்குமுன்னே துளாக்கிப் போடுந்தானே. ()

போதுமேகோட்டை கெடிகாரமெல்லாம்
புதுமையாங்கீழாறு கொண்டுபோச்சுக்
கோடுமேமதயானை நீக்கயாச்சுக்
குறியானமூவுலகுன் வசமேயாச்சு

நாமோகிராமுச்ச மிருந்துதானை
 லார்சறிக்கஞ்செய்யுமடா சித்தனா
 வாடுமோதே நமெல்லாங் காந்திகாணும்
 வறிசையுடன்சட்டையெல்லாந் தள்ளும்பாரே.()

தள்ளுமேமுன்சொன்ன ரசசெந்தூரம்
 சார்வாமவருடமொன்று சார்ந்துக்கொண்டால்
 விள்ளுமேதேநடு கத்தியோடு
 மேலானபூரணத்தை மேலேயேற்றுந்
 தல்லுமேஆருவரை கடந்துசெல்லும்
 சட்சஜானந்தவரை தாண்டிநிற்கும்
 தள்ளுமேயிந்திரிய மிபங்கிடாக்கே
 தோடையறைப்புநலாதே துரிபத்தேரே (76)

தேரவேசிவனுமையின் னூலைப்பார்த்து
 சித்ததிருமிச்சமென்றார் சித்தரெல்லாங்
 காரவேடனக்காகச் சொல்வேன்கூட்சம்
 கொட்டினேன்கருமறைப்பில் லாமலேதான்
 ஆரவேபுத்திவந்தா லெல்லாநாச்சு
 அம்பலத்தையறியாட்டால் மடையஞ்சு
 சாரவேசெந்தூரம் பத்தியமாய்க்கேளு
 சாவில்லைகாலனமே னில்லைத்தானே. (77)

இல்லையென்றுபாகாம விந்திசாலம்
 இயம்புகிறேன்சலசித்துங் கருத்தொட்டிட

தொல்லையென்றுபோகாதே மதனருபி
 சுகாதீதமர்ங்குமறி மூலத்தோடே
 யில்லையடாநிசமிதுபார் சமன்தான் கொண்டு
 யிதம்பெறவேநிழலுலர்த்தித் தைலம்வாங்கி
 யில்லையடாமுன்னைதலம் மயானச்சாம்பல்
 அநீதந்தான்சாலவித்தை யறித்துக்கொள்ளே. ()

கொள்ளவேயின்னமொரு சூட்சங்கேரு
 கூறுசன்னிசுரதோஷங் கிரகசங்கை
 மெல்லவேயேவனோடு சனங்கன்காணி
 விடப்பூடம்பேயுடனே துஷ்டகாளி
 கன்னமேயில்லையடா வலியஞ்சுந்தான்
 கடிதானசாமுண்டி பிடரிதாலுந்
 தள்ளுமோ அடங்கீர்த்துஷ்டரெல்லாம்
 தன்னைட்டுசாதனந்தான் சார்ந்துக்கொள்ளே. ()

சார்ந்துகேள்வேம்பின்மேற் ராக்கைக்கடுஞ்
 சார்வானகமுதைவோரி-பன்றிவோட்டை
 சார்ந்துகேள்முச்சத்தி மண்ணுமுஞ்சூர்
 தனிவிட்டின்புனைபூரல் சனலத்துரும்பு
 சார்ந்துகேள்சுரஞ்சுரரை யாமையோடு
 தயவானபேய்ப்பிரீர்க்குக் கவுதும்பைக்காயே
 சார்ந்துகேள்யிவையெல்லாம் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
 சாறித்துசுரணித்து செம்மானத்தண்ணீர். (80)
 தண்ணீரைவிட்டரைத்து முத்துசிவாட்டி
 சறவாகவேவுலர்த்திக் காயப்போட்டு

கண்ணீர் போலத்தேயுசுட லுணித்தேதாய்ந்து
காரணமுட்சாமனந்தா னூற்றெட்டோது
கொன்னீர்மையில்லைபடா நிபியவாங்கி
கொளுத்துவாய்பொதை உண்டாலெல்லாம்
ஒமம்நண்ணீர்மைசூட்ச உட்சாடனந்தான்பாரு
நலமாய்முன்சொன்னதெல்லாம் ஒடிப்போமே. ()

ஒமடாஅஞ்சனங்கள் பார்த்தும்போது
ஒங்காளியுய்யான் துர்க்காவிவந்தால்
காட்டுமடாயித்திரியில் தீபமேத்தி
தான்காட்டாமறைந்தோடும் எதிர்நில்லாது
நாடுமடாயின்னமொரு வித்தைப்பாரு
நாட்டினைன்னிசிதமடா நன்னாய்க்கேளு
கூடுமடாஉலக மதில்கேளாடை
கொள்ளாமளவள் பந்துவிட குறிசொல்வேனை.

வினோதமாடை யவிழ்

குறியென்னமாயவன்றன் பிறத்தவாருங்
கூறுவேன்சனிக்கிழமை யன்னுள்தன்னிற்
குறியென்னமாயவன்றன் மூலிதன்னை
குணமாநவணங்கிநின்றிச் சாபம்நீக்கி
குறியென்னமாயனுட தியானந்தானுங்
கூறுவேன்பூரகந்தான் நூற்றெட்டோது
குறியென்னசெவ்வாயி னிரவில்பொங்கல்
கொள்ளையாப்பெலிதுப தீபங்காட்டே. (83)

காட்டவேரதனை கெல்லிமைந்தா
 கருணைபெறனுணிமூலங் கைதான் போட்டு
 மூட்டடா ஆகாச வெளிதான் பார்த்து
 முதிர்ந்தவெள்ளிவிழுநையிலே மூலத்தோடே
 நாட்டடா அறிவாரிலே உரைவாங்கி
 நலம்பெறுமுச்சாடனந்தான் லெட்சமோதி
 யூட்டடாயேந்திரத்தில் பொதிந்துக் கொண்டு
 உறவாக உன்னிடுபபிர் கட்டி கொள்ளே (84)

உன்னிடிப்பிற்கட்டிடவே உரைப்பென்றானு
 முக்கியவெங்கித்தலைவிக் க ஓட்டந்தானுந்.
 தன்னடப்பாயவஞ்ஞைய தடத்திலின்று
 தன்னுசைதூக்க அவரீசைதூக்கும்
 உன்னியவலெடுத்தெடுத்து உடுத்தினாலும்
 ஒருவரெடுத்துடித்தியே கட்டினாலும்
 மின்னிதுயிலரையிலே தருகாதப்பா
 வேரினுடமுக்கியம்பார் விசிதமாமே (85)

குடைபிடி

விசிதமடாயின்னமொரு வித்தைபாரு
 மேதினியிலதிகமடா விரும்பித்தேரு
 விசிதமடா தூசுகுடைப் பிடித்துவந்தாள்
 மேலானதேவனென் ளுசைத்தோர்கள்
 விசிதமடாகாமவல்லித் தைலத்தோடே
 வியனா யூமத்தின் சாம்பல்தானும்

விசிதமடாநருத்தொட்டு தூசிதன்னில்
வடிமுந்திராந்முலை மைந்தனை நீகள்.

(86)

மைந்தனை நருங்காளி தியானஞ்சொல்லி
வாளைச்சிவிரித்திடவே விரிந்துக்கொள்ளு
மைந்தனையில்லையடா உனக்குத்தானே
ஆதவன்போற்குடை பிடித்து வரவேதண்டோ
மெய்யோதான்மாமுனியோ நிவிரிப்பாவென்று
விழுந்திருன்காலி லேவல்நேழ்ப்பார்
வையந்தனைநெய்யாந்நீத நருக்கொல்லார்
மாட்டினைவெளியாக மைந்தாபாரே.

(87)

பாரப்பாயின்னமொரு சூட்சங்கேளு
பாடுகிறேன்னாதர்கள் பாடாதெல்லாம்
வேரப்பாதம்பனமொன் றகதிதம்பா
மேலான அழகநருச் சூரிவித்து
காரப்பாரெண்டையுந்தான் கருத்தொட்டாட்டி
நருனைபெறவேனுமென்று தைலம்பூசி
பேரப்பாதம்பனந்தான் நூற்றிறட்டோதி
பிரியமுடன் ஆறையுந்தான் சமைக்கச்சொல்லே.
சமைக்கவுவான்மனையிலிட்டு நறுக்கினாலுஞ்
சகிரானகத்திகொண்டு விசிதாலும்
அமைக்கருவையாகுமடா வதிதம்பாரு
ஆயிதங்கள்முனைநொறுக்கி முறிந்துப்போகும்

1048 தெட்சணமுர்த்தி பட்சணி-கக0.

கமைக்காருவல்மெப்பெங்கும் பூசிக்கொண்டு
கட்டுமெந்திடுவாள்கையிலே பிடித்துக்கொண்டு
சிமைக்குமுன்னேசாரியந்தன் சேனையெல்லாம்
நீவெட்டிதுணித்திடுமுன் வெட்டேற்றிதே. (89)

ஈறுதுவெட்டுவாள் குண்டேறுது
எதிருளிபாணமொன்றுஞ் செல்லாதப்பா
பாராதுதேவருனக் கீடோமைந்தா
பஞ்சபட்சியநிந்தாக் கால் வெல்லப்போமோ
தீருதுபிறவிபிணி நோய்தான்பாரு
தீர்துவிடச்சிவயோகத் திருந்துதேரு
ஈறுதுமெய்ஞ்ஞானம் வந்தால்மைந்தா
மவுனசிவயோகியடீர் சித்தனாமே. (90)

சித்தனாய்ச்செமித்திருந்தால் வாய்க்குமெல்லாஞ்
செடமிருந்துபோனாக் காலேதுண்டாகும்
முத்தனாயிருந்தாக்கால் சினத்தைப்போக்கி
முனைதீர்துமுப்பாழும் கப்பால்சென்று
நிர்த்தனும்நடராச சேர்வைகண்டு
நிலைத்துபுத்திதவறாமல் நின்றபுநீயே
சுத்தனம்புராணபச் சூட்சுத்தாலே
சுகதீதம்உள்ளடங்குந் துரியமாமே. (91)

துரிதமாய்க்கருக்களெல்லாம் விழைந்துபாரு
சூத்திரத்திற்சேர்த்துவிட்டேன் மணிகளாக
பிரியாமயின்னுலைப் பாடியானும்
பேரண்டஞ்சித்தகணங் கீர்த்தியாச்சு.

அறியாமலின் னூலை பநனர்பண்ணு
ஆர்தனக்கு கண்ணிலே காட்டவேண்டாஞ்
தெரியாமல்பசு க்கையில் கொடுத்திடாதே
சிவயோகிஆனாலின் னூலின்வாரே. (92)

நூலிலேவெகுசோடி நூல்களுண்டு
நூல்கங்கள்மெத்தவுண்டு காணமாட்டார்
னூலிலேசரணத்தின் கால்க்கண்டு
, இதாந்தபட்சணியை தெரிபச்சொன்னென்
பாலிலேதெளிவாகும் பாலாமென் நூல்
பார்ப்போர்க்குவெட்டவெளிநேத்திரம்பாரு
சாலிலேநெய்யிருக்க வெண்ணெய்தேடி
தானலைவார்சண்டாள பீசத்தோடே. (93)

சண்டாளபீசத்தோ ரென்னவாசந்
தான்போமேஅவருடனே சாரம்போமே
வாண்டாரும்பூங்கூந்தல் மாதரசை
மனதிலேநினைத்தாலுஞ் ஞானமாமோ
தண்டாமற்பசுபதியாம் பாசந்தன்னி
சட்சதானந்தவரைச் சார்ந்துநின்று
தொண்டாபஅடியற்கு அடுமைபாகி
சொற்குருவின்கார்வறிந்து சோதித்தாரே. (94)

சன்னித்தேதாஷ்யங்களுக்கும்
கலிக்கம்.

சோதித்தேன்சூட்சாதி சூட்சமெல்லாம்
சூட்டினைன்நாநவடந்த மில்லாமல்தான்
நாதித்தேன்வெளிதிறந்து பட்சணியி.ஸ்மார்த்தம்
நாட்டினைன்பாலார்க்குவ் நருத்தான்வோணும்
விதித்தேன்சகலருஞ் சூட்சமெல்லாம்
விள்ளாதே அசடருக்குச் சொன்னால் கோஷ்டி
போதித்தேன்உலகமெல்லாம் பொய்யாய்ப்போக
பூவுலகும் வாசமேவச்சே. (95)

ஆச்சென்றுவந்தசன்னி சுரங்கன்போக
அடங்காதபேயுடனே பூதம்போக
மோச்சென்றுவிஷமனைத்து மாண்டுபோக
புகலந்தேள்செம்பருத்தின் கண்ணுபித்தும்
விச்சென்றுதிகைமயங்கிக் கீறிப்பித்து -
வெள்ளெருச்சிங்கிவித்துச் சிரியாநங்கை
மூச்சென்றலைசுருளி பங்கம்பாளை
முதிர்மூலமுறைமைக்கி மூலந்தானே. (96)

மூலந்தானிவ்வளஞ் சமனாய்க்கொண்டு
முயன்மிளகுதுருசுடனே காந்தந்தானும்
ஆலந்தான்வகைவகைக்கிக் களஞ்சிபொன்று
அடவில்வாழ்பன்றியுட பித்துங்கட்டி

சிலந்தான்பெயர்நீர் தயிலத்தாட்டி
செயமாகநிழலுலர்த்தி தயனாய்வாங்கி
ஒலந்தானிட்டுதந்தோர்க் கிதுவேமைந்தா
உசிதமாய்வெத்திலைச்சார் தனிலுறைத்தே. (97)

உறைத்துமிளகிற்பாதி யிருக்கண்ணுக்கும்
முட்டினுல்முன்சொன்ன தெல்லாமோடும்
விரைத்துவிடுங்குளிகை மண்டபோதே
விஷம்போச சசுரம்போச்ச தோஷம்போச்ச
அறைத்துதரும் பேப்பூதம் மோடிப்போச்ச
ஆச்சரியம்பூபதியும் இதர்கொவ்வாது
நிறைத்துவிட்டென்பட்சணியின் தீதமெத்த
நெத்தியடாநெஞ்சிலுன் னிப்பாருபாரே (98)

நெஞ்சானதொருநனதாய் நிலைக்கவேணும்
நெருனபூரணத்தைநோக்கவேணும்
பஞ்சானவட்சாரந்தா னிருக்கவேணும்
பட்சணியைஅதீதமுற்றப் பார்க்கவேணும்
துஞ்சாமல்செந்தூர முண்ணவேணும்
சொல்லறியப்பிராணயச் சூட்சுமவேணும்
அஞ்சாமலட்டாங்கஞ் சித்திவேணும்
மருளாகும்பெர்ருள துதா னவனுமாமே. (99)

தானவனாயிருக்கவே ஞானம்வேணும்
தயங்காமல்போகசித்தி யாகவேணும்

1052 தெட்சணமுர்த்தி பட்சணி-கக0

மாயியவன்யிருத்தசிவ காமியாலை
 மகுத்து கந்தான்சுவரு வ்காணவேணும்
 ஆனவளாயிருந்த ாருக் கறிபவேணும்
 அதிதந்தான்சிலம்பெர்லியாக் தேழ்க்கவேணும்
 தேனவளாயமுர்தவள் றி சூடவேணும்
 சிவங்கியானசிபனுனி யதிதம்பாரே (100)

பாரபபாயின் னூல்போல் னூலோயில்லை
 பகல்போலேநருவைபெல்லாந்தெரி பச்சொன்னே
 சிரப்பாசாத்திர மாயிரந்தான்சொன்னேன் [ன்
 திஷ்டியடாபார்ப்போர்க்குச் சூத்திரந்தான்
 கூரப்பாஅதைக்குரு முன்னுள்ளே
 கொட்டினேனதைக்குருக்கி யிருநூறுக
 பாரப்பாஅதைக்குறுக்கி னூறுய்ச்சொன்னேன்
 சமர்த்தாகயிவ்வளவுஞ் சார்ந்துபாரே (101)

சார்ந்துபார்கருக்கிடையுக் குறுக்கிடையுஞ்சொன்
 சாரறியபகூணிபைப் போலேயுண்டா [னேன்
 கூர்ந்துபார்கருக்கெல்லாம்வெளியாய்ச்சொன்னே
 குவலையத்தினுனைப்போலார் சித்தருண்டோ
 'சேர்ந்துபார்நிட்டைவிதி யோகமார்க்கம்
 நினவறிந்துகாலறிந்து அறிவில்நின்று
 'தேர்ந்துபார்சிவதிட்டை சத்திதிட்டை
 திரம்பெற்றால்மெஞ்ஞானி சித்தராமே (102)

சித்தனஞ்சகலசித்துங்கைக்குள்ளாகுந்
 திரிலோகபுவனமுந்த னேவல்கைக்கும்
 ஒத்தனாயிருந்தாக்மால் யெல்லாமாச்சு
 தோலைவலைக்குள்ளானு யெல்லாம்போச்சு
 கர்த்தனும்சிதம்பரமும் புவனவாலை
 கருத்தாலைசிறுமைதொட்டு ஞானமாச்சு
 அத்தனஞ்சிவனுமையி நீதானாச்சு
 யாதவனுஞ்சந்திரனுஞ் சளிநையாச்சு. (108)

ஆச்சடாதீட்சையிதற் பத்துங்குட்டி
 ஆகாபகூர மொன்றேயுச்சு
 போச்சடாயிதைவிட்டால் பொருள்தானுண்டோ
 பேசாதேமவுனமுத் ததீதம்பாரே
 வாச்சடாயிடைபின்னஞ்சுளிநையுடை
 மதியிரவிசாந்திவென் கண்ணைகூசு
 மூச்சடாஉள்ளடங்கும் பேச்சடங்கும்
 மும்முலம்நடுவனையே சிஞ்ஞைதாக்கே. (104)

தாக்கப்பாமுலமூத லாறுவீடு
 சார்வறிந்துநீருதார மாறும்பாரு
 நோக்கப்பாஅந்தந்த வரையினுள்ளே
 னுணுக்கமாய்வரவாதன் முலந்தானு

1054 தெட்சணாமூர்த்தி பட்சணி-560.

ஆக் கயாம்பஞ்சகர்த்த ரெல்லாமாச்ச
அதனாலையாவுமே பொன்றாய்போச்ச
வாக்கையாபபேசாதே யோகம்பாரு
வாழ்வென்னசிவ யோகவாழ்வுதானே. (105)
சிவயோகமெஞ்ஞானி வாழ்வையாகும்
தீர்க்கமடாநாயகித்தி செஷணத்திலாகுர்
அவயோகம்மறையோகஞ் செய்தாலநீ

ஆச்சரியமாச்சரிய யோகந்தானபாரு
தவயோககுண்டலியே சுத்திசித்தி
சார்ந்தறியலெட்சம் பூரணந்தானாச்ச
நவமூலம் அனுவளவாய் 'மேறுவாச்ச
லட்செயமே அதிஷ்டா மோட்சமாமே (106)

மோட்சமிந்தபட்சணிபார் கொடுக்கப்போறார்
முன்னூலில்சொல்லிவிட்டான் சூட்சமெல்லாம்
ஆச்சரியமின்னூல் தானூர்க்குக்கிடும்
அனுபோகியரனாக்கா லெழுக்கம்பாரு
பேச்சறியபேச்சைமெத்தப் பிடித்துப்பேசும்
பெரியோரைதர்க்கமிடும் பேசாரோடே
கூச்சமின்றிச்சங்கார்த்தம் பண்ணவேண்டாம்
குணமானபிள்ளைவந்தால்கைகொள்வாயே. (107)

கொள்வாய்ப்பிள்ளையுட மனசோதி
கூறுதவறாதுபுத்தி யில்லாவிட்டால்
தள்ளுவாயவனுடன்வாய் பேசவேண்டாம்
தவறாதுபுத்தியடா நெறியில்நின்றால்

விள்ளுவாய்ப்பகஷணியை யடுத்துக்காட்டி
 மேலானதருக்கிடை கிருக்கிடையுஞ்சொல்லி
 துள்ளுவாய்சண்ணும்பு மஞ்சள்நானும் [லலை
 தொடுகுறிப்போலசூட்சுமெல்லாஞ்சூட்டிசொ

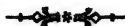
சொல்லடாழினமறிந்து சிவத்தின்யோகஞ்
 சூட்டடாசகலகலை சேதியெல்லாம்
 கலலடாகாபிசித்தி யோகமார்க்கம்
 கருவென்னசவுக்காற மாதியாதி
 யல்லடாபசுக்களிக்கின் னுலையீயங்கா
 லந்தமாயிடிவிழுந்து கலைவெடிக்குமாசை
 வெல்லடாநவநோடி சித்துமாழும்
 வேதாந்தபட்சணி யதீதமுற்றே (110)

தெட்சணமூர்த்தி பட்சணி-கக0

முற்றிற்று

சிவமயம்.

நூற் றி மூ ன் று வ து
தேரையர் அருளிச்செய்த
வயித்தியம்-க00.

சிர ப் பு ப் ப ர யி ர ம்
ஸ்துதி-கலிவிருத்தம்

திருவிநாயகன் னிறனகையிலாசத்தில
அருமையாயெனக் கன்றுரைத்தபடி
மறுமையில்லாவைத் த நூற்சொல்லக்
குருமுனிபாதங் கொண்டுதுதிசெய்வாம் (1)
குருமுனி அகஸ்தியன்

(நூற் பயன்.)

செய்யும்வாதமுஞ் சேட்மமும்பித்தமும்
கையும்தார்ச்சம் நலமுட்னிந்நமும்
கையுநெலவிக் கனிபோலமருந்தெல்லாம்
ஐயவந்தேரைய னன்காண நூறிலே

நூறுக்குள்ளே நொடிப்பேன்வியாதியை
ஆர்சொல்வார்களிங்கத்திலுள்ளதை

மீறுகின்றசுரங்கள் தனைமிதக்

கூறுசெய்யுங் குருமொழிபார்த்திட்டே. (3)

வர்தபித்தசிலைஷம் சுரங்களின் தொகுப்பு
பாத்துவாதசரம் பத்துபன்னிரண்
டேற்றவன்னி சுரமோரிருபதுஞ்
சேற்றமத்தின் சுரமிருபத்துரண்
டாட்டவேண்டிய யறிவுதனைச்சொல்வேன் (4)
வன்னிநெருப்பு அநேபித்தம்.

அறுபத்திராற்சுரத்திற்கும் பூபதிசூனிகை.
செல்லுஞ் * சூதங் கந்திவாளத்தன்னுடன்
தெல்லுந் * திரிகடுகுந் * திரிபாலையுங்
கொள்ளுங்காக்கனத் தின்விரைபோர்வதை
நல்லத் * கள்ளுடன்நற் * கையான்பாதினே (5)

* திரிகடுகு-சுக்குமிளகு-திப்பிலி - திரிபாலை -
கடுங்காய் தான்றிக்காய்-நெல்லிக்காய்கள்தேன்*கை
யான்பொற்கையாந்தகரை

பாதிரண்டுமே பாகுபதத்தினிற்
சோதியாம்அடுப் பேற்றியரித்ததின்
நீதியானக் கியாழமதுவிட்டுக்
கோதிலாதரைத்துக் குன்றியாங்கிடே (6)

ஆக்குஇஞ்சி ரசமறுபத்துரான்
போக்குமுன்றுநாளிற் பொள்ளாச்சன்னியும்

நீ கருமெய்ச்சரம் நீங்கிடும்பூபதி
 போக்குமாகும்பெரியதோர் வீக்கம்போமே (7)

போக்கும்வீக்கமும் பொல்லாதகுன்மமும்
 ஏகுமெய்விட்டு எல்லாச்சுரங்களும்
 தாக்கமாக தவிக்கும்வியாதிக்கு
 நாகக்கமாகும்நற் பூபதியாமிதே. (8)

நாகம் சர்ப்பம்.

ஆபதிக்கும்புருஷருக்கும் & பூவைக்கும்
 கோபமான கொடுஞ்சுரங் கண்டிடி
 ஆபத்துக்குத் தவன்நெனக்கிட்டாதால்
 தீபம்நோக்கிநீ சிம்மெனமூட்டிடே. (9)

பூவைக்கு ஸ்திரீக்கு.

மூட்டிப்பார்நீ மூவிரண்டாறுபேர்
 ஆட்டுவாய்குளிகை யரைப்பொன்றுநாள்
 நீட்டியோதி நிலையில்லாமாத் தன்
 நாட்டுமேநோய்க்கு நமனிதுவாகுமே. (10)

சுகவிரோசனம்வாயு 80-க்குங் கிருமி

விழவும் மருந்து

ஆக்குதிநீபாயையாந் திரிசுகுடன்
 வாக்குமுத்தத்தாசு வாயுவிளங்கமும்

துக்குழைஞ் சோமனுப்புரோகணி
நாக்குவிடயம் நறுக்குமூலமொன்றே. (11)

கிருமி-பூச்சி ரோசனுபபு இந்துப்பு
ஒன்றபபாபல மொவ்வீவார்வகைக்கிது
நன்றபபாபில வகைகிவேதைவேர்
அன்றபபாபடியரை யாமணக் கொண்டெனய்
நன்றப்பாலேகியம் போலதிரட்டியே. (12)

கிரட்டிசசீனி சிறுகவாயிலிட்டு
உருட்டுலேகியம் ஓர்கழஞ்சுள்ளுக்கு
மருட்டுபத்துவிசைபலம் பேதிபாம்
கருட்டுவகச்சி வளமாகக்கொண்டிடே. (13)

சீனி-சருக்ககை.
கொண்டிடுவேம் பீர்க்கக்கியாழத்தில
அண்டிடுமபூசக யபபந்தெரிந்திடும்
மண்டிடுங்குடலவாயு அபானமால
புண்டிடும்பேதி பூபதியாமிதே (14)

அபானமால-அபானவாயு,
முக்குலிரத்தத்திற்கு-கசிகநெய்.

ஆமிதுயேல மரிசிபலமரைத்
தாமிதுஆவி நெய்யிலேபாக்கள
வாமிதுகுழப்பி பொறுமூன்றுருட்
போமிதுபிழிப மூக்கிந்ரத்தமே. (15)

கீறிப்பூச்சுக்கு மருந்து
 ரத்தங்காச்சுக் கட்டிக்களிப்பாகுடன்
 முத்தபொற்கடுக் காய்சையோர்பலங்
 நித்தமுன்றுநாள் நீரரைத்துக்கொள்
 செத்துக்கீறியபுழுச் செரிந்தோடுமே (16)
 கல்லெரிப்புக்கு.

ஒடும்வெள்வா லுரைத்தமரத்தடி
 நாடுசக்கை நலமாரரைத்துபின்
 நாடுமுள்ளிந்தா யாகவுருட்டிநீ
 போடுமுன்றுநாட் போய்விடுங்களுமே. (17)
 முள்ளிந்தாய்-கண்டங்கத்திரிந்தாயளவு
 மாந்தஞ் சவலைக்கு

கல்லவங்கந்தறி நறிமஞ்சள்ஓமம்
 வெல்லுந்திரிபலந் தித்திரிகடுகுடன்
 நல்லீரகம்நற கண்டாமையோடு
 யுல்லுந்தாளிச்ச பத்திரியுள்ளியே (18)
 கண்டு-பரங்கி-ஆமையோடு
 யுள்ளி-வெண்காயம்.

உள்ளியோர்வகைக் கேயரைக்காபலம்
 மெல்லவேவ - த்தே வெண்ணீர்விட்டரை
 கள்ளமின்றிக் கருங்குன்றியாக்கித்தாய்
 குண்டபாலி லரைத்துக்கொடுத்திடே. (19)

கொடுத்திடாயொரு குன்றிபோர்வேளைக்கு
ருடுத்தநாளிரு போதொருமூன்றிராட்
கடுத்தமாந்தங் கழங்குஞ்சலிலையும்
மடித்துமந்திர மசிபென்றேதிடே.

(20)

இராமபாணக் குளிகை.

ஓதுகந்தி யிதிரதலவங்கமுஞ்
சாதுநாவிச் சலியாமலோர்வகை
மீதுதொட்டிப் பாஷாணம்நெருஞ்சிசாற்
கோதுபுளியிலைச சாற்றுநூற்றிடே

(21)

ஆட்டிஇரு சாமமும்அப்பனை
நீட்டிமாத்திரை நிழலுலர்த்திபபின்
சூட்டுக்கும்கில சுரங்களறுபடும்
மூட்டு வந்திர முன்சொன்னதாகுமே.

(22)

குளிர் சுரக்குளிகை

ஆகுந்துத்தஞ் சதுர் பாஷாணன்றி
யேகும்வாள மிருவகைவேதியான்
றாகுமோறி லறைத்துப்பற்றுள
வீகுன்சீத சுரங்கனும்நீங்குமே.

(23)

துத்தம் (4) பாஷாணம் (5) வாளம் (2) வே
திதி சாத்திரபேதி

மேகம் 1-க்கும் காரியச்செந்தூரம்.

நீங்குதரங்கா ரீயஞ்சமனெடை

வரங்குரூரியச்சார் விட்டரைத்தேயதை
ஒங்குமோட்டில்லைத்தே யோடுகடியே
தேங்குசீலைத் திறமா நச்சுற்றிடே.

(24)

ரூரி நத்தைச்சூரி.

சுற்றிக்குஞ்சறஞ் சூதுசெய்யாமலே

நற்றிவேந்தமத் நன்றையெடுத்துப்பார்
அத்திமாமுதற் நன்பாய்த்துதிசெய்ய.
எத்துமேக மிருபத்தொன்றுமே.

(25)

குஞ்சரம் கஜபுடம்.

ஒன்றுகாரியச் செந்தூரம்ஓர்பணம்

நன்றதாக நறுநெய்யிலீந்திடில்
பன்றுடனிச்சா பத்தியமாகவே
மன்றில்பாடியில் மாநோய்பறக்குமே.

(26)

தொடைவாதத்திற்கும்

பறக்குமல்லிகை பாங்குடனேயிலை

புறக்கும்ஆயணக் கெண்ணெயுலவாக
கிறக்கவறுத்திவ் விதங்கட்டிடில்
எரிக்குமேதொடை வாதம்வாங்குமே.

(27)

இரத்தசீழ் மூலத்திற்கு

ஏங்குபூ வந்திச்சக்கை யெண்ணுறுபலன்
ஆங்குமும் அழிஞ்சில்விரைசங்கு
நீங்குகீழ்க் காய் நெல்லிவேர் புராணியும்
பாங்குநீசெவ்வல்லிச் கொடி பார்த்திடே. (28)

பூவந்திமணிப்புங்கு.
பார்த்திடாதி விடையம்பற்பாடகம்.
நேர்க்கிடாபறங்கிப் பட்டைச்சாதிந்நாய்
வார்த்திடாபதிரண்டு வெள்ளாட்டுப்பால்
சார்த்திடாயெடுத்துப் பிரதாரியே. (29)

ஆறித்தேநிழ் லாதநலர்த்திமே
சேரித்தேயிடித்தே வடிசெய்துடன
சேரித்தைப்பணவெட்டு நெய்தேனோடு
பாரித்தைக்கொட்டைப் பான்களவீந்திடே (30)

உண்டிடாயிரு போதனாமண்டலங்
கண்டுமூலக் கிருணிசீழ்மூலமும்
அண்டும்வயி நிரத்தக்கழிச்சலும்
மண்டும்ஆவிநெய்யமுதாக்கிடே. (31)

தந்தம்நடுப்புங்கு

பாக்குஞ்சக்குத்தோல் தாதைசீவியே
பாக்குடனாக்குள்வைத்து சுவைத்திடில்

விக்கம்நீங்கும் வெருந்தந்தமாகும்நீர்
வாய்க்குட்டுகொம்பளிக்க கடுப்பஞ்சமே. (82)

சுவைத்தல் மெல்லல்.

அஞ்சுவாதமடக்கித் தழுதாழைச்
குஞ்சம்நொச்சி கொடுத்துவேதுதான்
மிஞ்சநீரில் மிலகருணையின்வேர்
கொஞ்சமாயரைத்தே குழம்பேற்றிடே. (83)

குஞ்சம்-குன்றி.

ஏற்றும்போதுஇரங்கும்பல் வாய்வெல்லாம்
பூற்றவிக்கமும் பூதமுதங்கனும்
காற்றுபோலடித்தே கறைக்குமிது
மாற்றுஞ்சஞ்சிவி மானிடர்தங்கட்கே. (84)

தாம்பர பற்பம்.

தங்கட்கேயொரு தாம்பரநீற்றயான்
திங்கனென்று சிரித்தாற்றளியே
அங்கமாயரைத் தன்மீதுதப்பியே
கங்கையைந்தரித்தோன் பாதமெண்ணியே. (85)

எண்ணியோர்கஜமே புடம்ப்பற்பமாஞ்
சண்ணுழர்பணந்தான் கோடுமெகப்பேரம்
மண்ணில் ஆவிரெய்யா லன்றமண்டலம்
எண்ணெணுவீரியு மிதுவாகுமே. (86)

கஜபுடம்-முழம்.

ஜாதிலிங்கம் கட்டு.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆடிவேவாதமென்று அலைகுவார்மடையரப்பா
சாகுவரதன்மேல்வீழ்ந்துசலித்து ஐம்புலனும்வாடி
நாமமேயணிந்தோர்பாதம் நண்ணியெந்நேரம்
யோகத்தைகைவிடாமல் ஊங்கிநேர்வாதஞ்செய்வார்

செய்குபுவார்லிங்கங்கட்டசேதியொன்றுரைக்கக்
கேளீர் உய் துபாபசம்பட்டை யென்னவர் வணங்
குங்வேம்புநையவேயுலர்த்திசன்றூர்நற்குழிப்புதமே
செய்து பையவே தயிலம்வாங்கி பாங்குடன் சுருக்
குத்தாக்கே (38)

தாக்குவாயிரண்டுநாள் தாதங்கமும் பொண்ணு
மாகும், நோக்குவாய்ஆவிபதம் நொடுக்குமுன்வாத்
மாகும், தீக்கியநினைவிமாந்தர் நீங்கிடாகரத்திற்கீழ்ந்
தால்பாக்கியவானேயாவான் பரந்திடுஞ்சன்னியெல்
லாம். (39)

எல்லையில் நாகமொன்று இரதமிழ் வெட்டையா
ய்தூக்கி, நல்லதோர்கலசத்திட்டு நலமுள்ள பூரம்மி
டாவில், சில்லாதபொடித்துப்போட்டு சீலைமண்முன்
றுசெய்துகொல்லுலையேற்றிசாமங் கொடுத்தனலெரி
த்திடாயே. (40)

மிடா பாணை.

எரித்திரண்டு சாமம்என்னசொல்வேன்கிந்துரம்,
உருத்திராபணந்தன்னை ஒருபணந்தேனிற்கொள்ள

வுருத்தோரடைப்பு மூன்றும்வாங்கிடும்பணங்களை
ல்லாம், பறித்திடுமிதற்குபத்தியம் பாரினிற் கடினந்
தானே. (41)

பீனிசத்தலைவலிக்கு செளரித்தயிலம்.

பார்தனிற்செளரிச்சாரோர் படியினாலவின் பா
னும், நேரதாயடுப்பிலேற்றி நெடியாமல்தனைத்துதித்
துடன் கியாழஞ்செய்து சினத்தினில் மிளகோர்சே
ரை, ஆருமுன் அறைத்துப்போட்டு அதன்பின்நல்
வெண்ணைவாரே (42)

வார்த்துமேதயிலந்தன்னை வடித்தபின் மூழ்கிவந்
தால், நாற்றிசையறியச்சொல்வேன்நாமிவைசெய்து
பார்த்தோம் பேர்த்திடு வியாதுயெல்லாம் பெரியபிச
னங்கள் போகும், மாற்றுமேயுதிதமாகும் மண்டை
நோய் யதுவுந்தீரும். (43)

நாற்றிசை-நாள்சுசை.

பித்தத்திற்குமூழ்கு கீழ்க்காய்நெல்லித்தனதலம்
தீருமேபித்தம்போக திருவுளங்கீழ்க்காயநெல்லி
வேருமேபிடிக்கிவந்து வெண்சலம்படியாநீட்டு
பாருநீபடியாரிரண்டிற் படமுடநாழிபாணம்
சிருடன்மிளகோர்சேரைசிறக்களள்ளெண்ணைவாரே

நாழி-ஒருபடி.

எண்ணெய்மூழ்கிவந்தால்இயல்புடன் தீரும்நோய்
நண்ணியபித்தத்தாலே நரைத்திடுந்தலைநருக்கும்

மண்ணிய வன்னியோர் நாற்பதுவும்சோம்பல்தீரும்
தின்னமாஞ்சித்கர்மெச்சும் செகமகிழ்தைலந்தான்.

வன்னியோர்நாற்பது பித்தம் 4.

கூணத்தில் தாள பற்பம்.

பேறு.

செகத்துட் செப்புச்சிமில் தனில் சிறக்க நிம்.
இலைமண், வருத்துற்செய்வாய் மூன்றுதான்வளமா
த்தும்பியோர்விடம், பகுத்துப்பாரும் பற்பமாய்பா
மன்றாள் பணிந்திடே. (4)

நிம்பம்-வேம்பு.

தும்பியோர்புடம்-கஜபுடம் ஒன்று
பணிந்துதேனிலோர்பணம் பாரி லுள்ளமார்தர்கள்
அணிந்தகாசமெட்டையும் அறுத்திடும்கூயத்தை
துணிந்ததோர்குபமெலாஞ் சோதிநண்டிருளென
பணிந்துஓகதுருமல்தான பருத்தாலையோடும்

சோதி-சூரியன்.

பயித்தியம்பிடித்தவர்க்குமுழுக்காட்டமருந்து
ஒடுபேயன் தனைக் கொணர்ந்து பாயமாகதலைகிளை
காடுநெற்றிதனிலிருந்து தணிந்தவுச்சிமாட்டுமே
வாடுகொண்டிசிறல்ல வடிகாணபலதரை
காடுதன்னந்தேய்த்தசேர் சம்பழச்சாறிட்டே

பேயன்-பயித்தியம் பிடித்தவன்.

சம்பழம்-எலுமிச்சம்பழம்.

இட்டாக்கிமுன்று-பேரிடைவிடாமல் நற்சலம்
சட்டமாக நூறுதாழி தளர்ந்தமூசுதாலே
எட்டியேநீமுன்றுளிவ்வதநீதாதெதிடில்
பட்டுப்போம்வியாதியும்பரக்கும் பேயும்வத்தமே.

அரக்கி-தேய்த்து தாழிமிடா நூறுகுடிஞ்ஜலம்.

பேய்வெ-பித்தத்திற்கு சிதம்பரச்சக்கரம்.

பித்தமேபரந்திடப்பேயனுக் கைம்பத்தொன்
றத்தனைதுதிசெய்து அவன்கையிலிருக்கிட
செத்தமாதர்கூடினுஞ் சுவக்சன்வந்துநேரினும்
அற்றுப்போம்வியாதியும் அரன்றணையுன்மைபே
ஐம்பத்தோரட்சரம்-சிதம்பரச் சக்கரம்.

இருக்கிட-கட்டிட.

சத்தமாதர்-சத்தகன்னிகள்-சுவம்-பேம்.
உண்மையானஐம்பத்தொன்றுஞ் தியானசக்கரம்
திண்மையானபேயுமல்லீ தீநகரில்தீதில்லை
நண்மையாமகனேகநோயு நாடும்போதுநாட்டிடி
மண்மையானபலகரைக்கு வாய்த்தசண்ணங்காட்டு

பலகரைபற்பம்.

காட்டுவோங் கலசத்துள் கலந்துங்காடியரைபடி
நாட்டுவாய்க்கு சீலைசெய்துவண்ணமையாதபோட்ட
மூட்டுபாண்டமேல்குவித்து முன்னுபின்னுதியிடே

கலசத்துள்-சிறுபாண்டத்துள்

தீயெரித்துபின்னெடுத்து சீலையைத்திறந்துபார்
மாயும்பலகரை மன்றில்நீறுபோலதாம் [டில்
தாய்பதர்துதித்தெடுத்து தவிக்கும்பண்ணுகீழ்த்தி
நோய்மிகுந்தமேகப்புண்ணொடிக்கு முன்பாக்குமே.

சுயாங்கினிதைதலம்

பறக்குஞ்சூதமோர்பலம் தோனூந்தகெந்தியவ்வ
டை, நறுக்குந்தரமோர்பலம் நன்மையானசீலையுட
ன், சிறக்காடிவிட்டரைத் தேயுருட்டிற்சீலையில், ஸ்வ
றுக்கும்வேப்பெண்ணெய்யதுவைத் தெரியதீபமேத்
திடே.

சூதம்-இரசம்-தெந்தி-நெல்லிக்கீதகம்.

தாரம்-அறிதாரம்-சீலை-மனோசிலை

வேறு

ஏற்றியதீபத்தி விறகும்மெண்ணெயை
நாற்றிசையோர்கொள்ளும் நாகவலலியில்
மாற்றிடிம்வியாதியை மருமதின்வேகந்தேன்
சாற்றிபெத்தியம் சமமதமாகுமே.

(55)

நாவாதி-வெற்றிலை

ஆகுத்தோய்வாத வங்கைவாதமும்
ஏகுமேகால்முழங் கூலின்வாதம்
போகுமெய்நடுக்கலும் புனியின்மீதொரு
போகுமேவாதமும் பரந்துபோகுமே

(56)

அகைவாதம் உள்ளங்கைவாதம் மெய்சரீரம்

பாம்புகடிதீர மருந்து.

பறந்துபோம்பாலுவை பணியுந்தீண்டுநாள்
சிறந்தோர்சின்னியை தேடிக்காபபிட்டு
இரண்டுமனிதரை யெழுப்பவேண்டிநீ
அறைந்திடும்பூசைக ளதிகமாவே.

(57)

பூனு-சூரியன்-பர்பபம்-அல்லது சூரியகிரணம்.

ஆகவே வாரண மருத்தபின் வடஞ்
சாகவேகமெசி சலித்திடாமலநீ
போகவேயிருலட்சம் புரிந்தான்பணி
ஏகவேபார்த்திதை இறக்கநான்றரோ

(58)

வாரணம்-கோழி

நன்றுடன்குளிசஞ்செய்ய நாகவாதியே
இன்றுடன்மடிந்தால் ரெங்கிருக்கினுங்
கன்றுடன்சுடலையாங் காடுபுக்கினுன்
சென்றுடல்விஷமெல்லாஞ் செய்தைகாட்டவே. ()

நாகவல்லி-பாம்புபிடாரன்.

காட்டுவாய்முகத்தினிற் காலவரைக்குமே
நீட்டுவாய்க்குளிசத்தை மூன்றுநிசை
கூட்டுவாய்மந்திரம் சொல்லியபடி
ஐட்டுவான்விஷத்தையு முகந்தெழும்புவானே (60)

சுலையாயுவுக்கு யெண்ணெய்

வானத்தாவிப வல்லியசெம்பகந்
நானத்தைப்பிடித்ததை தரித்துவுட்கடல்
ஆனத்தைப்போக்கிநீ யதனையோசூரல்
மோனத்திலிடித்து தூளாகமோதுவாய். (61)

செம்பகம்-செம்போர்த்து-அதேதள்ளிக்காய்

மோதுவாய்முத்தெண்ணெய் மொண்டுஒர்படி
மீதுவார்செருப்படை மிருந்தகழர்ச்சொடி
நாதுவாய்மாதனை தாமரைப்பொடி
ஒதுவாவுள்ளிச் சாற்றோர்நிரையாரோ. (62)

கழர்ச்சொடி-கழர்ச்சிக்கொடி.

வுள்ளிவெங்காயம்

நினரத்திமதுரமும் நிசவிளங்கமு
மரைவில்வால்மிளகொடு மாருஞ்சந்தனங்
கரைவதுநெருஞ்சின்முள் கசகசாவொடு
துரையொருபலமதாய்த் தூக்கிப்போடுவாய். (63)

விளங்கம்-வாய்விளங்கம்.

போடுசெவ்விளநீர் பொந்துவிட்டதில்
நாடுவாயெரியீடு நன்றிதாகவே
சூடுடனெண்ணெயிற் சுருங்குத்தங்கினால்
பாடுவோமெண்ணெயைப் பதமாசவே (64)

பதமலாயெண்ணெயைப் பாலனைவடித்
திதமாயேழுநாள் தினமுங் கொண்டிடில்
லகனமுஞ்சோதியாம் வாயில்நாற்போங்
கதியுர்பத்தியுங் கால்யுருத்திடே.

(65)

நால்-வாயு-பதார்த்தங்களை நீக்கலன்பது.

• கருத்துகருவேறு.

நிறுத்தும்போதினில் நியமிக்காலத்தின்மேகம்
கருட்டகுஷ்டமுங் காங்கைநிர்சுருங்குடனெரியும்
பெருத்தகுலையும் பேசிடாவாய்ப்பெரும்பாடு
அருத்திடுமிது ஆறுநாள் முறைமுறையறிவீர்.

()

அறிவீரின்னமும் அப்பனைபழையநோயதற்கு
தெரியும்பத்தியந் தேன்புனிபுகையுப்புவதனை
நெறியுடனிருத்தியோ ரேழுநாளால்
சரியதாகவேன்புசிப்பாய் பல்நோய்போம்.

(67)

நேத்திரவாயுவுக்கு.

போகும்நேத்திரவாய்வது பொருந்திடில்
ஏகவல்ஸியின்சாற்றினிற் சுக்குரைத்ததனை
பாகமாயெடுத்தோர் பணந்தெறித்திடப்பதுங்கி
நாகும்வாய்வுத னென்றும்வாராதுநீறேற்றம்.

(68)

நாகவல்ஸி-வெத்திலை.

வெட்டுக்காயத்திற்கு.

ஏற்றமாகுஞ், சோறிருக்குங் கற்றழையையெடுத்து
சுற்றமானதை சரித்திடுங்காயத்தில்சரியாய்
மாற்றமுன்றுநாள் மருகியே கட்டுவீராகில்
ஆற்றுங் காயத்தை அங்கணனானெய்யறிவீர். (69)

சோறிருக்குங்கற்றழை-சோற்றுக்கற்றழை

கெர்ப்ப அபாயத்துக்கு எண்ணெய்.

அறிவீர் மக்கையாவர் நன் தங்கருப்பத்தாலரி
திரிகிறிடுமாஸ்சீக்கிரம் வாங்குமுத்தெண்ணெய்
உறுதியெய்மெனுமுத்த மடங்கடமெனவும்
பருகியுச வேபாலன் பிறப்பான்பார்தனிலே. (70)

சு கவிரோசனம் வண்ணக்கலை.

அறையவி ரோசனமாகும் படிக்கெண்க்கல்
குறுமுனியனுரைத்தபடி பிரியமுடன்

வெள்ளிக்குங்கிலியம் பலம்.

பேராய்க்கள்ளியில் வைத்து சீராய்புதைத்தெடுத்து
ப்பேறே, யடுத்துமண்டலஞ்சென்று மேன்மையா
யெடுத்து.

அருளிப்பூவில்.

புற்றார்புதைபிடிக்க இத்தேசமன்னர்கள்
பாங்காயோர்தரமோர் நீங்காமல்போதியாய்
பாருமிதுசோதனையை நீருமே. (71)

பெரும்பாட்டுக்கு [வெழுறை
பெண்ணேயுங்களுக்கெல்லாம் நண்ணாய்ச்சொல்லு
பெரும்பாடுண்டாயிடின இரும்பான்சங்கின்மூலம்
பேதையதைக்கொணர்ந்து வாகையால்தோல்சீவி
பேரியதுணியில்வைத்து உரியக்கிளைபோல் கட்டி
பேசுக்வேப்பெண்ணெய்தனில் வைத்தாலமேல்

கூசும்பாரெண்ணெய்தில்

கிளம்பக்கிளம்ப எடுத்தளம்பாமல்வெந்தபின்பு
உளம்பார்ந்துக்கொண்டிட அழகாரந்தைமுன்போல்
என்றுமுண்டீடா வியாதியுனக்கினிமேல்

* சங்கின்மூலம்-சங்கன்வோர்

இரத்தபிரிமியத்திற்கு.

அல்லவேமார்தருக்கு தொல்வினைபானரத்தம்
ஆகும்பிரமியன்வாசாக வந்திடின
அன்பானதேங்காய்ப்பால் அதனெடைபுங்கம்பால்
அசையா , ஓரிதழ்மூலம்விசையாயெடுத்தரைத்து
அப்பவேகொடுத்துமூன்று நாளைக்குப்பாஸ்தடுத்து

அவனை-வெரு.

ஆரபாரபடக்காற் சாரந்தள்ளி
நேராயத்தியஞ் செய்தால்
தீருதவெள்ளையும் போம்
அரணுணையிசுதுண்மை யறிவீரே.

ஓரிதழ்மூலம் ஓரிதழ்தாமரை.

பெண் ருதுவாக.

அன்பாயுங்கொண்டு கொரு தென்பு சொல்லுகி
மேற்புத்தி அரசன்சொன்ன ரெனக்கன்றுதிறஞ்
சொன்னேன் னுனக்கின்று ~ அடவிநானந்தன்னை
திடமாபடுப்டிலேத்திஇதுவெந்தகைமூன்றுநீவேளை
யீய்த்துபாரே. (73)

அதிசயங்களாகும் இருள் கருமேயாகும்
வல்வினைபெல்லாஞ்சாகும் (பிடித்தபேப்பன்)

நாகமெழுதிகட்டு

அன்னையென்பா ரனைவோருமுன்னையே. (74)
நெர்வாளசுத்தி.

ஐயாவயித்திபரே மெய்பவாளச்சுத்தி
ஆர்க்குத்தெரியமனை வேர்க்குமுரைக்கேளு
அதனை ~ சாணிதனில் விதனசுத்திசெய்து
அன்றேதோடெடுத்து இன்றேபசுவின்பாளில்
அடுப்பினி லேற்றி (சூடுகொண்டால்)
எடுத்துநீயாற்றி (வெய்யலில்வைத்து)
ஆவிரெய்ப்பதனைவிட்டு ஓளமுதம்வறுத்துக்கொள்ளு
அழகானமருந்துக்கு தளமர்த்தனாமிது
அதுவேநெர்வாள மறிகுவிரே. (75)

சாணிணம்-சானியெனமருவியது

ஆணிக் குப்பெண் இதுமருந்து.

பாரும்வேசியரெல்லாம் பண்பாய்பிழைக்கவேண்டி
பாங்காயிடுமருந்து பார்தனில்மாந்தருக்கு

பச்சைஒணுன்பிடித்து பிச்சிமிகவேயெடுத்து
 பரமாய் ஆடையோட்டித் திறமாய் சினுங்கிவேறும்
 பால் நங்கைவேறும் ஈசரமுலி
 கோல் நொங்குவேரும் உன் னாதத்தால்
 பரிவாயசாமம்ஆட்டி பிரியமோகினிபூட்டி
 பால்அன்னந்தனிவிட போர்வந்துகடு
 காதேறினுமவளை கைவிடான் (76)

சினுங்கி-தொட்டாசினுங்கி நங்கை சிறி
 யாதங்கை ஈசரமுலி-தலைச்சுருளி நொங்கை
 வேர்-நறுஞ்சரை நாதம்-இரத்தம்.

ஆண்பித்து-தம்பனம்

மன்னர் மாதர்னைச் சின்னபின்னஞ் செய்ய
 மதத்தானவேருண்டுஜலத்திலதனைக்கண்டு (தபடி
 கலமாகவே சிங்காரசோட சோபசாரமா யுச்சரித்
 மடங்கியெயெடுத்து தகடுதனிலடங்கி உட்கொடுத்
 தரையிற்கட்டி அஞ்சாதபெண்ணை நெஞ்சுக்கொ
 ஞ்சரியும் ஆணவத்தால்நாமபாண மதனையோடுஅடி
 பணிவாரெண்ணைம் அருமைமாதர். (77)

மகத்தானவேர்பிரணவ முதனமுனைக்கொடி

ஸ்திரீபித்து தம்பனம் ஆண்பிரிய.

தங்கமானகினியே அங்கிதமன்பர்கள் [த்தால்
 தயவாயுந்தனைக்கொண்டு சுயமாய் பொருள்கொடு

தவசிதாகவே * அவசியநோபருள்
தாங்கியநாளதனில் ஒங்கிசுகொடேறி
தாடணஞ்செய்தவ வேருக்கு வாரணங்கொய்து
உச்சாடினம்.

தானையுப்தேசித்து மாணையனைக்காட்டு
எனையிதுவென்றெண்ணி நானேபோகிறென்பிரான்
பாகிபெயென்று முதல்காட்டின. (78)

* அவசியம். அகத்திபம் * இருந்தங்கியநாள் அமா
வாசை * வாரணஞ்செய்து-கோழிபலியிட்டு.

சுரத்திற்கு பாஷாணக்கட்டு.

அறுசீரடியாகிரிய விருத்தம்.

அன்னமேபாஷணத்தை யடவுடன் கட்டவேண்டி
இன்னமும்பலஒன்று கட்டுத்து வேர்பாண்டத்திட்டு
* வன்னியச்சாநிரண்டு வாகுடன தனைவைத்து
மன்றிநாள்நாற்பதானால் மைந்தனையெடுத்திடாயே.

* வன்னியச்சாநிரண்டு-வன்னியச்சாநிரண்டுபடி.
எடுத்ததையடுப்பிலேற்றி யெரித்திடுயிரண்டுசாமம்
வடுப்படா கட்டிதன்னை வாங்கிக் கழுவிப்பின்பு
தடுத்தகற்றாழைவெறில் கட்டிபைதனித்துமூடி
தொடுத்திடிக்கஜபுடந்தான் துயரறுக்கட்டியாமே.

கட்டியை சுரத்திற் கீய்ந்தால் கலங்கும்வல்வினை
கள்ளெல்லாம்மட்டிவா * வகாரமாகும் * மன்னிக்குமி
துவையாகும்பட்டுப்போம் வியாதியெல்லாம் பலபல
முறைகளா ினும் திட்டமாயிதனைக்கேட்பார்தேரை
யனென்ற போதே (81)

* வகாரம்-இரசிதவித்தை * வன்னிநெருப்பு.

தோயடனை யடக்கவேண்டும் புண்ணிய விசாக
னேறும் * ஆதனையதனைதாக்குஅப்போதே*பிறி
ப்போவான் நீதியாய்சிவலோகத்தில் நீயதுகொடுத்
தாயாகில் சோதியேழரையுமாகுந் துயரறுமாற்று
மாகும் (82)

ஆதனை-காட்டாமணக்கு
இறுகிப்போவான்-கட்டிப்போகும்
அஞ்ஞானம்.

ஆமையின்கண்ணெடுத்து அப்பனை* தூசினோடு
சேமமாகியரண்டெண்ணெய்ச் சேர்த்ததைக் கருகிக்
கொண்டு, ஊமையின்னையிற்போடு உலகெலாந்தெரி
வுமெங்கே, நாமுமேவருவோங்கண்டாய் நற்பொரு
ளைவிடும். (83)

* தூசி-சீலை.

இரசக் கட்டு.

கிட்டுங்கள் தேரைதன்னை கொர்வயில்லாமல்வாங்கி
ஒட்டுமே*பவனத்தைத்துருகமுஞ்சிரத்தம்விட்டு

கெட்டிமேல்வாயுந்தைந்து வெணிமானேந்திமுலி
வட்டமாய்கிண்ணஞ்செய்துவைத்திடுதேரைதன்னை

பவனம்-ஆசன்வான் + இரத்தம் ரசம்

மானேந்திமுலி-ஈசரமுலி

தன்னை யேசிலைசெய்து சகிரங்கபுடத்திற்போடு
வன்னியாலிரத்தங்கட்டும்வாதவளனை நமாகும்[ம்
செவ்னியிற்கட்டும்போதுஜெதலமெல்லாந்தாண்டு
நன்னயஅமிர் தஞ்சிந்தும்நறைதிறையந் துபபேரீமே

சகிரங்கபுடம் - நஜபுடம் அல்லதுநாலெனக்
கொள்ந + சென்னி-சிரசு.

இரசச்சிந்தூரம்

அற்றலோர்தேங்காய்தன்னை அதிநமாயிறுது
ண்டாக்கி பத்தியா + யருகுமுலு பாங்குள்ளசிரட்
டைநபரி சித்தமாய்*வழலைச்சேர்த்து சீக்கிரமாகத்
தைவர்த்தி எத்திசையறியச்சொன்னோம் உழுமண்
சிலைசெய்யே (86)

அருகுமுலி-வெள்ளெருகு சிரத்தைக்கம்பி

கொட்டாங்கச்சிங்கி அப்பி*வழலைமுப்பு [போடு
செய்திடுந் தேங்காய்தன்னை சிறப்புள்ளப்புடத்திற்
எய்துநீ ஆறவிட்டு எடுத்திடுவென்னசொல்வேன் +
வையநந்தனிலேசத்தி வைத்துநீசட்டியிட்டி
பொய்யதிலேற்றும்போது புதுக்கின்றநாதம்வாரே.

பொய்-ஆடுப்பு-நாதம்சுத்தசலம்

நாதம்வார்த்தெரிக்கும்போது நன்றதாயுருகியோடு
 ஊதமேல்நெருப்பதன்னை ஒருபலம்பசுவின்வெண்
 கீதமாங் கெளரியோடு கிஞ்சகபுனுகும்போடு [னை
 சோம்பாதிவழலைபோட துவிதத்திற்கதி கந்தானே.

கெளரி-கெளரிப்பாஷாணம்

கிஞ்சகம்-சிகப்பு \ துவிதம்-இரண்டு

துவிதமாஞ்சிந்தூரத் தோத்தரித்ததனைவைத்து
 அவிதமாங் வலோகங்க ளடவுடனிந் தும்போது
 பவிதமாயனுபோவிட்டால்பார்க்குமுன் ஏமமாகும்
 வலியுடையோர்க்குவாய்க்கும்நாம்சொல்லுமுறையி

* ஏமம்-பொன்.

[காமே

முறையிதுதவங்குத்தாடி முன்னிது தூவும்போது
 கறைதனில் மூழ்ந்தகாணும் கைபொடிந்ததூவும்
 போதும், துரைசபைக்கேகும்போது சுருங்குட
 குணம்போல்நெற்றிப், பிறைதனில் திலதம்போட்
 டிப் பேசிடவழக்குநன்றே

(90)

நன்றிபேவாதமெனும் நடுக்குஞ்சிந்தூரத்தாலே
 ஒன்று நாற்பதுவாம்வன்னி ஓடிடும் புவிபைவிட்டு
 சென்றிரெந்தொண்ணூற்று சேஷமமுமகலாமித்
 துத, மன்றுளோர்வருஷமுண்டால் மாதவர்க்கதிச
 மாமே.

நாற்பதுவாம் வன்னிபித்தம் நாற்பது

மன்று-நீதத்தலம் அநாவது ஸஞ்.

ஆமேயி க்கலியு தத்தில் ஐயிருவருஷத்தன்னில்
தாமேசேஷம்வியாதி தரணியில்மாந்தர்க்காகும்
போமி நால்வாந்திபேதி பொங்குமேஅனேகமாக
நாமிது போகச்சொல்வோம்நாரணன் தங்கைபாதம்
நாரணன் தங்கை தன்னை நமஸ்கரியிதுவும்போகும்
• வாரணமுதவன்சொன்ன வங்கசிந்தூரங்கொள்ளு
காரணமுமைந்தானால் கருங்குஷ்டமதுவுண்டாகும்
பூரணகுடும்பம்பண்ணி - புவளைபை போற்றிசெய்யே.

வாரணமுதவன்-சிதாயன்.

புவளை-சந்தி அநேகத்தஜஸம்.

செய்துதாம்பூலங்கொள்ளு சென்றிடும்வியாதி
யெல்லாம், யெய்துமோரிருபதானால் ஏகமாம்வாது
நோய்தான், கொய்துமுப்புலியும்நன்றாய்க் கொடுத்
திடும் பூசைநன்றாய், மைதிரிபுரையின்பாத மனதி
னிவிருத்திக்கொள்ளே. (94)

கொள்ளுவாயே நந்தனைக் கோவெலி அவரி
யோடும், எள்ளளவாகவேதான் எடுக்கொருமுன்று
நாளும், உள்ளஞக்குக் கொடுப்பாய்சுக்கில் ஓடுமே
வாதமெல்லாம், கள்ளவேயில்லை யிந்த காரிய மாய
ன் சொன்னார். (95)

• மாயன்- விஷ்ணு.

நரம்புசிலந்திக்கு மருந்து

மாயவன் சொல்லின்னங்கேளு மானிடர்தனக்
குயின்னம், நேயனூர்சிலந்திகண்டால் நேரிடும்வகை
யேதென்னில், தோயவி ரோசனந்தான் தொடுக்கு
மோர்விசைமாவெல்லாம், காரம்போல் அரிப்பெடு
க்குங்கைகண்ட மருந்து கேளீர். (96)

கண்டதோர் அழுக்கறாவேர் சுருணாவேர் இஞ்
சுவேரும், பண்டுமாபோல் அரைத்து புதத்தியில்
அவித்தெடுத்து, புண்டுமேல்நட்டத்தீரும் போதும்
புண்முன்றுநாளில், தெண்டன் டீ எனக்குப்போடு
தேரையன் முறைதப்பாதே. (97)

* புண்டு-நறம்பு சிலந்தியின்புண்.

தெதுவயிறு வீக்கத்திற்கு.

தப்புஞ்சாரணை கொழுந்துசரியிடை வுப்புக
ட்டி, துப்புற ஆவின்பாலில் துரிதமாய்க்கொண்ட
பானால், அப்போதே வாங்கும்பேதி லடிவயருசுழியு
மின்னம், உப்பில்லாக்கஞ்சிகொள்ளு மொடுங்கு
பேர்வயிறுந்தேயும். (98)

வ சி ய ம்.

தேயந்தபோகாமல்மார்தர்செழிப்புடனிருக்கவே
ண்டி, ஆயந்தபுல்லுருவிவாங்கி அதுணதேனதிற்குழ

ப்பி, காய்ந்திடும்பாலுவுக்குங் கடுகிய*சுக்கிரர்க்கும்
சாய்ந்திடாதிலதம்பாடகூணத்தினில்வசியமாவார்

* பாணு-சூரியன் அதே ஆதிவாரம்.

* சுக்கிரன்-வெள்ளி

ஆமேஅம்புலிவியாமும் அப்பரினெய்யிற்போட்டு
தாமேசெய்வாய் * புதற்கு* தாழ்வில்லபாலிற்போ
டு, நா * மந்தன் தயிரிற்போடு நன்றதாய் வசிய
மோரில், சோமன்போல் ஒளியுமர்குந் துறைகள்
தான் வசமாவாரே. (100)

* அம்புலி-சந்திரன் அதே திங்கட்கிழமை

* புதர்க்கு- புதனுக்கு*மந்தன்-சனிக்கிழமை.

வசமதாய்இந்த நூறும் வாகுடன்பார்த்தபேர்
கள், நிசமுள்ள வயித்தியாவார் நெடும்புலி யுள்
மோரெல்லாம், * திசைமுகனருளால் சொன்ன
தேரையன் மருந்து தெரண்டோர், புஜபலமிகவுண்
டாகி புவிதனில் வாழ்வார்தாமே.

* திசைமுகன்-பிரம்ன்.

தேரையர் அருளிச்செய்த
வயித்தியம்-முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நூற்றைந்தாவது

ஜனகமகாமுனி

பிரமதண்டி ாண்ணெய்க்கக.

வகையான பெண்ணெய்தனைப் புதலக்கேளு
வனந்தணிதீர்வதற்கு சூட்சமாகும்
சூக்தயானபிரமதண்டிச் சமூலமாக
துரிதமதாழிடுத்தசாறு படியதொன்று
நகையாதேவெந்தயமும் நற்சீரகந்தாம்
நலம்பெறவேறுதிமதுரம் பலமுணமந்து
பகையாமற்பிடித்துரன்றாபக் கலந்துபின்னர்
பதர்வுடனே விளக்கெண்ணெய்சேர்ப்பிர்தூனே.

எண்ணெயதுமுதல்தான் படியதாகும்
யேற்கனவேமிகக்கூட்டி யடுப்பிலேற்றி
திண்ணமதுதீர்ந்திடவே தீபம்போலே
தீர்க்கமதாயெரித்திறக்கிப் புனந்தங்காமல்
வண்ணமுறவேயடுத்து யிருத்தோர்பிங்காண்
வகையான பாண்டத்தி லூற்றியேதான்

அண்ணலெனமனதில்வைத்துப் பிணியாளர்க்கு
வன்புடனேசிறுகரண்டி யளவதாமே. (2)

அடவெடைதான்கொடுத்திடவே யிதில்சேர்கின்ற
அடங்காதகைகாலின் பிடிப்புநோய்கள்
தளும்பிநிற்குந்நாத்தொடு மேகவெள்ளை
தயங்கியநோய்த்தங்காமல் நீங்கிப்போகும்
குளம்பியதுமேற்கொண்டு யோறிடாது
குணமானஆசானு லறிந்தவித்தை
களங்கமறுந்தெகத்தின் பிணிபைமாற்றி
கனத்தயிந்தவியாதிபெல்லாம் போகுந்தானே ()

தானென்றமூலியிதிரெணத்தையாற்றும்
தப்பாதுதப்பாது பிடிப்பனைத்தும்போகும்
நானென்றுபேசுவதேன் பெரிபோர்சொல்லால்
நானறிந்தவிதப்படியின் வெனவேசொன்னேன்
பேனென்றுசொல்லதுபோல் பேசுகின்ற
யிசைவானமூலிபென செப்பலாகும்
கானென்றவரிசையுடன் செப்தபேர்க்கு
கருதியசொற்றவறாமல் நடக்குந்தானே (4)

நடத்தினதோர்யெண்ணென்றால் பெலமதாக
நன்றாகபேதித்து நோயைத்தீர்க்கும்
சடத்தினிலேநான்சென்று யிருக்கின்ற
சலிப்பானவியாதினைக் கண்டித்தாலும்

1086 ஜனகர்பிரமதண்டியெண்ணெய்-33

படத்தினிலேயெழுதிவைத்த பான்மைபோல
பருவமதாய்செப்புதுபா ரிந்தறுவில்
இடத்தையறிந்தேயுணர்ந்தால் விண்மிிற்கும்
இயல்பானதொழிலறிவேன் மார்க்கந்தானே. (5)

மார்க்கமுள்ளசாத்திரத்தைப் படித்தபேர்கள்
மனது நந்துதேர்த்துநின்று மகிழ்வாய்செய்வார்
சேர்க்கையுள்ளவிலக்கணமாய் மருந்திசைத்து
யேற்றிடவேசொன்னதஞ் லாபமென்ன
தீர்க்கமுடன்வெளிப்படையா யிருந்தால்நன்றும்
செய்வதற்குலகுவாகுஞ் செழிப்பதாகும்
ஆர்க்குமிதுவுதவுகின்ற வாருக்கொள்ளு
அறிந்துதொழிபேற்றுவது அதிதந்தானே. (6)

பத்தியம்.

ஏற்றியதோரெண்ணெய்விதப் பத்தியத்தைக்கேளு
எழிலானவாட்டிரைச்சித் துவரையாகும்
ஆற்றியதோர்சிறப்பயரு வுள்ளானாகும்
அன்பானகத்தரிக்காய் பிஞ்சுதாகும்
மாற்றியதோர்வெண்டைக்காய் பிஞ்சிதாஹும்
மணமறியமிளகின் றா ளிட்டிப்புசிக்கலாகும்
சாற்றியதோர்அரைக்கீரை யுண்ணலாகும்
சாதமதில்பாஸ்ட்டு மருந்தலாமே. (7)

